

ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΜΕ ΤΙΤΛΟ

Παρεμβάσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας - Τροποποιήσεις σχετικά με τη δημοσίευση διαθηκών - Τροποποιήσεις στο ρυθμιστικό πλαίσιο των ανακοπών κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης με σκοπό την επιτάχυνση της εκδίκασης - Λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης

Επισπεύδον Υπουργείο ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Στοιχεία επικοινωνίας: Σωκράτης Μερσανός, Νομικός Σύμβουλος, Τηλ. 210 7709 660,

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ

(X)

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ¹

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ²

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ³

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ⁴

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ⁵

ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ⁶

- ¹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού και Υπουργείου Πολιτισμού.
- ² Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εξωτερικών και Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.
- ³ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.
- ⁴ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Υγείας, Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υπουργείου Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας.
- ⁵ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, Υπουργείου Δικαιοσύνης, Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου και Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης.
- ⁶ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Υπουργείου Ανάπτυξης, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Τουρισμού και Υπουργείου Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας.

Α. Αιτιολογική έκθεση

	Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης
1.	Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση; Με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις του Μέρους Α' επιχειρούνται παρεμβάσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), ώστε να ολοκληρωθεί η σημαντική μεταρρύθμιση στον χώρο της πολιτικής δικαιοσύνης που άρχισε με τον ν. 5108/2024 (Α' 65), περί της ενοποίησης του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας, της χωροταξικής αναδιάρθρωσης των δικαστηρίων της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης και τον ν. 5134/2024 (Α' 146), περί των παρεμβάσεων στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στον Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας σε εναρμόνιση με την ενοποίηση του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας με τον ν. 5108/2024. Έμφαση δίνεται στην τακτική διαδικασία, όπου δηλαδή παρατηρούνται οι μεγαλύτερες καθυστερήσεις και πρακτικές δυσλειτουργίες, συνεπεία του ν. 4335/2015 (Α' 87). Η εν λόγω αναμόρφωση γίνεται κυρίως μέσω της εισαγωγής «προδικασίας», ώστε να μην χρειάζεται ο δικαστής να διαπιστώνει θέματα αοριστίας και τυπικών ελλείψεων το πρώτον κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, η εκδίκαση της οποίας συχνά λαμβάνει χώρα αρκετά χρόνια μετά την κατάθεση του δικογράφου. Ακολούθως, με το Μέρος Β' του σχεδίου νόμου εισάγονται εξαιρετικές ρυθμίσεις σχετικά με τον επαναπροσδιορισμό των ανακοπών κατά την αναγκαστική εκτέλεση (άρθρα 632 και 933 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας. Με τις προτεινόμενες διατάξεις, προβλέπεται η λήψη μιας σειράς δικονομικών μέτρων για τον εξορθολογισμό και την επιτάχυνση της διαδικασίας συζήτησης μέσω επαναπροσδιορισμού των δικασίμων, με σκοπό να αντιμετωπιστεί η εκκρεμότητα που έχει συσσωρευτεί στα πινάκια των πρωτοδικείων. Τέλος με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις του Μέρους Γ' εισάγονται σημαντικές τροποποιήσεις στη χρέωση των υποθέσεων και στην αξιολόγηση των καθυστερήσεων των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών. Οι αλλαγές στοχεύουν στην ισόρροπη κατανομή του φόρτου εργασίας, με την εισαγωγή ανώτατων και κατώτατων ορίων χρέωσης, ανάλογα με τη σοβαρότητα και τη δυσχέρεια κάθε υπόθεσης. Η καθυστέρηση στην έκδοση αποφάσεων ή επεξεργασία δικογραφιών αποτελεί λόγο μη προαγωγής, εκτός αν ο δικαστικός ή εισαγγελικός λειτουργός υπερβεί το ανώτατο όριο χρέωσης, οπότε η καθυστέρηση θεωρείται δικαιολογημένη. Με τις διατάξεις του Μέρους Γ' επιδιώκεται η αντιμετώπιση πρακτικών προβλημάτων των φορέων που σχετίζονται με τη Δικαιοσύνη, τα οποία εμποδίζουν την αποτελεσματικότερη οργάνωση και λειτουργία της, όπως, ενδεικτικά, η υποστελέχωση.

2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα;
	ΜΕΡΟΣ Α΄ Στη χώρα μας, η πολιτική δικαιοσύνη παρουσιάζει υπερβολική καθυστέρηση στην έκδοση τελεσίδικων αποφάσεων, που φθάνει κατά μέσο όρο τις χίλιες τετρακόσιες ενενήντα δύο (1.492) ημέρες. Η καθυστέρηση αυτή υπονομεύει τη λειτουργία του κράτους δικαίου, διαψεύδει την εμπιστοσύνη των πολιτών στη δικαιοσύνη και επιτείνει την αβεβαιότητα για τους διαδίκους. Η αναποτελεσματικότητα των ένδικων βοηθημάτων οδηγεί σε αδυναμία έγκαιρης επίλυσης ιδιωτικών διαφορών, παρακωλύει την οικονομική δραστηριότητα και αποτρέπει τόσο εγχώριες όσο και διεθνείς επενδύσεις. Παράλληλα, οι χρονοβόρες και πολύπλοκες διαδικασίες επιβαρύνουν τους ίδιους τους δικαστικούς λειτουργούς και συμβάλλουν στη διόγκωση του υφιστάμενου όγκου εκκρεμοτήτων, προκαλώντας έναν φαύλο κύκλο καθυστερήσεων. ΜΕΡΟΣ Β΄ Οι ανακοπές κατά πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης αποτελούν μία από τις κύριες πηγές συμφόρησης στην πολιτική δικαιοσύνη. Σε αρκετά δικαστήρια της χώρας, οι σχετικές υποθέσεις προσδιορίζονται ακόμα και με δεκαετή καθυστέρηση, καθιστώντας στην πράξη την άσκηση του δικαιώματος προσφυγής κενή περιεχομένου για τους πολίτες. Παράλληλα, ένας σημαντικός αριθμός ανακοπών εμφανίζεται στατιστικώς ως εκκρεμής, ενώ είτε έχουν συζητηθεί εκτός πινάκων είτε παραμένουν ανενεργές επί σειρά ετών, δημιουργώντας μια εικονική εικόνα φόρτου για τα δικαστήρια και επιτείνοντας τον διοικητικό και οργανωτικό αποπροσανατολισμό τους. Το αποτέλεσμα είναι η περαιτέρω επιβράδυνση της συνολικής απονομής της πολιτικής δικαιοσύνης, η διαρκής αβεβαιότητα για τους διαδίκους και η αποδυνάμωση του κύρους της αναγκαστικής εκτέλεσης ως μέσου προστασίας των δικαιωμάτων. ΜΕΡΟΣ Γ΄ Η άνιση κατανομή των υποθέσεων επιβαρύνει δυσανάλογα συγκεκριμένους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς, οδηγώντας σε δυσλειτουργίες και καθυστερήσεις στην απονομή της δικαιοσύνης. Η απουσία ορίων στον αριθμό των υποθέσεων που ανατίθενται ανά λειτουργό εντείνει το φαινόμενο υπερφόρτωσης και δημιουργεί ανισότητες στο εσωτερικό των δικαστηρίων και των εισαγγελιών. Παράλληλα, η έλλειψη επαρκούς ανθρώπινου δυναμικού, τόσο σε επίπεδο δικαστικών υπαλλήλων όσο και σε αριθμό δικαστών ανώτερων βαθμίδων (ΣτΕ, Άρειος Πάγος), συντελεί στη χρονική διόγκωση της εκκρεμοδικίας και υποσκάπτει την αποτελεσματικότητα του συστήματος.
3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά;

Οι αξιολογούμενες ρυθμίσεις αφορούν στο σύνολο των διαδικών σε αστικές δίκες, άτομα άγνωστης διαμονής, κρατούμενους, νοσηλευόμενους, ναυτικούς, στρατιωτικούς, αστυνομικούς και πολίτες που διαμένουν στο εξωτερικό. Παράλληλα, επηρεάζονται άμεσα δικηγόροι, δικαστικοί ή εισαγγελικοί λειτουργοί και υπάλληλοι, καθώς και τα όργανα επίδοσης, μέσω της εισαγωγής ψηφιακών εργαλείων και της τροποποίησης των δικονομικών τύπων.

Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης							
4.	Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα; Αστικός Κώδικας (π.δ. 456/1984, Α' 164) Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) Κώδικας δικαστικών υπαλλήλων (ν. 4798/2021, Α' 68) Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 4938/2022, Α' 109) ν. 5108/2024 (Α' 65) ν. 5134/2024 (Α' 146)						
5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας <table border="1"> <tbody> <tr> <td>i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;</td> <td>Απαιτείται ψήφιση τυπικού νόμου. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης με αντικείμενο που εμπίπτει στα ρυθμιζόμενα με τις προτεινόμενες διατάξεις.</td> </tr> <tr> <td>ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;</td> <td>Απαιτείται νομοθετική παρέμβαση. Οι στόχοι που επιδιώκονται με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας.</td> </tr> <tr> <td>iii) με διάθεση περισσότερων</td> <td>Οι στόχοι που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με διάθεση</td> </tr> </tbody> </table>	i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Απαιτείται ψήφιση τυπικού νόμου. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης με αντικείμενο που εμπίπτει στα ρυθμιζόμενα με τις προτεινόμενες διατάξεις.	ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Απαιτείται νομοθετική παρέμβαση. Οι στόχοι που επιδιώκονται με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας.	iii) με διάθεση περισσότερων	Οι στόχοι που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με διάθεση
i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Απαιτείται ψήφιση τυπικού νόμου. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης με αντικείμενο που εμπίπτει στα ρυθμιζόμενα με τις προτεινόμενες διατάξεις.						
ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Απαιτείται νομοθετική παρέμβαση. Οι στόχοι που επιδιώκονται με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας.						
iii) με διάθεση περισσότερων	Οι στόχοι που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με διάθεση						

ανθρώπινων και υλικών πόρων;	περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων. Απαιτείται νομοθετική παρέμβαση.
------------------------------	--

Συναφείς πρακτικές							
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ ☐ ή ΟΧΙ ☒ Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα: <table border="1"> <tr> <td>i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:</td><td></td></tr> <tr> <td>ii) σε όργανα της Ε.Ε.:</td><td></td></tr> <tr> <td>iii) σε διεθνείς οργανισμούς:</td><td></td></tr> </table>	i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:		ii) σε όργανα της Ε.Ε.:		iii) σε διεθνείς οργανισμούς:	
i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:							
ii) σε όργανα της Ε.Ε.:							
iii) σε διεθνείς οργανισμούς:							

Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης	
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση ☐ 1 ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΦΤΩΧΕΙΑ  ☐ 2 ΜΗΔΕΝΙΚΗ ΠΕΙΝΑ  ☐ 3 ΚΑΛΗ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΗΜΕΡΙΑ  ☐ 4 ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ  ☐ 5 ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ 



8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;
i) βραχυπρόθεσμοι:	ΜΕΡΟΣ Α΄ - Επιτάχυνση της έκδοσης οριστικών και τελεσίδικων αποφάσεων. - Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της τακτικής διαδικασίας. - Μείωση καθυστερήσεων μέσω αξιοποίησης της προδικασίας. - Καθιέρωση σαφών προθεσμιών σε όλα τα δικονομικά στάδια. - Περιορισμός άσκοπων αναβολών και καταχρηστικών πρακτικών. ΜΕΡΟΣ Β΄ - Εκκαθάριση των πινακίων από ανενεργές ανακοπές. - Ταχύτερη εκδίκαση των ανακοπών με ηλεκτρονικό επαναπρογραμματισμό. - Αντιμετώπιση της «πλασματικής» συμφόρησης στα πρωτοδικεία. - Ενίσχυση της διαφάνειας και του ελέγχου της διαδικασίας. - Ταχύτερη και αποτελεσματικότερη απονομή της δικαιοσύνης. ΜΕΡΟΣ Γ΄ - Μείωση των καθυστερήσεων στην έκδοση αποφάσεων και επεξεργασία δικογραφιών. - Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας στα δικαστήρια και τις εισαγγελίες.
ii) μακροπρόθεσμοι:	ΜΕΡΟΣ Α΄ - Εδραίωση γρήγορης και αξιόπιστης πολιτικής δικαιοσύνης.

	- Εναρμόνιση με τα ευρωπαϊκά πρότυπα απονομής δικαιοσύνης σε χρόνο και ποιότητα. - Εξορθολογισμός της δικαστικής ύλης και αποσυμφόρηση των δικαστηρίων μέσω καλύτερης διοικητικής και δικονομικής δομής. - Θέσπιση ενός ανθεκτικού πλαισίου, που περιορίζει τις καταχρήσεις και ενισχύει την ουσία της δίκης. ΜΕΡΟΣ Β΄ - Μόνιμη αντιμετώπιση της συμφόρησης και αποτροπή επανεμφάνισης «πλασματικών» φορτίων στα πινάκια. - Διαφάνεια και ψηφιοποίηση κρίσιμων σταδίων της αναγκαστικής εκτέλεσης. - Επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης σε υποθέσεις οικονομικού ενδιαφέροντος. - Στήριξη της αποτελεσματικής λειτουργίας του τραπεζικού και επενδυτικού πλαισίου, ειδικά στο πεδίο των πλειστηριασμών. ΜΕΡΟΣ Γ΄ - Βελτίωση της ποιότητας της απονομής δικαιοσύνης, με στόχο την πιο δίκαιη και ισότιμη κατανομή υποθέσεων. - Ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης.
--	--

9.	Ειδικότεροι στόχοι ανάλογα με τον τομέα νομοθέτησης ⁷
----	--

Ψηφιακή διακυβέρνηση	
10.	Σε περίπτωση που προβλέπεται η χρήση πληροφοριακού συστήματος, ποια θα είναι η συμβολή αυτού στην επίτευξη των στόχων της αξιολογούμενης ρύθμισης: ΑΜΕΣΗ ☐ ή/και ΕΜΜΕΣΗ ☐
	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐
	Εξηγήστε:

Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης							
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου						
	<table border="1"> <tr> <th>Άρθρο</th><th>Στόχος</th></tr> <tr> <td>1</td><td>Με την αξιολογούμενη ρύθμιση περιγράφεται ο σκοπός του σχεδίου νόμου.</td></tr> <tr> <td>2</td><td>Με την αξιολογούμενη ρύθμιση περιγράφεται το αντικείμενο του σχεδίου</td></tr> </table>	Άρθρο	Στόχος	1	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση περιγράφεται ο σκοπός του σχεδίου νόμου.	2	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση περιγράφεται το αντικείμενο του σχεδίου
Άρθρο	Στόχος						
1	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση περιγράφεται ο σκοπός του σχεδίου νόμου.						
2	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση περιγράφεται το αντικείμενο του σχεδίου						

⁷ Για την ενδεικτική παράθεση δεικτών αξιοποιήθηκαν οι βάσεις δεδομένων του ΟΟΣΑ (<https://data.oecd.org/Greece.htm>) και της ΕΛΣΤΑΤ (<http://www.statistics.gr/>).

	νόμου.
3	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η περ. 10 του άρθρου 16 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της αποκλειστικής αρμοδιότητας των μονομελών πρωτοδικείων, και προστίθεται αναφορά σε πιστοποιημένους εκτιμητές προκειμένου να διασφαλιστούν η ορθότητα και η σαφήνεια στη ρύθμιση των σχετικών διαφορών.
4	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 18 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της αρμοδιότητας των πολυμελών πρωτοδικείων στον πρώτο και στον δεύτερο βαθμό. Συγκεκριμένα, στις περ. α) και γ) της παρ. 2, αυξάνεται το όριο αξίας του αντικειμένου της διαφοράς από τις τριάντα χιλιάδες (30.000) στις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ, και στην περ. β) της ίδιας παραγράφου, αυξάνεται το όριο αξίας του αντικειμένου της διαφοράς, ήτοι του ποσού του συμφωνημένου μισθώματος από τα οκτακόσια (800) στα χίλια (1.000) ευρώ, για τις διαφορές από μίσθωση πράγματος ή άλλου προσοδοφόρου αντικειμένου, εξέλιξη που διευρύνει την αρμοδιότητα των πολυμελών πρωτοδικείων επί εφέσεων κατά αποφάσεων των μονομελών πρωτοδικείων. Η προτεινόμενη τροποποίηση αποσκοπεί στην ανακατανομή της δικαιοδοτικής ύλης μεταξύ των επιπέδων δικαιοδοσίας, με σκοπό την αποσυμφόρηση των ανώτερων βαθμών και την αναβάθμιση του ρόλου των πολυμελών σχηματισμών στην απονομή της δικαιοσύνης.
5	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 38 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της συντρέχουσας δωσιδικίας μακρότερης διαμονής, με αντικατάσταση της απαρχαιωμένης λέξης «υπηρέτες» από τον σύγχρονο όρο «οικιακοί βοηθοί», εντάσσοντας έτσι με μεγαλύτερη ακρίβεια την κατηγορία αυτή στο πεδίο εφαρμογής της συντρέχουσας δωσιδικίας λόγω μακρόχρονης διαμονής. Η προτεινόμενη τροποποίηση αντανακλά την ανάγκη εκσυγχρονισμού της ορολογίας της πολιτικής δικονομίας, εναρμονίζοντάς τη με τις κοινωνικο-εργασιακές εξελίξεις και διασφαλίζοντας την ίση πρόσβαση των οικιακών βοηθών στη δικαστική προστασία στον τόπο μακρόχρονης διαμονής τους.
6	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 43 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί παρέκτασης σε μελλοντικές διαφορές, με την προσθήκη παρ. 2 που εισάγει ρητή απαγόρευση της αποκλειστικής παρέκτασης δικαιοδοσίας υπέρ της κύριας έδρας νομικού προσώπου, όταν συντρέχει η δωσιδικία του υποκαταστήματος. Η προτεινόμενη προσθήκη αποσκοπεί στην ενίσχυση της προστασίας του διαδίκου, αποτρέποντας καταχρηστικές συμφωνίες που θα μπορούσαν να τον υποχρεώσουν να εκδικαστεί η διαφορά του μακριά από τον τόπο δραστηριότητάς του, επιβεβαιώνοντας τη σημασία της εγγύτητας στην πρόσβαση στη δικαιοσύνη.
7	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 47 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της αδυναμίας άσκησης ενδίκων μέσων κατά απόφασης πολυμελούς πρωτοδικείου λόγω αρμοδιότητας μονομελούς

	πρωτοδικείου και κατά απόφασης κατώτερου δικαστηρίου που παραπέμπει σε ανώτερο, με την προσθήκη τρίτου εδαφίου που επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της αρχής της μη προσβολής απόφασης για λόγους αρμοδιότητας. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι δεν επιτρέπεται η άσκηση ενδίκου μέσου για τον λόγο ότι η υπόθεση ανήκε στην κατά τόπο αρμοδιότητα είτε της έδρας του Πρωτοδικείου είτε της παράλληλης ή περιφερειακής έδρας του. Η προτεινόμενη προσθήκη στοχεύει στην αποτροπή τυπικών ενστάσεων που καθυστερούν αδικαιολόγητα τη δικαστική επίλυση διαφορών, προάγοντας την ασφάλεια δικαίου και την οικονομία της δίκης.
8	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 54 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της αρμοδιότητας για την εξαίρεση δικαστή ή υπαλλήλου γραμματείας μονομελούς πρωτοδικείου, με την προσθήκη πρόβλεψης για την αρμοδιότητα επί αιτήματος εξαίρεσης δικηγόρου, όταν αυτός ενεργεί κατ' εφαρμογή του Κώδικα, εκδίδοντας πράξεις (όπως κληρονομητήριο, διαταγή πληρωμής και διαταγή απόδοσης της χρήσης μισθίου). Ειδικότερα, ορίζεται ότι αρμόδιος είναι ο προϊστάμενος του πρωτοδικείου στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται ο δικηγορικός σύλλογος, του οποίου είναι μέλος ο εν λόγω δικηγόρος. Η προτεινόμενη προσθήκη έρχεται να καλύψει ερμηνευτικά κενά και να διασφαλίσει την ομοιόμορφη αντιμετώπιση αιτημάτων εξαίρεσης, ενισχύοντας την ασφάλεια δικαίου και την ορθολογική κατανομή αρμοδιοτήτων.
9	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται παρ. 3Α στο άρθρο 55 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της δήλωσης εξαίρεσης δικαστών, ώστε να εναρμονιστεί η διαδικασία της δήλωσης εξαίρεσης με την πρόβλεψη καθηκόντων στους δικηγόρους, όταν ενεργούν στο πλαίσιο του Κώδικα, όπως σε διαδικασίες έκδοσης διαταγών. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι και οι δικηγόροι υποχρεούνται να δηλώνουν τον λόγο εξαίρεσής τους στον προϊστάμενο του πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται ο δικηγορικός σύλλογος στον οποίο ανήκουν. Παράλληλα, στην παρ. 3, ο όρος «πρόεδρος του πολυμελούς πρωτοδικείου» αντικαθίσταται με τον πιο σύγχρονο «προϊστάμενος του πρωτοδικείου», ενισχύοντας τη σαφήνεια και την ενιαία εφαρμογή των διατάξεων σε μονομελή και πολυμελή σχήματα.
10	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 67 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της συμπλήρωσης ελλείψεων ως προς τους διαδίκους, με στόχο την επιτάχυνση και ψηφιοποίηση της διαδικασίας σε περιπτώσεις ελλείψεων νομιμοποίησης ή ικανότητας δικαστικής παράστασης. Ειδικότερα, καταργείται η υποχρεωτική αναβολή της δίκης και προβλέπεται ότι το δικαστήριο, με την επιφύλαξη των άρθρων 227 και 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ορίζει προθεσμία για τη συμπλήρωση των ελλείψεων και αποστέλλει σχετική ειδοποίηση στην ηλεκτρονική διεύθυνση του δικηγόρου. Αν η προθεσμία παρέλθει άπρακτη, η υπόθεση εκδικάζεται ερήμην του διαδίκου με την έλλειψη. Η προτεινόμενη τροποποίηση ευθυγραμμίζεται με τη γενική τάση για

	περιορισμό των αναβολών και ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής δίκης.
11	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 105 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της συμπλήρωσης ελλείψεων ως προς την ύπαρξη πληρεξουσιότητας. Ειδικότερα, προβλέπεται ρητά ότι η δυνατότητα του δικαστηρίου να χορηγήσει προθεσμία για τη συμπλήρωση της έλλειψης πληρεξουσιότητας τελεί υπό την επιφύλαξη των άρθρων 227 και 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Στόχος είναι να ενισχυθεί η ασφάλεια δικαίου και να διασφαλιστεί ότι η προσωρινή συμμετοχή του μη νομιμοποιημένου πληρεξουσίου δεν θα μετατρέπεται σε μηχανισμό αναβολών ή διαδικαστικών καθυστερήσεων.
12	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται παρ. 5 στο άρθρο 119 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του καθορισμού διεύθυνσης των διαδικών και δυνατότητας υποβολής των δικογράφων με ηλεκτρονικά μέσα, με στόχο τη θέσπιση στο Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης (ΟΣΔΔΥ-ΠΠ) του ηλεκτρονικού φακέλου δικογραφίας. Η προτεινόμενη προσθήκη αποσκοπεί στον εκσυγχρονισμό και την επιτάχυνση της πολιτικής δίκης, μέσω της ψηφιακής συγκέντρωσης όλων των κρίσιμων εγγράφων της επίδικης υπόθεσης σε ενιαίο, προσβάσιμο και λειτουργικό περιβάλλον. Η ρύθμιση ενισχύει τη διαφάνεια, μειώνει τη γραφειοκρατία, διευκολύνει τη διαδικαστική συμμετοχή των διαδίκων και τη δικαστική κρίση, ενώ παράλληλα θεμελιώνει τις τεχνικές και θεσμικές προϋποθέσεις για τη μελλοντική εφαρμογή πλήρως ψηφιακών διαδικασιών στην πολιτική δίκη.
13	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 122 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί των οργάνων επίδοσης εγγράφων, με την προσθήκη της δικαστικής αστυνομίας στα όργανα επίδοσης εγγράφων, με στόχο την ενίσχυση της ταχύτητας και της αποτελεσματικότητας των επιδόσεων που διενεργούνται με την επιμέλεια του δικαστηρίου. Η ρύθμιση αξιοποιεί τον νέο θεσμό της δικαστικής αστυνομίας ως συμπληρωματικό μηχανισμό στήριξης της δικαστικής λειτουργίας, συμβάλλοντας στην αποσυμφόρηση των υφιστάμενων οργάνων και ενισχύοντας την ευελιξία και τη διαθεσιμότητα στην πρακτική εφαρμογή της πολιτικής δίκης.
14	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 124 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του τόπου επίδοσης, με την αντικατάσταση του όρου «υπηρέτης» από τον όρο «οικιακός βοηθός». Η προτεινόμενη τροποποίηση έχει ως στόχο την προσαρμογή της διατύπωσης στη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα, εξαλείφοντας παρωχημένους όρους. Ενισχύονται έτσι η ακρίβεια και ο σεβασμός στην ορολογία του εργατικού δικαίου, ευθυγραμμίζοντας τη γλώσσα της δικονομικής νομοθεσίας με τις αρχές της ισότητας και της αξιοπρέπειας.
15	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 128 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της επίδοσης σε παραλήπτη που δεν βρίσκεται στην κατοικία, με την προσθήκη στην περ. γ) διευκρινιστικού

	εδαφίου, που αποσκοπεί στην ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου και της διαφάνειας κατά την επίδοση με θυροκόλληση, για τις περιπτώσεις που ο παραλήπτης απουσιάζει από την κατοικία του. Η ρύθμιση αποσαφηνίζει ότι η επίδοση θεωρείται έγκυρη μόνο εφόσον τηρηθούν σωρευτικά όλες οι απαιτούμενες ενέργειες, δηλαδή θυροκόλληση, κατάθεση αντιγράφου στην αρμόδια αστυνομική αρχή και ταχυδρομική ειδοποίηση, διασφαλίζοντας έτσι τα δικαιώματα του παραλήπτη και ενισχύοντας την αξιοπιστία της δικονομικής διαδικασίας.
16	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 131 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της επίδοσης σε νοσοκομείο ή φυλακή, που αποσκοπεί στην αποσαφήνιση του χρονικού σημείου ολοκλήρωσης της επίδοσης όταν αυτή γίνεται σε πρόσωπο που νοσηλεύεται σε νοσοκομείο ή κρατείται σε σωφρονιστικό κατάστημα χωρίς δυνατότητα επικοινωνίας. Ειδικότερα, η επίδοση γίνεται στον διευθυντή του νοσοκομείου ή του σωφρονιστικού καταστήματος ή στον νόμιμο αναπληρωτή τους, ενώ προβλέπεται ότι για τη διασφάλιση της ιδιωτικότητας των προσώπων η επίδοση θα γίνεται με εσώκλειστο φάκελο που εξωτερικά θα φέρει τη σφραγίδα του διενεργούντα την επίδοση, με επισημείωση της ημερομηνίας επίδοσης και του είδους του εγγράφου που επιδίδεται. Η επίδοση σύμφωνα με τη νέα παρ. 2 θεωρείται ότι συντελέστηκε με την παράδοση του εγγράφου στα ως άνω πρόσωπα σύμφωνα με την παρ. 1. Επιδιώκεται, έτσι, η ενίσχυση της νομικής σαφήνειας, της δικονομικής ασφάλειας και της ομοιομορφίας στην ερμηνεία και εφαρμογή της συγκεκριμένης διαδικασίας επίδοσης.
17	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται παρ. 3 στο άρθρο 132 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της επίδοσης σε υπηρετούντα σε εμπορικό πλοίο, με στόχο να αποσαφηνιστεί ο χρόνος ολοκλήρωσης της εν λόγω επίδοσης. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι η επίδοση θεωρείται συντελεσμένη με την παράδοση του εγγράφου στο πρόσωπο ή την αρχή που ορίζεται στις παρ. 1 και 2, ανεξαρτήτως του χρόνου της αποστολής και παραλαβής του. Προβλέπεται ακόμη, προς διασφάλιση της ιδιωτικότητας των προσώπων, πως η επίδοση θα γίνεται με εσώκλειστο φάκελο που εξωτερικά θα φέρει τη σφραγίδα του διενεργούντα την επίδοση, με επισημείωση της ημερομηνίας επίδοσης και του είδους του εγγράφου που επιδίδεται. Μάλιστα για τα ανωτέρω πρόσωπα μπορεί να υπάρξει και κοινοποίηση στη θυρίδα του πολίτη, στο gov.gr. Κατ' αυτόν τον τρόπο ενισχύεται η νομική βεβαιότητα και αντιμετωπίζονται πρακτικές δυσχέρειες που προκύπτουν από την κινητικότητα και τη δυσκολία εντοπισμού των ναυτικών, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα την εύρυθμη λειτουργία της δικονομικής διαδικασίας.
18	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 133 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της επίδοσης σε υπηρετούντες στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην Ελληνική Αστυνομία και στο Λιμενικό Σώμα - Ελληνική Ακτοφυλακή. Ειδικότερα, στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1, η λέξη «υπηρετές» αντικαθίσταται από τις λέξεις «οικιακούς βοηθούς», με στόχο την

	προσαρμογή της διατύπωσης στη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα, εξαλείφοντας παρωχημένους όρους. Επιπλέον, στην περ. δ) της παρ. 1 αναφορικά με την επίδοση δικογράφων, οι λέξεις «αξιωματικούς και υπαξιωματικούς της αστυνομίας πόλεων, της χωροφυλακής» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας», ώστε να συμπεριλαμβάνονται όλες οι βαθμίδες της Ελληνικής Αστυνομίας στη σχετική διαδικασία επίδοσης. Ακόμη, στη παρ. 3, αποσαφηνίζεται ρητώς το χρονικό σημείο επέλευσης των έννομων συνεπειών της επίδοσης όταν αυτή διενεργείται σε πρόσωπα που υπηρετούν στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην Ελληνική Αστυνομία ή στο Λιμενικό Σώμα - Ελληνική Ακτοφυλακή, ορίζοντας ότι η επίδοση θεωρείται συντελεσμένη με την παράδοση του εγγράφου στην αρμόδια στρατιωτική ή υπηρεσιακή αρχή, ανεξαρτήτως του χρόνου που απαιτείται για να φτάσει στον τελικό παραλήπτη. Προβλέπεται, ομοίως και στην παρούσα περίπτωση επιδόσεων, ότι για τη διασφάλιση της ιδιωτικότητας των προσώπων η επίδοση θα γίνεται με εσώκλειστο φάκελο, ο οποίος εξωτερικά θα φέρει τη σφραγίδα του διενεργούντα την επίδοση, με επισημείωση της ημερομηνίας επίδοσης και του είδους του εγγράφου που επιδίδεται. Όπως και στις περιπτώσεις των προηγούμενων αξιολογούμενων ρυθμίσεων και εν προκειμένω ορίζεται ότι στα ανωτέρω πρόσωπα μπορεί να υπάρξει και κοινοποίηση στη θυρίδα τους στο gov.gr. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η δικονομική βεβαιότητα και αντιμετωπίζονται πρακτικά ζητήματα που προκύπτουν από την κινητικότητα και την ειδική υπηρεσιακή κατάσταση των εν λόγω προσώπων.
19	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 134 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με σκοπό την εννοιολογική αποσαφήνιση της διαδικασίας επίδοσης όταν ο παραλήπτης διαμένει ή έχει την έδρα του στο εξωτερικό. Με τις αλλαγές στην παρ. 1, αναδιατυπώνονται κρίσιμα σημεία, ώστε να αποτυπώνεται με σαφήνεια ότι δεν πρόκειται για αυτοτελή επίδοση προς τον εισαγγελέα, αλλά για ενδιάμεσο στάδιο της διαδικασίας επίδοσης. Περαιτέρω, στην παρ. 3, με την προσθήκη της ρήτρας επιφύλαξης υπέρ του ευρωπαϊκού δικονομικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων, διασφαλίζεται η συμβατότητα με υπερεθνικούς κανόνες. Τέλος, η αντικατάσταση των λέξεων «χωρίς υπαίτια καθυστέρηση» με τον όρο «άμεσα» και η προσθήκη της φράσης «το ταχύτερο δυνατό», ενισχύουν την επιτάχυνση της διακρατικής επίδοσης, εναρμονίζοντας τη διάταξη με τις απαιτήσεις ταχείας και αποτελεσματικής απονομής της δικαιοσύνης.
20	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται άρθρο 134Α στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με το οποίο εισάγεται ένα εξειδικευμένο και ενιαίο πλαίσιο για τις επιδόσεις δικογράφων στην αλλοδαπή, επιδιώκοντας την αποσαφήνιση κρίσιμων ζητημάτων, σχετικά με τον χρόνο επέλευσης των εννόμων συνεπειών της επίδοσης, την έκδοση απόφασης σε περίπτωση ερημοδικίας και την προστασία του διαμένοντος στην αλλοδαπή εναγομένου. Η προτεινόμενη προσθήκη ενσωματώνει δικονομικές

	εγγυήσεις, προσαρμοσμένες στις απαιτήσεις του διεθνούς και ευρωπαϊκού δικαίου, εξασφαλίζοντας αφενός την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας και αφετέρου την προστασία του δικαιώματος ακρόασης, όπως κατοχυρώνεται στην παρ. 1 του άρθρου 20 του Συντάγματος. Σκοπός είναι να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική επίδοση δικογράφων στην αλλοδαπή, θεσπίζοντας υποχρέωση διορισμού αντικλήτου για τις επόμενες επιδόσεις, και να προστατευτεί η δικονομική θέση του διαμένοντος στην αλλοδαπή παραλήπτη, εφόσον δεν έλαβε γνώση του δικογράφου χωρίς δική του υπαιτιότητα.
21	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται παρ. 4 στο άρθρο 135 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της επίδοσης σε πρόσωπα άγνωστης διαμονής, με την οποία προβλέπεται ότι η επίδοση θεωρείται συντελεσμένη από τη δημοσίευση περίληψης του δικογράφου σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 135, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στην προβλεψιμότητα και την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας.
22	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται παρ. 4 στο άρθρο 144 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί προθεσμιών, με την οποία ορίζεται ρητά ότι οι προθεσμίες που προβλέπονται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καθίστανται αποκλειστικές και δεσμευτικές, εκτός αν ρητά ορίζεται διαφορετικά. Η ρύθμιση αυτή ενισχύει τη νομική ασφάλεια και τη δικονομική πειθαρχία, θέτοντας όρια όχι μόνο στους διαδίκους αλλά και στο ίδιο το δικαστήριο, περιορίζοντας την ευχέρεια αυθαίρετων ερμηνειών ή παρατάσεων. Έτσι, επιτυγχάνεται σαφής χρονική δομή της δίκης, συμβάλλοντας στην ταχύτερη και αποτελεσματικότερη απονομή της δικαιοσύνης.
23	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται άρθρο 209 στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με σκοπό την ενίσχυση των εναλλακτικών μορφών επίλυσης των ιδιωτικών διαφορών, μέσω της επαναφοράς της δυνατότητας συμβιβαστικής επέμβασης του αρμόδιου πρωτοδίκη πριν από την άσκηση αγωγής. Με τον τρόπο αυτό, παρέχεται στους διαδίκους ένα επιπλέον εργαλείο για την ειρηνική διευθέτηση της διαφοράς τους, με την υποστήριξη ενός δικαστικού λειτουργού που μπορεί να συμβάλλει ουσιαστικά στην προσέγγιση και γεφύρωση των θέσεων των μερών. Επιπλέον, η ρύθμιση αποσκοπεί στην αποσυμφόρηση των δικαστηρίων, δίνοντας τη δυνατότητα προδικαστικής παρέμβασης από τον πρόεδρο υπηρεσίας οποιουδήποτε Πρωτοδικείου, εφόσον τα μέρη προσέλθουν αυθόρμητα, ενισχύοντας τη διαθεσιμότητα και την ευελιξία της διαδικασίας.
24	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 215 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της ασκήσεως της αγωγής. Η αξιολογούμενη ρύθμιση κρίθηκε επιβεβλημένη, προκειμένου να ρυθμιστεί περαιτέρω και σε συνέχεια των ν. 5108/2024 (Α' 65) και 5134/2024 (Α' 146) το ζήτημα της καθυστέρησης της συζήτησης των υποθέσεων της τακτικής διαδικασίας και της συνεπεία αυτής καθυστέρησης στην έκδοση οριστικών αποφάσεων, που έχει προκύψει από την μέχρι σήμερα δικαστηριακή

	πρακτική. Ειδικότερα, προβλέπεται για πρώτη φορά ο ορισμός δικασίμου άμεσα και δη κατά τον χρόνο κατάθεσης της αγωγής. Συγκεκριμένα, στην παρ. 1 προστίθεται νέο τέταρτο εδάφιο, με το οποίο καθορίζεται συντομότερο χρονικό πλαίσιο ορισμού της δικασίμου ανάλογα με το αν η επίδοση του δικογράφου της αγωγής επίκειται στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή και ειδικότερα η δικάσιμος προσδιορίζεται στην πρώτη περίπτωση, μετά την πάροδο έξι (6) μηνών από την κατάθεση, στη δεύτερη περίπτωση μετά την πάροδο εννέα (9) μηνών από την κατάθεση, ενώ παράλληλα ορίζονται και οι απώτατοι χρόνοι προσδιορισμού. Περαιτέρω, με την αντικατάσταση της παρ. 2, ενοποιείται η προθεσμία επίδοσης της αγωγής, επί ποινή θεώρησής της ως μη ασκηθείσας, η οποία πλέον περιορίζεται από τις τριάντα (30) στις είκοσι (20) ημέρες, δεδομένου και του γεγονότος ότι για την επίδοση στην αλλοδαπή αρκεί σε κάθε περίπτωση η αρχική κοινοποίηση στον εκάστοτε αρμόδιο εισαγγελέα, ενώ για την ταχύτερη διεκπεραίωση της διαδικασίας της διαμεσολάβησης ορίζεται πως αυτή, όπου είναι υποχρεωτική, ξεκινά με την επίδοση της αγωγής. Τέλος, με τη μη ασκηθείσα αγωγή λόγω μη νόμιμης και εμπρόθεσμης επίδοσης εξομοιώνεται και η περίπτωση της ανυπόστατης επίδοσης, όχι όμως και της τυχόν άκυρης, για την οποία, σε αντίθεση με το κενό της ισχύουσας ρύθμισης, προβλέπεται η ρητή εφαρμογή του άρθρου 263 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164).
25	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται τρίτο εδάφιο στην παρ. 5 του άρθρου 226 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί εισαγωγής αγωγής για συζήτηση, ορισμού δικασίμου και αναβολής, με το οποίο προβλέπεται ότι η αποδοχή από τον αρμόδιο δικαστή αιτήματος προτίμησης συνεπάγεται κατά κανόνα διαγραφή της υπόθεσης από το πινάκιο της αρχικής δικασίμου, με εξαίρεση τις υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων και τις υποθέσεις που υπάγονται στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, προκειμένου να μην εμφανίζονται ως εκκρεμείς, υποθέσεις που έχουν ήδη εκδικαστεί.
26	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 227 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της εισαγωγής αγωγής για συζήτηση και συμπλήρωσης τυπικών παραλείψεων. Συγκεκριμένα, η ρύθμιση στοχεύει στην ορθολογική οργάνωση του σταδίου πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης, εισάγοντας σαφείς και δεσμευτικές προθεσμίες για την επισήμανση και θεραπεία περιπτώσεων πραγματικής αοριστίας ή τυπικών παραλείψεων στην αγωγή. Με τον τρόπο αυτό ενισχύεται η ασφάλεια δικαίου, αποτρέπεται η αιφνιδιαστική προβολή ενστάσεων αοριστίας κατά τη συζήτηση και δίνεται η δυνατότητα στους διαδίκους να προετοιμάσουν κατάλληλα τον φάκελο της δίκης. Παράλληλα, διασφαλίζεται ότι η απόρριψη της αγωγής λόγω πραγματικής αοριστίας θα συνιστά λόγο έφεσης μόνον όταν έχει τηρηθεί η δικονομική δυνατότητα θεραπείας εκ μέρους του ενάγοντος. Κατ' αυτόν τον τρόπο, προάγεται η δικονομική οικονομία, περιορίζεται η δημιουργία αναιτιολόγητων

	καθυστερήσεων και ενισχύεται η ουσιαστική πρόσβαση των πολιτών στη δικαιοσύνη.
27	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της προθεσμίας κατάθεσης προτάσεων και αποδεικτικών εγγράφων, αντίκρουσης και συμπλήρωσης και ανάληψης σχετικών. Ειδικότερα, στην παρ. 1 προβλέπεται ότι η προθεσμία για την κατάθεση των προτάσεων των διαδίκων, της έκθεσης επίδοσης, των διαδικαστικών και αποδεικτικών εγγράφων και των πληρεξουσίων στην τακτική διαδικασία, η οποία ορίζεται σε ενενήντα (90) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης της αγωγής ή της κλήσης και σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες από τη λήξη της ίδιας προθεσμίας στην περίπτωση επίδοσης της αγωγής στην αλλοδαπή, δεν αναστέλλεται στις υποθέσεις εκείνες, που υπάγονται σε υποχρεωτική διαδικασία διαμεσολάβησης. Με τον τρόπο αυτό περιορίζεται η περαιτέρω καθυστέρηση στην έκδοση απόφασης, αφού με την επίδοση της αγωγής άρχεται και η διαδικασία της διαμεσολάβησης. Επιπλέον, η προθεσμία των δεκαπέντε (15) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας κατάθεσης των προτάσεων για την κατάθεση προσθήκης - αντίκρουσης, εντός της οποίας θα πρέπει να κατατίθεται το δικαστικό ένσημο, παραμένει ίδια ενώ πλέον ορίζεται ότι ο ορισμός δικαστή, σύνθεσης και εισηγητή θα λαμβάνει χώρα εντός δέκα (10) ημερών από τη λήξη της ανωτέρω προθεσμίας αντί της ισχύουσας σήμερα προθεσμίας των δεκαπέντε (15) ημερών. Επιπλέον, εντός τριάντα (30) ημερών μετά τη χρέωση, ο δικαστής του μονομελούς ή ο εισηγητής του πολυμελούς πρωτοδικείου εκδίδει διάταξη, που δεν περιέχει αιτιολογία, εφόσον διαπιστώσει ότι: α) η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, β) η αγωγή θεωρείται μη ασκηθείσα. Εισάγεται η δυνατότητα έκδοσης διάταξης από τον δικαστή, που έχει χρεωθεί την υπόθεση, εφόσον για την πληρέστερη εκδίκαση της διαφοράς απαιτείται η εξέταση μαρτύρων ή διαδίκων ή η διενέργεια αυτοψίας ή πραγματογνωμοσύνης ή απαιτείται η ένωση ή συνεκδίκαση περισσότερων δικών, ο χωρισμός ή η διαδοχική εξέταση αιτήσεων ή η αναστολή της δίκης, αντίστοιχα σύμφωνα με τα άρθρα 246 έως 250 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Επίσης, αν η αγωγή πάσχει από πραγματική αοριστία, αυτή επισημαίνεται από τον δικαστή στη διάταξή του και ο διάδικος οφείλει να τη συμπληρώσει έως τη συζήτηση με προσθήκη. Αν με τη διάταξη του δικαστή στις περ. α) και β) του πρώτου εδαφίου της παρ. 3, η αγωγή θεωρείται απαράδεκτη και ο ενάγων κατά τις αμέσως επόμενες πέντε (5) ημέρες από την έκδοση της διάταξης δεν αιτηθεί την εκδίκαση της διαφοράς κατά την ορισθείσα δικάσιμο και δεν συμπληρώσει την αγωγή με προσθήκη στις προτάσεις του, τότε η διάταξη επικυρώνεται, η δίκη περατώνεται και η υπόθεση διαγράφεται από το πινάκιο, ενώ κατά αυτής της διάταξης δεν ασκούνται ένδικα μέσα ή άλλα ένδικα βοηθήματα. Με τη ρύθμιση αυτή καταργείται η επαναληπτική συζήτηση της υπόθεσης, καθόσον τυχόν ελάττωμα ή παράλειψη της αγωγής θα έχει διορθωθεί και συμπληρωθεί βάσει της σχετικής διάταξης του δικαστή πριν από τη συζήτηση.

28	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 238 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με στόχο την επιτάχυνση και ορθολογικότερη διαχείριση της προδικασίας, μέσω της σύντμησης των προθεσμιών για την κατάθεση και επίδοση παρεμπιπτουσών αγωγών, ανταγωγών, παρεμβάσεων, προσεπικλήσεων και ανακοινώσεων. Η προσαρμογή των σχετικών χρονικών ορίων, καθώς και ο επαναπροσδιορισμός του σημείου έναρξης των προθεσμιών, από την κατάθεση στο πέρας της προθεσμίας επίδοσης της αγωγής, επιδιώκει την συνολική επιτάχυνση της διαδικασίας και την αποτροπή καταχρηστικών τακτικών καθυστέρησης από τους διαδίκους. Παράλληλα, εξασφαλίζεται ότι όλες οι σχετικές δικονομικές ενέργειες ολοκληρώνονται σε συνεκτικό και προβλέψιμο χρονικό πλαίσιο, συμβάλλοντας στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής δίκης.
29	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επέρχονται τροποποιήσεις στο άρθρο 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί αναβολής συζήτησης για σπουδαίο λόγο, που αποσκοπούν στον περιορισμό των καθυστερήσεων που προκαλούνται από αιτήματα αναβολής. Συγκεκριμένα, με την προσθήκη νέου, δεύτερου, εδαφίου στην παρ. 1 προβλέπεται η δυνατότητα αναβολής στον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας άπαξ και μόνο για λόγους ανωτέρας βίας. Με τον τρόπο αυτό αποτρέπονται καταχρηστικές τακτικές παράτασης της εκκρεμοδικίας και επιταχύνεται συνολικά η απονομή της δικαιοσύνης.
30	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας άρθρο 269, με το οποίο εξειδικεύονται το χρονικό πλαίσιο και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτρέπεται η προβολή νέων ισχυρισμών και η προσκομιδή νέων αποδεικτικών μέσων μετά από την κατάθεση των προτάσεων. Στόχος είναι η αποτροπή αιφνιδιασμού των διαδίκων και η ενίσχυση της δικονομικής τάξης και διαφάνειας κατά την εξέλιξη της δίκης, επιτρέποντας παράλληλα την εισαγωγή νέων στοιχείων που προέκυψαν μεταγενέστερα ή που αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία. Ενισχύονται έτσι η ασφάλεια της διαδικασίας, η ισότητα των διαδίκων και η αποτελεσματικότητα του αποδεικτικού σταδίου.
31	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 307 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί επανάληψης της συζήτησης λόγω αδυναμίας έκδοσης απόφασης, με σκοπό να επιτευχθεί η επίσπευση στην έκδοση των οριστικών αποφάσεων, καθώς και ο στόχος του μέσου όρου των χωρών του Συμβουλίου της Ευρώπης, ενώ με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται ότι οι διάδικοι γνωρίζουν εξ αρχής τον χρόνο έκδοσης της οριστικής απόφασης. Για πρώτη φορά προβλέπονται συγκεκριμένες προθεσμίες για καθένα διαδικαστικό στάδιο και συγκεκριμένα ορίζεται ότι η οριστική απόφαση εκδίδεται στον ταχύτερο δυνατό χρόνο και κατ' απώτατο όριο σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον η υπόθεση είναι δυσχερής στην εκούσια δικαιοδοσία εντός τεσσάρων (4) μηνών από την παράδοση του φακέλου στον δικαστή, στις ειδικές διαδικασίες εντός έξι (6) μηνών από την παράδοση του φακέλου στον δικαστή και στη τακτική διαδικασία εντός

	οκτώ (8) μηνών από την ημερομηνία συζήτησης της υπόθεσης. Θεσπίζονται κατά αυτόν τον τρόπο δεσμευτικές για τους δικαστές προθεσμίες, αλλά προβλέπονται διαστήματα εντός των οποίων καθίσταται εύλογο και εφικτό να εκδοθεί η απόφαση. Προβλέπεται ακόμη πως σε περίπτωση παρέλευσης της προθεσμίας της παρ. 1 ο δικαστής υποχρεούται μέσα σε έναν (1) μήνα να δημοσιεύσει την απόφαση. Αν παρέλθει και η προθεσμία του αυτή χωρίς να έχει δημοσιευθεί η απόφαση που καθυστερεί, ο δικαστής υποχρεούται να επιστρέψει τη δικογραφία, άλλως αυτή αφαιρείται αμέσως με πράξη του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο ή του προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης αυτού.
32	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αποκαθίσταται η δικονομική ακρίβεια στο άρθρο 375 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, μέσω της αντικατάστασης του όρου «απόφασης» από τον ορθό όρο «διάταξης», προκειμένου να αντανakλάται ο πραγματικός χαρακτήρας του δικονομικού εγγράφου που αφορά τον διορισμό ή την αντικατάσταση πραγματογνώμονα. Με την τροποποίηση αυτή διασφαλίζεται η εναρμόνιση της διατύπωσης του άρθρου με τις λοιπές σχετικές διατάξεις του Κώδικα και αποτρέπονται ερμηνευτικές αμφισημίες ή διαδικαστικές παρερμηνείες.
33	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 377 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, σχετικά με την αίτηση εξαίρεσης πραγματογνώμονα, ώστε να εναρμονιστεί με τη νέα δυνατότητα που παρέχει η παρ. 5 του άρθρου 237 μέσω της εισαχθείσας προδικασίας στην πολιτική δίκη και της δυνατότητας έκδοσης διάταξης.
34	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση ορίζεται πως σε περίπτωση αίτησης εξαίρεσης αποφασίζει αμελλητί ο δικαστής ή το δικαστήριο που διόρισε τον πραγματογνώμονα, ενώ πλέον ως συνέπεια της παρ. 5 του άρθρου 237, όπως αντικαθίσταται με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου, καθίσταται περιττή η διαδικασία νέας συζήτησης και εκδίκασης με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Κατά αυτόν τον τρόπο εξορθολογίζεται ακόμη μια διαδικασία και αποφεύγονται μη σκόπιμες επιβραδύνσεις χωρίς να περιορίζεται ή να αφαιρείται κάποιο δικαίωμα, καθότι στο πλαίσιο της νέας διαδικασίας επιτυγχάνεται ακρόαση των διαδίκων από τον δικαστή με τις αιτήσεις.
35	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιούνται οι παρ. 1 έως 3 του άρθρου 393 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με σκοπό την αποσαφήνιση και ενίσχυση των κανόνων αποκλεισμού της απόδειξης με μάρτυρες σε περιπτώσεις συμβάσεων και δικαιοπραξιών άνω συγκεκριμένου οικονομικού ορίου ή έναντι εγγράφων. Συγκεκριμένα, με την τροποποίηση της παρ. 2 ρητώς διευκρινίζεται ότι το τεκμήριο υπεροχής του εγγράφου ισχύει ανεξαρτήτως του ποσού της δικαιοπραξίας, ενώ με την αντικατάσταση της παρ. 3 αποσαφηνίζεται ότι δεν είναι επιτρεπτή η απόδειξη με μάρτυρες πρόσθετων συμφωνιών, ακόμη και όταν αυτές δεν αντιβαίνουν στο περιεχόμενο του εγγράφου. Με τις ρυθμίσεις αυτές ενισχύεται η ασφάλεια συναλλαγών, περιορίζεται ο κίνδυνος

	καταχρηστικής αμφισβήτησης εγγράφων και προάγεται η σταθερότητα του αποδεικτικού συστήματος.
36	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 395 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και αποσαφηνίζεται ότι όταν αποκλείεται η απόδειξη με μάρτυρες, το ίδιο ισχύει και για την απόδειξη με ένορκες βεβαιώσεις. Με την προσθήκη αυτή εξασφαλίζεται η συνοχή και πληρότητα του αποδεικτικού συστήματος, αποτρέπονται καταστρατηγήσεις μέσω έμμεσης χρήσης άλλων αποδεικτικών μέσων, και ενισχύονται η ασφάλεια των συναλλαγών και η προβλεψιμότητα της πολιτικής δίκης.
37	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας άρθρο 397, με το οποίο προβλέπεται ρητώς η δυνατότητα εξέτασης μαρτύρων μέσω τηλεδιάσκεψης. Η ρύθμιση αυτή εισάγει τη χρήση σύγχρονων τεχνολογικών μέσων στο αποδεικτικό στάδιο της πολιτικής δίκης, με σκοπό τη διευκόλυνση της συμμετοχής των μαρτύρων, την επιτάχυνση της διαδικασίας και την καλύτερη αξιοποίηση των διαθέσιμων υποδομών, συμβάλλοντας συνολικά στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της προσβασιμότητας της δικαιοσύνης.
38	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 423 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με διαγραφή της αναφοράς στα άρθρα 393 και 394, προκειμένου να εναρμονιστεί η παραπομπή αυτή με το επικαιροποιημένο σύστημα απόδειξης που καθιερώνεται κατόπιν των τροποποιήσεων στα ανωτέρω άρθρα. Με τον τρόπο αυτό αποφεύγονται ερμηνευτικές ασάφειες ή αντιφάσεις στο αποδεικτικό πλαίσιο της πολιτικής δίκης και διασφαλίζονται η συνέπεια και η ορθότητα της αναλογικής εφαρμογής των σχετικών διατάξεων.
39	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιούνται οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 466 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με σκοπό την επικαιροποίηση και επέκταση του πεδίου εφαρμογής της διαδικασίας μικροδιαφορών. Συγκεκριμένα, αυξάνεται το οικονομικό όριο εφαρμογής της διαδικασίας από πέντε χιλιάδες (5.000) σε οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ, προκειμένου να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες οικονομικές συνθήκες, ενώ παράλληλα διαγράφεται ο αποκλεισμός των διαφορών του άρθρου 17 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, διευρύνοντας έτσι το φάσμα διαφορών που μπορούν να υπαχθούν στη διαδικασία αυτή. Τέλος, αντικαθίσταται ο όρος «ειρηνοδίκης» από τον ορθό «πρωτοδίκης», εξασφαλίζοντας δικονομική ακρίβεια. Με τις τροποποιήσεις αυτές επιδιώκεται η απλούστευση και επιτάχυνση της εκδίκασης μικρού ύψους διαφορών, προς όφελος των διαδίκων και της αποσυμφόρησης των δικαστηρίων.
40	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 467 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί της αντικειμενικής σώρευσης αγωγών για λόγους εναρμόνισης με την επέκταση του αντικειμένου της διαδικασίας

	των μικροδιαφορών στις οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ, που επέρχεται με το προτεινόμενο άρθρο 39.
41	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 468 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που αφορά στην άσκηση της αγωγής στη διαδικασία των μικροδιαφορών στην επίδοσή της, προς τον σκοπό της απλούστευσης της διαδικασίας και της επίλυσης πρακτικών δυσχερειών. Προς την κατεύθυνση αυτή διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 468 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και αντικαθίσταται η παρ. 5, προκειμένου να προσδιορίζεται αμέσως η ημέρα συζήτησης με εγγραφή της υπόθεσης σε πινάκιο. Επίσης, για την εξυπηρέτηση των προαναφερθέντων σκοπών, η αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπει ότι η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων, και ότι με πρωτοβουλία του γραμματέα μπορεί να γνωστοποιείται η δικάσιμος που ορίστηκε στους διαδίκους με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων ή με οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο μέσο.
42	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 469 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να εκσυγχρονιστεί και να εξορθολογιστεί η διαδικασία συζήτησης στις μικροδιαφορές. Ρητώς προβλέπεται ότι η υπόθεση συζητείται ακόμη και χωρίς την παρουσία διαδίκων, ενώ δεν επιτρέπεται αναβολή σύμφωνα με το άρθρο 241, ώστε να αποφεύγονται καθυστερήσεις. Εισάγεται ρύθμιση για δυνατότητα εξέτασης διαδίκων ή διασαφήνισης δυνάμει του άρθρου 415, περιορίζεται η εισαγωγή νέων ισχυρισμών σε περιπτώσεις που αυτοί αποδεικνύονται εγγράφως ή με ομολογία και προέκυψαν μεταγενέστερα, προβλέπεται δυνατότητα προσθήκης-αντίκρουσης εντός τριών (3) ημερών και χρήση ηλεκτρονικής μορφής εγγράφων, προσαρμοσμένη στη σύγχρονη πρακτική. Επιπλέον, ενισχύεται ο ευέλικτος και απλουστευμένος χαρακτήρας της διαδικασίας, με ρητή δυνατότητα του Δικαστή να αποκλίνει από τους δικονομικούς τύπους και να δέχεται αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τις τυπικές προϋποθέσεις (παρ. 2), ενώ περιορίζεται η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας μόνο μία (1) φορά, με άμεσο αποτέλεσμα την εξαφάνιση της απόφασης (παρ. 3). Σε σχέση με την ισχύουσα διάταξη, οι αλλαγές συνίστανται στην αυστηροποίηση των προϋποθέσεων για νέους ισχυρισμούς, την προσθήκη ηλεκτρονικής διαχείρισης εγγράφων, την κατάργηση της δυνατότητας αναβολής, την επισημοποίηση του ευέλικτου τρόπου αποδεικτικής διαδικασίας από τον δικαστή, καθώς και στον περιορισμό της ανακοπής ερημοδικίας σε μία (1) φορά.
43	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 495 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που αφορά στην άσκηση των ενδίκων μέσων. Η αντικατάσταση αυτή εντάσσεται στο ευρύτερο εγχείρημα επιτάχυνσης και ψηφιακού εκσυγχρονισμού της πολιτικής δίκης, με στόχο τη βελτίωση της πρόσβασης στη Δικαιοσύνη και την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου. Η νέα διάταξη εκσυγχρονίζει τη διαδικασία άσκησης ενδίκων μέσων,

	θεσπίζοντας ρητά τη δυνατότητα ηλεκτρονικής κατάθεσης των σχετικών δικογράφων και της έκθεσης κατάθεσης, εξοικονομώντας χρόνο και μειώνοντας τη γραφειοκρατία. Παράλληλα, η αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπει άμεσο προσδιορισμό δικασίμου εντός απώτατου χρονικού διαστήματος πέντε (5) μηνών από την κατάθεση του ενδίκου μέσου για τα κυριότερα ένδικα μέσα (ανακοπή ερημοδικίας, έφεση, αναψηλάφηση), με στόχο την ενίσχυση της προβλεψιμότητας της διαδικασίας και την αποτροπή αδικαιολόγητων καθυστερήσεων. Επιπλέον, με την αξιολογούμενη ρύθμιση αναμορφώνεται συνολικά το καθεστώς κατάθεσης παραβόλων, με την κατάργηση παρωχημένων ρυθμίσεων και την απλοποίηση των προβλεπόμενων ποσών ανά είδος και βαθμό δικαιοδοσίας. Εισάγεται, τέλος, πρόβλεψη για αυτεπάγγελτη παραπομπή της υπόθεσης στο αρμόδιο δικαστήριο σε περίπτωση κατάθεσης του ενδίκου μέσου σε αναρμόδιο, καθώς και μηχανισμός διαγραφής από το πινάκιο υποθέσεων που δεν επαναπροσδιορίζονται εντός έτους από τη ματαίωση, ώστε να διατηρείται η σταθερότητα του πινακίου και να αποφεύγεται η επιβάρυνση της δικαστικής ύλης.
44	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 518 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της προθεσμίας και του χρόνου έναρξης της προθεσμίας άσκησης έφεσης, με σκοπό τη σύντμηση της προθεσμίας άσκησης έφεσης από δύο (2) έτη σε ένα (1) έτος από τη δημοσίευση της απόφασης που περατώνει τη δίκη, σε περίπτωση που η απόφαση δεν επιδοθεί. Η προτεινόμενη τροποποίηση στοχεύει στην επιτάχυνση της πολιτικής δίκης και στην ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου, περιορίζοντας το χρονικό διάστημα κατά το οποίο μπορεί να παραμένει αβέβαιη η εκκρεμότητα μιας απόφασης. Παράλληλα, εξισορροπεί την ανάγκη προστασίας του δικαιώματος άσκησης ενδίκου μέσου με την απαίτηση ταχείας απονομής της δικαιοσύνης, αποτρέποντας την κατάχρηση μακρών χρονικών ορίων σε περιπτώσεις αδράνειας ή σκόπιμης καθυστέρησης της επίδοσης.
45	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 520 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί των στοιχείων της έφεσης και των πρόσθετων λόγων. Συγκεκριμένα, αντικαθίσταται το χρονικό σημείο υποβολής των πρόσθετων λόγων έφεσης, οι οποίοι πλέον πρέπει να κατατίθενται εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης του ενδίκου μέσου, προσδιορίζονται στην ίδια δικάσιμο και επιδίδονται μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την άσκησή τους αντί της προηγούμενης απαίτησης για κοινοποίηση τριάντα (30) ημέρες πριν από τη συζήτηση. Η ως άνω προτεινόμενη τροποποίηση εκσυγχρονίζει και τυποποιεί τη διαδικασία, ενισχύοντας την προβλεψιμότητα και περιορίζοντας το φαινόμενο αιφνιδιασμού του αντιδίκου λίγο πριν από τη δικάσιμο. Παράλληλα, εξυπηρετεί την ανάγκη προσήκουσας προετοιμασίας της δίκης, επιτρέποντας στον εφεσίβλητο να γνωρίζει εγκαίρως το πλήρες περιεχόμενο των αιτιάσεων του εκκαλούντος.

46	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 523 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί αντέφεσης, διατυπώσεων και συνεπειών. Ειδικότερα τροποποιείται το χρονικό όριο άσκησης αντέφεσης σε τριάντα (30) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης της έφεσης, προσδιορίζεται στην ίδια δικάσιμο με την έφεση και επιδίδεται μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την άσκησή της. αντί της προηγούμενης απαίτησης κοινοποίησης σαράντα πέντε (45) ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Η τροποποίηση αυτή εναρμονίζεται με τις αντίστοιχες ρυθμίσεις περί πρόσθετων λόγων έφεσης (άρθρο 520 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), διασφαλίζοντας ενιαίο και σαφές χρονικό πλαίσιο. Παράλληλα, περιορίζει τον κίνδυνο αιφνιδιασμού του εκκαλούντος και συμβάλλει στη βελτιστοποίηση της προετοιμασίας των διαδίκων, προάγοντας τη δικονομική συνέπεια και την ομαλή διεξαγωγή της δευτεροβάθμιας δίκης.
47	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 524 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της διαδικασίας συζήτησης της έφεσης, με στόχο την επικαιροποίηση της διαδικασίας και τη σαφέστερη χρονική οριοθέτηση των διαδικαστικών ενεργειών. Περαιτέρω, εισάγεται εξαίρεση από την εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 260 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και προβλέπεται ρητά ότι οι προτάσεις μπορούν να κατατεθούν μέχρι και κατά τη συζήτηση, ενώ η προσθήκη σε αυτές μπορεί να υποβληθεί έως τις 12:00 της πέμπτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση (αντί της τρίτης, όπως ίσχυε). Η αξιολογούμενη ρύθμιση εξυπηρετεί την προσαρμογή της δευτεροβάθμιας δίκης στις σύγχρονες ανάγκες, προσφέροντας μεγαλύτερη ευελιξία στους διαδίκους, χωρίς να διακυβεύεται η ισότητα των «όπλων» ή η δικονομική ασφάλεια.
48	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 527 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με σκοπό την ενίσχυση της συγκέντρωσης και της δικονομικής πειθαρχίας στη διαδικασία ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, μέσω της κατάργησης των περ. 3 και 5 και της αντικατάστασης της περ. 4. Περιορίζεται, έτσι, η ευχέρεια αυτεπάγγελτης λήψης υπόψη ισχυρισμών από το δικαστήριο και αποτρέπεται ο κίνδυνος καταχρηστικής επίκλησης νέων ισχυρισμών σε δεύτερο βαθμό, διασφαλίζοντας την ασφάλεια δικαίου και την εύρυθμη διεξαγωγή της πολιτικής δίκης.
49	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 538 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να διευκρινιστεί ρητώς ότι ο ειδικός λόγος αναψηλάφησης που προβλέπεται στην περ. 11 του άρθρου 544 (έκδοση απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου περί παραβίασης δικαιώματος που αφορά τον δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας ή ουσιαστική διάταξη της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου) εφαρμόζεται σε όλες τις αποφάσεις που υπόκεινται κανονικά σε αναψηλάφηση, ανεξαρτήτως του αν ο Άρειος Πάγος είχε δικάσει κατ' ουσίαν. Με την προσθήκη αυτή διασφαλίζεται η πλήρης αποτελεσματικότητα του λόγου αναψηλάφησης που θεσπίστηκε για την ενσωμάτωση των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού

	Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ενισχύεται η συμβατότητα του ελληνικού δικονομικού πλαισίου με τις υποχρεώσεις της χώρας βάσει της ΕΣΔΑ και αποτρέπονται ερμηνευτικές αμφιβολίες ως προς την έκταση εφαρμογής της διάταξης της περ. 11 του άρθρου 544 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
50	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 547 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να επανακαθοριστεί το χρονικό σημείο έναρξης της προθεσμίας για την άσκηση πρόσθετων λόγων αναψηλάφησης, η οποία πλέον υπολογίζεται από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης του ενδίκου μέσου, αντί να συνδέεται με τον χρόνο συζήτησης. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται δικονομική προβλεψιμότητα και συνοχή, καθώς εναρμονίζεται η ρύθμιση με τις γενικές αρχές που διέπουν τον υπολογισμό των προθεσμιών υποβολής πρόσθετων λόγων σε άλλα ένδικα μέσα. Η γενικότερη δικονομική αρχή που υπηρετεί η προτεινόμενη τροποποίηση είναι αυτή της ασφάλειας δικαίου και του ορθολογικού προσδιορισμού των δικονομικών προθεσμιών, ώστε να αποφεύγονται αιφνιδιασμοί και άνιση αντιμετώπιση των διαδίκων, και να διευκολύνονται ο προγραμματισμός και η ομαλή διεξαγωγή της δίκης.
51	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 548 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προκειμένου να επικαιροποιηθεί και να αποσαφηνιστεί το εφαρμοστέο δικονομικό πλαίσιο στη διαδικασία της κατ' αναψηλάφησης δίκης. Ειδικότερα, εξαιρείται η εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 260 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (σχετικά με τις συνέπειες ματαίωσης της συζήτησης), ενώ παράλληλα προσαρμόζονται τα χρονικά όρια για την κατάθεση προτάσεων και προσθήκης, ώστε να ανταποκρίνονται στη σύγχρονη πρακτική (κατάθεση προτάσεων έως τη συζήτηση, κατάθεση προσθήκης έως την πέμπτη εργάσιμη ημέρα). Με τις ρυθμίσεις αυτές εξασφαλίζεται η ομαλή και προβλέψιμη διεξαγωγή της διαδικασίας αναψηλάφησης, ενισχύεται η δικονομική τάξη και προάγεται η ισότητα όπλων μεταξύ των διαδίκων, σύμφωνα με τη γενικότερη αρχή της δίκαιης δίκης.
52	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, αντικαθίσταται η παρ. 4 του άρθρου 562 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί των απαραδέκτων αναίρεσης, με στόχο τον περιορισμό της δυνατότητας του Αρείου Πάγου να εξετάζει αυτεπαγγέλτως ορισμένους λόγους αναίρεσης. Ειδικότερα, με την αξιολογούμενη ρύθμιση η αυτεπάγγελτη έρευνα από το Ανώτατο Δικαστήριο επιτρέπεται μόνο εφόσον η σχετική πρόταση περιλαμβάνεται στην έγγραφη εισήγηση του άρθρου 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εξασφαλίζοντας, έτσι, φειδώ στην εφαρμογή του αυτεπάγγελτου ελέγχου. Στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι ο περιορισμός της ευχέρειας του δικαστηρίου να επεκτείνει αυτεπαγγέλτως την εξέταση των λόγων και η εδραίωση ενός πιο περιορισμένου και προβλέψιμου πεδίου παρέμβασης, σε συμφωνία με τις αρχές της διάθεσης της δίκης και της δικονομικής οικονομίας.

53	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 3 του άρθρου 564 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της προθεσμίας άσκησης αναίρεσης, με τη σύντμηση της εν λόγω προθεσμίας σε περίπτωση μη επίδοσης της απόφασης, από δύο (2) έτη σε ένα (1) έτος από τη δημοσίευσή της. Η προτεινόμενη τροποποίηση ευθυγραμμίζεται με την αντίστοιχη μεταβολή της προθεσμίας της έφεσης, στην παρ. 2 του άρθρου 518 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στοχεύοντας στη μείωση των εκκρεμοτήτων και της χρονικής αβεβαιότητας ως προς την τελεσιδικία των αποφάσεων. Παράλληλα, η αξιολογούμενη ρύθμιση ενισχύει τη δικονομική ασφάλεια και επιταχύνει την απονομή της δικαιοσύνης, χωρίς να παραβιάζει το δικαίωμα πρόσβασης σε ένδικο μέσο, αφού παραμένει ικανό και προβλέψιμο χρονικό διάστημα για την άσκησή του.
54	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται το άρθρο 566 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του αναιρετηρίου, με δύο βασικές παρεμβάσεις: αφενός, τυποποιείται η ορολογία με την αντικατάσταση του όρου «έγγραφο της αναίρεσης» από τον όρο «αναιρετήριο», και αφετέρου προστίθεται νέα παρ. 1Α, η οποία εισάγει ποσοτικό περιορισμό στην έκταση των αναιρετικών δικογράφων και συναφών εγγράφων. Συγκεκριμένα, ορίζονται ανώτατα όρια σελίδων (30 για το αναιρετήριο, 20 για πρόσθετους λόγους, 10 για προτάσεις ή υπομνήματα, 5 για αιτήσεις αναστολής), με δυνατότητα επαναδιατύπωσης, σε περίπτωση υπέρβασής τους, κατόπιν πρόσκλησης του προέδρου του αρμόδιου τμήματος του Αρείου Πάγου. Η μη συμμόρφωση οδηγεί σε μη λήψη υπόψη των λόγων ή ισχυρισμών που περιλαμβάνονται στις υπερβαίνουσες το όριο σελίδες. Η προτεινόμενη τροποποίηση αποσκοπεί στην ενίσχυση της σαφήνειας, της οικονομίας της δίκης και της αποτελεσματικής διαχείρισης του αναιρετικού ελέγχου, περιορίζοντας υπερβολικά εκτενή, δυσανάγνωστα και, ενδεχομένως, καταχρηστικά δικόγραφα.
55	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται το άρθρο 568 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του προσδιορισμού της δικασίμου αναίρεσης, με στόχο τη μετάβαση σε μία πιο ευέλικτη και τεχνολογικά προσαρμοσμένη διαδικασία προσδιορισμού δικασίμου στην αναίρεση, έως την πλήρη εφαρμογή του ηλεκτρονικού φακέλου δικογραφίας. Εισάγεται υποχρέωση του αναιρεσείοντος μέχρι την εφαρμογή του ηλεκτρονικού φακέλου δικογραφίας να προσκομίζει φυσικό φάκελο με βασικά δικόγραφα και πληρεξούσια και παράλληλα καθιερώνεται η δυνατότητα παροχής πληρεξουσιότητας με ψηφιακή εξουσιοδότηση μέσω της ενιαίας ψηφιακής πύλης της δημόσιας διοίκησης (gov.gr). Επιπλέον, τροποποιείται η διαδικασία επίδοσης, καθώς αντικαθίστανται οι απόλυτες χρονικές προθεσμίες των εξήντα (60) και ενενήντα (90) ημερών με αναφορά στην ενιαία προθεσμία της παρ. 2Α του άρθρου 495 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εξασφαλίζοντας ομοιομορφία και απλοποίηση του συστήματος. Η κατάργηση της περ. β) της παρ. 2 αποσκοπεί στην εξάλειψη περιττής αναφοράς, εστιάζοντας στη σαφή λειτουργική ροή: κατάθεση, εσωτερική διαβίβαση, ορισμός εισηγητή και δικασίμου. Η προτεινόμενη

	τροποποίηση στοχεύει στην επιτάχυνση του αναιρετικού ελέγχου, με πιο σύγχρονα, ευέλικτα και προβλέψιμα διαδικαστικά βήματα.
56	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 569 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και ορίζεται πως οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης κατατίθενται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου, μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεση της αναίρεσης, προσδιορίζονται στην ίδια δικάσιμο με την αναίρεση και επιδίδονται μέσα στην ίδια προθεσμία, ακολουθώντας την επιλογή των διατάξεων του παρόντος σχετικά με την άσκηση των πρόσθετων λόγων με προθεσμίες ενέργειας.
57	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 570 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της κατάθεσης προτάσεων επί αίτησης αναίρεσης. Συγκεκριμένα, η προθεσμία κατάθεσης υπομνημάτων μετατίθεται από την τρίτη στην πέμπτη εργάσιμη ημέρα μετά τη συζήτηση, εναρμονιζόμενη με τις αντίστοιχες ρυθμίσεις σε έφεση και αναψηλάφηση. Η τροποποίηση αυτή προσφέρει επιπλέον εύλογο χρόνο στους διαδίκους για την τελική διαμόρφωση των ισχυρισμών τους, ενισχύοντας την ποιότητα και πληρότητα της αναιρετικής διαδικασίας, χωρίς να προκαλεί καθυστερήσεις στην έκδοση της απόφασης. Η προτεινόμενη ρύθμιση αντανακλά μια συστηματική προσέγγιση στον αναιρετικό δικονομικό σχεδιασμό, προωθώντας την ενιαία και συνεπή εφαρμογή των προθεσμιών σε όλα τα ένδικα μέσα.
58	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του παραδεκτού της αναίρεσης, και επαναφέρεται ο θεσμός της εισήγησης, ενώ ταυτόχρονα καταργείται η πρόβλεψη μιας εν συμβουλίω διαδικασίας, η οποία ποτέ δεν λειτούργησε στην πράξη. Ειδικότερα, προβλέπεται πως ο εισηγητής της υπόθεσης οφείλει να συντάξει έκθεση για το παραδεκτό της αναίρεσης, καθώς και για το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της, και να την καταθέσει στη γραμματεία του Αρείου Πάγου οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο, ενώ παράλληλα προβλέπεται το δικαίωμα του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και των διαδίκων να πληροφορηθούν τα περιεχόμενα της έκθεσης του εισηγητή. Η επαναφορά της εισήγησης σχετικά με το παραδεκτό και βάσιμο ή μη των λόγων της αιτήσεως αναιρέσεως που κατά τη θεωρία κακώς καταργήθηκε αναβαθμίζει την ποιότητα της διαδικασίας στον Άρειο Πάγο και συνιστά ρύθμιση προς όφελος όλων των παραγόντων της δίκης
59	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 573 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της διαδικασίας της αναιρετικής δίκης, με την προσθήκη ρητής εξαίρεσης της παρ. 2 του άρθρου 260 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας από τις διατάξεις που εφαρμόζονται στην αναιρετική δίκη. Η προτεινόμενη τροποποίηση εντάσσεται στη γενικότερη προσπάθεια προσαρμογής της διαδικασίας της αναιρετικής δίκης στις ιδιαιτερότητες του αναιρετικού ελέγχου, αποφεύγοντας την άστοχη εφαρμογή διατάξεων που αφορούν στην ουσιαστική εκδίκαση της υπόθεσης.

60	Η αξιολογούμενη ρύθμιση, με την οποία αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 576 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, επιδιώκει να εξορθολογίσει τον λόγο απόρριψης της αναίρεσης σε περίπτωση ερημοδικίας του αναιρεσείοντος, διασφαλίζοντας ότι η αναίρεση απορρίπτεται μόνο εφόσον είναι παραδεκτή. Με τη διατύπωση αυτή αίρεται η παλαιότερη προβληματική πρακτική, κατά την οποία μπορούσε να απορριφθεί αίτηση αναίρεσης λόγω ερημοδικίας χωρίς να εξεταστεί αν ήταν παραδεκτή, η οποία δημιουργούσε κινδύνους για την ασφάλεια δικαίου και το δικαίωμα δικαστικής προστασίας. Η αξιολογούμενη ρύθμιση αποσκοπεί στη διασφάλιση ότι η ουσιαστική δυνατότητα κρίσης επί των εννόμων συνεπειών μιας αναίρεσης δεν παρακάμπτεται σε περίπτωση ερημοδικίας του αναιρεσείοντος από τη δικάσιμο, αλλά συνδέεται με το κατά πόσο αυτή πληροί τους τυπικούς όρους του παραδεκτού.
61	Η αξιολογούμενη ρύθμιση, με την οποία τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 591 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, επιδιώκει την πληρέστερη δικονομική κάλυψη των ειδικών διαδικασιών, εισάγοντας δυνατότητα του δικαστηρίου να διατάσσει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη, εφαρμόζοντας αναλόγως τις διατάξεις των παρ. 5 και 8 του άρθρου 237. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζονται η συνέπεια και η λειτουργική ενότητα του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, επιτρέποντας στο δικαστήριο, και υπό τις συνθήκες των ειδικών διαδικασιών, να αντλεί εργαλεία από το γενικό καθεστώς της τακτικής διαδικασίας, όταν αυτό απαιτείται, για την ορθή διάγνωση της πραγματικής κατάστασης.
62	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 5 του άρθρου 614 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με την προσθήκη ρητής αναφοράς στους «πιστοποιημένους εκτιμητές», προκειμένου να αποσαφηνιστεί ότι οι διαφορές που αφορούν στις αμοιβές, αποζημιώσεις και έξοδα των προσώπων αυτών υπάγονται στο ειδικό διαδικαστικό καθεστώς του άρθρου 614 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η ρύθμιση κρίθηκε αναγκαία, διότι στην πράξη είχε ανακύψει ερμηνευτική αμφισημία ως προς την υπαγωγή των πιστοποιημένων εκτιμητών στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης, γεγονός που οδηγούσε σε ανασφάλεια δικαίου και περιττές δικονομικές επιβαρύνσεις για τους ενδιαφερομένους. Με την τροποποίηση αυτή ενισχύεται η σαφήνεια και προβλεψιμότητα του δικονομικού πλαισίου και διευκολύνεται η ταχεία και ενιαία αντιμετώπιση των σχετικών διαφορών.
63	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται νέα παρ. 7 στο άρθρο 622Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ώστε να περιληφθεί ρητώς και η περίπτωση των διαφορών για τις αμοιβές των πιστοποιημένων εκτιμητών που ορίστηκαν για την εκτίμηση κατασχόμενου πράγματος στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης. Με τον τρόπο αυτό αποσαφηνίζεται ότι οι διαφορές αυτές υπάγονται στο μονομελές πρωτοδικείο του τόπου εκτέλεσης, διασφαλίζοντας την ενιαία και προβλέψιμη εφαρμογή της αρμοδιότητας του άρθρου 622Α, και αίρονται πρακτικές αβεβαιότητες που είχαν ανακύψει λόγω της απουσίας ρητής πρόβλεψης.

64	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 625 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εισάγοντας νέο σύστημα για την έκδοση διαταγής πληρωμής από δικηγόρο, μέλος του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου, κατόπιν σχετικής πράξης του Συλλόγου, η οποία μπορεί να εκδίδεται και ηλεκτρονικά. Σκοπός της ρύθμισης είναι η ουσιαστική επιτάχυνση της διαδικασίας απονομής δικαιοσύνης στο πεδίο της εκτέλεσης ανεξόφλητων απαιτήσεων, η αποσυμφόρηση των πολιτικών δικαστηρίων από μεγάλο αριθμό υποθέσεων διαταγών πληρωμής, καθώς και η αξιοποίηση της τεχνογνωσίας και της οργάνωσης των Δικηγορικών Συλλόγων, προκειμένου να διασφαλιστεί ταχύτερη και πιο αποτελεσματική απονομή δικαίου στον τομέα αυτόν. Η μεταρρύθμιση εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο των παρεμβάσεων για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της πολιτικής δίκης.
65	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 626 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ώστε να εναρμονιστεί με την αντικατάσταση του άρθρου 625 και την απεμπλοκή των δικαστηρίων, συμπεριλαμβανομένων και των γραμματειών από την έκδοση διαταγών πληρωμής. Επιπλέον, προστίθεται η απαραίτητη εξουσιοδοτική διάταξη, ώστε με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης να καθορίζονται οι προϋποθέσεις διορισμού των δικηγόρων του άρθρου 625, τα ειδικά προσόντα τους, ο τρόπος κατάθεσης των αιτήσεων, το ύψος της αποζημίωσης των δικηγόρων στις ως άνω περιπτώσεις, ο τρόπος, ο χρόνος και οι λοιποί όροι καταβολής της, καθώς και οι αναγκαίες εγγυήσεις για την αδιάβλητη επιλογή των δικηγόρων και κάθε άλλη λεπτομέρεια.
66	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 627 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με σκοπό την εναρμόνιση με το άρθρο 625, όπως αντικαθίσταται με το προτεινόμενο άρθρο 63. Ειδικότερα, ορίζεται πως ο ορισθείς δικηγόρος, και όχι πλέον ο δικαστής, αποφασίζει το ταχύτερο σχετικά με την αίτηση, χωρίς να καλέσει τον οφειλέτη, έχει όμως το δικαίωμα α) να καλεί τον αιτούντα για να του δώσει εξηγήσεις σχετικά με την αίτηση, β) να υποδείξει στον αιτούντα τις αναγκαίες συμπληρώσεις ή διορθώσεις της αίτησης, γ) αν ο αιτών επικαλείται ιδιωτικά έγγραφα, να ζητεί βεβαίωση της υπογραφής από συμβολαιογράφο ή μάρτυρες που εξετάζονται ενώπιον του.
67	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 628 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί απόρριψης της αίτησης για έκδοση διαταγής πληρωμής και επέρχονται οι απαραίτητες νομοτεχνικές προσαρμογές ως απόρροια της αλλαγής του αρμόδιου οργάνου έκδοσης.
68	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 629 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί έκδοσης διαταγής πληρωμής, και επέρχονται οι απαραίτητες νομοτεχνικές προσαρμογές ως απόρροια της αλλαγής του αρμόδιου οργάνου έκδοσης των διαταγών πληρωμής, κατόπιν της αντικατάστασης του άρθρου 625 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σύμφωνα με το άρθρο 63 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.

69	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 630 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του περιεχομένου της διαταγής πληρωμής, και επέρχονται οι απαραίτητες προσαρμογές ως απόρροια της αλλαγής του αρμόδιου οργάνου έκδοσης των διαταγών πληρωμής, κατόπιν της αντικατάστασης του άρθρου 625 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σύμφωνα με το άρθρο 63 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.
70	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 630Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί επίδοσης διαταγής πληρωμής, ώστε να εναρμονιστεί με την αντικατάσταση του άρθρου 625 και την απεμπλοκή των δικαστηρίων, συμπεριλαμβανομένων και των γραμματειών από την έκδοση διαταγών πληρωμής.
71	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 631 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της διαταγής πληρωμής ως τίτλου εκτελεστού και της κατ' εξαίρεση αναστολής εκτελεστότητας αυτού, με την προσθήκη των λέξεων «αφού περιαφεί τον εκτελεστήριο τύπο».
72	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 633 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την άσκηση ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής. Με την τροποποίηση της παρ. 2, χορηγείται η δυνατότητα άσκησης ανακοπής και πριν από τη δεύτερη επίδοση, με σκοπό την επίλυση σημαντικών πρακτικών ζητημάτων. Από την άλλη πλευρά με την προσθήκη παρ. 2Α, προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο, ο δικαστής του οποίου εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής, να χορηγήσει αναστολή με ή και χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί οριστική απόφαση για την ασκηθείσα ανακοπή, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Η αναστολή αυτή δεν εμποδίζει την λήψη ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 724 του ως άνω Κώδικα.
73	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 637 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα έκδοσης διαταγής απόδοσης μισθίου, λόγω της παρέλευσης του ορισμένου χρόνου συμβατικής σχέσεως που καταρτίζεται εγγράφως. Στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι η διευκόλυνση των πολιτών στη διαχείριση και αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας τους, μέσω της άρσης των εμποδίων που δημιουργούσε η απουσία σχετικής πρόβλεψης. Προβλέπεται παράλληλα ειδική διαδικασία για αυτήν την περίπτωση προς εξασφάλιση των δικαιωμάτων όλων των εμπλεκόμενων. Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά στην έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου λόγω παρέλευσης του συμβατικού χρόνου, προϋπόθεση αποτελεί, η επίδοση από τον εκμισθωτή εξώδικης πρόσκλησης παράδοσης του μισθίου τουλάχιστον τρεις (3) μήνες πριν από την παρέλευση του συμβατικού χρόνου. Ξεχωριστή πρόβλεψη υπάρχει και για μισθώσεις που έχουν καταστεί αορίστου χρόνου μετά τη λήξη τους. Σε αυτήν την περίπτωση απαιτείται η επίδοση εξώδικης πρόσκλησης τουλάχιστον τρεις (3) μήνες πριν από την επίδοση της διαταγής απόδοσης. Η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να αρχίσει μετά την παρέλευση δύο (2) μηνών από την επίδοση της διαταγής στον μισθωτή.

74	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 638 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί του αρμόδιου δικαστή για την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου, για λόγους εναρμόνισης με την αντικατάσταση του άρθρου 625 για την έκδοση διαταγής πληρωμής, ώστε και για την έκδοση διαταγής απόδοσης μισθίου να καθίσταται αρμόδιος οριζόμενος δικηγόρος.
75	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 5 του άρθρου 686 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να επαναφερθεί η δυνατότητα υποβολής αίτησης και προφορικά κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης. Η δυνατότητα αυτή υπήρχε στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων μέχρι την τροποποίηση του Κώδικα με τον ν. 4842/2021 (Α' 190), με τον οποίο, για λόγους ενοποίησης δικονομικών κανόνων, είχε καταργηθεί, χωρίς, ωστόσο, να ληφθούν επαρκώς υπόψη οι ιδιαίτερες ανάγκες ταχύτητας και ευελιξίας που χαρακτηρίζουν τη διαδικασία αυτή. Σκοπός της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι η αποκατάσταση της λειτουργικότητας της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, η διευκόλυνση των διαδικιών, ιδίως σε υποθέσεις επειγουσών αναγκών, και η αποτροπή άσκοπων δικονομικών κωλυμάτων, ενισχύοντας την πρακτική αποτελεσματικότητα και τον επιτακτικό χαρακτήρα της διαδικασίας.
76	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 722 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με στόχο την αποσαφήνιση και εξειδίκευση της διαδικασίας που ακολουθείται για τη μετάβαση από τη φάση της συντηρητικής κατάσχεσης στη φάση της αναγκαστικής εκτέλεσης. Η ανάγκη της ρύθμισης προέκυψε από πρακτικό κενό που υπήρχε στο υφιστάμενο πλαίσιο, καθώς, αν και αναγνωριζόταν το δικαίωμα εκτέλεσης χωρίς νέα κατάσχεση, δεν καθορίζονταν επαρκώς τα επιμέρους στάδια, οι απαιτούμενες ενέργειες του δικαστικού επιμελητή, τα υποχρεωτικά έγγραφα, οι προθεσμίες και οι ενέργειες των αρμόδιων υπηρεσιών. Το γεγονός αυτό προκαλούσε ανασφάλεια δικαίου, καθυστερήσεις και ανομοιομορφία στην πρακτική εφαρμογή. Με τη ρύθμιση εισάγεται σαφές και ολοκληρωμένο διαδικαστικό πλαίσιο, που διασφαλίζει την ταχύτητα και τη διαφάνεια της διαδικασίας και ενισχύει την αποτελεσματικότητα της αναγκαστικής εκτέλεσης.
77	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 3 του άρθρου 740 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και, συγκεκριμένα, όσον αφορά στα αναφερόμενα στην παρ. 3 άρθρα, αντικαθίσταται ο αριθμός «794» από τον αριθμό «793» και διαγράφονται οι λέξεις «835 παρ. 3, 838,» λόγω της απονομής στον δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου της λειτουργικής αρμοδιότητας των υπαγόμενων στις διατάξεις αυτές υποθέσεων και, ως εκ τούτου, της έκδοσης επ' αυτών διαταγής και όχι απόφασης. Περαιτέρω, με την προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 740 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης ανακοπής κατά της διαταγής του δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου, δοθέντος ότι ο τελευταίος έχει οριστεί στην παρ. 1 του ιδίου άρθρου ρητά ως αυτοτελές δικαιοδοτικό

	όργανο. Ως εκ τούτου, είναι επιβεβλημένο να οριστεί, αμέσως μετά τα ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων, η λειτουργική αρμοδιότητα προσβολής της διαταγής, που αυτός εκδίδει. Τέλος, προς αποφυγή αμφιβολιών για τυχόν εφαρμογή των άρθρων 583 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, διευκρινίζεται ότι εφαρμόζεται η διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας.
78	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 741 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να διευρυνθεί το πεδίο των διατάξεων που εφαρμόζονται αναλόγως στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, με την προσθήκη ρητής αναφοράς στις περ. γ) έως στ) της παρ. 1 του άρθρου 591 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Στόχος της ρύθμισης είναι να καλυφθεί κενό που είχε διαπιστωθεί στην πράξη ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής συγκεκριμένων σύγχρονων δικονομικών ρυθμίσεων (ιδίως σχετικών με την ηλεκτρονική διαδικασία, την καταχώριση αποφάσεων και την παρακολούθηση της πορείας των δικογράφων) στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Με την προσθήκη αυτή εξασφαλίζεται ενιαία και ομοιόμορφη εφαρμογή των δικονομικών εργαλείων και αποτρέπονται ερμηνευτικές αμφιβολίες που δημιουργούσαν ασάφεια και καθυστερήσεις στην πρακτική λειτουργία των υποθέσεων εκούσιας δικαιοδοσίας.
79	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ενόψει της εισαγωγής πλέον και του Δικαστή του Μονομελούς, ως αυτοτελούς δικαιοδοτικού οργάνου και αποσαφηνίζεται πως η αίτηση απευθύνεται στο δικαστήριο. Επιπλέον, η προσθήκη τρίτου εδαφίου στην παρ. 3 κρίθηκε σκόπιμη καθώς διευκρινίζεται, σύμφωνα και με τη νομολογία του Αρείου Πάγου, ότι κλήτευση από τον αρμόδιο δικαστή δεν απαιτείται, όταν ο νόμος ορίζει την υποχρεωτική κοινοποίηση της αίτησης προς ορισμένο πρόσωπο, εφόσον σημειώνεται επ' αυτής η ορισθείσα δικάσιμο, οπότε και το πρόσωπο αυτό, αν του κοινοποιηθεί η αίτηση, ως εκ του νόμου διάδικος, δύναται να παρασταθεί με μόνη την κατάθεση προτάσεων, χωρίς να απαιτείται η άσκηση παρέμβασης (που συχνά απαιτεί μέρος της νομολογίας). Ως διάδικος αντιμετωπίζεται από το δικαστήριο και επί ερημοδικίας.
80	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση απαλείφεται η ρύθμιση που αφορά στην περίπτωση που, κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στην ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο, δεν εμφανιστούν οι διάδικοι ή εμφανιστούν και δεν λάβουν κανονικά μέρος στη συζήτηση, οπότε και η συζήτηση ματαιώνεται, γενική ρύθμιση που υφίσταται ήδη στην παρ. 1 του άρθρου 260 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας κατά παραπομπή της παρ. 1 του άρθρου 741 αυτού. Περαιτέρω, ρυθμίζεται το ζήτημα της ερημοδικίας του καθ' ου η αίτηση ή τρίτου, κατά το πρότυπο της προϊσχύσασας μορφής του οικείου άρθρου πριν από την τροποποίησή του με την παρ. 2 του άρθρου έκτου του άρθρου 1 του ν. 4335/2015 (Α' 87), καθόσον ουδείς λόγος διαφορετικής αντιμετώπισης του καθ' ου υφίσταται σε σχέση με τη δικονομική μεταχείριση του αιτούντος σε περίπτωση ερημοδικίας, και δη δεδομένου ότι στο πλαίσιο της εκούσιας δικαιοδοσίας

	δεν δύναται να προταθεί η λύση των δυσμενών συνεπειών της ερημοδικίας, λόγω πρόσκρουσης στο ανακριτικό σύστημα.
81	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση και την τροποποίηση του άρθρου 761 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας διευρύνονται τα ενεργητικώς νομιμοποιούμενα πρόσωπα προς άσκηση έφεσης κατά την απολύτως πλέον κρατούσα στη νομολογία και τη θεωρία άποψη περί της έννοιας του διαδίκου στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Στα πρόσωπα αυτά, πιο συγκεκριμένα, προστίθενται ρητά όσοι κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή με διαταγή του δικαστή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καθώς και όσοι προσεπικλήθηκαν στη δίκη. Τέλος, προσδιορίζεται ότι δικαίωμα για την άσκηση έφεσης έχει εκείνος στον οποίο είχε στραφεί η αίτηση εφόσον το προβλέπει ο νόμος.
82	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται δεύτερο εδάφιο στο άρθρο 762 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που ορίζει τα παθητικώς νομιμοποιούμενα πρόσωπα στην έφεση στην εκούσια δικαιοδοσία. Κατά το εδάφιο που προστίθεται, όσοι έχουν κοινό συμφέρον με τον εκκαλούντα, κλητεύονται απλώς στη συζήτηση, σύμφωνα και με την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, κατά την οποία δεν απαιτείται πλέον το δικαστήριο του ενδίκου μέσου να διατάσσει την εκ των υστέρων κλήτευση ή την προσεπίκληση των διαδίκων εκείνων, οι οποίοι έχουν με αυτόν κοινό συμφέρον.
83	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 767 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και διευρύνονται τα ενεργητικώς νομιμοποιούμενα πρόσωπα προς άσκηση αναψηλάφησης κατά την απολύτως πλέον κρατούσα στη νομολογία και τη θεωρία άποψη περί της έννοιας του διαδίκου στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Στα πρόσωπα αυτά προστίθενται ρητά όσοι κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή με διαταγή του δικαστή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, καθώς και όσοι προσεπικλήθηκαν στη δίκη.
84	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 769 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και διευρύνονται τα ενεργητικώς νομιμοποιούμενα πρόσωπα προς άσκηση αναίρεσης σύμφωνα με την απολύτως πλέον κρατούσα στη νομολογία και τη θεωρία άποψη περί της έννοιας του διαδίκου στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Στα πρόσωπα αυτά προστίθενται ρητά όσοι κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή με διαταγή του δικαστή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καθώς και όσοι προσεπικλήθηκαν στη δίκη.
85	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, στις υποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 739 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στις οποίες γίνεται δεκτή ή απορρίπτεται με οριστική απόφαση αίτηση, ορίζεται πλέον ρητά ότι είναι απαράδεκτη νέα αίτηση των διαδίκων για το ίδιο αντικείμενο κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 έως 781, κατά τροποποίηση του άρθρου 778 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περί του απαραδέκτου νέας αίτησης

	στην εκούσια δικαιοδοσία, το οποίο προβλέπει, για την παραπάνω περίπτωση, ότι δεν είναι δυνατό να συζητηθεί νέα αίτηση.
86	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 781 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας κατά την κρατούσα στη νομολογία και θεωρία αντίληψη περί της δυνατότητας χορήγησης προσωρινής διαταγής στην εκούσια δικαιοδοσία ήδη από την κατάθεση της αίτησης, και με αυτοτελές δικόγραφο, και όχι μόνον όταν υπάρχει στάδιο της διαδικασίας, δηλαδή συζήτηση. Επιπλέον, προβλέπεται ότι, όταν η προσωρινή διαταγή εκδίδεται κατά τη συζήτηση, καταχωρίζεται στα πρακτικά.
87	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση και την τροποποίηση του άρθρου 794 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας επιχειρείται η επιτάχυνση της διαδικασίας και η ελάφρυνση των πινακίων των δικαστηρίων μέσω της υπαγωγής των χωρίς αντιδικία υποθέσεων της εκούσιας δικαιοδοσίας, αρμοδιότητας του καταργηθέντος ειρηνοδικείου, στη λειτουργική αρμοδιότητα του δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου.
88	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 807 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και ανατίθεται η αρμοδιότητα προς δημοσίευση της διαθήκης αποκλειστικά στους συμβολαιογράφους αποσκοπώντας στην ταχύτερη ολοκλήρωση της διαδικασίας δημοσίευσης διαθήκης, η οποία, όπως αποδεικνύεται από τη μέχρι σήμερα δικαστηριακή πρακτική, είναι χρονοβόρα λόγω της συμφόρησης των δικαστηρίων, που σύμφωνα με την ισχύουσα ρύθμιση, είναι αρμόδια για τη δημοσίευση των ιδιόγραφων διαθηκών, που αποτελούν και την πλειοψηφία.
89	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση και την τροποποίηση του άρθρου 808 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στο πλαίσιο μεταρρύθμισης του κληρονομικού δικαίου, επιχειρείται η δημιουργία ενός ευέλικτου και σύγχρονου συστήματος δημοσίευσης της διαθήκης, που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας. Προβλέπεται για πρώτη φορά η δημιουργία ειδικής πλατφόρμας Μητρώου Διαθηκών, που θα παρέχει όλα τα εχέγγυα, στην οποία και θα δημοσιεύεται από τον συμβολαιογράφο, που δημοσιεύει τη διαθήκη, το πρακτικό δημοσίευσης, και την οποία θα διαχειρίζεται ο Συμβολαιογραφικός Σύλλογος. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνονται η επίσπευση του χρόνου δημοσίευσης, η αποσυμφόρηση των δικαστηρίων και η μείωση του φόρτου εργασίας των δικαστικών υπαλλήλων. Επιπλέον, προβλέπεται ο τρόπος υποβολής αντιρρήσεων κατά του πρακτικού της δημοσίευσης διαθήκης και της πράξης περί κήρυξης της ιδιόγραφης ως κυρίας, και δη με την άσκηση απλής ανακοπής (αν ασκηθεί από τρίτο θα υπέχει τη λειτουργία της τριτανακοπής), ενώπιον του δικαστηρίου της κληρονομίας, δικάζοντας με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας σύμφωνα με την προτεινόμενη, νέα, παρ. 5 του άρθρου 740 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
90	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται νέο άρθρο 808Α στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που προβλέπει τη διαδικασία κήρυξης ιδιόγραφης

	διαθήκης ως κυρίας, η οποία θα γίνεται με πράξη του συμβολαιογράφου, σε εναρμόνιση και με τη δημοσίευση διαθήκης από αυτόν.
91	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιούνται προς το απλούστερο οι παρ. 1 και 3 του άρθρου 819 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ως προς την έκδοση του κληρονομητηρίου.
92	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επιχειρείται, με την τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 824 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η επιτάχυνση της διαδικασίας προβολής αντιρρήσεων κατά της απόφασης για την παροχή κληρονομητηρίου με τη ρητή πρόβλεψη περί εφαρμογής της ρύθμισης αυτής μόνο στην περίπτωση μη παροχής του σχετικού κληρονομητηρίου, καθόσον κάθε αντίρρηση για το χορηγηθέν κληρονομητήριο, το οποίο στην πράξη ταυτίζεται με τη «θετική» πράξη του επιληφθέντος δικηγόρου περί χορήγησής αυτού (επιχείρημα από τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 820), δύναται να προβληθεί, σύμφωνα με το άρθρο 823, με τη μορφή αυτοτελούς αίτησης για την τροποποίηση ή ανάκληση ή κήρυξη ανίσχυρου αυτού. Δεν υφίσταται λόγος να μπορεί να προσβληθεί και με ανακοπή και η ίδια η πράξη χορήγησης του πιστοποιητικού, καθώς στην περίπτωση αυτή θα υπήρχαν, χωρίς λόγο και με κίνδυνο επικάλυψης δύο παράλληλα και αυτοτελή ένδικα βοηθήματα, εκδικαζόμενα με άλλη διαδικασία (ανακοπή και αίτηση ανάκλησης ή κήρυξης ανισχύρου). Τέλος, προβλέπεται ως καθ' ύλη αρμόδιο να επιληφθεί δικαστήριο, εκείνο της κληρονομιάς.
93	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις στο άρθρο 826 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας κατόπιν της ενοποίησης του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας, ενώ η αρμοδιότητα σφράγισης πραγμάτων μεταφέρεται στους δικαστικούς επιμελητές, προς τον σκοπό επιτάχυνσης της διαδικασίας αυτής. Μεταφέρεται, έτσι, μια αρμοδιότητα σε έναν κλάδο από τη φύση του κατάλληλο για την επιτυχή διεκπεραίωση της μεταφερόμενης ύλης, η οποία είναι συναφής με τα καθήκοντά του.
94	Η αξιολογούμενη ρύθμιση, που τροποποιεί το άρθρο 828 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας κρίνεται αναγκαία κατόπιν της σχετικής πρόβλεψης στο άρθρο 807 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως διαμορφώνεται με την κατ' άρθρο 87 αξιολογούμενη ρύθμιση του παρόντος, περί ανάθεσης στους συμβολαιογράφους της αρμοδιότητας δημοσίευσης των διαθηκών, καθώς και της μεταφοράς στους δικαστικούς επιμελητές της αρμοδιότητας σφράγισης πραγμάτων, όπως αυτή ορίζεται με το άρθρο 92 του παρόντος, κατά τροποποίηση του άρθρου 826 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
95	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 832 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας με την αποσφράγιση να διενεργείται από ορισθέντα από το δικαστήριο δικαστικό επιμελητή, μεταφέροντας τη σχετική ύλη από τους συμβολαιογράφους, σε συνέχεια της μεταφοράς στους δικαστικούς επιμελητές της αρμοδιότητας σφράγισης πραγμάτων, όπως αυτή ορίζεται με το άρθρο 92 του παρόντος, κατά τροποποίηση του άρθρου 826 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Επίσης, αν η αποσφράγιση διατάσσεται για

	να γίνει απογραφή, το δικαστήριο ορίζει δικαστικό επιμελητή και πραγματογνώμονες με την ίδια απόφαση.
96	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 835 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με την εξέταση σφραγίδων, στην οποία θα προβαίνει πλέον ο δικαστικός επιμελητής ως ο διενεργών την αποσφράγιση, ενώ, ορίζεται ότι, ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου, με διαταγή του, διατάζει κάθε κατά την κρίση του πρόσφορο μέτρο, στις περιπτώσεις που οι σφραγίδες που έχουν τεθεί δεν είναι άθικτες.
97	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, με την οποία τροποποιείται το άρθρο 838 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αφενός προκρίνεται η υπαγωγή της διαταγής απογραφής πραγμάτων στη λειτουργική αρμοδιότητα του Δικαστή, ως αυτοτελούς δικαιοδοτικού οργάνου, με σκοπό την επιτάχυνση της διαδικασίας και την ελάφρυνση των πινακίων των δικαστηρίων, και, αφετέρου, μεταφέρεται η αρμοδιότητα της απογραφής από τον συμβολαιογράφο στον δικαστικό επιμελητή, ώστε να επιταχυνθεί η διαδικασία αυτή. Παράλληλα μεταφέρεται μια αρμοδιότητα σε έναν κλάδο από τη φύση του κατάλληλο για την επιτυχή διεκπεραίωση της μεταφερόμενης ύλης, η οποία είναι συναφής με τα καθήκοντά του.
98	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται το άρθρο 839 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ώστε να επέλθουν οι απαραίτητες νομοτεχνικές παρεμβάσεις σε συνάφεια με την αξιολογούμενη ρύθμιση του άρθρου 96 του παρόντος, που τροποποιεί το άρθρο 838 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, και με βάση την οποία, αφενός προκρίνεται η υπαγωγή της διαταγής απογραφής πραγμάτων στη λειτουργική αρμοδιότητα του δικαστή, ως αυτοτελούς δικαιοδοτικού οργάνου, με σκοπό την επιτάχυνση της διαδικασίας και την ελάφρυνση των πινακίων των δικαστηρίων, και, αφετέρου, μεταφέρεται η αρμοδιότητα της απογραφής από τον συμβολαιογράφο στον δικαστικό επιμελητή.
99	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 840 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ώστε να επέλθουν οι απαραίτητες νομοτεχνικές παρεμβάσεις σε συνάφεια με την αξιολογούμενη ρύθμιση του άρθρου 96 του παρόντος, που τροποποιεί το άρθρο 838 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, και με βάση την οποία μεταφέρεται η αρμοδιότητα της απογραφής από τον συμβολαιογράφο στο δικαστικό επιμελητή.
100	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 840 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, σχετικά με τις διαφορές που ανακύπτουν κατά τη σφράγιση, αποσφράγιση ή απογραφή, ώστε να επέλθουν οι απαραίτητες νομοτεχνικές παρεμβάσεις σε συνάφεια με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις των άρθρων 92, 94 και 96 του παρόντος, που τροποποιούν, αντίστοιχα, τα άρθρα 826, 832 και 838 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, και με βάση τις οποίες μεταφέρονται οι αρμοδιότητες σφράγισης, αποσφράγισης ή απογραφής στον δικαστικό επιμελητή.
101	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 904 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί αναγκαστικής εκτέλεσης, σε

	συνάφεια με τη μεταφορά της αρμοδιότητας έκδοσης διαταγών πληρωμής στους δικηγόρους.
102	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 913 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η περιπλοκότητα, που παρουσίαζε η διττή διαδοχική αρμοδιότητα για την αναστολή της εκτελεστότητας προσωρινά εκτελεστής απόφασης, δεν εξυπηρετεί οποιαδήποτε εύλογα συμφέροντα των διαδίκων. Το δικαστήριο του ένδικου μέσου είναι αυτονοήτως καταλληλότερο για να κρίνει το σχετικό ζήτημα.
103	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η περ. Α της παρ. 2 του άρθρου 918 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του εκτελεστήριου τύπου, προς συμπλήρωση των ρυθμίσεων για την περιαφή του εκτελεστήριου τύπου για τις διαταγές πληρωμής ή απόδοσης μισθίου που εκδίδονται από ορισθέντα δικηγόρο.
104	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση ορίζεται πως σε κατάσχεση κινητού ή ακινήτου, ορίζεται πιστοποιημένος για τον σκοπό αυτό συμβολαιογράφος ως υπάλληλος, ενώπιον του οποίου διενεργείται ηλεκτρονικά ο πλειστηριασμός και όχι συμβολαιογράφος της περιφέρειας του τόπου όπου θα γίνει η κατάσχεση, προκειμένου να υπάρξει εναρμόνιση με τη βασική επιλογή του ελεύθερου ορισμού υπαλλήλου του πλειστηριασμού, σε συνάφεια και με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις των άρθρων 112 και 116 που τροποποιούν τα άρθρα, αντίστοιχα, 959 και 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
105	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 933 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με τους λόγους που μπορούν να προβληθούν με την ανακοπή του άρθρου 933, ώστε να αποφεύγονται παρελκυστικές δικονομικές συμπεριφορές. .Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, αντιρρήσεις που αφορούν στην απαίτηση είναι απαράδεκτες εάν δεν μπορούν να προβληθούν με ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής..
106	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, που τροποποιεί το άρθρο 934 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προστίθενται ως προϋποθέσεις του παραδεκτού οι αντιρρήσεις ως προς το κύρος του εκτελεστού τίτλου, η προβολή των οποίων μέσω της ανακοπής προβλέπεται, ούτως ή άλλως, στην παρ. 1 του εν ισχύ άρθρου 933 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καθώς και αντιρρήσεις ως προς την κατάθεση των εγγράφων στον υπάλληλο του πλειστηριασμού για τον αρχικό σχηματισμό του φακέλου του πλειστηριασμού, σε συστηματική θεώρηση με την παρ. 2 του άρθρου 955 και την παρ. 4 του άρθρου 995 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως διαμορφώνονται με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις των άρθρων 111 και 115, αντίστοιχα, του παρόντος.
107	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, κατά τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 937 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ορίζεται ρητά πως στην εκδίκαση των ανακοπών εφαρμόζονται οι διατάξεις για τις ειδικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένου και του άρθρου 591 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

108	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επέρχονται τροποποιήσεις στο άρθρο 938 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για τους εξής λόγους και αντίστοιχους στόχους: α) Αίτηση αναστολής υποβαλλόμενη με το ένδικο μέσο ή τις προτάσεις επ' αυτού προκαλεί σοβαρό πρόβλημα, διότι το ένδικο μέσο προσδιορίζεται κατά κανόνα να συζητηθεί πολύ αργότερα από τον επικείμενο πλειστηριασμό, με αποτέλεσμα να δημιουργείται έλλειμμα δικαστικής προστασίας του αιτούντος την αναστολή. Το πρόβλημα δεν είναι δυνατό να καλυφθεί απλώς με το προβλεπόμενο στο άρθρο 938 παρ. 3 σημείωμα. Έτσι, όταν παρίσταται πράγματι αναγκαία η αναστολή για να αποφευχθεί πλειστηριασμός που διαφαίνεται ότι θα ακυρωθεί, σε ορισμένες περιπτώσεις τα δικαστήρια προσέφυγαν σε μη δόκιμες κατασκευές (παράθεση όλου του δικογράφου της έφεσης μέσα σε ιδιαίτερο δικόγραφο αίτησης αναστολής και παράθεση όλης της αίτησης αναστολής και στο δικόγραφο της έφεσης). Για να αποφευχθούν τέτοιες συνέπειες, αναγκαία καθίσταται η πρόβλεψη ότι η αίτηση αναστολής ασκείται με αυτοτελές δικόγραφο, που θα εξετασθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, στο οποίο εκκρεμεί το ένδικο μέσο. β) Ο χρόνος κατάθεσης της αίτησης αναστολής του πλειστηριασμού ορίζεται σε δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό, ώστε να παρέχεται στο δικαστήριο επαρκής χρόνος για τη μελέτη της υπόθεσης και την έκδοση της σχετικής απόφασής του.
109	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση η παρ. 3 του άρθρου 943 αντικαθίσταται, προκειμένου να εναρμονισθεί με τη βασική επιλογή του ελεύθερου ορισμού υπαλλήλου του πλειστηριασμού σε συνάφεια με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις των άρθρων 112 και 116 που τροποποιούν τα άρθρα, αντίστοιχα, 959 και 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
110	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 947 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Όπως και στο άρθρο 946, που προβλέπει αυτεπάγγελτη από το δικαστήριο καταδίκη του οφειλέτη σε ποινές όταν αυτός υποχρεώνεται σε πράξη, που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο πρόσωπο, προβλέπεται ομοίως εδώ, επί καταδίκης σε παράλειψη ή ανοχή, η αυτεπάγγελτη απειλή των ποινών. Με αυτό τον τρόπο αποφεύγεται η εκ νέου προσφυγή στο δικαστήριο με νέα αίτηση, που έχει ως αποκλειστικό αντικείμενο την απειλή τους, εάν δεν υποβλήθηκε σχετικό αίτημα με την αρχική αγωγή. Τέτοια αίτηση είναι αναγκαία μόνο αν πρόκειται για διαιτητική απόφαση, αφού τα διαιτητικά δικαστήρια στερούνται εξουσίας επιβολής ποινών. Η αυτεπάγγελτη απειλή των ποινών καθιστά και τον οφειλέτη εξ υπαρχής ενήμερο για τις συνέπειες της μη συμμόρφωσής του.
111	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η περ. γ) της παρ. 3 του άρθρου 953 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με την εξαίρεση βιβλίων από την κατάσχεση, ώστε να γίνει πιο απλή και αποτελεσματική η διαδικασία.

112	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 954 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, με τις εξής ειδικότερες ρυθμίσεις: α) Η παρ. 2 τροποποιείται προκειμένου να εναρμονισθεί με τη βασική επιλογή του ελεύθερου ορισμού υπαλλήλου του πλειστηριασμού σε συνάφεια με τις αξιολογούμενες ρυθμίσεις των άρθρων 112 και 116 που τροποποιούν τα άρθρα, αντίστοιχα, 959 και 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. β) Ως προς τις τροποποιήσεις της παρ. 4 σημειώνεται ότι: Ο πλειστηριασμός προσδιορίζεται σε πέντε (5) έως έξι (6) μήνες επί κινητών (παρ. 2 άρθρου 954) και σε επτά (7) έως οκτώ (8) μήνες για τα ακίνητα (παρ. 2 άρθρου 993). Οποιαδήποτε δυνάμενα να διορθωθούν σφάλματα ή ελλείψεις είναι γνωστά από την επίδοση της κατασχετήριας έκθεσης και από τη δημοσίευση του αποσπάσματος, δηλαδή το αργότερο δέκα (10) ημέρες μετά την επίδοση της κατασχετήριας έκθεσης επί κατασχέσεως κινητών και δεκαπέντε (15) ημέρες μετά την επίδοσή της επί ακινήτων (παρ. 4 άρθρου 995), ενώ και η κατάθεση των εγγράφων στον υπάλληλο του πλειστηριασμού γίνεται εντός οκτώ (8) ημερών επί κινητών και εντός είκοσι (20) ημερών επί ακινήτων. Η διορθωτική ανακοπή της παρ. 4 του άρθρου 954 μπορεί επομένως να ασκηθεί αμέσως μετά τη διενέργεια των παραπάνω πράξεων. Γι' αυτό τον λόγο η προθεσμία προς κατάθεσή της προσδιορίζεται σε τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό και η προθεσμία προς έκδοση απόφασης σε δέκα (10) ημέρες πριν από αυτόν, προκειμένου να παρέχεται και στο δικαστήριο επαρκής χρόνος προς έκδοση της απόφασής του. Επιπλέον αποσαφηνίζεται ρητώς ο χαρακτήρας της ανακοπής της παρ. 4 του άρθρου 954 ως του μόνου ένδικου βοηθήματος, το οποίο παρέχεται για τη διόρθωση ή συμπλήρωση σφαλμάτων ή ελλείψεων αντιστοίχως, που δεν επιφέρουν ακυρότητα και είναι δυνατό να προβληθούν δια της συγκεκριμένης ανακοπής, όπως έχει κριθεί και από τη νομολογία (υπ' αρ. 1687/2005 απόφαση του Αρείου Πάγου), ώστε να αποκλείεται η προβολή τους μέσω της ανακοπής του άρθρου 933, η οποία εξ ορισμού κατατείνει στην κήρυξη μη δυνάμενων να διορθωθούν ακυροτήτων (π.χ. εκπρόθεσμη διενέργεια των προσβαλλόμενων πράξεων, τόσο ελλιπής περιγραφή κατασχόμενου ώστε να είναι δυνατό να αντικατασταθεί με άλλο εφόσον πρόκειται για κινητό ή να μην είναι δυνατό να προσδιορισθεί η ταυτότητά του εφόσον πρόκειται για ακίνητο). Με αυτό τον τρόπο οριοθετείται σαφώς το αντικείμενο των δύο προαναφερόμενων μορφών ανακοπής ώστε να μειώνονται τόσο ο δικαστικός φόρτος όσο και οι δαπάνες των διαδίκων δια της παράλληλης ή αλληλοδιάδοχης άσκησής τους.
113	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 955 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αποσαφηνίζεται το ισχύον πλαίσιο για τη δημοσίευση του αποσπάσματος της κατασχετήριας έκθεσης και την κατάθεση των συναφών εγγράφων στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, στο πλαίσιο της προδικασίας του πλειστηριασμού. Ειδικότερα προσαρμόζεται η διάταξη προς την επιλογή του υπαλλήλου του

	πλειστηριασμού, όπου θα γίνεται μεταξύ συμβολαιογράφων της πρωτοδικειακής περιφέρειας του τόπου εκτέλεσης και σε περίπτωση που δεν υπάρχει πιστοποιημένος συμβολαιογράφος ή αρνείται τότε θα επιλέγεται συμβολαιογράφος της πρωτεύουσας του κράτους. Παράλληλα, αποσαφηνίζονται οι συνέπειες της μη τήρησης των προβλεπόμενων διατυπώσεων δημοσιότητας, ώστε να αποφεύγεται η ακύρωση του πλειστηριασμού για ελάσσονες παραλείψεις ή πλημμέλειες που δεν θίγουν την ουσιαστική νομιμότητα της διαδικασίας και να ενισχύονται η σταθερότητα και η προβλεψιμότητα της αναγκαστικής εκτέλεσης. Η ρύθμιση εναρμονίζεται με την ερμηνευτική κατεύθυνση που έχει δοθεί με την υπ' αρ. 3/2007 απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου και αποβλέπει στην αποτροπή ακυρώσεων που θα μπορούσαν να διαταράξουν την ομαλή και αποτελεσματική λειτουργία του θεσμού του πλειστηριασμού, προστατεύοντας παράλληλα τα συναφή συμφέροντα των υπερθεματιστών και των δανειστών.
114	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, που τροποποιεί τις παρ. 1 και 7 του άρθρου 959 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προβλέπεται η διαδικασία πλειστηριασμού κατασχεμένων πραγμάτων με ηλεκτρονικά μέσα να γίνεται από πιστοποιημένο για τον σκοπό αυτό συμβολαιογράφο, υπάλληλο του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, ενώπιον συμβολαιογράφου της πρωτοδικειακής περιφέρειας του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατό να ορισθεί συμβολαιογράφος του τόπου εκτέλεσης (κατάσχεσης), τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται ενώπιον συμβολαιογράφου του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του Κράτους.
115	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 966 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με την έλλειψη πλειοδοτών και τη διενέργεια νέου πλειστηριασμού. Πιο συγκεκριμένα, η κατά την παρ. 1 αίτηση του επισπεύδοντα για την κατακύρωση σε εκείνον του πλειστηριαζόμενου στην τιμή της πρώτης προσφοράς, παρότι δεν αποτελεί πλειοδοσία, καθίσταται ανέκκλητη και, εφόσον την υποβάλει, δεν είναι επιτρεπτή η υπαναχώρησή του από αυτήν προς διαφύλαξη της αξιοπιστίας και του κύρους του δημόσιου πλειστηριασμού, που επιβάλλει σοβαρότητα των δηλώσεων και αιτήσεων, οι οποίες υποβάλλονται από τους ενδιαφερόμενους να αποκτήσουν το πλειστηριαζόμενο. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού υποχρεούται να συντάξει απευθείας έκθεση κατακύρωσης του πλειστηριαζόμενου στον επισπεύδοντα βάσει της δηλώσεώς του, εάν δεν εμφανισθούν πλειοδότες ή δεν υποβληθούν προσφορές, χωρίς να καταλείπεται περιθώριο επαναληπτικών πλειστηριασμών με επιτυγχανόμενη μείωση της τιμής πρώτης προσφοράς. Η μη συμμόρφωση του επισπεύδοντος στις υποχρεώσεις που συνεπάγεται η αίτησή του κατά το άρθρο 970, έχει ως συνέπεια τη διενέργεια αναπλειστηριασμού και την επέλευση σε βάρος του των δυσμενών συνεπειών, που προβλέπονται και σε βάρος του ασυνεπούς

	υπερθεματιστή κατά το τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 και την παρ. 6 του άρθρου 965. Με προσθήκη εδαφίου στην παρ. 2B καθορίζεται, επίσης, ο τρόπος επίσπευσης των τυχόν επαναληπτικών (νέων) πλειστηριασμών, ζήτημα που προκάλεσε διχογνωμία στη νομολογία των δικαστηρίων. Οι νέοι πλειστηριασμοί δεν είναι δυνατόν να επισπευσθούν αυτεπαγγέλτως από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, ενόψει της θεμελιώδους δικονομικής αρχής της ελεύθερης διαθέσεως, η οποία διέπει και τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτελέσεως, ούτε χωρίς την τήρηση οριζόμενης διαφανούς τυπικής διαδικασίας. Ενόψει και της γενικής διατύπωσης του άρθρου 973, όπως τροποποιείται με το άρθρο 114 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, οι νέοι πλειστηριασμοί επισπεύδονται κατά τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό, το οποίο εφαρμόζεται αναλόγως ενόψει των μικρότερων προθεσμιών, που τάσσονται στο παρόν άρθρο, για τον ορισμό τους.
116	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, που τροποποιεί το άρθρο 973 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, καθιερώνεται υποχρέωση του εκάστοτε επισπεύδοντος, προς επίδοση της πράξης του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, που συντάσσεται για την επίσπευση νέου πλειστηριασμού, ο οποίος δεν πραγματοποιήθηκε, προς τον έχοντα προς τούτο έννομο συμφέρον καθ' ου η εκτέλεση. Αυτή αποσκοπεί στην εύλογη ενημέρωση του καθ' ου για τον νέο επισπευδόμενο πλειστηριασμό, η οποία δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι υποκαθίσταται πλήρως από τη σχετική γνωστοποίηση στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ), ενόψει και του μεγάλου διαστήματος που ενδέχεται να μεσολαβήσει από τον ματαιωθέντα πλειστηριασμό μέχρι τη νέα δήλωση.
117	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 988 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με τον αρμόδιο για τη διανομή συμβολαιογράφο σε κατάσχεση εις χείρας τρίτου, ώστε να εναρμονίζεται με τη βασική δικαιοπολιτική επιλογή σχετικά με την κατά τόπον αρμοδιότητα του συμβολαιογράφου.
118	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 995 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να αποσαφηνιστούν οι κρίσιμες διατυπώσεις και προθεσμίες που αφορούν στη δημοσίευση του αποσπάσματος της κατασχετήριας έκθεσης και την ανάρτηση των σχετικών στοιχείων στο ηλεκτρονικό σύστημα, με σκοπό την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου, τη διαφάνεια και τη σταθερότητα της διαδικασίας του πλειστηριασμού.
119	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ.6 του άρθρου 997 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προκειμένου ο κατασχών ή ο δικαστικός επιμελητής που επέβαλε την κατάσχεση να μπορεί με την επίδειξη αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης να ζητήσει και να λάβει από τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. αντίγραφα των μισθωτηρίων και όχι μόνο τα προ της καταθέσεως.

120	Με την αξιολογούμενη τροποποίηση του άρθρου 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, επικαιροποιείται και συμπληρώνεται το ισχύον πλαίσιο για τη διενέργεια πλειστηριασμού ακινήτων με ηλεκτρονικά μέσα. Καταρχάς, διασαφηνίζεται ότι η διαδικασία του πλειστηριασμού διενεργείται από πιστοποιημένο συμβολαιογράφο, ο οποίος ενεργεί ως υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, σε εφαρμογή του συστήματος ηλεκτρονικών πλειστηριασμών που θεσπίστηκε με τον ν. 4512/2018. Επιπλέον, προστίθεται νέα παρ. 6, με την οποία καθιερώνεται διαδικασία πώλησης του ακινήτου κατόπιν αίτησης του οφειλέτη, με τίμημα κατώτατο ποσοστό επί της αρχικής τιμής πρώτης προσφοράς και υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί στην ενίσχυση της ευελιξίας της διαδικασίας, την ταχύτερη ικανοποίηση των δανειστών και την αποτροπή περιττών επιβαρύνσεων από την επανάληψη ματαιωθέντων πλειστηριασμών, διασφαλίζοντας παράλληλα τα δικαιώματα του οφειλέτη και των λοιπών εμπλεκόμενων μερών.
121	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 1001 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σχετικά με τον πλειστηριασμό περισσότερων ακινήτων, και προβλέπεται, πλέον, η δυνατότητα διενέργειας του πλειστηριασμού ανεξαρτήτως του αν τα ακίνητα βρίσκονται στην ίδια περιφέρεια. Η ρύθμιση αυτή αποτελεί συνέπεια της κατάργησης της προϋπόθεσης διενέργειας του πλειστηριασμού από τον κατά τόπον αρμόδιο συμβολαιογράφο.
122	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση παρέχεται στον δικαστικό επιμελητή, στον οποίο έχει δοθεί εντολή εκτέλεσης, η δυνατότητα με την επίδειξη αντιγράφου της περίληψης της κατακυρωτικής έκθεσης και με τη σχετική εντολή προς εκτέλεση κατά το άρθρο 927 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, να ζητήσει και να λάβει από τις αρμόδιες υπηρεσίες αντίγραφα των προ της κατασχέσης μισθωτηρίων, καθώς και τον φάκελο του ακινήτου σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 997 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.
123	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 1769 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), καθότι πλέον η δημοσίευση διαθήκης θα πραγματοποιείται πλέον από συμβολαιογράφο. Παράλληλα συστήνεται Μητρώο Διαθηκών, γεγονός που συνεπάγεται μεταφορά ύλης από τα δικαστήρια, συμβάλλοντας τόσο στην αποσυμφόρμησή τους από υποθέσεις όσο και στη διευκόλυνση της ζωής των πολιτών.
124	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 1773 του Αστικού Κώδικα περί της διαδικασίας δημοσίευσης διαθήκης από προξενική αρχή. Ειδικότερα, προξενική αρχή, στην οποία υπάρχει διαθήκη, οφείλει, μόλις πληροφορηθεί τον θάνατο του διαθέτη, να τη δημοσιεύσει σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 1769, συντάσσοντας πρακτικό όπου καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη, που υπογράφεται από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής και τον γραμματέα και σε κάθε άλλη περίπτωση να τη δημοσιεύσει στο προξενικό γραφείο ενώπιον δύο (2)

	μαρτύρων και του γραμματέα του προξενείου, αν υπάρχει. Το πρακτικό υπογράφεται από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής, τον γραμματέα και τους μάρτυρες. Το πρωτότυπο των διαθηκών με το τυχόν περικάλυμμα, αφού θεωρηθούν από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής κατά το άρθρο 1769, προσαρτώνται στο πρακτικό και φυλάσσονται στα αρχεία του προξενείου.
125	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντικαθίσταται το άρθρο 1778 του Αστικού Κώδικα και προβλέπεται η αρμοδιότητα των προξενικών αρχών για την τήρηση του βιβλίου των διαθηκών που δημοσιεύονται, το οποίο δύναται να τηρείται και σε ηλεκτρονική μορφή.
126	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 10 του ν.δ. 3082/1954 (Α' 257), περί των δημοσιεύσεων διαθηκών από τους συμβολαιογράφους, ώστε να εξασφαλίζονται η τήρηση και η καταχώρηση διαθηκών στο πλαίσιο της ανάθεσης στους συμβολαιογράφους της αρμοδιότητας και της δημιουργίας του Μητρώου Διαθηκών που θα τηρείται από τους συμβολαιογράφους.
127	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τίθενται μεταβατικές διατάξεις προς εξασφάλιση της εύρυθμης εφαρμογής του Μέρους Α' του σχεδίου νόμου.
128	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τίθενται καταργούμενες διατάξεις.
129	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση ως σκοπός του Μέρους Β' του σχεδίου νόμου ορίζεται η μείωση του χρόνου που μεσολαβεί ως την εκδίκαση των ανακοπών σε πρώτο βαθμό και η ενίσχυση των δικαιωμάτων των πολιτών που συμμετέχουν ως διάδικοι στις διαδικασίες εκδίκασής τους.
130	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται ως αντικείμενο του Μέρους Β', α) η εισαγωγή υποχρεωτικής διαδικασίας επαναπροσδιορισμού των εκκρεμών ανακοπών κατά αναγκαστικής εκτέλεσης των οποίων η εκδίκαση έχει προσδιοριστεί μετά την 1η Ιανουαρίου 2026, β) η απλούστευση της διαδικασίας εκδίκασης των υποθέσεων αυτών, γ) η σύντμηση των προθεσμιών και η αξιοποίηση τεχνολογικών μέσων για την επίτευξη του σκοπού του παρόντος Μέρους.
131	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται η επίσπευση της εκδίκασης των ανακοπών που εκκρεμούν ενώπιον των πρωτοβάθμιων πολιτικών δικαστηρίων και των οποίων η συζήτηση έχει ορισθεί, είτε εξ αρχής είτε κατόπιν αναβολής ή ματαίωσης, μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου. Για την εισαγωγή των ως άνω εκκρεμών υποθέσεων προς συζήτηση, τίθεται ως προϋπόθεση του παραδεκτού και επί ποινή απαραδέκτου, η υποβολή αίτησης επαναπροσδιορισμού εκ μέρους του ανακόπτοντος διαδίκου. Η ρύθμιση αυτή ερείδεται επί της δικονομικής αρχής της διάθεσης, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 106 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, κατά την οποία οι διάδικοι έχουν την πρωτοβουλία τόσο για την έναρξη, όσο και για την εξέλιξη και την ολοκλήρωση της δίκης, καθώς και την εξουσία καθορισμού του αντικειμένου αυτής. Η εν λόγω αίτηση επαναπροσδιορισμού επέχει θέση κλήτευσης του καθ' ου η ανακοπή, κατά τρόπο αντίστοιχο προς τη ρύθμιση της παρ. 5 του άρθρου 226 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, σύμφωνα με την οποία παρέχεται

	στον διάδικο η δυνατότητα να ζητήσει τον ορισμό συντομότερης δικασίμου από εκείνη που προσδιορίστηκε κατά την κατάθεση του εισαγωγικού δικογράφου.
132	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση καθιερώνεται η υποχρέωση υποβολής της αίτησης επαναπροσδιορισμού αποκλειστικά μέσω ειδικής ηλεκτρονικής πλατφόρμας, η οποία πρόκειται να δημιουργηθεί και να τεθεί σε λειτουργία. Παράλληλα, καθορίζονται τα αναγκαία στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνει η αίτηση. Σημειώνεται δε πως η δυνατότητα ηλεκτρονικής κατάθεσης δικογράφων, προβλέπεται ήδη από τα άρθρα 119 και 215 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Είναι σύνηθες, στις περιπτώσεις ανακοπών των οποίων η συζήτηση έχει οριστεί μετά την ημερομηνία διενέργειας του πλειστηριασμού, να κατατίθεται από τον διάδικο αίτηση προτίμησης. Κατόπιν αυτής, η υπόθεση εκδικάζεται νωρίτερα, λόγω της επείγουσας φύσης αυτής. Ωστόσο, η πρώτη ημερομηνία συζήτησης παραμένει εγγεγραμμένη στα πινάκια και δεν αφαιρείται από αυτά, παρά το ότι η ανακοπή εκδικάστηκε. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τα πινάκια να φαίνονται πλήρη με εγγεγραμμένες ανακοπές, οι οποίες, κατόπιν αίτησης προτίμησης, έχουν ήδη εκδικαστεί, γεγονός που οδηγεί σε σημαντική καθυστέρηση στον ορισμό δικασίμου για τις νέες ανακοπές που κατατίθενται. Μέσω της υποχρεωτικής για τους ανακόπτοντες υποβολής αίτησης επαναπροσδιορισμού της συζήτησης, επιτυγχάνεται ήδη από το πρώτο στάδιο μια εκκαθάριση των υπερφορτωμένων πινακίων. Αναμένεται, συνεπώς, ότι ένας σημαντικός αριθμός εκκρεμών υποθέσεων δεν θα επαναπροσδιοριστεί, καθώς έχει ήδη προηγηθεί η εκδίκασή τους. Με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται η επιτάχυνση της διαδικασίας εκδίκασης, καθώς και η ταχύτερη έκδοση αποφάσεων για τις λοιπές υποθέσεις.
133	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται η ηλεκτρονική διαβίβαση της αίτησης επαναπροσδιορισμού στη γραμματεία του δικαστηρίου, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η ανακοπή. Κατόπιν, ο αρμόδιος γραμματέας συντάσσει πράξη κατάθεσης, η οποία στη συνέχεια αναρτάται στην οικεία ηλεκτρονική πλατφόρμα. Η αξιοποίηση των διαθέσιμων σύγχρονων τεχνολογικών μέσων αξιολογείται ότι θα συμβάλλει ουσιαστικά στην επιτάχυνση απονομής Δικαιοσύνης. Η χρήση αυτών των εργαλείων κρίνεται πλέον αναγκαία και επιτακτική, καθώς ανταποκρίνεται στην ανάγκη για άμεση και αποτελεσματική εξυπηρέτηση των διαδίκων.
134	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, προβλέπεται η διαδικασία επίδοσης της αίτησης επαναπροσδιορισμού της συζήτησης της ανακοπής. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι η αίτηση, συνοδευόμενη από την πράξη κατάθεσης, διαβιβάζεται ηλεκτρονικά μέσω της οικείας πλατφόρμας της παρ. 1 του άρθρου 128 του σχεδίου νόμου, κοινοποιείται προς τον ανακόπτοντα και τους λοιπούς διαδίκους της παρ. 2 του ίδιου άρθρου. Προσδιορίζεται η διαδικασία εγγραφής των διαδίκων στην πλατφόρμα. Ειδικά δε για τα τραπεζικά και χρηματοδοτικά ιδρύματα, τις εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων, το δημόσιο και τα ν.π.δ.δ., οι κοινοποιήσεις ορίζεται ότι

	ενεργούνται αποκλειστικά με ηλεκτρονικά μέσα. Εξάλλου, διατηρείται η δυνατότητα επίδοσης σύμφωνα με τα άρθρα 122 έως 143 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ιδίως σε περιπτώσεις που δεν δηλώθηκε ηλεκτρονική διεύθυνση ή Αριθμός Φορολογικού Μητρώου, οπότε η επίδοση με υλικά μέσα είναι υποχρεωτική. Η επίδοση μέσω της πλατφόρμας τεκμαίρεται ότι έχει ολοκληρωθεί εντός δέκα (10) εργασίμων ημερών, εκτός αν αποδειχθεί λόγος ανωτέρας βίας. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, ακόμη, καθορίζεται σαφής και δεσμευτική προθεσμία για την επίδοση της αίτησης επαναπροσδιορισμού, με σκοπό αφενός τη διασφάλιση της ενεργητικής παρακολούθησης της υπόθεσης από τον αιτούντα και αφετέρου την αποφυγή τεχνητής εκκρεμοδικίας. Ταυτόχρονα, η ρύθμιση διευκολύνει την επιτάχυνση της διαδικασίας και ενισχύει τη βεβαιότητα για όλους τους διαδίκους. Συγκεκριμένα, ορίζεται η υποχρέωση επίδοσης της αίτησης επαναπροσδιορισμού εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της. Η μη τήρηση της εν λόγω προθεσμίας έχει ως συνέπεια η αίτηση να θεωρείται ως μηδέποτε ασκηθείσα. Εξαίρεση προβλέπεται μόνο στην περίπτωση επίδοσης σε πρόσωπο που βρίσκεται στην αλλοδαπή, οπότε ισχύουν οι προθεσμίες που καθορίζονται σε ειδικότερες ρυθμίσεις του ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου.
135	Με την αξιολογούμενη διάταξη ρυθμίζεται η δικονομική τύχη των ανακοπών για τις οποίες δεν θα υποβληθεί αίτηση επαναπροσδιορισμού. Αυτές θεωρούνται πλέον ως μηδέποτε ασκηθείσες, ενώ οι προσωρινές διαταγές ή αναστολές εκτέλεσης που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο ανακοπής, για την οποία δεν υποβλήθηκε εμπρόθεσμα αίτηση επαναπροσδιορισμού, παύουν αυτοδικαίως να ισχύουν. Με την αίτηση επαναπροσδιορισμού παρέχεται η δυνατότητα στον ανακόπτοντα, εφόσον πράγματι το επιθυμεί, να συζητήσει την υπόθεση και μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα από την κατάθεσή της. Επομένως, οι υποθέσεις εκείνες, που για διάφορους λόγους δεν έχουν ενδιαφέρον πλέον για τους αιτούντες, παύουν να καταγράφονται ως εκκρεμείς και λογίζονται αυτοδικαίως αποσυρθείσες. Με αυτόν τον τρόπο χορηγείται η δυνατότητα στα πρωτοδικεία για ορθό προγραμματισμό του προσδιορισμού, της εκδίκασης και της περαίωσης των ανακοπών των πραγματικά ενδιαφερομένων. Η ισχύουσα πρακτική, σύμφωνα με την οποία οι ματαιούμενες υποθέσεις εξακολουθούν ως εκκρεμείς, λόγω της δυνατότητας επαναφοράς τους με κλήση του διαδίκου, οδηγεί σε «τεχνητή» υπερφόρτωση των πινακίων και κατά συνέπεια σε αδικαιολόγητη επιβάρυνση του δικαστικού συστήματος. Η νέα ρύθμιση επιχειρεί να επιλύσει το πρόβλημα αυτό, εξαλείφοντας εξαρχής από τα πινακία τις αδρανείς υποθέσεις, οι οποίες, παρότι εγγράφονται και καταλαμβάνουν ημερομηνίες δικασίμων, καταλήγουν εν τέλει σε οριστική ματαίωση. Η προτεινόμενη νομοθετική παρέμβαση εδράζεται στην αρχή της διαθέσεως, σύμφωνα με την οποία εναπόκειται στον διάδικο η πρωτοβουλία για τη συνέχιση ή μη της δίκης, και συγχρόνως υπηρετεί την

	αρχή της αυτεπάγγελτης ενέργειας των κρατικών δικαιοδοτικών οργάνων, διασφαλίζοντας την εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία της δικαιοσύνης. Με τον τρόπο αυτό, προάγεται η αποδοτικότητα της πολιτικής δίκης, ενισχύεται η ταχύτητα απονομής της δικαιοσύνης και εξυπηρετείται η συνταγματική αρχή της παροχής δικαστικής προστασίας εντός εύλογου χρόνου.
136	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση ορίζεται πως η διαδικασία εκδίκασης των ανακοπών είναι κατ' αρχάς έγγραφη και εξελίσσεται με βάση τα δικόγραφα των προτάσεων και τους έγγραφους ισχυρισμούς των διαδίκων. Η έγγραφη διεξαγωγή της δίκης δεν συνεπάγεται περιορισμό ή απομείωση των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων, καθώς αυτοί διατηρούν πλήρως τη δυνατότητα προβολής ισχυρισμών και ενστάσεων, καθώς και την προσκόμιση και επίκληση των αναγκαίων αποδεικτικών μέσων στο πλαίσιο των προτάσεων. Η ρύθμιση είναι πλήρως εναρμονισμένη με τις συνταγματικές αρχές της δημοσιότητας των δικαστικών διαδικασιών (παρ. 2 του άρθρου 93 του Συντάγματος), της ισότητας ενώπιον του νόμου (άρθρο 4 Συντάγματος), καθώς και με το δικαίωμα δικαστικής προστασίας και ακρόασης (άρθρο 20 Συντάγματος). Διασφαλίζεται, δηλαδή, ότι η έγγραφη διαδικασία δεν λειτουργεί σε βάρος της δικονομικής ισοτιμίας ή της αποτελεσματικής πρόσβασης στη Δικαιοσύνη. Στην παρ. 3 της προτεινόμενης ρύθμισης ορίζεται ρητά ότι οι ενστάσεις, επί ποινή απαραδέκτου, πρέπει να προτείνονται αποκλειστικά με τις προτάσεις και όχι κατά την (τυπική) συζήτηση στο ακροατήριο. Με τον τρόπο αυτό καθιερώνεται το συγκεντρωτικό σύστημα, με το οποίο ο νομοθέτης αποβλέπει στη διευκόλυνση του δικαστή ως προς την εκτίμηση των ισχυρισμών και στην επιτάχυνση της απονομής της Δικαιοσύνης. Και αυτό διότι, όσο πιο γρήγορα έχει ο δικαστής μπροστά του όλους τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα των διαδίκων, τόσο πιο γρήγορα θα μπορέσει να εκδώσει απόφαση.
137	Η αξιολογούμενη ρύθμιση αφορά στις παρεμβάσεις (κύρια και πρόσθετη), στην προσεπίκληση και στην ανακοίνωση της δίκης, δηλαδή στις διαδικαστικές πράξεις που επιτρέπουν σε τρίτα πρόσωπα να συμμετάσχουν ή να ενημερωθούν για μια εκκρεμή δίκη. Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι οι διαδικαστικές πράξεις κάθε είδους παρέμβασης ασκούνται με τις προτάσεις εντός της προθεσμίας των ενενήντα (90) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αίτησης επαναπροσδιορισμού, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 132 του σχεδίου νόμου. Η προσεπίκληση και η ανακοίνωση της δίκης ασκούνται κατά το άρθρο 215 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, δηλαδή με δικόγραφο που κατατίθεται και επιδίδεται σε όλους τους διαδίκους, μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού. Ο σκοπός της ρύθμισης είναι να οργανωθεί χρονικά και τυπικά η παρέμβαση τρίτων στη δίκη, ώστε να εξασφαλίζεται η συγκέντρωση της

	ύλης της δίκης σε πρώιμο στάδιο και να αποφεύγονται καθυστερήσεις κατά την εκδίκασή της.
138	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση θεσπίζεται για πρώτη φορά ρητή προθεσμία τριάντα (30) ημερών για την άσκηση πρόσθετων λόγων ανακοπής στις διαδικασίες επαναπροσδιορισμού, με σκοπό την επιτάχυνση και τον εξορθολογισμό της δίκης. Η απουσία τέτοιας προθεσμίας στο προηγούμενο νομοθετικό πλαίσιο προκαλούσε ανασφάλεια δικαίου και λειτουργούσε εις βάρος της ταχείας εκκαθάρισης των εκκρεμοτήτων. Η προτεινόμενη προθεσμία είναι επαρκής και εύλογη, διασφαλίζοντας την πρακτική δυνατότητα άσκησης πρόσθετων λόγων, χωρίς να θίγεται ο πυρήνας των θεμελιωδών δικαιωμάτων των διαδίκων, σύμφωνα με το άρθρο 20 του Συντάγματος και την αρχή της αναλογικότητας.
139	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση εισάγεται η έγγραφη διαδικασία για την εκδίκαση των ανακοπών. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι, εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας, με πράξη του διευθύνοντος το Πρωτοδικείο, ορίζεται ο δικαστής που θα δικάσει την υπόθεση, σύμφωνα με τον οικείο κανονισμό του δικαστηρίου. Ταυτοχρόνως, καθορίζονται η ημερομηνία και η ώρα συζήτησης στο ακροατήριο, εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις τριάντα (30) ημέρες από την παρέλευση της ανωτέρω δεκαπενθήμερης προθεσμίας. Κατά την ορισμένη δικάσιμο, η υπόθεση συζητείται χωρίς να εξετάζονται μάρτυρες και χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, ενώ δεν επιτρέπεται αναβολή. Η οριστική απόφαση εκδίδεται το αργότερο εντός δύο (2) μηνών από την ημέρα της τυπικής συζήτησης. Με τις προτεινόμενες διατάξεις, κάμπτεται η υποχρεωτική προφορικότητα και προβλέπεται η κατ' εξαίρεση διαδικασία της εμμάρτυρης απόδειξης. Συγκεκριμένα, η διαδικασία εκδίκασης των ανακοπών είναι πλέον έγγραφη και κατ' εξαίρεση μόνο προφορική, ενώ η συζήτηση στο ακροατήριο είναι τυπικού χαρακτήρα, χωρίς να είναι αναγκαία η παρουσία και η συμμετοχή των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους. Εξάλλου, αν από τη μελέτη του φακέλου της δικογραφίας, ο δικαστής κρίνει απολύτως αναγκαία την εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο ή την παροχή διευκρινίσεων από τους διαδίκους, μπορεί με διάταξή του να διατάξει την επανάληψη της συζήτησης. Η ακροαματική διαδικασία, επομένως, θα γίνεται μόνο εάν ο δικαστής κρίνει ότι είναι απαραίτητο για να σχηματίσει δικανική πεποίθηση. Η ρύθμιση αυτή συμβάλλει ασφαλώς στην ικανοποίηση της αρχής της οικονομίας της δίκης, μέσω του περιορισμού των παραδοσιακών ακροαματικών στοιχείων και της ενίσχυσης της έγγραφης διαδικασίας.
140	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση καθορίζονται οι λεπτομέρειες που διέπουν την επικοινωνία του δικαστηρίου με τους διαδίκους. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι η επικοινωνία αυτή πραγματοποιείται μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ενώ το σχετικό περιεχόμενο εντάσσεται στη δικογραφία με επιμέλεια του αρμόδιου γραμματέα. Επιπλέον, ορίζεται ότι,

	σε περίπτωση που η δικογραφία τηρείται ηλεκτρονικά, το σχετικό υλικό αναρτάται στον ηλεκτρονικό φάκελο της υπόθεσης, καθιστώντας το προσβάσιμο στους διαδίκους και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους. Η εν λόγω διάταξη εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο αξιοποίησης των σύγχρονων τεχνολογικών μέσων στην απονομή της δικαιοσύνης, διασφαλίζοντας συγχρόνως τη διαφάνεια της διαδικασίας και τα κατοχυρωμένα δικονομικά δικαιώματα των διαδίκων.
141	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται πως η οριστική απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου πρέπει να εκδοθεί το αργότερο μέσα σε δύο (2) μήνες από την ημερομηνία της τυπικής συζήτησης της αίτησης επαναπροσδιορισμού. Η έκδοση της απόφασης βασίζεται αποκλειστικά στα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, ήτοι στα έγγραφα που έχουν υποβληθεί από τους διαδίκους, χωρίς περαιτέρω ακροαματική διαδικασία ή προφορική ανάπτυξη ισχυρισμών. Τέλος, προσδιορίζεται ότι η απόφαση αυτή μπορεί, με την επιμέλεια του αρμόδιου γραμματέα του οικείου δικαστηρίου, να αναρτηθεί και στο Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης (ΟΣΔΔΥ-ΠΠ).
142	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τίθενται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις για την εφαρμογή του Μέρους Β' του σχεδίου νόμου.
143	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τίθεται τελική διάταξη.
144	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση επιδιώκεται η αποφόρτιση των δικαστικών λειτουργών του Συμβουλίου της Επικρατείας από διοικητικά, οργανωτικά και γραμματειακά καθήκοντα που δεν συνδέονται άμεσα με την απονομή της δικαιοσύνης, μέσω της ενίσχυσης του ρόλου των δικαστικών υπαλλήλων και της αναγνώρισης της συνεισφοράς τους. Το Συμβούλιο της Επικρατείας ανταποκρίνεται με συνέπεια στον ρόλο του ως Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, χάρη στη λειτουργία πολυάριθμων Επιτροπών (όπως, ιδίως, η Επιτροπή Σχεδιασμού και Οργάνωσης, η Επιτροπή Νομολογίας και Έρευνας, η Επιτροπή GDPR), η στελέχωση των οποίων γίνεται σήμερα κυρίως από δικαστικούς λειτουργούς που επιφορτίζονται με πρόσθετα καθήκοντα, παράλληλα με το δικαιοδοτικό τους έργο. Η ρύθμιση στοχεύει ώστε η στελέχωση αυτών των επιτροπών να γίνεται κατά κύριο λόγο από δικαστικούς υπαλλήλους, προκειμένου οι δικαστές να επικεντρώνονται στην απονομή δικαιοσύνης. Περαιτέρω, οι δικαστικοί υπάλληλοι του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι ήδη ιδιαίτερα επιβαρυνμένοι, καθώς πέραν των βασικών καθηκόντων τους, χωρίς καθορισμένο ωράριο, υποστηρίζουν τις συνεδριάσεις και διασκέψεις των Ειδικών Δικαστηρίων της παρ. 2 του άρθρου 88 και του άρθρου 99 του Συντάγματος, καθώς και σειράς Πειθαρχικών και Υπηρεσιακών Συμβουλίων (όπως, ιδίως, το Ανώτατο Πειθαρχικό Συμβούλιο, το Πειθαρχικό Συμβούλιο Καθηγητών ΑΕΙ, το Πρωτοβάθμιο και Δευτεροβάθμιο Συμβούλιο Επιθεώρησης Δικαστικών Λειτουργιών), τα οποία συνεδριάζουν κυρίως απογευματινές ώρες. Για την αναγνώριση αυτής της πρόσθετης και ουσιαστικής συνεισφοράς, η ρύθμιση προβλέπει την καταβολή αποζημίωσης στους δικαστικούς

	υπαλλήλους και επιμελητές του Συμβουλίου της Επικρατείας που υπερβαίνουν το ωράριό τους παρέχοντας γραμματειακή υποστήριξη στα παραπάνω όργανα ή συμμετέχουν στις επιτροπές του Δικαστηρίου. Με τον τρόπο αυτό, αφενός ενισχύεται η αποτελεσματικότητα της λειτουργίας του Συμβουλίου της Επικρατείας και αφετέρου αναγνωρίζεται η καταλυτική συμβολή των υπαλλήλων στη διατήρηση της θεσμικής και λειτουργικής συνοχής του.
145	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση συστήνονται στο Συμβούλιο της Επικρατείας πενήντα (50) θέσεις δικαστικών υπαλλήλων, που κατανέμονται σε συγκεκριμένους κλάδους και ειδικότητες. Η πλήρωση των θέσεων δικαστικών υπαλλήλων γίνεται, σύμφωνα με τον ετήσιο προγραμματισμό προσλήψεων του άρθρου 51 του ν. 4622/2019 (Α' 133), κατά παρέκκλιση του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ν. 4798/2021, Α' 68) και κάθε άλλης διάταξης, με διαγωνισμό που διενεργείται από το Συμβούλιο της Επικρατείας, ο οποίος περιλαμβάνει γραπτή και προφορική δοκιμασία. Σε περίπτωση μη κάλυψης των θέσεων, ο διαγωνισμός δύναται να επαναληφθεί ακόμη μία φορά. Οι επιτυγχόντες στον διαγωνισμό αυτό δικαστικοί υπάλληλοι παρακολουθούν θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση στο Συμβούλιο της Επικρατείας διάρκειας δύο (2) μηνών και δεν δύνανται να μεταταγούν ή να αποσπαστούν πριν από την πάροδο επταετίας από τον διορισμό τους. Η εξαιρετική αυτή ρύθμιση κρίνεται αναγκαία, εξαιτίας της εκτεταμένης υποστελέχωσης του Συμβουλίου της Επικρατείας σε δικαστικούς υπαλλήλους. Στην Ελλάδα, στα διοικητικά δικαστήρια, σε κάθε δικαστή αντιστοιχεί λιγότερο από ένας (1) υπάλληλος, σε αντίθεση με τα δικαστήρια των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών, στις οποίες η εικόνα είναι όχι απλώς καλύτερη, αλλά πλήρως ανεστραμμένη. Όπως ενδεικτικώς: Το ολλανδικό Συμβούλιο της Επικρατείας λειτουργεί με έντεκα (11) δικαστές και ένα υποστηρικτικό προσωπικό εξακοσίων τριάντα (630) ατόμων, εκ των οποίων οι τριακόσιοι (300) είναι νομικοί. Το ιταλικό Συμβούλιο της Επικρατείας αποτελείται από εκατόν είκοσι (120) μέλη, τα οποία υποστηρίζονται σχεδόν χίλιους (1.000) εξειδικευμένους υπαλλήλους. Στο γαλλικό Συμβούλιο της Επικρατείας, η Γενική Γραμματεία αριθμεί περίπου τριακόσιους (300) υπαλλήλους και είναι υπεύθυνη για όλα τα διοικητικά θέματα. Το πολωνικό αντίστοιχο δικαστήριο απασχολεί εκατόν δεκαπέντε (115) δικαστές και τετρακόσιους πενήντα (450) υπαλλήλους. Εξάλλου, και από την πρόσφατη Έκθεση Αξιολόγησης των Ευρωπαϊκών Δικαστικών Συστημάτων από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την Αποδοτικότητα της Δικαιοσύνης (CEPEJ, 2024) προκύπτει για την Ελλάδα εξαιρετικά χαμηλή αναλογία δικαστικών υπαλλήλων προς δικαστές. Ειδικά, μάλιστα, ως προς το Συμβούλιο της Επικρατείας η αναλογία υπαλλήλων ανά δικαστή ανέρχεται μόλις σε μηδέν κόμμα τετρακόσια εβδομηντα εννέα (0,479), ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά στην Ευρώπη. Είναι αυτονόητο ότι η ανωτέρω σοβαρή υποστελέχωση σε δικαστικούς υπαλλήλους αποτελεί πρωταρχική αιτία των καθυστερήσεων που

	παρατηρούνται ως προς τον χρόνο απονομής της δικαιοσύνης στο Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της χώρας. Στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι το Συμβούλιο της Επικρατείας να προσεγγίσει, ως προς τη στελέχωσή του σε δικαστικούς υπαλλήλους, τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, προκειμένου οι δικαστές του να μπορέσουν, απερίσπαστοι, να επικεντρωθούν στο δικαιοδοτικό τους έργο και όχι να επιβαρύνονται με παράλληλα καθήκοντα διοικητικής φύσεως, εξαιτίας ελλειπών γραμματειακής υποστήριξης. Με τον τρόπο αυτό, το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο της χώρας θα είναι σε θέση να ανταποκριθεί στον ρόλο του και να επιτελέσει τον συνταγματικό σκοπό του, ήτοι την ποιοτική και αποτελεσματική απονομή Δικαιοσύνης εντός ευλόγου- σύμφωνα και με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο- χρόνου.
146	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση παρέχεται η δυνατότητα σε προσωπικό που υπηρετεί με απόσπαση ή διάθεση στο Συμβούλιο της Επικρατείας από άλλους φορείς του Δημοσίου να μεταταχθεί, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης, σε κενές οργανικές θέσεις των κλάδων του τομέα του Συμβουλίου της Επικρατείας με την ίδια σχέση εργασίας. Η σοβαρή υποστελέχωση και η μη κάλυψη όλων των οργανικών θέσεων δικαστικών υπαλλήλων του Συμβουλίου της Επικρατείας, σε συνδυασμό με τις ολοένα αυξανόμενες απαιτήσεις και ανάγκες που προκύπτουν για την εύρυθμη λειτουργία του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου της χώρας και την αποτελεσματική εκπλήρωση του σκοπού του, ήτοι της απονομής δικαιοσύνης σε εύλογο χρόνο, καθιστούν επιτακτική την ανάγκη μετάταξης των υπαλλήλων που έχουν ήδη αποσπασθεί ή διατεθεί από άλλους φορείς του δημοσίου τομέα, ακριβώς προς κάλυψη επιτακτικών και επείγουσών αναγκών του Δικαστηρίου.
147	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται η δυνατότητα στελέχωσης της Επιτροπής Εποπτείας Δικαστικών Στατιστικών του Γραφείου Συλλογής και Επεξεργασίας Δικαστικών Στατιστικών Στοιχείων του Υπουργείου Δικαιοσύνης και από επίτιμους δικαστικούς λειτουργούς, κατόπιν σχετικής απόφασης του Υπουργού Δικαιοσύνης. Με τον τρόπο αυτό, παρέχεται η δυνατότητα απαλλαγής των εν ενεργεία δικαστικών λειτουργών από το ως άνω πρόσθετο καθήκον, χάριν και της επιτάχυνσης της απονομής της Δικαιοσύνης. Πέραν τούτου, ήδη ορισθέντες δικαστικοί λειτουργοί μπορούν να συνεχίσουν απρόσκοπτα το επιτυχημένο έργο τους και μετά την αφυπηρέτησή τους, με αποτέλεσμα να εξασφαλίζεται η συνέχιση της εύρυθμης λειτουργίας της Επιτροπής. Προβλέπεται, τέλος, ότι το μέλος της Επιτροπής Εποπτείας που προέρχεται από τη Γενική Επιτροπεία των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων, μπορεί να είναι και Επίτροπος, ενώ, όπως είναι αυτονόητο, προκειμένου να διασφαλισθεί η εύρυθμη συνέχιση λειτουργίας της Επιτροπής Εποπτείας ήδη ορισθέντα μέλη με θέση αντεπιτρόπου μπορούν να συνεχίσουν απρόσκοπτα το έργο τους και μετά την εκλογή τους σε θέση Επιτρόπου.
148	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 29 του ν. 4578/2018 (Α' 218) και προβλέπεται η δυνατότητα στελέχωσης της

	Ομάδας Διοίκησης Έργου (κεντρική ομάδα, επιμέρους ομάδες και υποομάδες εργασίας) του Ολοκληρωμένου Συστήματος Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης (Ο.Σ.Δ.Δ.Υ.Π.Π.) και από επίτιμους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς, οι οποίοι ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Η αξιολογούμενη ρύθμιση αποσκοπεί στη δυνατότητα απαλλαγής των εν ενεργεία δικαστικών λειτουργών από τα ως άνω πρόσθετα καθήκοντα, προς όφελος της επιτάχυνσης της απονομής της δικαιοσύνης. Πέραν τούτου, ήδη ορισθέντες δικαστικοί λειτουργοί μπορούν να συνεχίσουν απρόσκοπτα το επιτυχημένο έργο τους και μετά την αφυπηρέτησή τους, με αποτέλεσμα να εξασφαλίζεται η συνέχιση της εύρυθμης και αποτελεσματικής λειτουργίας των ομάδων εργασίας.
149	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 51 του ν. 5108/2024 (Α' 65) με στόχο την παράταση της θητείας των συμβουλίων διοίκησης των πολιτικών πρωτοδικείων Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Πειραιά, λόγω των αναγκών του δικαστικού χάρτη της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης. Περαιτέρω, επεκτείνεται η παράταση της παρ. 3 του άρθρου 42 του ν. 5130/2024 (Α' 127), με στόχο να εξασφαλιστεί η ομαλή ολοκλήρωση των έργων μετεγκατάστασης ή ανακατασκευής.
150	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αυξάνονται κατά πέντε (5) οι οργανικές θέσεις των Αρεοπαγιτών. Η αύξηση αυτή καθίσταται αναγκαία λόγω του αυξημένου όγκου των υποθέσεων που εισάγονται προς εκδίκαση ενώπιον του Αρείου Πάγου, ο οποίος έχει ενταθεί ιδίως κατά τα τελευταία έτη, και προκειμένου να διασφαλιστεί η εύρυθμη και ταχεία απονομή της δικαιοσύνης. Η ενίσχυση του αριθμού των υπηρετούντων Αρεοπαγιτών συμβάλλει στην επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης και στην αποτελεσματικότερη διαχείριση του αυξημένου φόρτου εργασίας, προς όφελος τόσο της ασφάλειας δικαίου όσο και της εμπιστοσύνης των πολιτών στον θεσμό της δικαιοσύνης.
151	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η περ. β) της παρ. 5 του άρθρου 19 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν. 4938/2022, Α' 109), η οποία αφορά στη χρέωση υποθέσεων και στην ισόρροπη κατανομή τους, με βάση τη σοβαρότητα και τη δυσχέρειά τους. Συγκεκριμένα, αναφορικά με τη διαδικασία χρέωσης των υποθέσεων, τίθεται ανώτατος αριθμός δικογραφιών που ανατίθενται σε κάθε δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό, διασφαλίζοντας ότι δεν θα υπερβαίνεται το είκοσι τοις εκατό (20%) του προβλεπόμενου στους οικείους κανονισμούς ορίου. Για τους δικαστές της πολιτικής δικαιοσύνης, τίθενται τα εξής αριθμητικά όρια ως προς τις δικογραφίες που μπορούν να χρεωθούν: εκατόν πενήντα (150) δικογραφίες σε υποθέσεις Πρωτοδικείου ανά δικαστικό έτος στον πρώτο βαθμό και εβδομήντα (70) σε υποθέσεις Εφετείου. Ακόμη, μνημία γίνεται αναφορικά με το ότι συνυπολογίζονται οι απορριπτικές διατάξεις των άρθρων 227 και 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Περαιτέρω, προβλέπεται στην αξιολογούμενη ρύθμιση ότι ο

	πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης ή ο διευθύνων το δικαστήριο οφείλει να λαμβάνει υπόψη τα ανωτέρω όρια κατά την κατάρτιση των πινακίων και, σε περίπτωση έκτακτης επιβάρυνσης, ενημερώνει τον επικεφαλής του Ανωτάτου Δικαστηρίου, προκειμένου να ληφθούν άμεσα μέτρα για την ενίσχυση του δικαστηρίου με στόχο την τήρηση των προβλεπόμενων ορίων.
152	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, τροποποιείται η παρ. 9 του άρθρου 59 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν. 4938/2022, Α' 109), η οποία αφορά στην αδικαιολόγητη καθυστέρηση δημοσίευσης αποφάσεων και επεξεργασίας δικογραφιών, ως λόγο μη προαγωγής δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών. Ειδικότερα, με την αξιολογούμενη ρύθμιση εισάγεται εξαίρεση από τον αποκλεισμό από την προαγωγή λόγω αδικαιολόγητης καθυστέρησης, σε περίπτωση υπέρβασης του ανωτάτου ορίου χρέωσης υποθέσεων που αναλογεί στον δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό, όπως ορίζεται από τον κανονισμό του εκάστοτε δικαστηρίου ή εισαγγελίας, καθόσον στην περίπτωση αυτή κρίνεται σκόπιμη η θεώρηση της καθυστέρησης ως δικαιολογημένης. Αντιστοίχως, με την παρ. 2 της αξιολογούμενης ρύθμισης, τροποποιείται η περ. ε) της παρ. 2 του άρθρου 109 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών, με την οποία καθορίζεται η αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην εκτέλεση καθηκόντων ως λόγος ελέγχου για τέλεση πειθαρχικού παραπτώματος, με κριτήρια τη φύση της υπόθεσης, την εμπειρία, τον φόρτο εργασίας και τις ειδικές προθεσμίες. Στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης είναι η εισαγωγή εξαίρεσης στις περιπτώσεις που η καθυστέρηση σημειώνεται σε υποθέσεις που χρεώθηκαν καθ' υπέρβαση του ανώτατου ορίου, όπως αυτό ορίζεται στον κανονισμό του δικαστηρίου ή της εισαγγελίας, προκειμένου να μην θεωρείται αδικαιολόγητη η καθυστέρηση δημοσίευσης αποφάσεων ή επεξεργασίας δικογραφιών σε αυτές τις περιπτώσεις.
153	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προβλέπεται η δυνατότητα, με απόφαση του αρμόδιου οργάνου του Υπουργείου Δικαιοσύνης που φέρει εμπεριστατωμένη αιτιολογία και ύστερα από αίτηση, κατ' εξαίρεση να επιτρέπεται η απόσπαση δικαστικού υπαλλήλου για την κάλυψη συγκεκριμένης και επιτακτικής υπηρεσιακής ανάγκης που δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί με άλλο τρόπο, ιδίως των δικαστηρίων που εδρεύουν στη νησιωτική χώρα, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα (1) έτος. Με αυτό τον τρόπο παρέχεται η δυνατότητα κάλυψης σημαντικών κενών σε δικαστικές γραμματείες περιοχών όπως οι νησιωτικές, με μια ευέλικτη διαδικασία, η οποία σέβεται παράλληλα τις επιθυμίες των δικαστικών υπαλλήλων που με αίτησή τους θελήσουν να υπαχθούν σε αυτή τη διαδικασία.
154	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 66 του ν. 2121/1993 (Α' 25), προκειμένου να ενισχυθεί το πλαίσιο των ποινικών κυρώσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας και των

συγγενικών δικαιωμάτων, ιδίως έναντι σύγχρονων μορφών παραβίασης που εμφανίζονται στο ψηφιακό περιβάλλον.

Αυστηροποιείται το ανώτατο όριο επιβολής χρηματικής ποινής στις σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ για τα πλημμελήματα και στις εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) ευρώ για τα κακουργήματα, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 57 του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95), περί χρηματικής ποινής.

Οι τροποποιήσεις των περ. Γ και Δ της παρ. 2, αλλά και η προτεινόμενη προσθήκη της παρ. 3Α αποσκοπούν στην αποτελεσματικότερη καταπολέμηση της πειρατείας, η οποία έχει λάβει ανησυχητικές διαστάσεις στη χώρα μας με συνέπεια την απώλεια σημαντικών εσόδων για τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς και τους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ή επικοινωνίας αλλά και για το ελληνικό δημόσιο (διαφυγόντα φορολογικά έσοδα). Συνεπώς, κρίνεται επιτακτική η ανάγκη να ενισχυθεί περαιτέρω το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο με την πρόβλεψη σύγχρονων εγκληματικών συμπεριφορών και την αναμόρφωση του πλαισίου των ποινών, προκειμένου να καταστούν πιο αποτρεπτικές και ανάλογες της ποινικής απαξίας των εγκλημάτων.

Η απειλή επιβολής αυστηρών ποινικών κυρώσεων, κρίνεται ότι θα λειτουργήσει αποτρεπτικά, αλλά και κατασταλτικά εξυπηρετώντας τις αρχές της γενικής και ειδικής πρόληψης.

Σημειωτέον ότι οι τελικοί χρήστες πειρατικής συνδρομής, με κίνητρο τη χρήση συνδρομητικών υπηρεσιών με χαμηλό οικονομικό αντίτιμο, συμβάλλουν στη γιγάντωση μέσω της έκνομης οικονομικής τροφοδότησης, των εγκληματικών οργανώσεων των πειρατών, ενισχύοντας ποικιλοτρόπως τις υποδομές τους, προκειμένου να εκσυγχρονίσουν, παρακάμπτοντας ψηφιακές ασφαλιστικές δικλείδες των εταιριών επικοινωνίας και να διευρύνουν περαιτέρω την εγκληματική τους δράση και την προκαλούμενη πολυεπίπεδη και ανυπολόγιστη (ιδιωτική, δημόσια και κοινωνική) βλάβη. Για τον ποινικό κολασμό των εν λόγω πλημμελημάτων αρμοδιότητας Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, για τα οποία απειλείται ποινή φυλάκισης μέχρι ενός έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον δύο χιλιάδες εννιακόσια (2.900) ευρώ, προτείνεται νομοθετικά, εφόσον ο ασκών την ποινική δίωξη εισαγγελέας, κρίνει ότι το υφιστάμενο αποδεικτικό υλικό δεν καθιστά αναγκαία τη διεξαγωγή ακροαματικής διαδικασίας για την περαιτέρω διακρίβωση των περιστατικών που θεμελιώνουν την ενοχή του κατηγορουμένου, να ακολουθείται η ειδική διαδικασία της ποινικής διαταγής, κατά τις διατάξεις των άρθρων 409 έως 416 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96) και, συνεπώς, η ποινική δίωξη να ασκείται με την υποβολή της σχετικής αίτησης για την έκδοσή της, όπως προβλέπει η παρ. 1 του άρθρου 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Επιπλέον, λόγω της ειδικής φύσης του αδικήματος, προβλέπεται ως λόγος εξάλειψης του αξιοποίνου σε κάθε στάδιο της ποινικής δίκης, η ολοσχερής εξόφληση, με προσαύξηση εκατό τοις εκατό (100%), του προβλεπόμενου

	διοικητικού προστίμου, σύμφωνα με την παρ. 2B του άρθρου 65Α του ν. 2121/1993, όπως αυτό ισχύει μετά το άρθρο 82 του ν. 5179/2025 (Α' 26). Τέλος, κρίθηκε αναγκαία για λόγους νομοτεχνικής εναρμόνισης με τη διάταξη του άρθρου 110 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που εντάσσει στην καθ' ύλη αρμοδιότητα του Μονομελούς Εφετείου τα κακουργήματα του ν. 2121/1993, η διαγραφή του πέμπτου εδαφίου της παρ. 3 που απονέμει την αποκλειστική αρμοδιότητα για την εκδίκαση των κακουργημάτων του παρόντος νόμου στο Τριμελές Εφετείο.
155	Με την αξιολογούμενη διάταξη τροποποιείται το άρθρο 18 του ν. 4624/2019, προκειμένου να εκσυγχρονιστεί και να εξορθολογιστεί το ισχύον θεσμικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία της Γραμματείας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. Εισάγεται η δυνατότητα η Αρχή να εγκρίνει, να τροποποιεί ή να αντικαθιστά τον Οργανισμό της, με αυξημένη αυτονομία και ευελιξία, κατ' εφαρμογή των απαιτήσεων της παρ. 5 του άρθρου 52 του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων (ΓΚΠΔ), ο οποίος επιβάλλει στις εποπτικές αρχές να επιλέγουν και να διαθέτουν το προσωπικό τους. Με τον τρόπο αυτό, ενισχύονται η θεσμική ανεξαρτησία και η λειτουργική αποτελεσματικότητα της Αρχής, σύμφωνα και με τις σχετικές ευρωπαϊκές βέλτιστες πρακτικές. Περαιτέρω, με την προτεινόμενη διάταξη προστίθεται παρ. 9 η οποία προβλέπει ότι με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εσωτερικών, ύστερα από γνώμη της Αρχής, καθορίζονται οι προϋποθέσεις, τα όργανα και η διαδικασία επιλογής του Προϊσταμένου Γραμματείας και των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων της Αρχής.
156	Με την αξιολογούμενη τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 46 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας σχετικά με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία αποχής από την ποινική δίωξη ανηλίκου, θεσμοθετείται, πλέον ως δικονομικός κανόνας, η υπό τον όρο επιβολής αναμορφωτικών μέτρων, αποχή από την ποινική δίωξη ανηλίκου, προκειμένου να αντιμετωπιστεί ουσιαστικότερα και σε εγγύτατο χρόνο σε σχέση με τον αντίστοιχο της τέλεσης της πράξης, η ήπιας μορφή νεανική εγκληματικότητα (εξαιρουμένων των εγκλημάτων που αν τα τελούσε ενήλικος θα ήταν κακουργήματα). Ειδικότερα προβλέπεται, πως ο αρμόδιος εισαγγελέας (ο οποίος μετά από την μελέτη της δικογραφίας, κρίνει πως συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την άσκηση της ποινικής δίωξης), απέχει από την ποινική δίωξη του ανηλίκου, επιβάλλοντας ταυτόχρονα αντίστοιχους όρους με τα προβλεπόμενα στις περ. α' έως και ια' του άρθρου 122 παρ. 1 ΠΚ αναμορφωτικά μέτρα ή άλλους που θα κρίνει ως καταλληλότερους ανά περίπτωση. Σε αυτή τη δικονομική επιλογή, προβαίνει, μετά από κλήση του ανηλίκου ή και των ασκούντων την γονική του μέριμνα (και ακρόασή τους σε

περίπτωση που εμφανιστούν) και εκτίμηση της έκθεσης του αρμοδίου επιμελητή ανηλίκων.

Στην περίπτωση μάλιστα, που ο ανήλικος συμμορφωθεί με τα μέτρα και τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν, ο εισαγγελέας ενεργεί σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο 43 παρ. 3 ΚΠΔ αρχειοθετώντας τη μήνυση με συνοπτικά αιτιολογημένη πράξη του. Σε αντίθετη περίπτωση, που ο ανήλικος δεν τηρήσει τα επιβληθέντα αναμορφωτικά μέτρα, ο αρμόδιος εισαγγελέας κινεί την ποινική δίωξη σύμφωνα με το άρθρο 43 παρ. 1 ΚΠΔ.

Κατ' εξαίρεση, ο αρμόδιος εισαγγελέας δύναται να κινήσει την ποινική δίωξη εξ αρχής στις περιπτώσεις που από την επισκόπηση των ανωτέρω στοιχείων, την κρίνει απολύτως αναγκαία για να τον αποτρέψει από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων, ενώ σε περιπτώσεις ήσσονος απαξίας αδικημάτων δύναται να κρίνει ως επαρκή, την άνευ όρων αποχή από την ποινική δίωξη.

Με την προτεινόμενη διάταξη, αποσκοπείται η άμεση και αποτελεσματική αντιμετώπιση της παραβατικότητας των ανηλίκων, προκειμένου με την παρέμβαση της εισαγγελικής αρχής, από το αρχικό δικονομικό στάδιο της επεξεργασίας της ποινικής δικογραφίας, να αντιλαμβάνεται και να αναλαμβάνει ο ανήλικος, μέσω της διαδικασίας της ακρόασης και της επιβολής ως όρων αποχής, αναμορφωτικών μέτρων εξομάλυνσης, αποκατάστασης και διαπαιδαγώγησης (π.χ. έκφραση συνγνώμης, αποζημίωση του θύματος, παρακολούθηση πολιτιστικών ή αθλητικών προγραμμάτων) τις αρνητικές ως και κοινωνικά επιβλαβείς, συνέπειες της έκνομης συμπεριφοράς του.

Και τούτο, δίχως να υφίσταται την άσκοπη και ψυχοφθόρο για την ευμετάβλητη λόγω της νεανικότητας, ψυχολογίας του αναμονή, της βασάνου της ακροαματικής διαδικασίας.

Η μακροχρόνια διαιώνιση της τελευταίας, έχει αρνητικές συνέπειες στην ψυχική υγεία όλων των παραγόντων (ανήλικου δράστη, οικογένειας, θύματος, ευρύτερου -π.χ. σχολικού- περιβάλλοντος) και επιπλέον, ακόμα και αν καταλήξει μετά από αρκετά έτη εκκρεμοδικίας, σε καταδίκη (διάγνωση τέλεσης της πράξης), η επιβολή ισοδύναμου αναμορφωτικού μέτρου, λόγω της φύσης του αδικήματος που δεν επιτρέπει σε καμία περίπτωση στερητική της ελευθερίας ποινή, αποτελεί μονόδρομο.

Ωστόσο, ο χρόνος έναρξης της ισχύος του επιβληθέντος μέτρου, απέχει τόσο από τον χρόνο τέλεσης της πράξης, πόσο μάλλον όταν συχνά μεσολαβεί και η ενηλικίωση του κατηγορουμένου, ώστε είναι απαγορευτικός για την επιτυχή διαπαιδαγώγηση και ωφέλιμη αναμόρφωση της προσωπικότητας του ανήλικου, ως αποτέλεσμα υποβολής του στην εφαρμογή του.

Συνεπώς, με την προτεινόμενη διάταξη, εξυπηρετούνται αποτελεσματικότερα οι αρχές της αναλογικότητας και της

	επικουρικότητας με γνώμονα την υπέρτερη προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού (ν.4689/2020, φιλική προς τα παιδιά δικαιοσύνη)
157	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση προστίθεται νέο άρθρο 594 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96). Η ένταξη της προτεινόμενης γενικής διάταξης στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, κρίθηκε επιβεβλημένη προκειμένου να αντιμετωπίζονται ενιαία κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95) και προς όφελος της οικονομίας της ποινικής δίκης, οι περιπτώσεις εξάλειψης του αξιοποίνου λόγω ανεγκλήτου, εκκρεμών σε κάθε δικονομικό στάδιο, ποινικών υποθέσεων, από την έναρξή τους μέσω της υποβολής μήνυσης, αναφοράς ή έγκλησης μέχρι την ολοκλήρωση εκτέλεσης της ποινής, χωρίς να είναι αναγκαία η ειδική πρόβλεψη μεταβατικών διατάξεων, σε επιμέρους νομοθετικά κείμενα ιδίως ειδικών ποινικών νόμων. Ειδικότερα προβλέπεται, αρχειοθέτηση με πράξη του αρμοδίου εισαγγελέα, των υποθέσεων που εκκρεμούν στη προδικασία, απόσυρση με αντίστοιχη δικονομική ενέργεια των υποθέσεων που εκκρεμούν στην προπαρασκευαστική και κύρια διαδικασία, παύση εκτέλεσης της ποινής επί ποινικών αποφάσεων ή διαταγών και τέλος ρυθμίζεται με τον ανάλογο τρόπο η τύχη των πειστηρίων.
158	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση εισάγεται ο θεσμός της χορήγησης αδειάς για την άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όταν η αίτηση ασκείται από το Δημόσιο, την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) και τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης (ΟΚΑ) (βλ. και την 21/2025 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας σε Ολομέλεια και σε Συμβούλιο). Ο θεσμός της άδειας για την άσκηση ενδίκων μέσων έχει διαμορφωθεί και εφαρμόζεται σε αρκετές έννομες τάξεις της ηπειρωτικής Ευρώπης (ιδίως Γαλλία και Γερμανία), αλλά και του αγγλοσαξωνικού χώρου (Ηνωμένο Βασίλειο, Η.Π.Α.). Στην Ελλάδα, έχει παρέλθει ήδη ικανό χρονικό διάστημα από τη θέσπιση του άρθρου 12 του ν. 3900/2010 (όπως οι σχετικές διατάξεις τροποποιήθηκαν ή συμπληρώθηκαν στη συνέχεια με το άρθρο 15 του ν. 4446/2016), με το οποίο εισήχθη το «φίλτρο» για την άσκηση ενδίκων μέσων ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας (αιτήσεων αναιρέσεως και εφέσεων) με κριτήρια την έλλειψη νομολογίας ή την αντίθεση της προσβαλλόμενης απόφασης προς υφιστάμενη νομολογία. Χάρη στην απόκτηση καθ' όλο το διάστημα ισχύος του «φίλτρου» μεγάλης εμπειρίας από την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων, καθώς και στη διαμόρφωση της σχετικής νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας σε συνδυασμό με σειρά αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου επί υποθέσεων κατά τις οποίες εφαρμόστηκε το «φίλτρο», έχουν διαμορφωθεί πλέον κατάλληλες και ώριμες συνθήκες για την εισαγωγή του θεσμού της «άδειας» για την εκδίκαση της αιτήσεως αναιρέσεως από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Ειδικότερα, με την αξιολογούμενη ρύθμιση εισάγεται η διαδικασία της άδειας ως προς τις αιτήσεις αναιρέσεως που ασκούνται από το Ελληνικό

Δημόσιο, την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) και τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης (ΟΚΑ), για τη χορήγηση ή μη της οποίας θα αποφαινεται αμετάκλητα, με συνοπτική αιτιολογία, ο δικαστικός σχηματισμός σε συμβούλιο του άρθρου 34Γ του π.δ. 18/1989.

Η ανωτέρω ρύθμιση καθίσταται επιβεβλημένη, διότι οι αιτήσεις αναιρέσεως του Δημοσίου, της ΑΑΔΕ και των ΟΚΑ αντιπροσωπεύουν με βάση πρόσφατα στοιχεία (24.6.2025) της Γραμματείας του Δικαστηρίου ποσοστό που προσεγγίζει το 40% των εκκρεμών υποθέσεων. Παρά την εφαρμογή του «φίλτρου» που εισήγαγε ο ν. 3900/2010, ο αριθμός των ενδίκων μέσων που ασκούνται από τη Διοίκηση παραμένει, σε συγκριτική βάση, πολύ μεγάλος, κατάσταση η οποία οφείλεται στη συνεχιζόμενη πρακτική της Διοίκησης να ασκεί αδιακρίτως όλα τα ένδικα μέσα, χωρίς συστηματική εφαρμογή εσωτερικών διαδικασιών επιλογής με βάση κριτήρια σπουδαιότητας ή πιθανότητας ευδοκίμησης και αποκλεισμού των προδήλως απαράδεκτων. Η εισαγωγή του θεσμού της «άδειας» θα οδηγήσει, υπό τα δεδομένα αυτά, σε σημαντική βελτίωση ως προς την ταχύτητα διεκπεραίωσης των υποθέσεων, συνδυαζόμενη μάλιστα – στις περιπτώσεις που η «άδεια» θα χορηγείται – με τις διευρυμένες δυνατότητες που παρέχουν οι ισχύουσες διατάξεις των άρθρων 34Α και 34Β του π.δ. 18/1989 για την έκδοση αποφάσεων σε συμβούλιο.

Πρέπει δε να σημειωθεί ότι η εισαγωγή του θεσμού της «άδειας» για το Δημόσιο και για ορισμένους φορείς διοίκησης δεν εγείρει ζητήματα παραβίασης του Συντάγματος ή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, λαμβανομένου προεχόντως υπόψη ότι οι φορείς άσκησης δημόσιας εξουσίας δεν αποτελούν υποκείμενα του δικαιώματος δικαστικής προστασίας (βλ. την 4/2010 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας σε Ολομέλεια και σε Συμβούλιο). Εξάλλου, η αυστηρότερη (σε σχέση με τους ιδιώτες) έννομη συνέπεια του αμετάκλητου χαρακτήρα της απόφασης σε συμβούλιο ως προς τη μη συνδρομή των προϋποθέσεων του ισχύοντος «φίλτρου» δεν έρχεται σε αντίθεση ούτε προς την αρχή της «ισότητας των όπλων» των διαδίκων, λαμβανομένων υπόψη ότι: α) Οι φορείς διοίκησης έχουν τη δυνατότητα να κάνουν χρήση του θεσμού της «πιλοτικής» δίκης του άρθρου 1 του ν. 3900/2010 με αυξημένες πιθανότητες επιτυχίας ως προς τη στοιχειοθέτηση των σχετικών αιτημάτων (λόγω της ευρύτερης εποπτείας που διαθέτει η Διοίκηση σε ό,τι αφορά τη συνδρομή ζητημάτων γενικότερου ενδιαφέροντος, τα οποία έχουν συνέπειες σε ευρύτερο κύκλο προσώπων). β) Ο αρμόδιος Υπουργός ευθέως και οι λοιποί φορείς διοίκησης μέσω του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας επί των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων έχουν τη δυνατότητα να ασκούν αιτήσεις αναιρέσεως «υπέρ του νόμου», επιτυγχάνοντας με τη χρήση του μέσου αυτού την επίλυση ζητημάτων χωρίς να επέρχονται συνέπειες

	για τους διαδικούς συγκεκριμένης δίκης. γ) Οι φορείς διοίκησης διαθέτουν, κατά κανόνα, οργανωμένες και εξειδικευμένες νομικές υπηρεσίες, οι οποίες έχουν τη δυνατότητα να προβάλλουν και να θεμελιώνουν ισχυρισμούς για την έλλειψη νομολογίας ή την αντίθεση της προσβαλλόμενης απόφασης σε υφιστάμενη νομολογία με κατά τεκμήριο μεγαλύτερη ευχέρεια και αποτελεσματικότητα, ώστε να υπερβαίνουν τα εμπόδια του υφιστάμενου «φίλτρου». Τέλος, πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι ουσιαστικές προϋποθέσεις του «φίλτρου» των ενδίκων μέσων (αιτήσεων αναιρέσεως και εφέσεων), όπως έχουν διαμορφωθεί με τους νόμους 3900/2010 (άρθρο 12 παρ. 1 και 2) και 4446/2016 (άρθρο 15 παρ. 2 και 3) διατηρούνται για όλους τους διαδικούς. Τέλος, ορίζεται ότι η χορήγηση άδειας κατά την περ. 3β του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989 εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος υποθέσεις, εκτός αν α) η υπόθεση εκκρεμεί ήδη στο ακροατήριο ή έχει συζητηθεί, ή β) έχει εκδοθεί πρακτικό ή απόφαση σε συμβούλιο κατά τα άρθρα 22 παρ. 4, 34Α και 34Β του π.δ. 18/1989.
159	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση κρίνεται επιβεβλημένη η τροποποίηση της διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν.4963/2022 με την πρόβλεψη θέσης Υποδιευθυντή της Δικαστικής Αστυνομίας, εκ των συνταξιούχων ανωτάτων αξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ, προκειμένου, αφενός μεν, να συνεπικουρείται ο φέρων την ιδιότητα του συνταξιούχου δικαστικού ή εισαγγελικού λειτουργού, Διευθυντής της Δικαστικής Αστυνομίας στην άσκηση των ιδιαιτέρως απαιτητικών και εξειδικευμένων καθηκόντων του, ιδίως σε ζητήματα εκπαίδευσης, οπλισμού, ασφάλειας και άσκησης γενικών και ειδικών αστυνομικών καθηκόντων του ένστολου ανθρωπίνου δυναμικού της Δικαστικής Αστυνομίας, από τον έχοντα αποδεδειγμένη υπηρεσιακή ενασχόληση και εμπειρία εν αποστρατεία ανώτατο αξιωματικό της ΕΛ.ΑΣ.,αφετέρου δε, να δύναται να αναπληρώνεται, σε περίπτωση κωλύματος ή απουσίας του, σε διοικητικές ενέργειες κατεπείγοντος χαρακτήρα. Τέλος με την παρ. 2 της αξιολογούμενης ρύθμισης τροποποιείται η διάταξη της παρ. 8Α του άρθρου 59 του ν. 4963/2022 λόγω της προτεινόμενης τροποποίησης του άρθρου 3 με την πρόβλεψη θέσης Υποδιευθυντή της Δικαστικής Αστυνομίας, εκ των συνταξιούχων ανωτάτων αξιωματικών της ΕΛ.ΑΣ.
160	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση τροποποιείται το άρθρο 16Α του ν 4963/2022 με το οποίο επιχειρείται αντιστοίχιση των οργανικών θέσεων του πολιτικού προσωπικού της δικαστικής αστυνομίας με τις πραγματικές ανάγκες και τις προκηρυχθείσες θέσεις.
161	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση αντιμετωπίζονται άμεσα οι αυξημένες ανάγκες των δικαστηρίων κατόπιν μεγάλων αλλαγών όπως εκείνης του δικαστικού χάρτη που επιτάσσουν, μεταξύ άλλων, την άμεση ενίσχυση του Σώματος των εισαγγελικών λειτουργών και ως εκ τούτου τη συντομότερη αποφοίτηση των σπουδαστών της 31ης σειράς της Κατεύθυνσης των

	Εισαγγελέων από την Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών, με τη σύντμηση του διαστήματος της πρακτικής τους άσκησης. Σημειώνεται ότι η πρακτική άσκηση των σπουδαστών αυτών στα δικαστικά καταστήματα, παρά την ως άνω μείωση του χρόνου αυτής, εξακολουθεί να παραμένει επαρκής και κατάλληλη ώστε να ανταποκριθούν στα καθήκοντα που θα τους ανατεθούν, γιατί θα περιοριστεί μόνο χρονικά και στην πραγματικότητα για διάστημα τριών μόνο εβδομάδων, καθόσον θα διενεργείται επιπλέον και τα Σάββατα, τις Κυριακές και τις αργίες, απασχόληση η οποία αντισταθμίζει επαρκώς τη μείωση του χρόνου αυτής. Ως εκ τούτου θα παραμείνει πλήρης και επαρκής κατά το ουσιαστικό της περιεχόμενο.
162	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση θεσπίζεται για τους Υπαλλήλους της Γραμματείας του Γραφείου Ευρωπαϊών Εντεταλμένων Εισαγγελέων (ΕΕΕ) (άρθρο 15 του ν. 4786/2021) ειδικό επίδομα θέσης ποσού διακοσίων (200) ευρώ μηνιαίως και για όσο χρονικό διάστημα υπηρετούν στη συγκεκριμένη υπηρεσία, λόγω της ιδιαίτερης φύσης των καθηκόντων τους που σχετίζονται με την υποστήριξη του έργου της έρευνας, δίωξης και παραπομπής ενώπιον της δικαιοσύνης των δραστών αξιόποινων πράξεων εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης που απαιτούν ειδικά προσόντα, ικανότητες και αυξημένο φόρτο.
163	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση συστήνεται νέο τμήμα ιατροδικαστικής υπηρεσίας στη Δυτική Μακεδονία με έδρα την Κοζάνη, ενώ για τη στελέχυσή της προβλέπονται οκτώ οργανικές θέσεις. Κατά αυτόν τον τρόπο εξυπηρετούνται οι αυξημένες ανάγκες της περιοχής.
164	Με την αξιολογούμενη ρύθμιση καθορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος του σχεδίου νόμου.

Δ. Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων					
		Μείωση δαπανών					
		Εξοικονόμηση χρόνου	x				

		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα	X				
		Άλλο					
	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών	X				
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών	X				
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών	X				
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

19.	Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία					
		Υποδομή / εξοπλισμός					
		Προσλήψεις / κινητικότητα					
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκόμενων					
		Άλλο					
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης					
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση					
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση					

		Άλλο					
--	--	------	--	--	--	--	--

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	----------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου					
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους					
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων					
		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πilotική εφαρμογή					
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Δεν εντοπίζονται κίνδυνοι από την εφαρμογή των αξιολογούμενων ρυθμίσεων.

Ε: Έκθεση διαβούλευσης

21.	Διαβούλευση κατά τη διάρκεια της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας από την έναρξη κατάρτισης της αξιολογούμενης ρύθμισης μέχρι την υπογραφή από τους συναρμόδιους Υπουργούς	
☐	Συνεργασία με άλλα υπουργεία / υπηρεσίες	
☐	Συνεργασία με κοινωνικούς φορείς / Ανεξάρτητες Αρχές	
☐	Διεθνής διαβούλευση	-

22.	Σχόλια στο πλαίσιο της διαβούλευσης μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας www.opengov.gr (ηλεκτρονική επισύναψη της έκθεσης)	
	Το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τίτλο «Παρεμβάσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας – Τροποποιήσεις σχετικά με τη δημοσίευση διαθηκών – Τροποποιήσεις στο ρυθμιστικό πλαίσιο των ανακοπών κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης με σκοπό την επιτάχυνση της εκδίκασης – Λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης» τέθηκε σε δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση από την Πέμπτη 26 Ιουνίου 2025 έως την Πέμπτη 10 Ιουλίου 2025 και ώρα 21:30 και σε αυτό υποβλήθηκαν συνολικά διακόσια ενενήντα επτά (297) σχόλια. Το σύνολο των σχολίων που υποβλήθηκαν είναι προσβάσιμα στη σελίδα https://www.opengov.gr/ministryofjustice/?p=17805	
Επί των γενικών αρχών («επί της αρχής») και επί των άρθρων της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	Διακόσιοι δύο (202)
	Σχόλια υιοθετήθηκαν	- Τα σχόλια στο άρθρο 2 - Στα άρθρα 19 και 20, υιοθετήθηκαν τα σχόλια που αφορούσαν στη συγχώνευση των διατάξεων και σε τροποποιήσεις στη διατύπωση για λόγους σαφήνειας και συμβατότητας με το ενωσιακό και διεθνές δίκαιο, επειδή το περιεχόμενο των παρατηρήσεων κρίθηκε συμβατό και επαρκές, ενώ λήφθηκαν υπόψη οι παρατηρήσεις και πραγματοποιήθηκε αναδιάρθρωση του σχετικού κεφαλαίου στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182).

		- Στο άρθρο 25, ενσωματώθηκαν τα σχόλια που αφορούσαν στην αποδυνάμωση του κριτηρίου της αοριστίας και στις επιπτώσεις στην ισότητα των όπλων και στο δικαίωμα του εναγομένου σε αποτελεσματική άμυνα, με αναδιατύπωση της διάταξης, ώστε να διατηρείται η ουσιαστική απαίτηση για επαρκή προσδιορισμό της ιστορικής βάσης της αγωγής. - Στο άρθρο 57 υιοθετήθηκαν τα σχόλια σχετικά με την αφετηρία της προθεσμίας, την ακρόαση του αναιρεσείοντος, τα χρονικά όρια έκδοσης της διάταξης, την κοινοποίηση στον αναιρεσίβλητο και την πρόβλεψη για πρόσθετους ή αυτεπάγγελτους λόγους, παράβολα και πρόσθετες παρεμβάσεις. - Στα άρθρα 2, 112 και 115 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου υιοθετήθηκαν τα σχόλια περί ανάγκης διατήρησης της τοπικής αρμοδιότητας του συμβολαιογράφου ως υπαλλήλου πλειστηριασμού, και οι προτεινόμενες ρυθμίσεις τροποποιήθηκαν αναλόγως.
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	- Στο άρθρο 2 τα σχόλια που αφορούσαν στην προδικασία και στη δημιουργία πλατφόρμας επαναπροσδιορισμού ανακοπών δεν υιοθετήθηκαν, επειδή κρίθηκε ότι οι ρυθμίσεις αυτές ενισχύουν τη θεσμική προβλεψιμότητα και επιτρέπουν καλύτερο έλεγχο της ροής υποθέσεων. Προκρίθηκε η καθιέρωση σταθερών μηχανισμών, ακόμη και αν συνεπάγονται επιπλέον στάδια. Επιπλέον, τα σχόλια που αφορούσαν στην πρόβλεψη ουσιαστικής τεχνικής αξιολόγησης στο πλαίσιο της προδικασίας δεν υιοθετήθηκαν, καθώς το σχέδιο νόμου εστιάζει πρωτίστως σε τυπικό έλεγχο του δικογράφου και διαδικαστική επιτάχυνση. Η πρόταση για σύσταση σώματος τεχνικών εμπειρογνομόνων κρίθηκε εκτός πεδίου του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και παραπέμπεται, ενδεχομένως, σε μελλοντική θεσμική ή διοικητική πρωτοβουλία. Η ανάγκη για τεχνική

		τεκμηρίωση (ως εξειδικευμένη αξιολόγηση τεχνικών ζητημάτων που ανακύπτουν σε υποθέσεις με αντικείμενο δημόσια έργα, πολεοδομία κ.λπ.) σε υποθέσεις ειδικού αντικειμένου αναγνωρίζεται, αλλά η αντιμετώπισή της εκφεύγει του βεληνεκού της παρούσας νομοτεχνικής πρωτοβουλίας. Τέλος, τα σχόλια που ήγειραν προβληματισμούς γύρω από τη συνταγματικότητα της μεταφοράς δικαστικής ύλης σε μη δικαστικά όργανα δεν υιοθετήθηκαν, καθώς αξιολογείται ότι πρόκειται για επικουρικές ρυθμίσεις υπό τον έλεγχο των δικαστηρίων και, όχι για απονομή δικαιοσύνης από μη φυσικό δικαστή. Δεν κρίνεται περαιτέρω βάσιμο ότι η προτεινόμενη ρύθμιση συνιστά παραβίαση της παρ. 1 του άρθρου 20 του Συντάγματος και του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, δεδομένου ότι διατηρείται στο ακέραιο το δικαίωμα στη δικαστική προσφυγή. - Στο άρθρο 4, δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια που αφορούσαν την υπερφόρτωση των Πολυμελών Πρωτοδικείων λόγω της αύξησης του ορίου της καθ' ύλη αρμοδιότητάς τους στις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ, επειδή πρόκειται για δικαιοπολιτική επιλογή που ανταποκρίνεται στο ενισχυμένο δυναμικό των πρωτοδικών και συνάδει με τη δικαστηριακή πραγματικότητα. - Στο άρθρο 10, δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια που αφορούσαν στη διατύπωση της προθεσμίας, στον αποδέκτη της κοινοποίησης και στη συνέπεια της ερημοδικίας, επειδή κρίθηκε αναγκαίο να καταστούν δεσμευτικές οι ήδη υφιστάμενες προθεσμίες του Κώδικα και να διασφαλιστεί η επιτάχυνση της δίκης, ενώ ο προβληματισμός για το χρονικό όριο λήφθηκε υπόψη. - Στο άρθρο 22, δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια που αφορούσαν στην ανάγκη για πρόσθετες εγγυήσεις πρόσβασης στην
--	--	--

		κοινοποιούμενη πράξη και προστασίας ευάλωτων ή τεχνολογικά μη εξοικειωμένων διαδικών, επειδή η ρύθμιση περί αποκλειστικότητας και δεσμευτικότητας των προθεσμιών εδράζεται στην ανάγκη ενίσχυσης της ασφάλειας δικαίου και προβλέπει ήδη πλασματική επίδοση, θεσμό παγιωμένο στον Κώδικα, ενώ εισάγεται και μηχανισμός ενημέρωσης μέσω ειδικής θυρίδας στο gov.gr, ώστε να διασφαλίζονται η αποτελεσματικότητα και η ισότητα στη διαδικασία. - Στο άρθρο 24, δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια που αφορούσαν στον αυτόματο προσδιορισμό δικασίμου, στη συμβατότητα με τους Κανονισμούς Εσωτερικής Οργάνωσης των δικαστηρίων και την έναρξη της διαμεσολάβησης με την επίδοση, επειδή η ρύθμιση εντάσσεται στη σφαίρα της νομοθετικής πρωτοβουλίας και αποσκοπεί ακριβώς στην αντιμετώπιση της υφιστάμενης καθυστέρησης, ενώ δεν παρακωλύει τη δυνατότητα διαμεσολάβησης σε προγενέστερο στάδιο, σύμφωνα με τον ν. 4640/2019 (Α' 190). Παράλληλα, η επιλογή συγκεκριμένου χρονικού πλαισίου για τον προσδιορισμό της δικασίμου επιδιώκει να ενισχύσει την προβλεψιμότητα και τον προγραμματισμό της δίκης, χωρίς να υποκαθιστά την κρίση του κάθε δικαστηρίου για την περαιτέρω διαχείριση της διαδικασίας. Στο άρθρο 24 δεν υιοθετήθηκαν, επίσης, τα σχόλια περί ανάγκης διευκρίνισης της επίπτωσης της μη έγκαιρης επίδοσης της αγωγής στην παραγραφή, επειδή η παραπομπή στο άρθρο 263 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164) καθιστά σαφές ότι η παραγραφή διακόπτεται με την επίδοση, εκτός αν αυτή είναι ανυπόστατη. Η έννοια της «μη νόμιμης επίδοσης» δεν συγχέεται με το ανυπόστατο της αγωγής, και δεν απαιτείται τροποποίηση για να διασφαλιστεί η ερμηνευτική σαφήνεια. - Στο άρθρο 27, δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια που αφορούσαν στην επέκταση της ρύθμισης και στην πραγματική αοριστία, στον κίνδυνο γραφειοκρατίας, σύγ-
--	--	--

		χυσης ή θεσμικής σύγκρουσης με το άρθρο 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και το Σύνταγμα, επειδή δεν διαπιστώνεται ουσιαστική επικάλυψη με το άρθρο 237, το οποίο αφορά αποκλειστικά στην τακτική διαδικασία, ενώ τα σχόλια κρίθηκαν αόριστα και μη εναρμονιζόμενα με τον δικαιοπολιτικό στόχο της ενίσχυσης της οικονομίας της δίκης και της έγκαιρης θεραπείας ελλείψεων πριν από τη δικάσιμο. - Στο άρθρο 28, δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια που αφορούσαν στην κατάργηση της αναστολής των προθεσμιών κατά τη διάρκεια της διαμεσολάβησης, στη συνταγματικότητα της διάταξης χωρίς αιτιολογία και στην ενίσχυση της γραφειοκρατίας, επειδή η ρύθμιση δεν αντίκειται στην Οδηγία 2008/52/ΕΚ, η οποία αφορά αποκλειστικά στην αναστολή της παραγραφής και όχι στην αναστολή των δικονομικών προθεσμιών, ενώ η δυνατότητα συνέχισης της διαμεσολάβησης έως τη συζήτηση παραμένει ανέπαφη. Επιπλέον, η ενίσχυση του δικαστικού σώματος με πάνω από χίλιους (1.000) νέους πρωτοδίκες επιτρέπει την εφαρμογή των νέων ρυθμίσεων χωρίς να τίθεται ζήτημα λειτουργικής αδυναμίας. - Στο άρθρο 30 δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια περί αναγκαιότητας ελαστικότερης ρύθμισης των αναβολών και δυνατότητας αναβολής λόγω συνεκδίκησης ενδίκων μέσων, επειδή η ρύθμιση επιδιώκει την περαιτέρω επιτάχυνση της δίκης σε δεύτερο βαθμό, όπου οι λόγοι αναβολής περιορίζονται αυστηρά. Η πρόβλεψη συνεκδίκησης σε περιπτώσεις αντίθετων εφέσεων ή αντεφέσεων δεν αποκλείεται και εφαρμόζεται κατά περίπτωση χωρίς να απαιτείται ειδική προς τούτο διάταξη. - Στο άρθρο 32 δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια περί του ανυπόστατου της απόφασης μετά την παρέλευση της προθεσμίας, επειδή η ρύθμιση δεν συνεπάγεται απώλεια αρμοδιότητας του δικαστή
--	--	---

		αυτοδικαίως, αλλά ενεργοποιεί εσωτερικό πειθαρχικό και διαχειριστικό μηχανισμό. Η απόφαση εξακολουθεί να είναι έγκυρη, εφόσον δεν έχει αφαιρεθεί η υπόθεση με ρητή πράξη, γεγονός που διασφαλίζει την ασφάλεια δικαίου. - Στο άρθρο 35 δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια περί ανάγκης εξαίρεσης των εργατικών διαφορών από τους περιορισμούς των άρθρων 393–394 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, επειδή το ενιαίο αποδεικτικό καθεστώς ενισχύει τη σταθερότητα και προβλεψιμότητα των διαδικασιών. Η προστασία του εργαζομένου δεν εξαρτάται από τη μαρτυρική απόδειξη, αλλά από την ισχύουσα ειδική νομοθεσία και το πλέγμα των δικονομικών εγγυήσεων. - Στο άρθρο 32, δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια που αφορούσαν στην κριτική στις προβλεπόμενες προθεσμίες έκδοσης αποφάσεων και στον κίνδυνο υπονόμησης της δικαστικής ανεξαρτησίας, επειδή οι ρυθμίσεις στοχεύουν στην ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της Δικαιοσύνης, ενώ, μάλιστα, λήφθηκαν ήδη μέτρα τεχνικής υποστήριξης του δικαστικού έργου και αποσύρθηκε η πρόβλεψη για την ενημέρωση με στοιχεία που θα μπορούσαν να θίξουν προσωπικά δεδομένα. Οι προθεσμίες κρίθηκαν εύλογες στο πλαίσιο ενός αναβαθμισμένου συστήματος οργάνωσης και στελέχωσης των δικαστηρίων. - Στο άρθρο 39, δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια που αμφισβητούσαν την αύξηση του ορίου μικροδιαφορών στις οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ, επειδή η τάση ανάμεσα σε άλλες ευρωπαϊκές δικαιοδοσίες δείχνει αυξήσεις στα νομικά αυτά όρια, όπως ενδεικτικά στη Ρουμανία, όπου το αντίστοιχο πλαίσιο αυξήθηκε από τις δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ στις δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ. Επιπλέον, μελέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προτείνουν την επέκταση του ευρωπαϊκού ορίου μικροδιαφορών έως τις δέκα χιλιάδες (10.000)
--	--	--

		ευρώ, ενώ αρκετά κράτη μέλη συμφωνούν ότι η αύξηση του ύψους καθιστά τις διαδικασίες πιο αποτελεσματικές. - Στο άρθρο 149, δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια που αφορούσαν στην ανάγκη εμπλοκής του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, στον προβληματισμό ως προς τη σαφήνεια της διαδικασίας και στα κριτήρια επιλογής για την κατ' εξαίρεση απόσπαση, επειδή η διάταξη στοχεύει στην άμεση και ευέλικτη κάλυψη εξαιρετικά επειγουσών και ειδικών υπηρεσιακών αναγκών, ιδίως σε δυσπρόσιτες περιοχές, όπως τη νησιωτική Ελλάδα, όπου δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν εγκαίρως μέσω των συνήθων διοικητικών μηχανισμών. Η πρόβλεψη για «αίτηση του υπαλλήλου» διασφαλίζει τον εκούσιο χαρακτήρα της απόσπασης, ενώ η εμπεριστατωμένη αιτιολογία λειτουργεί ως φραγμός σε οποιαδήποτε αυθαιρεσία. Η ρύθμιση διατηρεί τον κατ' εξαίρεση χαρακτήρα, δεν καταργεί τις γενικές διατάξεις περί αποσπάσεων, και εξυπηρετεί την αναγκαία επιχειρησιακή ευελιξία της διοίκησης της Δικαιοσύνης σε συνθήκες πραγματικής ανάγκης. - Στο άρθρο 43 δεν υιοθετήθηκαν τα διατυπωθέντα σχόλια. Ειδικότερα: η ρύθμιση για άμεση κατάθεση του ενδίκου μέσου στο δικαστήριο, στο οποίο απευθύνεται συνιστά συνειδητή νομοθετική επιλογή, που στοχεύει στον άμεσο προσδιορισμό της υπόθεσης και στην άρση μιας παγίας δικονομικής δυσχέρειας, η οποία συχνά προκαλούσε καθυστερήσεις και περιττή επιβάρυνση χωρίς ουσιαστικό όφελος. Επιπλέον, η κατάργηση της ενδιάμεσης διαβίβασης του ενδίκου μέσου από το πρωτοβάθμιο στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο συνάδει με τις αρχές της απλούστευσης και αποφόρτισης της διαδικασίας. Εξάλλου, η αναγκαία προϋπόθεση επίδοσης προς τον αντίδικο εξακολουθεί να λειτουργεί ως εγγύηση ενημέρωσης και εξασφαλιστική δικλείδα του δικαιώματος άμυνας.
--	--	---

		- Στο άρθρο 44 δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια περί υπερβολικής αυστηρότητας της μείωσης της καταχρηστικής προθεσμίας έφεσης από δύο (2) έτη σε ένα (1) έτος, επειδή η ρύθμιση δεν περιορίζει πρακτικά το δικαίωμα άσκησης έφεσης, καθώς σε κάθε περίπτωση, εφόσον το ενδιαφερόμενο μέρος επιθυμεί την πρόκληση έναρξης της προθεσμίας, έχει τη δυνατότητα να επισπεύσει την επίδοση. Επίσης, με την επίδοση ενεργοποιείται η κανονική προθεσμία των τριάντα (30) ημερών, η οποία είναι πλήρως επαρκής για την άσκηση ενδίκου μέσου από διάδικο με ενεργό ενδιαφέρον. Για όσους, εξάλλου, χειρίζονται μεγάλο όγκο υποθέσεων, παραμένει η δυνατότητα οργάνωσης του φακέλου και ενεργοποίησης των προθεσμιών μέσω επίδοσης, όπως συμβαίνει ήδη σήμερα. - Στο άρθρο 54 δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια περί αντισυνταγματικότητας της κύρωσης για την υπέρβαση του επιτρεπόμενου αριθμού σελίδων, επειδή η ρύθμιση έχει νομοτεχνική αναλογία με τον Κανονισμό λειτουργίας του Αρείου Πάγου (π.δ. 34/2025, Α' 60), αλλά και με πρακτικές στο Διοικητικό Εφετείο, το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όπου εφαρμόζονται αντίστοιχοι περιορισμοί για λόγους διαδικαστικής οικονομίας και προσβασιμότητας της δικαιοσύνης. - Στα άρθρα 63 έως 68 και 73 δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια που διατυπώνουν επιφυλάξεις ως προς τη συνταγματικότητα της ανάθεσης έκδοσης διαταγών πληρωμής και απόδοσης μισθίου σε δικηγόρους, διότι η επίμαχη ρύθμιση δεν αντίκειται στο άρθρο 87 παρ. 1 του Συντάγματος, καθόσον δεν πρόκειται για άσκηση ουσιαστικής δικαιοδοτικής λειτουργίας, αλλά για τυπικό έλεγχο προϋποθέσεων έκδοσης εκτελεστού τίτλου κατά την προδιαγεγραμμένη διαδικασία του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η εν λόγω αρμοδιότητα έχει διοικητικό και μονοσήμαντο χαρακτήρα, τελεί υπό την
--	--	--

		εποπτεία του Δικηγορικού Συλλόγου και του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ενώ η πράξη υπόκειται σε πλήρη δικαστικό έλεγχο μέσω ανακοπής, διασφαλίζοντας τα δικαιώματα των διαδίκων. Σημειώνεται ότι παρόμοια μοντέλα έχουν υιοθετηθεί και σε έννομες τάξεις με παρεμφερή δικονομικά χαρακτηριστικά, πλην όμως η συμβατότητα με το ελληνικό Σύνταγμα θεμελιώνεται, ιδίως, στη φύση της πράξης και στο σύστημα εγγυήσεων που τη συνοδεύει. - Στο άρθρο 89 δεν υιοθετήθηκε το σχόλιο περί άνισης μεταχείρισης, διότι η διάκριση βασίζεται σε αξιολογικά διαφορετικές περιπτώσεις και υφίσταται επαρκής δικαιολογητικός λόγος για την αυξημένη αποδεικτική απαίτηση στις εξαιρετικές περιπτώσεις κληρονόμων χωρίς συγγενικό ή νομικά αναγνωρισμένο δεσμό με τον διαθέτη. Επιπλέον, δεν υιοθετήθηκε το σχόλιο περί απαλλαγής των συμβολαιογράφων από την αστική και ποινική ευθύνη, καθώς η πρόβλεψη γενικής απαλλαγής δεν είναι συμβατή με τη φύση της αστικής ευθύνης· η ευθύνη αυτή κρίνεται <i>ad hoc</i>, με βάση την ύπαρξη πταίσματος και δεν κρίνεται δικαιολογητικά σκόπιμο να αποκλειστεί εκ των προτέρων με νομοθετική διάταξη. - Στο άρθρο 147 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια περί του ορίου χρεώσεων χωρίς εξαιρέσεις, καθώς πρόκειται για δικαιολογική επιλογή που στοχεύει στην ισορροπία μεταξύ αποσυμφόρησης και διατήρησης της εύρυθμης λειτουργίας των διαδικασιών.
--	--	--

Στ. Έκθεση νομιμότητας

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις
	Άρθρο 4, 7, 8, 20, 25, 87, παρ. 3 του άρθρου 89, 93 και 103 του Συντάγματος
25.	Ενωσιακό δίκαιο

?	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	
?	Κανονισμός	
?	Οδηγία	
?	Απόφαση	
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
?	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
?	Διεθνείς συμβάσεις	

27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
		Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης
?	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	
?	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
		Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης
?	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	

?

Νομολογία Ευρωπαϊκού
Δικαστηρίου
Δικαιωμάτων του
Ανθρώπου

?

Άλλα ευρωπαϊκά ή
διεθνή δικαστήρια ή
διαιτητικά όργανα

Z. Πίνακας τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης	Υφιστάμενες διατάξεις
	1Άρθρο 3 Αποκλειστική αρμοδιότητα διαφορών που αφορούν στις αμοιβές πιστοποιημένων εκτιμητών - Τροποποίηση περ. 10 άρθρου 16 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην περ. 10 του άρθρου 16 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της αποκλειστικής αρμοδιότητας των μονομελών πρωτοδικείων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) η λέξη «και» αντικαθίσταται από το σημείο στίξης «,», β) προστίθενται οι λέξεις «και των πιστοποιημένων εκτιμητών» και η περ. 10 διαμορφώνεται ως εξής: «10) οι διαφορές που αφορούν τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των πραγματογνωμόνων, των διαιτητών πραγματογνωμόνων, των εκτιμητών και των πιστοποιημένων εκτιμητών, με οποιονδήποτε τρόπο και αν διορίστηκαν, ή των καθολικών διαδόχων τους,».	Η περ. 10 του άρθρου 16 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «10) οι διαφορές που αφορούν τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των πραγματογνωμόνων, των διαιτητών πραγματογνωμόνων και των εκτιμητών, με οποιονδήποτε τρόπο και αν διορίστηκαν, ή των καθολικών διαδόχων τους,».
	2Άρθρο 4 Αρμοδιότητα πολυμελών πρωτοδικείων στον πρώτο και δεύτερο βαθμό - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 18 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 2 του άρθρου 18 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της αρμοδιότητας των πολυμελών πρωτοδικείων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην περ. α), οι λέξεις «τριάντα χιλιάδες (30.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ογδόντα χιλιάδες (80.000)», β) στην περ. β), οι	Το άρθρο 18 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 18 Αρμοδιότητα πολυμελών πρωτοδικείων στον πρώτο και δεύτερο βαθμό 1. Στην αρμοδιότητα των πολυμελών πρωτοδικείων υπάγονται σε πρώτο βαθμό όλες οι διαφορές για τις οποίες δεν είναι αρμόδια τα μονομελή πρωτοδικεία.

λέξεις «οκτακόσια (800)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «χίλια (1.000), στην περ. γ), οι λέξεις «τριάντα χιλιάδες (30.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ογδόντα χιλιάδες (80.000)» και το άρθρο 18 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 18 Αρμοδιότητα πολυμελών πρωτοδικείων στον πρώτο και δεύτερο βαθμό 1. Στην αρμοδιότητα των πολυμελών πρωτοδικείων υπάγονται σε πρώτο βαθμό όλες οι διαφορές για τις οποίες δεν είναι αρμόδια τα μονομελή πρωτοδικεία. 2. Στην αρμοδιότητα των πολυμελών πρωτοδικείων υπάγονται και οι εφέσεις κατά των αποφάσεων των μονομελών πρωτοδικείων της περιφέρειάς τους: α) όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς δεν υπερβαίνει τις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ, β) της περ. 1) του άρθρου 16, εφόσον το συμφωνημένο μηνιαίο μίσθωμα δεν υπερβαίνει τα χίλια (1.000) ευρώ, γ) των περ. 2) έως 13) του άρθρου 16, εφόσον η αξία του αντικειμένου της διαφοράς δεν υπερβαίνει τις ογδόντα χιλιάδες (80.000) ευρώ, δ) των περ. 14) έως 24) του άρθρου 16, ανεξάρτητα από την αξία του αντικειμένου της διαφοράς.».	2. Στην αρμοδιότητα των πολυμελών πρωτοδικείων υπάγονται και οι εφέσεις κατά των αποφάσεων των μονομελών πρωτοδικείων της περιφέρειάς τους: α) όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς δεν υπερβαίνει τις τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ, β) της περ. 1) του άρθρου 16, εφόσον το συμφωνημένο μηνιαίο μίσθωμα δεν υπερβαίνει τα οκτακόσια (800) ευρώ, γ) των περ. 2) έως 13) του άρθρου 16, εφόσον η αξία του αντικειμένου της διαφοράς δεν υπερβαίνει τις τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ, δ) των περ. 14) έως 24) του άρθρου 16, ανεξάρτητα από την αξία του αντικειμένου της διαφοράς.».
3Άρθρο 5 Συντρέχουσα δωσιδικία των οικιακών βοηθών - Τροποποίηση άρθρου 38 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 38 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της συντρέχουσας δωσιδικίας μακρότερης διαμονής, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) η λέξη «υπηρέτες» αντικαθίσταται από τις λέξεις «οικιακοί βοηθοί» και το άρθρο 38 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 38 Δωσιδικία ειδικής κατηγορίας προσώπων Απαιτήσεις εναντίον προσώπων που έχουν ικανότητα δικαστικής παράστασης και, εξαιτίας ειδικών συνθηκών, έχουν σε ορισμένο τόπο διαμονή με μακρότερη διάρκεια, όπως είναι ιδίως οι υπάλληλοι, οι οικιακοί βοηθοί, οι σπουδαστές, οι μαθητές, εφόσον το αντικείμενό τους είναι περιουσιακό, μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος διαμονής τους.».	Το άρθρο 38 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 38 Απαιτήσεις εναντίον προσώπων που έχουν ικανότητα δικαστικής παράστασης και, εξαιτίας ειδικών συνθηκών, έχουν σε ορισμένο τόπο διαμονή με μακρότερη διάρκεια, όπως είναι ιδίως οι υπάλληλοι, οι υπηρέτες, οι σπουδαστές, οι μαθητές, εφόσον το αντικείμενό τους είναι περιουσιακό, μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος διαμονής τους.».

4Άρθρο 6 Απαγόρευση ρήτρας αποκλειστικής παρέκτασης σε περίπτωση συνδρομής της δωσιδικίας του υποκαταστήματος - Τροποποίηση άρθρου 43 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 43 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί παρέκτασης σε μελλοντικές διαφορές, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 43 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 43 Συμφωνία παρέκτασης για μελλοντικές διαφορές 1. Η συμφωνία των διαδίκων με την οποία τακτικό δικαστήριο γίνεται αρμόδιο για μελλοντικές διαφορές είναι έγκυρη μόνο αν είναι έγγραφη και αναφέρεται σε ορισμένη έννομη σχέση, από την οποία θα προέλθουν οι διαφορές. 2. Επί συνδρομής της δωσιδικίας του υποκαταστήματος δεν επιτρέπεται η συνομολόγηση, ακόμη και εγγράφως, ρήτρας αποκλειστικής παρέκτασης υπέρ των δικαστηρίων της κύριας έδρας του υπαγόμενου σε αυτή προσώπου, εφόσον είναι προγενέστερη της γένεσης της διαφοράς.»	Το άρθρο 43 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 43 Η συμφωνία των διαδίκων, με την οποία τακτικό δικαστήριο γίνεται αρμόδιο για μελλοντικές διαφορές είναι έγκυρη μόνο αν είναι έγγραφη και αναφέρεται σε ορισμένη έννομη σχέση, από την οποία θα προέλθουν οι διαφορές.»
5Άρθρο 7 Αδυναμία άσκησης ενδίκων μέσων λόγω κατά τόπο αρμοδιότητας είτε της έδρας του Πρωτοδικείου είτε της παράλληλης ή περιφερειακής έδρας αυτού - Τροποποίηση άρθρου 47 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 47 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της αδυναμίας άσκησης ενδίκων μέσων κατά απόφασης πολυμελούς πρωτοδικείου λόγω αρμοδιότητας μονομελούς πρωτοδικείου και κατά απόφασης κατώτερου δικαστηρίου που παραπέμπει σε ανώτερο, προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 47 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 47 Αδυναμία άσκησης ενδίκων μέσων λόγω αναρμοδιότητας	Το άρθρο 47 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 47 Αδυναμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά απόφασης πολυμελούς πρωτοδικείου λόγω αρμοδιότητας μονομελούς πρωτοδικείου και κατά απόφασης κατώτερου δικαστηρίου που παραπέμπει σε ανώτερο απόφαση πολυμελούς πρωτοδικείου δεν προσβάλλεται με ένδικο μέσο για το λόγο ότι η υπόθεση ανήκει στην αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου. Το ίδιο εφαρμόζεται αναλόγως και για την απόφαση κατώτερου δικαστηρίου που παραπέμπει την υπόθεση σε ανώτερο.»

Απόφαση πολυμελούς πρωτοδικείου δεν προσβάλλεται με ένδικο μέσο για το λόγο ότι η υπόθεση ανήκει στην αρμοδιότητα του μονομελούς πρωτοδικείου. Το ίδιο εφαρμόζεται αναλόγως και για την απόφαση κατώτερου δικαστηρίου που παραπέμπει την υπόθεση σε ανώτερο. Απόφαση δικαστηρίου δεν προσβάλλεται με ένδικο μέσο, για τον λόγο ότι η υπόθεση ανήκει στην κατά τόπο αρμοδιότητα είτε της έδρας του Πρωτοδικείου είτε της παράλληλης ή περιφερειακής έδρας αυτού.».	
6Άρθρο 8 Αρμόδιο δικαστήριο για την εξαίρεση δικαστή - Τροποποίηση άρθρου 54 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 54 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της αρμοδιότητας για την εξαίρεση δικαστή ή υπαλλήλου γραμματείας μονομελούς πρωτοδικείου, προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο και το άρθρο 54 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 54 Αρμόδιο δικαστήριο για την αίτηση εξαίρεσης Αρμόδιο να αποφανθεί για την εξαίρεση είναι το δικαστήριο στο οποίο υπηρετεί ο εξαιρούμενος. Σε περίπτωση εξαίρεσης δικαστή μονομελούς πρωτοδικείου, είναι αρμόδιο το πολυμελές πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το μονομελές πρωτοδικείο. Σε περίπτωση εξαίρεσης δικηγόρου, όταν εκδίδει πράξεις σύμφωνα με τον παρόντα Κώδικα, είναι αρμόδιος ο προϊστάμενος του πρωτοδικείου στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται ο δικηγορικός σύλλογος, μέλος του οποίου είναι ο δικηγόρος. Σε περίπτωση εξαίρεσης υπαλλήλου γραμματείας, είναι αρμόδιος ο προϊστάμενος του δικαστηρίου στο οποίο υπηρετεί ο εξαιρούμενος.».	Το άρθρο 54 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 54 Αρμόδιο δικαστήριο για την εξαίρεση δικαστή ή υπαλλήλου γραμματείας μονομελούς πρωτοδικείου Αρμόδιο να αποφανθεί για την εξαίρεση είναι το δικαστήριο στο οποίο υπηρετεί ο εξαιρούμενος. Σε περίπτωση εξαίρεσης δικαστή μονομελούς πρωτοδικείου, είναι αρμόδιο το πολυμελές πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το μονομελές πρωτοδικείο. Σε περίπτωση εξαίρεσης υπαλλήλου γραμματείας, είναι αρμόδιος ο προϊστάμενος του δικαστηρίου στο οποίο υπηρετεί ο εξαιρούμενος.».
7Άρθρο 9 Δήλωση εξαίρεσης - Τροποποίηση παρ. 3 και προσθήκη παρ. 3Α στο άρθρο 55 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας	Το άρθρο 55 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 55

Στο άρθρο 55 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της δήλωσης εξαίρεσης δικαστών, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 3, οι λέξεις «πρόεδρο του πολυμελούς πρωτοδικείου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «προϊστάμενο του πρωτοδικείου», γ) προστίθεται παρ. 3Α και το άρθρο 55, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 55 Δήλωση εξαίρεσης 1. Δικαστές πολυμελών δικαστηρίων και εισαγγελείς, αν υπάρχει λόγος εξαίρεσής τους, οφείλουν να το δηλώσουν στον πρόεδρο του δικαστηρίου. 2. Υπάλληλοι της γραμματείας των πολυμελών δικαστηρίων, αν υπάρχει λόγος εξαίρεσής τους, οφείλουν να το δηλώσουν στον προϊστάμενο της γραμματείας. 3. Δικαστές μονομελών πρωτοδικείων, καθώς και υπάλληλοι της γραμματείας τους, αν υπάρχει λόγος εξαίρεσής τους, οφείλουν να το δηλώσουν στον προϊστάμενο του πρωτοδικείου και να απόσχουν από τα καθήκοντά τους, εωσότου αυτός αποφασίσει. 3Α. Δικηγόροι, όταν εκδίδουν πράξεις σύμφωνα με τον παρόντα Κώδικα, αν υπάρχει λόγος εξαίρεσής τους, οφείλουν να το δηλώσουν στον προϊστάμενο του πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται ο δικηγορικός σύλλογος, του οποίου είναι μέλη. 4. Το δικαστήριο αποφασίζει χωρίς τη συμμετοχή εκείνου που υπέβαλε τη δήλωση και χωρίς συζήτηση στο ακροατήριο.».	1. Δικαστές πολυμελών δικαστηρίων και εισαγγελείς, αν υπάρχει λόγος εξαίρεσής τους, οφείλουν να το δηλώσουν στον πρόεδρο του δικαστηρίου. 2. Υπάλληλοι της γραμματείας των πολυμελών δικαστηρίων, αν υπάρχει λόγος εξαίρεσής τους, οφείλουν να το δηλώσουν στον προϊστάμενο της γραμματείας. 3. Δικαστές μονομελών πρωτοδικείων [και ειρηνοδίκες], καθώς και υπάλληλοι της γραμματείας τους, αν υπάρχει λόγος εξαίρεσής τους, οφείλουν να το δηλώσουν στον πρόεδρο του πολυμελούς πρωτοδικείου και να απόσχουν από τα καθήκοντά τους εωσότου αυτό αποφασίσει. 4. Το δικαστήριο αποφασίζει χωρίς τη συμμετοχή εκείνου που υπέβαλε τη δήλωση και χωρίς συζήτηση στο ακροατήριο.».
8Άρθρο 10 Ορισμός προθεσμίας, γνωστοποίηση με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο και διαδικασία για τη συμπλήρωση ελλείψεων της ικανότητας παράστασης των διαδίκων - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 67 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 67 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της συμπλήρωσης ελλείψεων ως προς τους διαδίκους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην αρχή προστίθενται οι λέξεις «Με την επιφύλαξη των άρθρων 227 και 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας,», β) διαγράφονται οι λέξεις «αναβάλλει την πρόοδο της δίκης και», γ) στο τέλος προστίθενται οι λέξεις «που αποστέλλεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση του δικηγόρου και αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία οι σχετικές υπο-	Το άρθρο 67 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 67 1. Αν υπάρχουν ελλείψεις σχετικά με την ικανότητα των διαδίκων για δικαστική παράσταση με το δικό τους όνομα ή σχετικά με τη νόμιμη εκπροσώπησή τους και την άδεια ή εξουσιοδότηση που απαιτείται για την διεξαγωγή της δίκης, εφόσον μπορούν να συμπληρωθούν, το δικαστήριο αναβάλλει την πρόοδο της δίκης και ορίζει προθεσμία για τη συμπλήρωση των ελλείψεων. Αν από την αναβολή απειλείται κίνδυνος για τα συμφέροντα του διαδίκου, μπορεί να επιτρέψει σ' αυτόν ή στον αντιπρόσωπό του να συνεχίσει τη δίκη ή να ενεργήσει τις διαδικαστικές πράξεις που χρειάζονται για να αποφευχθεί ο κίνδυνος, δεν έχει

θέσεις δικάζονται ερήμην» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 67 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 67 Συμπλήρωση ελλείψεων σχετικά με την ικανότητα δικαστικής παράτασης 1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 227 και 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αν υπάρχουν ελλείψεις σχετικά με την ικανότητα των διαδίκων για δικαστική παράσταση με το δικό τους όνομα ή σχετικά με τη νόμιμη εκπροσώπησή τους και την άδεια ή εξουσιοδότηση που απαιτείται για τη διεξαγωγή της δίκης, εφόσον μπορούν να συμπληρωθούν το δικαστήριο ορίζει προθεσμία για τη συμπλήρωση των ελλείψεων που αποστέλλεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση του δικηγόρου και αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία οι σχετικές υποθέσεις δικάζονται ερήμην. Αν από την αναβολή απειλείται κίνδυνος για τα συμφέροντα του διαδίκου, το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει σ' αυτόν ή στον αντιπρόσωπό του να συνεχίσει τη δίκη ή να ενεργήσει τις διαδικαστικές πράξεις που χρειάζονται για να αποφευχθεί ο κίνδυνος, δεν έχει όμως την εξουσία να εκδώσει οριστική απόφαση προτού συμπληρωθούν οι ελλείψεις ή προτού περάσει η προθεσμία που έταξε για τον σκοπό αυτό. Το κύρος των πράξεων που επιτράπηκαν, εξαρτάται από την εμπρόθεσμη συμπλήρωση των ελλείψεων. 2. Αν η συμπλήρωση των ελλείψεων είναι αδύνατη ή πέρασε άπρακτη η προθεσμία που ορίστηκε για τον σκοπό αυτό, το δικαστήριο προχωρεί στην εκδίκαση της υπόθεσης.».	όμως την εξουσία να εκδώσει οριστική απόφαση προτού συμπληρωθούν οι ελλείψεις ή προτού περάσει η προθεσμία που έταξε για το σκοπό αυτόν. Το κύρος των πράξεων που επιτράπηκαν, εξαρτάται από την εμπρόθεσμη συμπλήρωση των ελλείψεων. 2. Αν η συμπλήρωση των ελλείψεων είναι αδύνατη ή πέρασε άπρακτη η προθεσμία που ορίστηκε για το σκοπό αυτόν, το δικαστήριο προχωρεί στην εκδίκαση της υπόθεσης.».
9Άρθρο 11 Συμπλήρωση ελλείψεων ως προς την ύπαρξη πληρεξουσιότητας - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 105 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας	Η παρ. 1 του άρθρου 105 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «1. Αν αυτός που παρίσταται ως πληρεξούσιος δεν αποδεικνύει την ύπαρξη πληρεξουσιότητας, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει σύντομη προθεσμία για

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 105 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της συμπλήρωσης ελλείψεων ως προς την ύπαρξη πληρεξουσιότητας, προστίθενται οι λέξεις «Με την επιφύλαξη των άρθρων 227 και 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας,» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 227 και 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αν αυτός που παρίσταται ως πληρεξούσιος δεν αποδεικνύει την ύπαρξη πληρεξουσιότητας, το δικαστήριο μπορεί να ορίσει σύντομη προθεσμία για τη συμπλήρωση της έλλειψης και να επιτρέψει σε εκείνον που δεν αποδεικνύει την πληρεξουσιότητά του να συμμετάσχει στη δίκη προσωρινά. Το κύρος των πράξεων που επιτράπηκαν εξαρτάται από την εμπρόθεσμη συμπλήρωση της έλλειψης.».	τη συμπλήρωση της έλλειψης και να επιτρέψει σε εκείνον που δεν αποδεικνύει την πληρεξουσιότητά του να συμμετάσχει στη δίκη προσωρινά. Το κύρος των πράξεων που επιτράπηκαν εξαρτάται από την εμπρόθεσμη συμπλήρωση της έλλειψης.».
10Άρθρο 13 Όργανα επίδοσης εγγράφων - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 122 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 2 του άρθρου 122 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί των οργάνων επίδοσης εγγράφων, προστίθενται οι λέξεις «τη δικαστική αστυνομία, τον» και μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Οι επιδόσεις που γίνονται με την επιμέλεια του δικαστηρίου μπορούν να γίνουν και από τη δικαστική αστυνομία, τον ποινικό κλητήρα της περιφέρειας ή τον γραμματέα του δήμου.».	Η παρ. 2 του άρθρου 122 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «2. Οι επιδόσεις που γίνονται με την επιμέλεια του δικαστηρίου μπορούν να γίνουν και από ποινικό κλητήρα της περιφέρειας ή από τον γραμματέα του δήμου.».

11Άρθρο 14 Επίδοση σε οικιακό βοηθό - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 124 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 2 του άρθρου 124 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του τόπου επίδοσης, η λέξη «υπηρέτης» αντικαθίσταται από τις λέξεις «οικιακός βοηθός» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Αν το πρόσωπο έχει στον τόπο όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση κατοικία, κατάστημα, γραφείο ή εργαστήριο, είτε μόνο του είτε με άλλον ή εργάζεται εκεί ως υπάλληλος, εργάτης ή οικιακός βοηθός, η επίδοση σε άλλο μέρος δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη συναίνεσή του.».	Η παρ. 2 του άρθρου 124 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «2. Αν το πρόσωπο έχει στον τόπο όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση κατοικία, κατάστημα, γραφείο ή εργαστήριο, είτε μόνο του είτε με άλλον ή εργάζεται εκεί ως υπάλληλος, εργάτης ή υπηρέτης, η επίδοση σε άλλο μέρος δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη συναίνεσή του.».
12Άρθρο 15 Επίδοση σε παραλήπτη που δεν βρίσκεται στην κατοικία - Τροποποίηση περ. γ) παρ. 4 άρθρου 128 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην περ. γ) της παρ. 4 του άρθρου 128 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της επίδοσης σε παραλήπτη που δεν βρίσκεται στην κατοικία, προστίθεται τελευταίο, έκτο, εδάφιο και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 4 διαμορφώνεται ως εξής: «4. Αν κανείς από όσους αναφέρονται στην παρ. 1 δεν βρίσκεται στην κατοικία, α) το έγγραφο πρέπει να κολληθεί στην πόρτα της κατοικίας και σε ενσφράγιστο φάκελο, επί του οποίου υπάρχουν μόνο τα στοιχεία του δικαστικού επιμελητή και του προς όν η επίδοση, μπροστά σε ένα (1) μάρτυρα. Σε περιπτώσεις πολυκατοικιών, οι οποίες είναι κλειστές και δεν είναι δυνατόν να κολληθεί το έγγραφο στην πόρτα της κατοικίας, η επικόλληση μπορεί να γίνεται κατά τα ανωτέρω και στην κεντρική είσοδο της πολυκατοικίας, β) το αργότερο την επομένη εργάσιμη ημέρα μετά τη θυροκόλληση, αντίγραφο του εγγράφου, που συντάσσεται ατελώς, πρέπει να παραδοθεί στα χέρια του προϊστάμενου του αστυνομικού τμήματος ή σταθμού της περιφέρειας της κατοικίας και αν λείπει ο προϊστάμενος, στον αξιωματικό ή υπαξιωματικό υπηρεσίας ή στο σκοπό του αστυνομικού καταστήματος. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις η παράδοση βεβαιώνεται με Απόδειξη που συντάσσεται	Η παρ. 4 του άρθρου 128 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «4. Αν κανείς από όσους αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν βρίσκεται στην κατοικία, α) το έγγραφο πρέπει να κολληθεί στην πόρτα της κατοικίας και σε ενσφράγιστο φάκελο, επί του οποίου θα υπάρχουν μόνο τα στοιχεία του δικαστικού επιμελητή και του προς όν η επίδοση, μπροστά σε ένα μάρτυρα. Σε περιπτώσεις πολυκατοικιών, οι οποίες είναι κλειστές και δεν είναι δυνατόν να κολληθεί το έγγραφο στην πόρτα της κατοικίας, η επικόλληση μπορεί να γίνεται κατά τα ανωτέρω και στην κεντρική είσοδο της πολυκατοικίας, β) το αργότερο την επομένη εργάσιμη ημέρα μετά τη θυροκόλληση, αντίγραφο του εγγράφου, που συντάσσεται ατελώς, πρέπει να παραδοθεί στα χέρια του προϊστάμενου του αστυνομικού τμήματος ή σταθμού της περιφέρειας της κατοικίας και αν λείπει ο προϊστάμενος, στον αξιωματικό ή υπαξιωματικό υπηρεσίας ή στο σκοπό του αστυνομικού καταστήματος. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις η παράδοση βεβαιώνεται με Απόδειξη που συντάσσεται

φου, που συντάσσεται ατελώς, πρέπει να παραδοθεί στα χέρια του προϊσταμένου του αστυνομικού τμήματος ή σταθμού της περιφέρειας της κατοικίας και αν λείπει ο προϊστάμενος, στον αξιωματικό ή υπαξιωματικό υπηρεσίας ή στον σκοπό του αστυνομικού καταστήματος. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, η παράδοση βεβαιώνεται με απόδειξη που συντάσσεται ατελώς κάτω από την έκθεση της επίδοσης που αναφέρεται στην παρ. 1 του άρθρου 140. Η απόδειξη αυτή πρέπει να αναφέρει την ημερομηνία που έγινε η παράδοση, και το ονοματεπώνυμο, καθώς και την ιδιότητα εκείνου που παρέλαβε το αντίγραφο, ο οποίος υπογράφει την απόδειξη και τη σφραγίζει με την υπηρεσιακή σφραγίδα. Το αντίγραφο που παραδόθηκε φυλάγεται σε ιδιαίτερο φάκελο στο υπηρεσιακό γραφείο, όπου υπηρετεί εκείνος που το παρέλαβε, γ) το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα από την παράδοση, σύμφωνα με την περ. β), εκείνος που ενήργησε την επίδοση του εγγράφου πρέπει να ταχυδρομήσει σε εκείνον προς τον οποίο απευθύνεται η επίδοση, έγγραφη ειδοποίηση, στην οποία πρέπει να αναφέρεται το είδος του εγγράφου που επιδόθηκε, η διεύθυνση της κατοικίας, όπου έγινε η θυροκόλλησή του, η ημερομηνία της θυροκόλλησης, η αρχή στην οποία παραδόθηκε το αντίγραφο, καθώς και η ημερομηνία της παράδοσης. Η ειδοποίηση ταχυδρομείται με έξοδα εκείνου που ζητεί να γίνει η επίδοση. Το γεγονός ότι ταχυδρομήθηκε η ειδοποίηση βεβαιώνεται με απόδειξη, την οποία συντάσσει και υπογράφει ατελώς, κάτω από την επιδοτήρια έκθεση της παρ. 1 του άρθρου 140, εκείνος που ενεργεί την επίδοση. Η βεβαίωση πρέπει να αναφέρει το ταχυδρομικό γραφείο, με το οποίο έστειλε την ειδοποίηση, και τον υπάλληλο που την παρέλαβε, ο οποίος προσυπογράφει τη βεβαίωση. Ύστερα από προφορική αίτηση του παραλήπτη, η αρχή στην οποία είχε παραδοθεί το αντίγραφο, σύμφωνα με την άνω περ. β) του παρόντος, του το παραδίδει, με έγγραφη απόδειξη που συντάσσεται ατελώς. Στην περίπτωση αυτή, η επίδοση θεωρείται ότι συντελέστηκε με τη θυροκόλληση του εγγράφου στην πόρτα της κατοικίας εκείνου προς τον οποίο γίνεται η επίδοση, υπό την προϋπόθεση ότι έγιναν όσα ορίζονται στην περ. β) και στην παρούσα.».	ατελώς κάτω από την έκθεση της επίδοσης που αναφέρεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1. Η Απόδειξη αυτή πρέπει να αναφέρει την ημερομηνία που έγινε η παράδοση, και το ονοματεπώνυμο, καθώς και την ιδιότητα εκείνου που παρέλαβε το αντίγραφο, ο οποίος υπογράφει την Απόδειξη και τη σφραγίζει με την υπηρεσιακή σφραγίδα. Το αντίγραφο που παραδόθηκε φυλάγεται σε ιδιαίτερο φάκελο στο υπηρεσιακό γραφείο, όπου υπηρετεί εκείνος που το παρέλαβε, γ) το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα από την παράδοση, σύμφωνα με την περίπτωση β', εκείνος που ενήργησε την επίδοση του εγγράφου πρέπει να ταχυδρομήσει σε εκείνον προς τον οποίο απευθύνεται η επίδοση έγγραφη ειδοποίηση στην οποία πρέπει να αναφέρεται το είδος του εγγράφου που επιδόθηκε, η διεύθυνση της κατοικίας, όπου έγινε η θυροκόλληση του, η ημερομηνία της θυροκόλλησης, η αρχή στην οποία παραδόθηκε το αντίγραφο, καθώς και η ημερομηνία της παράδοσης. Η ειδοποίηση ταχυδρομείται με έξοδα εκείνου που ζητεί να γίνει η επίδοση. Το γεγονός ότι ταχυδρομήθηκε η ειδοποίηση βεβαιώνεται με Απόδειξη, την οποία συντάσσει και υπογράφει ατελώς, κάτω από την επιδοτήρια έκθεση της παραγράφου 1 του άρθρου 140, εκείνος που ενεργεί την επίδοση. Η βεβαίωση πρέπει να αναφέρει το ταχυδρομικό γραφείο, με το οποίο έστειλε την ειδοποίηση, και τον υπάλληλο που την παρέλαβε, ο οποίος προσυπογράφει τη βεβαίωση. Ύστερα από προφορική αίτηση του παραλήπτη, η αρχή στην οποία είχε παραδοθεί το αντίγραφο, σύμφωνα με την άνω περίπτωση β' του παρόντος, του το παραδίδει, με έγγραφη Απόδειξη που συντάσσεται ατελώς.».
13Άρθρο 16 Επίδοση σε νοσοκομείο ή σωφρονιστικό κατάνστημα - Τροποποίηση παρ. 1 και προσθήκη παρ. 2 στο άρθρο 131 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας	Το άρθρο 131 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 131

Στο άρθρο 131 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της επίδοσης σε νοσοκομείο ή φυλακή, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1 βα) η λέξη «φυλακή» αντικαθίσταται από τις λέξεις «σωφρονιστικό κατάστημα», ββ) οι λέξεις «αν είναι δυνατή» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δεν είναι δυνατή», βγ) οι λέξεις «της φυλακής» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του σωφρονιστικού καταστήματος» σε δύο σημεία, βδ) προστίθενται οι λέξεις «ή στον νόμιμο αναπληρωτή του», βε) προστίθεται νέο δεύτερο εδάφιο και γ) προστίθεται παρ. 2 και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 131 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 131 Επίδοση σε νοσοκομείο ή σωφρονιστικό κατάστημα 1. Αν ο παραλήπτης της επίδοσης νοσηλεύεται σε νοσοκομείο ή κρατείται σε σωφρονιστικό κατάστημα και δεν είναι δυνατή η επικοινωνία μαζί του, σύμφωνα με βεβαίωση της διεύθυνσης του νοσοκομείου ή του σωφρονιστικού καταστήματος, που σημειώνεται στην έκθεση της επίδοσης, η επίδοση μπορεί να γίνει στον διευθυντή του νοσοκομείου ή του σωφρονιστικού καταστήματος ή στον νόμιμο αναπληρωτή του, ο οποίος είναι υποχρεωμένος να παραδώσει το έγγραφο στα χέρια εκείνου προς τον οποίο γίνεται η επίδοση. Η επίδοση γίνεται με εσώκλειστο φάκελο που εξωτερικά φέρει τη σφραγίδα του διενεργούντα την επίδοση, με επισημείωση της ημερομηνίας επίδοσης και του είδους του εγγράφου που επιδίδεται. 2. Η επίδοση θεωρείται ότι συντελέστηκε, μόλις παραδοθεί το έγγραφο στον διευθυντή του νοσοκομείου ή του σωφρονιστικού καταστήματος που ορίζει η παρ. 1.».	Αν ο παραλήπτης της επίδοσης νοσηλεύεται σε νοσοκομείο ή κρατείται σε φυλακή και δεν είναι δυνατή η επικοινωνία μαζί του, σύμφωνα με βεβαίωση της διεύθυνσης του νοσοκομείου ή της φυλακής, που σημειώνεται στην έκθεση της επίδοσης, η επίδοση μπορεί να γίνει στο διευθυντή του νοσοκομείου ή της φυλακής, ο οποίος είναι υποχρεωμένος να παραδώσει το έγγραφο στα χέρια εκείνου προς τον οποίο γίνεται η επίδοση.».
14Άρθρο 18 Επίδοση σε υπηρετούντες στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην Ελληνική Αστυνομία και στο Λιμενικό Σώμα - Τροποποίηση περ. δ) παρ. 1 και προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 133 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 133 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της επίδοσης σε υπηρετούντες στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην Ελληνική Αστυνομία και στο Λιμενικό Σώμα, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, βα)	Το άρθρο 133 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 133 1. Για πρόσωπα που ανήκουν σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες και βρίσκονται σε ενεργή υπηρεσία, αν δεν είναι δυνατή η επίδοση στους ίδιους ή στους συγγενείς ή υπηρέτες, που συνοικούν μαζί τους, γίνεται, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 128, καθώς και α) για εκείνους που υπηρετούν γενικά στις ένοπλες δυνάμεις της ξηράς, στο διοικητή της μονάδας ή του καταστήματος ή

στο πρώτο εδάφιο, η λέξη «υπηρέτες» αντικαθίσταται από τις λέξεις «τους οικιακούς βοηθούς», ββ) η περ. δ) του δεύτερου εδαφίου αντικαθίσταται , βγ) προστίθενται εδάφια τρίτο και τέταρτο, γ) προστίθενται παρ. 2 και 3 και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 133 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 133 Επίδοση σε προσωπικό των ενόπλων δυνάμεων, της αστυνομίας και του λιμενικού σώματος 1. Για πρόσωπα που ανήκουν σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες και βρίσκονται σε ενεργή υπηρεσία, αν δεν είναι δυνατή η επίδοση στους ίδιους ή στους συγγενείς ή τους οικιακούς βοηθούς που συνοικούν μαζί τους, γίνεται, σύμφωνα με τις παρ. 3 και 4 του άρθρου 128, καθώς και α) για εκείνους που υπηρετούν γενικά στις ένοπλες δυνάμεις της ξηράς, στον διοικητή της μονάδας ή του καταστήματος ή της υπηρεσίας, όπου ανήκει ο παραλήπτης της επίδοσης. Αν είναι άγνωστη η μονάδα, το κατάστημα ή η υπηρεσία, η επίδοση γίνεται στον αρχηγό του αντίστοιχου κλάδου, β) για αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και ναύτες του πολεμικού ναυτικού, στον αρχηγό του γενικού επιτελείου ναυτικού, γ) για αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και σμηνίτες της πολεμικής αεροπορίας, στον αρχηγό του γενικού επιτελείου αεροπορίας, δ) για στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας και του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής στον προϊστάμενο της υπηρεσίας τους, ε) για εκείνους που ανήκουν στο προσωπικό των φάρων, των φανών και των σηματοφόρων, στον λιμενάρχη της περιφέρειας, όπου ασκούν τα καθήκοντά τους. Η επίδοση γίνεται με εσώκλειστο φάκελο που εξωτερικά φέρει τη σφραγίδα του διενεργούντα την επίδοση, με επισημείωση της ημερομηνίας επίδοσης και του είδους του εγγράφου που επιδίδεται. Για τα ανωτέρω πρόσωπα μπορεί να γίνει και κοινοποίηση στη θυρίδα τους στο gov.gr. 2. Οι αναφερόμενοι στις περ. α) έως ε) της παρ. 1, όταν λάβουν το έγγραφο, είναι υποχρεωμένοι να το στείλουν χωρίς υπαίτια καθυστέρηση σε εκείνον στον οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση με το πιο γρήγορο και πιο ασφαλές μέσο. 3. Η επίδοση θεωρείται ότι συντελέστηκε, μόλις παραδοθεί το έγγραφο στην αρχή ή στο πρόσωπο που ορίζεται ανωτέρω.».	της υπηρεσίας, όπου ανήκει ο παραλήπτης της επίδοσης. Αν είναι άγνωστη η μονάδα, το κατάστημα ή η υπηρεσία, η επίδοση γίνεται στον αρχηγό του αντίστοιχου κλάδου, β) για αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και ναύτες του πολεμικού ναυτικού, στον αρχηγό του γενικού επιτελείου ναυτικού, γ) για αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και σμηνίτες της πολεμικής αεροπορίας, στον αρχηγό του γενικού επιτελείου αεροπορίας, δ) για αξιωματικούς και υπαξιωματικούς της αστυνομίας πόλεων, της χωροφυλακής και του λιμενικού σώματος, καθώς και για αστυφύλακες, χωροφύλακες και λιμενοφύλακες, στον προϊστάμενο της υπηρεσίας τους, ε) για εκείνους που ανήκουν στο προσωπικό των φάρων, των φανών και των σηματοφόρων, στο λιμενάρχη της περιφέρειας, όπου ασκούν τα καθήκοντά τους. 2. Οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 1 α` έως ε`, όταν λάβουν το έγγραφο, είναι υποχρεωμένοι να το στείλουν χωρίς υπαίτια καθυστέρηση σε εκείνον στον οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση με το πιο γρήγορο και πιο ασφαλές μέσο.».
--	--

15 Άρθρο 19

Επίδοση στην περίπτωση διαμονής ή έδρας στο εξωτερικό - Τροποποίηση παρ. 1 και 3 άρθρου 134 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Στο άρθρο 134 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της επίδοσης στην περίπτωση διαμονής ή έδρας στο εξωτερικό, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, β) στο πρώτο εδάφιο, η λέξη «επίδοση» αντικαθίσταται από τις λέξεις «διαδικασία της επίδοσης», ββ) στο δεύτερο εδάφιο, η λέξη «επίδοση» αντικαθίσταται από τις λέξεις «διαδικασία της επίδοσης», γ) στην παρ. 3, γα) προστίθενται οι λέξεις «Με την επιφύλαξη των κανόνων του ευρωπαϊκού δικονομικού δικαίου ή πολυμερούς ή διμερούς σύμβασης για την επίδοση στο κράτος προς το οποίο αυτή απευθύνεται,», γβ) οι λέξεις «χωρίς υπαίτια καθυστέρηση» αντικαθίστανται από τη λέξη «άμεσα» και γγ) προστίθενται οι λέξεις «το ταχύτερο δυνατόν» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 134 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 134

Επίδοση σε πρόσωπα με διαμονή στην αλλοδαπή

1. Αν το πρόσωπο στο οποίο γίνεται η επίδοση διαμένει ή έχει την έδρα του στο εξωτερικό, η διαδικασία της επίδοσης γίνεται προς τον εισαγγελέα του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί ή πρόκειται να εισαχθεί η δίκη ή σε αυτό που εξέδωσε την επιδιδόμενη απόφαση. Για έγγραφα που αφορούν την εκτέλεση, η διαδικασία της επίδοσης γίνεται προς τον εισαγγελέα πρωτοδικών, στην περιφέρεια του οποίου γίνεται η εκτέλεση, και για εξώδικες πράξεις στον εισαγγελέα της τελευταίας στο εσωτερικό κατοικίας ή γνωστής διαμονής του παραλήπτη της επίδοσης και αν δεν υπάρχει κατοικία ή γνωστή διαμονή στο εσωτερικό, η διαδικασία της επίδοσης γίνεται στον εισαγγελέα πρωτοδικών της πρωτεύουσας.

2. Στις περιπτώσεις της παρ. 1, η παραγγελία για επίδοση πρέπει να περιέχει με ακρίβεια τον τόπο και τη διεύθυνση του παραλήπτη της επίδοσης.

3. Με την επιφύλαξη των κανόνων του ευρωπαϊκού δικονομικού δικαίου ή πολυμερούς ή διμερούς σύμβασης για την επίδοση στο κράτος προς το οποίο αυτή απευθύνεται, ο εισαγγελέας, όταν παραλάβει το έγγραφο, οφείλει να το αποστείλει άμεσα στον Υπουργό Εξωτερι-

Το άρθρο 134 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής:

«Άρθρο 134

1. Αν το πρόσωπο στο οποίο γίνεται η επίδοση διαμένει ή έχει την έδρα του στο εξωτερικό, η επίδοση γίνεται στον εισαγγελέα του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί ή πρόκειται να εισαχθεί η δίκη ή σ' αυτό που εξέδωσε την επιδιδόμενη απόφαση. Για έγγραφα που αφορούν την εκτέλεση, η επίδοση γίνεται στον εισαγγελέα πρωτοδικών, στην περιφέρεια του οποίου γίνεται η εκτέλεση, και για εξώδικες πράξεις στον εισαγγελέα της τελευταίας στο εσωτερικό κατοικίας ή γνωστής διαμονής του παραλήπτη της επίδοσης και αν δεν υπάρχει κατοικία ή γνωστή διαμονή στο εσωτερικό, η επίδοση γίνεται στον εισαγγελέα πρωτοδικών της πρωτεύουσας.

2. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 η Παραγγελία για επίδοση πρέπει να περιέχει με ακρίβεια τον τόπο και τη διεύθυνση του παραλήπτη της επίδοσης.

3. Ο εισαγγελέας, όταν παραλάβει το έγγραφο, οφείλει να το αποστείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στον Υπουργό των Εξωτερικών, ο οποίος έχει την υποχρέωση να το διαβιβάσει σε εκείνον προς τον οποίο γίνεται η επίδοση.».

κών, ο οποίος έχει την υποχρέωση να το διαβιβάσει το ταχύτερο δυνατόν σε εκείνον προς τον οποίο γίνεται η επίδοση.».	
16 Άρθρο 24 Κατάθεση αγωγής - Τροποποίηση άρθρου 215 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 215 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της άσκησης της αγωγής, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 1, προστίθεται νέο τέταρτο εδάφιο, β) η παρ. 2 αντικαθίσταται και το άρθρο 215 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 215 Άσκηση αγωγής 1. Η αγωγή ασκείται με κατάθεση δικογράφου στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται και με επίδοση αντιγράφου της στον εναγόμενο. Αποκλειστικά σε περίπτωση αγωγής που απευθύνεται σε περιφερειακή έδρα πρωτοδικείου, κατά την έννοια του ν. 5108/2024 (Α' 65), η κατάθεση του δικογράφου μπορεί να γίνεται στη γραμματεία είτε της περιφερειακής έδρας είτε της παράλληλης έδρας, στην κατά τόπον αρμοδιότητα της οποίας εντάσσεται η περιφερειακή έδρα, είτε της έδρας πρωτοδικείου. Η κατάθεση του δικογράφου μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 119. Με την κατάθεση της αγωγής ορίζεται δικάσιμος, η οποία προσδιορίζεται μετά την πάροδο έξι (6) μηνών από την κατάθεση και πάντως όχι πάνω από τον έβδομο μήνα μετά από αυτήν, και όταν η αγωγή πρέπει να επιδοθεί στο εξωτερικό, στην πρώτη δικάσιμο μετά την πάροδο εννέα (9) μηνών από την κατάθεση και πάντως όχι πάνω από τον δέκατο μήνα μετά από αυτήν. Κάτω από το δικόγραφο που κατατέθηκε συντάσσεται έκθεση στην οποία αναφέρεται η ημέρα, ο μήνας και το έτος της κατάθεσης, καθώς και το ονοματεπώνυμο του καταθέτη. Η έκθεση μπορεί να συντάσσεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 117. Αναφορά του δικογράφου της αγωγής που κατατέθηκε γίνεται χωρίς καθυστέρηση σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο. Στο βιβλίο αυτό αναγράφονται με αύξοντα αριθμό και χρονολογική σειρά οι αγωγές που κατατίθενται και αναφέρονται τα ονοματεπώνυμα των διαδίκων, η χρονολογία της κατάθεσης και το αντικείμενο της διαφοράς. Στη γραμματεία κάθε δικαστηρίου τηρείται και ηλεκτρονικό αρχείο αγωγών. 2. Αν δεν ορίζεται άλλως, η αγωγή επιδίδεται στον εναγόμενο μέσα σε προθεσμία είκοσι	Το άρθρο 215 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 215 1. Η αγωγή ασκείται με κατάθεση δικογράφου στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται και με επίδοση αντιγράφου της στον εναγόμενο. Η κατάθεση του δικογράφου μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 119. Κάτω από το δικόγραφο που κατατέθηκε συντάσσεται έκθεση στην οποία αναφέρεται η ημέρα, ο μήνας και το έτος της κατάθεσης, καθώς και το ονοματεπώνυμο του καταθέτη. Η έκθεση μπορεί να συντάσσεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 117. Αναφορά του δικογράφου της αγωγής που κατατέθηκε γίνεται χωρίς καθυστέρηση σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο. Στο βιβλίο αυτό αναγράφονται με αύξοντα αριθμό και χρονολογική σειρά οι αγωγές που κατατίθενται και αναφέρονται τα ονοματεπώνυμα των διαδίκων, η χρονολογία της κατάθεσης και το αντικείμενο της διαφοράς. Στη γραμματεία κάθε δικαστηρίου τηρείται και ηλεκτρονικό αρχείο αγωγών. 2. Στην περίπτωση του άρθρου 237, η αγωγή επιδίδεται στον εναγόμενο μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της και αν αυτός ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών. Αν η αγωγή δεν επιδοθεί μέσα στην προθεσμία αυτή, θεωρείται ως μη ασκηθείσα.».

(20) ημερών από την κατάθεσή της. Αν η αγωγή πρέπει να επιδοθεί στο εξωτερικό, εντός του διαστήματος αυτού πρέπει να έχει επιδοθεί στον εισαγγελέα, κατά την παρ. 1 του άρθρου 134. Από την επίδοση της αγωγής μπορεί να ξεκινήσει και η διαδικασία διαμεσολάβησης, όπου προβλέπεται υποχρεωτική αρχική συνεδρία διαμεσολάβησης. Αν η αγωγή δεν επιδοθεί νομίμως μέσα στην προθεσμία αυτή, θεωρείται ως μη ασκηθείσα.».	
17Άρθρο 25 Διαγραφή από πινάκιο αρχικής δικασίμου σε περίπτωση υποβολής αιτήματος προτίμησης, εξαιρουμένων υποθέσεων ασφαλιστικών μέτρων και υποθέσεων υπαγόμενων στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας - Τροποποίηση παρ. 5 άρθρου 226 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 5 του άρθρου 226 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί εισαγωγής αγωγής για συζήτηση, ορισμού δικασίμου και αναβολής, προστίθεται τρίτο εδάφιο και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής: «5. Κάθε αίτημα προτίμησης που υποβάλλεται από διάδικο για ορισμό ημέρας συζήτησης αίτησης, αγωγής ή ενδίκου μέσου ενώπιον παντός δικαστηρίου, οποιασδήποτε διαδικασίας, διαφορετικής από εκείνη που, κατά τη νόμιμη σειρά, πρέπει να προσδιοριστεί ή έχει ήδη προσδιοριστεί, υποβάλλεται εγγράφως. Στην αίτηση πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να περιέχονται οι λόγοι της προτίμησης και ο αρμόδιος δικαστής αποφαινεται σχετικά, με αιτιολογημένη πράξη του. Με εξαίρεση τις υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων και τις υποθέσεις που υπάγονται στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, αν γίνει δεκτό αίτημα προτίμησης από τον αρμόδιο δικαστή, η υπόθεση διαγράφεται από το πινάκιο της αρχικής δικασίμου από τον γραμματέα με εντολή του διευθύνοντος το δικαστήριο.».	Η παρ. 5 του άρθρου 226 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «5. Κάθε αίτημα προτίμησης που υποβάλλεται από διάδικο για ορισμό ημέρας συζήτησης αίτησης, αγωγής ή ενδίκου μέσου ενώπιον παντός δικαστηρίου, οποιασδήποτε διαδικασίας, διαφορετικής από εκείνη που, κατά τη νόμιμη σειρά, πρέπει να προσδιοριστεί ή έχει ήδη προσδιοριστεί, υποβάλλεται εγγράφως. Στην αίτηση πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να περιέχονται οι λόγοι της προτίμησης και ο αρμόδιος δικαστής αποφαινεται σχετικά, με αιτιολογημένη πράξη του.».
18Άρθρο 26 Ορισμός προθεσμιών για άρση πραγματικής αοριστίας και συμπλήρωση αγωγής πριν από τη δικάσιμο - Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 227 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας	Η παρ. 1 του άρθρου 227 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «1. Αν υπάρχουν τυπικές παραλείψεις που μπορούν να αναπληρωθούν, ο πρόεδρος οποιουδή-

Η παρ. 1 του άρθρου 227 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί εισαγωγής αγωγής για συζήτηση και συμπλήρωση τυπικών παραλείψεων, αντικαθίσταται ως εξής: «1. Αν υπάρχουν τυπικές παραλείψεις που μπορούν να αναπληρωθούν, ο πρόεδρος οποιουδήποτε πολυμελούς δικαστηρίου ή ο εισηγητής ή ο δικαστής μονομελούς δικαστηρίου μπορεί, με πρόταση του εναγομένου, τουλάχιστον είκοσι (20) ημέρες πριν από τη δικάσιμο ή αυτεπάγγελα, εφόσον διαπιστώσει πραγματική αοριστία της αγωγής, να εκδώσει διάταξη τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ημέρες πριν από τη δικάσιμο, διατάσσοντας τη συμπλήρωση του ένδικου βοηθήματος. Πέντε (5) ημέρες πριν από τη δικάσιμο δύναται ο ενάγων να συμπληρώσει την αγωγή του και ο εναγόμενος αντιλέγει κατά τη συζήτηση. Αν απορριφθεί η αγωγή για πραγματική αοριστία, χωρίς να έχει εκδοθεί διάταξη, τότε αυτό αποτελεί λόγο έφεσης.».	ποτε πολυμελούς δικαστηρίου ή ο εισηγητής ή ο δικαστής μονομελούς δικαστηρίου καλεί να τις συμπληρώσει και μετά την Συζήτηση, τον πληρεξούσιο δικηγόρο ή το διάδικο, εφόσον παρίσταται αυτοπροσώπως, τάσσοντας εύλογη κατά την κρίση του προθεσμία.».
19Άρθρο 27 Προθεσμία κατάθεσης προτάσεων και αποδεικτικών εγγράφων, αντίκρουσης και συμπλήρωσης και ανάληψης σχετικών - Αντικατάσταση άρθρου 237 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Το άρθρο 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί προθεσμίας κατάθεσης προτάσεων και αποδεικτικών εγγράφων, αντίκρουσης και συμπλήρωσης και ανάληψης σχετικών, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 237 Προθεσμία κατάθεσης προτάσεων και προσθήκης-αντίκρουσης 1. Οι προτάσεις των διαδίκων, η έκθεση επίδοσης, τα αποδεικτικά και διαδικαστικά τους έγγραφα και τα πληρεξούσια, στην τακτική διαδικασία, κατατίθενται ενενήντα (90) ημέρες μετά από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης της αγωγής ή της κλήσης και, εφόσον η αγωγή επιδίδεται στην αλλοδαπή, εκατόν είκοσι (120) ημέρες από τη λήξη της ίδιας προθεσμίας για όλους τους διαδίκους. Η προθεσμία αυτή δεν αναστέλλεται κατά το διάστημα της διαδικασίας διαμεσολάβησης.	Το άρθρο 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 237 1. Μέσα σε ενενήντα (90) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής κατά την παρ. 2 του άρθρου 215, οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με αυτές. Μέσα στην ίδια προθεσμία κατατίθενται το αποδεικτικό επίδοσης της αγωγής, καθώς και τα πληρεξούσια έγγραφα προς τους δικηγόρους κατά το άρθρο 96. Σε περίπτωση έλλειψης των πληρεξουσίων εγγράφων εφαρμόζεται το άρθρο 227. Αν δεν κατατεθούν τα πληρεξούσια έγγραφα μέσα στην προθεσμία που θα ταχθεί, το δικαστήριο εκδίδει οριστική απόφαση επί της αγωγής. Το δικαστικό ένσημο κατατίθεται το αργότερο μέχρι τη συζήτηση της υπόθεσης. Η προθεσμία του πρώτου εδαφίου παρατείνεται σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης της αγωγής για όλους τους διαδίκους, αν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής. 2. Οι αμοιβαίες αντικρούσεις γίνονται με προσθήκη στις προτάσεις, η οποία κατατίθεται μέσα στις επόμενες δεκαπέντε (15) ημέρες από τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομισθούν μόνο για την αντίκρουση

2. Η προσθήκη-αντίκρουση κατατίθεται εντός των επόμενων δεκαπέντε (15) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας κατάθεσης των προτάσεων. Στην ίδια προθεσμία κατατίθεται και το δικαστικό ένσημο. Εντός των επόμενων δέκα (10) ημερών από την τελευταία αυτή προθεσμία ορίζεται ο δικαστής ή, επί πολυμελούς δικαστηρίου, η σύνθεση και ο εισηγητής για την εκδίκαση της διαφοράς. 3. Εντός τριάντα (30) ημερών μετά τη χρέωση, ο δικαστής του μονομελούς ή ο εισηγητής του πολυμελούς πρωτοδικείου εκδίδει διάταξη, που δεν περιέχει αιτιολογία, εφόσον διαπιστώσει ότι α) η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη ή β) η αγωγή θεωρείται μη ασκηθείσα. Ο δικαστής του προηγούμενου εδαφίου δύναται να εκδώσει διάταξη, εφόσον διαπιστώσει ότι: α) για την πληρέστερη εκδίκαση της διαφοράς, απαιτείται η εξέταση μαρτύρων ή διαδίκων ή η διενέργεια αυτοψίας ή πραγματογνωμοσύνης ή β) απαιτείται η ένωση ή συνεκδίκαση περισσοτέρων δικών, ο χωρισμός ή η διαδοχική εξέταση αιτήσεων, ή η αναστολή της δίκης, αντίστοιχα κατά τα άρθρα 246 έως 250. Αν η αγωγή πάσχει από πραγματική αοριστία, αυτή επισημαίνεται από τον δικαστή με τη διάταξη και ο ενάγων δύναται να τη συμπληρώσει έως δέκα (10) ημέρες πριν από τη συζήτηση με προσθήκη στις προτάσεις. Η αντίκρουση για ό,τι συμπληρώθηκε μετά από τη διάταξη γίνεται στον χρόνο της παρ. 3 του άρθρου 269. Επί αναστολής της δίκης κατά τα άρθρα 246 έως 250, οι διάδικοι μπορούν να καταθέσουν προτάσεις, όχι όμως και νέους ισχυρισμούς, υπό την επιφύλαξη των εξαιρέσεων του άρθρου 269, ούτε νέα αποδεικτικά μέσα, μέχρι τη νέα συζήτηση. 4. Με τη διάταξη, η αγωγή στις περ. α) και β) του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 απορρίπτεται ως απαράδεκτη, εφόσον ο ενάγων τις επόμενες πέντε (5) ημέρες από την έκδοση της διάταξης, δεν αιτηθεί την εκδίκαση της διαφοράς κατά την ορισθείσα δικάσιμο και την έκδοση της απόφασης επί της αγωγής του, καταβάλλοντας προς τούτο, το αργότερο έως τη συζήτηση, παράβολο ύψους διακοσίων (200) ευρώ. Σε περίπτωση ήττας του για τον λόγο που διαπίστωσε η διάταξη, το δικαστήριο διπλασιάζει τα δικαστικά έξοδα, διαφορετικά το παράβολο επιστρέφεται στον διάδικο. Αν ο ενάγων δεν αντιλέγει ή δεν συμπληρώσει την αγωγή με προσθήκη στις προτάσεις του, η διάταξη επικυρώνεται, η δίκη περατώνεται και η υπόθεση διαγράφεται από το πινάκιο, εφαρμοζόμενων αναλόγως των διατάξεων περί παραίτησης από το δικόγραφο. Κατά της διάταξης δεν ασκούνται ένδικα μέσα ή άλλα ένδικα βοηθήματα.	ισχυρισμών που περιέχονται στις προτάσεις. Εκπρόθεσμες προτάσεις και προσθήκες δεν λαμβάνονται υπόψη. 3. Στην περίπτωση έκδοσης παραπεμπτικής απόφασης λόγω καθ' ύλην ή κατά τόπον αναρμοδιότητας ή λόγω μη εισαγωγής της υπόθεσης κατά την προσήκουσα διαδικασία, οι ως άνω προθεσμίες των ενενήντα (90) ή εκατόν είκοσι (120) ημερών για την κατάθεση των προτάσεων αρχίζουν από την κατάθεση της κλήσης για τον προσδιορισμό δικασίμου. Το ίδιο ισχύει, αν το δικαστήριο κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτηση της αγωγής. Στις περιπτώσεις των άρθρων 249 και 250 οι διάδικοι μπορούν να καταθέτουν συμπληρωματικές προτάσεις το αργότερο μέχρι τη νέα συζήτηση της υπόθεσης, δίχως να προτείνονται νέοι ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα με την επιφύλαξη της παρ. 5 του παρόντος. 4. Η κατάθεση γίνεται στον αρμόδιο υπάλληλο της γραμματείας, που βεβαιώνει με επισημείωση τη χρονολογία της κατάθεσης των προτάσεων και των αντικρούσεων. Η κατάθεση των προτάσεων και των αντικρούσεων γίνεται μέχρι τη δωδεκάτη (12.00) ώρα της τελευταίας ημέρας της προθεσμίας για την κατάθεσή τους. Κάθε διάδικος δικαιούται να πάρει ατελώς με δική του δαπάνη αντίγραφα των προτάσεων και των αντικρούσεων των αντιδίκων του και των εγγράφων που έχουν προσκομίσει. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκηθεί και από τον δικηγόρο που υπογράφει την αγωγή, την παρέμβαση ή τις προτάσεις ή από τρίτο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τον δικηγόρο αυτόν. 5. Ισχυρισμοί που γεννήθηκαν μετά την παρέλευση της προθεσμίας για την κατάθεση των προτάσεων και της προθεσμίας αντίκρουσης ή αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου μπορούν να προταθούν με προσθήκη στις προτάσεις το αργότερο είκοσι (20) ημέρες πριν από την ορισθείσα συζήτηση. Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις των άρθρων 249 και 250. Η αντίκρουση γίνεται το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από την ορισθείσα συζήτηση. Στην ίδια προθεσμία του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου ο Πρόεδρος του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, ο δικαστής του Μονομελούς Πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης μπορούν, ύστερα από αίτηση των διαδίκων που υποβάλλεται με την αγωγή ή και αυτοτελώς πριν από την ορισμένη δικάσιμο, να καλέσουν εγγράφως τους διαδίκους ή τους νομίμους αντιπροσώπους τους να εμφανιστούν αυτοπροσώπως κατά τη συζήτηση για να τους υποβληθούν ερωτήσεις και να δώσουν διασαφήσεις για την υπόθεση. 6. Μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την παρέλευση της προθεσμίας της παρ. 2 με πράξη του
---	--

5. Αν με τη διάταξη διατάχθηκε η εξέταση μαρτύρων, αυτοί εξετάζονται ενώπιον του δικαστηρίου κατά την ορισθείσα δικάσιμο. Είναι δυνατή η εξέταση των μαρτύρων και των διαδίκων και με ηλεκτρονικά μέσα, με σύγχρονη μετάδοση στην αίθουσα συνεδρίασης. Αν με τη διάταξη κρίθηκε αναγκαία η διενέργεια αυτοψίας ή πραγματογνωμοσύνης, ορίζεται με αυτή ο χρόνος διενέργειας της αυτοψίας ή ο πραγματογνώμονας που πρόκειται να διεξάγει την πραγματογνωμοσύνη και η προθεσμία όρκισης και κατάθεσής της από τον διορισμό του πραγματογνώμονα. Η διάταξη κοινοποιείται στους διαδίκους και στον πραγματογνώμονα αμελλητί, ακόμη και με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, με μέριμνα της γραμματείας του δικαστηρίου. Εντός πέντε (5) ημερών από την κοινοποίηση της διάταξης προτείνονται από τους διαδίκους τυχόν λόγοι εξαιρέσης ή αίτημα αντικατάστασης από τον πραγματογνώμονα. Αν η πραγματογνωμοσύνη δεν είναι εφικτό να κατατεθεί εμπρόθεσμα για οποιονδήποτε λόγο, το δικαστήριο μπορεί, και αυτεπαγγέλτως, να ανακαλέσει τη διενέργειά της. Η αξιολόγηση των μαρτυρικών καταθέσεων γίνεται με προσθήκη μέχρι τη δωδεκάτη (12.00) ώρα της πέμπτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση. Η ίδια προθεσμία αξιολόγησης ισχύει και για τη διαταχθείσα αυτοψία, από τον χρόνο διενέργειάς της, ή την πραγματογνωμοσύνη, από τον χρόνο λήξης της προθεσμίας κατάθεσής της. Επαναληπτική συζήτηση στην περίπτωση αυτή δεν λαμβάνει χώρα. 6. Αν δεν εκδοθεί διάταξη, η συζήτηση διεξάγεται με βάση το υλικό που κατατέθηκε με τις προτάσεις των διαδίκων. Στην περίπτωση αυτή, δεν είναι υποχρεωτική η παράσταση των δικηγόρων κατά τη συζήτηση. Η συζήτηση αυτή μπορεί, με πράξη του προϊσταμένου του αρμόδιου Πρωτοδικείου, να γίνει και στο γραφείο του δικαστή ή του προέδρου του Πολυμελούς Πρωτοδικείου. 7. Αναβολή κατά την ορισθείσα δικάσιμο δεν είναι δυνατή. 8. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, στην περίπτωση της παρ. 6, καθώς και στην περίπτωση έκδοσης διάταξης των άρθρων 249 και 250 το δικαστήριο που δίκασε την υπόθεση μπορεί να διατάξει την εξέταση μαρτύρων ή των διαδίκων, σε ημερομηνία που δεν απέχει πάνω από δύο (2) μήνες από τη συζήτηση, ή αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη, με αντίστοιχη διάταξή του, εφαρμοζόμενης αναλόγως της παρ. 5.	Προέδρου του τριμελούς συμβουλίου ή του αρμόδιου δικαστή, ορίζεται, σύμφωνα με τον κανονισμό του δικαστηρίου, ο δικαστής και για τις υποθέσεις αρμοδιότητας του πολυμελούς πρωτοδικείου, η σύνθεση του δικαστηρίου για την εκδίκαση της υπόθεσης. Στην τελευταία περίπτωση ο Πρόεδρος του Πολυμελούς Πρωτοδικείου ορίζει τον εισηγητή. Συγχρόνως ορίζεται ημέρα και ώρα συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι μεγαλύτερο από τριάντα (30) ημέρες από την παρέλευση της δεκαπενθήμερης προθεσμίας του πρώτου εδαφίου. Κατ' εξαίρεση, αν ο προβλεπόμενος από τον κανονισμό του δικαστηρίου αριθμός υποθέσεων, που ανατίθεται σε κάθε δικαστή, καλυφθεί, ο ορισμός δικαστή και χρόνου συζήτησης της υπόθεσης γίνεται στον απολύτως αναγκαίο χρόνο. Η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Με πρωτοβουλία επίσης του γραμματέα μπορεί να γνωστοποιείται η δικάσιμος που ορίστηκε με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Κατά την ορισμένη δικάσιμο δεν εξετάζονται μάρτυρες και η υπόθεση συζητείται και χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους. Αναβολή της συζήτησης κατά το άρθρο 241 δεν επιτρέπεται. 7. Με την επιφύλαξη της παρ. 8, μετά τη συζήτηση εκδίδεται η οριστική απόφαση με βάση τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας. 8. Αν από τη μελέτη του φακέλου της δικογραφίας κρίνεται απολύτως αναγκαία η εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο, ενός από κάθε πλευρά από εκείνους, που έδωσαν ένορκη βεβαίωση ή σε περίπτωση ανυπαρξίας αυτών, από τους προτεινόμενους από κάθε πλευρά, ή η εξέταση των διαδίκων, με απλή διάταξη του δικαστηρίου, διατάσσεται η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι συντομότερο από δεκαπέντε (15) ημέρες, για την εξέταση των μαρτύρων ή των διαδίκων ενώπιον του ήδη ορισμένου δικαστή, στον τόπο και στην ημέρα και ώρα που ορίζεται με τη διάταξη αυτή μέσα στο ίδιο δικαστικό έτος, εκτός αν αυτό είναι χρονικά αδύνατο. Αν ο χρόνος εξέτασης των μαρτύρων δεν επαρκεί, επιτρέπεται μόνο διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα ενώπιον του ίδιου δικαστή, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που δεν παρίστανται. Αν ο χρόνος εξέτασης των μαρτύρων οριστεί για οποιοδήποτε λόγο μέσα στο επόμενο δικαστικό έτος και η εξέταση των μαρτύρων ενώπιον του ίδιου δικαστή δεν είναι δυνατή, η υπόθεση διαγράφεται
--	--

9. Η κατάθεση των προτάσεων και της προσθήκης-αντίκρουσης, που γίνονται μέχρι τη δωδεκάτη (12.00) ώρα της τελευταίας ημέρας της προθεσμίας κατάθεσής τους, βεβαιώνεται με επισημείωση του αρμόδιου γραμματέα. Η κατάθεση των προτάσεων, της προσθήκης-αντίκρουσης και των διαδικαστικών εγγράφων μπορεί να γίνει και ηλεκτρονικά κατά την παρ. 4 του άρθρου 119. Ο δικηγόρος κάθε διαδίκου ή εξουσιοδοτημένος από αυτόν τρίτος δικαιούται να λάβει ατελώς, με δική του δαπάνη, αντίγραφο των προτάσεων, της προσθήκης-αντίκρουσης και των εγγράφων των αντιδίκων του.».	από τη χρέωση του συγκεκριμένου δικαστή και ακολουθεί νέα χρέωση για την εξέταση των μαρτύρων και την έκδοση της απόφασης. Στη θέση της διαγραφείσας υπόθεσης, στον εισηγητή ή στον δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή του ειρηνοδικείου ανατίθεται άλλη υπόθεση. Με τη διάταξη του πρώτου εδαφίου, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη στην οποία προσδιορίζονται ο τόπος, ο χρόνος, τα ονόματα των πραγματογνωμόνων, το θέμα της πραγματογνωμοσύνης, η προθεσμία για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων, που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από εξήντα (60) ημέρες, καθώς και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο. Η καταχώριση της διάταξης στο οικείο βιβλίο του δικαστηρίου, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων. Η καταχώριση της διάταξης μπορεί επίσης να γνωστοποιείται με πρωτοβουλία του γραμματέα με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Ο δικαστής που έχει οριστεί ως εισηγητής ή ο πρωτοδίκης ή ο ειρηνοδίκης αποφασίζει για όλα τα σχετικά με την απόδειξη διαδικαστικά ζητήματα. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξέτασης των μαρτύρων ή των διαδίκων ή την κατάθεση της έκθεσης αυτοψίας ή της έκθεσης πραγματογνωμοσύνης θεωρείται συντελεσμένη και η επανάληψη της συζήτησης. Η άνω διάταξη ανακαλείται είτε αυτεπαγγέλτως είτε με αίτηση των διαδίκων. 9. Μέσα σε οκτώ (8) εργάσιμες ημέρες από την εξέταση των μαρτύρων ή των διαδίκων ή τη διενέργεια της αυτοψίας ή της πραγματογνωμοσύνης οι διάδικοι δικαιούνται με προσθήκη να προβούν μόνο σε αξιολόγηση των αποδείξεων αυτών. Μετά το πέρας της συζήτησης ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου ή επί πολυμελούς συνθέσεως ο Εισηγητής δύναται να ζητούν από τους διαδίκους να προσκομίσουν σε ηλεκτρονική μορφή αντίγραφο του δικογράφου της αγωγής, των προτάσεων και της προσθήκης. 10. Μετά την περάτωση της δίκης οι διάδικοι οφείλουν να αναλάβουν όλα τα σχετικά έγγραφά τους. Ο γραμματέας βεβαιώνει στις προτάσεις κάθε διαδίκου ότι ανέλαβε τα έγγραφά του. Αν υπάρχει σπουδαίος λόγος, ο πρόεδρος του δικαστηρίου επιτρέπει στον διάδικο να αναλάβει ορισμένο έγγραφο και πριν από την περάτωση της δίκης. Αν το έγγραφο αυτό είναι αναγκαίο, η ανάληψη επιτρέπεται μόνο αφού κατατεθεί επικυρωμένο αντίγραφο. Οι προτάσεις παραμένουν στο αρχείο του δικαστηρίου. 11. Η κατάθεση των προτάσεων, καθώς και της προσθήκης, μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 119. Επίσης, με ηλεκτρονικά μέσα μπορεί να υποβάλλονται και τα
--	--

	σχετικά έγγραφα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους οι διάδικοι. 12. Το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, μπορεί να αποφασίσει, οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, κατά τη διάρκεια της συζήτησης, να παρίστανται σε άλλον τόπο και να ενεργούν εκεί διαδικαστικές πράξεις. Η συζήτηση αυτή μεταδίδεται ταυτόχρονα με ήχο και εικόνα στην αίθουσα συνεδρίασης του δικαστηρίου και στον τόπο, όπου παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους. 13. Το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, μπορεί να αποφασίσει την εξέταση μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων χωρίς αυτοί να παρίστανται στην αίθουσα συνεδρίασής του, η δε σχετική απόφαση του δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Η εξέταση μεταδίδεται ταυτοχρόνως με ήχο και εικόνα στην αίθουσα συνεδρίασης του δικαστηρίου και στον τόπο εξέτασης των μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων. Η εξέταση αυτή, η οποία θεωρείται ότι διεξάγεται ενώπιον του δικαστηρίου, έχει την ίδια αποδεικτική ισχύ με την εξέταση στο ακροατήριο.».
20Άρθρο 28 Σύντμηση προθεσμιών υποβολής αγωγών, ανταγωγών, παρεμβάσεων, προσεπικλήσεων και ανακοινώσεων - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 238 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 1 του άρθρου 238 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 183), περί προθεσμιών κατάθεσης και επίδοσης παρεμπιπτούσων αγωγών, ανταγωγών, παρεμβάσεων, προσεπικλήσεων και ανακοινώσεων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο πρώτο εδάφιο, οι λέξεις «εξήντα (60) ημερών από την κατάθεση» αντικαθίστανται από τις λέξεις «σαράντα (40) ημερών από το πέρας της προθεσμίας επίδοσης», γ) στο δεύτερο εδάφιο, οι λέξεις «ενενήντα (90) ημερών από την κατάθεση» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εβδομήντα (70) ημερών από το πέρας της προθεσμίας επίδοσης», δ) στο τρίτο εδάφιο, οι λέξεις «ενενήντα (90) και εκατόν είκοσι (120) ημέρες, αντίστοιχα, από την κατάθεση» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εβδομήντα (70) και εκατό (100) ημέρες, αντίστοιχα, από το πέρας της προθεσμίας επίδοσης» και ε) στο τέταρτο εδάφιο, εα) η λέξη και το αριθμητικό «εκατόν είκοσι (120)» αντικαθίστανται από τη λέξη και το αριθμητικό «εκατό (100)» και εβ) οι λέξεις «εκατόν ογδόντα (180) ημερών από	Το άρθρο 238 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 238 1. Παρεμπιπτούσες αγωγές, ανταγωγές, παρεμβάσεις, προσεπικλήσεις και ανακοινώσεις στην περίπτωση του άρθρου 237 κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την κατάθεση της αγωγής. Παρεμβάσεις μετά από προσεπικλήση ή ανακοίνωση κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών από την κατάθεση της αγωγής. Αν ο αρχικός εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, οι ως άνω προθεσμίες παρατείνονται σε ενενήντα (90) και εκατόν είκοσι (120) ημέρες, αντίστοιχα, από την κατάθεση της αγωγής. Η κατάθεση των προτάσεων γίνεται σε προθεσμία εκατόν είκοσι (120) ημερών και στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου σε προθεσμία εκατόν ογδόντα (180) ημερών από την κατάθεση της αγωγής. Για την προσθήκη ισχύει η παρ. 2 του άρθρου 237 ΚΠολΔ. 2. Μέσα στην προθεσμία της κατάθεσης των προτάσεων προσκομίζονται και όλα τα αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται με αυτές.».

την κατάθεση» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εκατόν εξήντα (160) ημερών από το πέρας της προθεσμίας επίδοσης» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 238 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 238 Κατάθεση παρεμπιπτούσων αγωγών, ανταγωγών, παρεμβάσεων, προσεπικήσεων και ανακοινώσεων 1. Παρεμπίπτουσες αγωγές, ανταγωγές, παρεμβάσεις, προσεπικήσεις και ανακοινώσεις στην περίπτωση του άρθρου 237 κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους μέσα σε προθεσμία σαράντα (40) ημερών από το πέρας της προθεσμίας επίδοσης της αγωγής. Παρεμβάσεις μετά από προσεπικήση ή ανακοίνωση κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους μέσα σε προθεσμία εβδομήντα (70) ημερών από το πέρας της προθεσμίας επίδοσης της αγωγής. Αν ο αρχικός εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, οι ως άνω προθεσμίες παρατείνονται σε εβδομήντα (70) και εκατό (100) ημέρες, αντίστοιχα, από το πέρας της προθεσμίας επίδοσης της αγωγής. Η κατάθεση των προτάσεων γίνεται σε προθεσμία εκατό (100) ημερών και στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου σε προθεσμία εκατόν εξήντα (160) ημερών από το πέρας της προθεσμίας επίδοσης της αγωγής. Για την προσθήκη ισχύει η παρ. 2 του άρθρου 237. 2. Μέσα στην προθεσμία της κατάθεσης των προτάσεων προσκομίζονται και όλα τα αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται με αυτές.».	
21 Άρθρο 29 Απαγόρευση αναβολής συζήτησης υπόθεσης στον δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας - Αύξηση παραβόλων αιτήματος αναβολής - Τροποποίηση παρ. 1 και 3 άρθρου 241 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί αναβολής συζήτησης για σπουδαίο λόγο, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, β) στο πρώτο εδάφιο, οι λέξεις «, ανά βαθμό δικαιοδοσίας,» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στον πρώτο βαθμό», β) προστίθεται νέο, δεύτερο, εδάφιο, γ) στην παρ. 3, γ) στην περ. α), οι λέξεις «είκοσι (20)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «σαράντα (40)», γ) στην περ. β), η λέξη και το αριθμητικό «τριάντα (30)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εξήντα (60)», γγ) η περ. γ) καταργείται και, μετά από	Το άρθρο 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 241 1. Ύστερα από αίτηση του διαδίκου και αν ακόμη δεν κατατέθηκαν προτάσεις ή αυτές κατατέθηκαν εκπρόθεσμα, μπορεί να αναβληθεί η συζήτηση της υπόθεσης μόνο μία φορά, ανά βαθμό δικαιοδοσίας, σε μεταγενέστερη δικάσιμο, εφόσον υπάρχει σπουδαίος κατά την κρίση του δικαστηρίου λόγος, με απλή σημείωση στο πινάκιο. Σε περίπτωση αποχής των δικηγόρων, οι υποθέσεις αναβάλλονται υποχρεωτικά σε δικάσιμο που ανακοινώνει το δικαστήριο εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών ή σε άλλη εμβόλιμη δικάσιμο. 2. Το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει, με απόφαση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, δικαστική

νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 241 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 241 Αναβολή συζήτησης 1. Ύστερα από αίτηση του διαδίκου και αν ακόμη δεν κατατέθηκαν προτάσεις ή αυτές κατατέθηκαν εκπρόθεσμα, μπορεί να αναβληθεί η συζήτηση της υπόθεσης μόνο μία φορά στον πρώτο βαθμό σε μεταγενέστερη δικάσιμο, εφόσον υπάρχει σπουδαίος κατά την κρίση του δικαστηρίου λόγος, με απλή σημείωση στο πινάκιο. Στον δεύτερο βαθμό επιτρέπεται αναβολή μόνο μια φορά και μόνο για λόγους ανωτέρας βίας. Σε περίπτωση αποχής των δικηγόρων, οι υποθέσεις αναβάλλονται υποχρεωτικά σε δικάσιμο που ανακοινώνει το δικαστήριο εντός αποκλειστικής προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών ή σε άλλη εμβόλιμη δικάσιμο. 2. Το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει, με απόφαση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, δικαστική δαπάνη σε βάρος εκείνου που ζήτησε την αναβολή, με αίτηση του αντιδίκου του, εβδομήντα (70) έως τετρακόσια (400) ευρώ. 3. Για την υποβολή αιτήματος αναβολής ο διάδικος καταβάλλει παράβολο υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) ως εξής: α) σαράντα (40) ευρώ, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, β) εξήντα (60) ευρώ, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, γ) [Καταργείται]. Σε κοινό αίτημα αναβολής περισσότερων διαδίκων, καταβάλλεται ένα παράβολο το οποίο επιμερίζεται ισομερώς. Δεν υπέχουν υποχρέωση καταβολής παραβόλου το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.). Δεν καταβάλλεται παράβολο, σε περίπτωση αποχής των δικηγόρων. Το παράβολο επιστρέφεται, αν το αίτημα της αναβολής απορριφθεί από το δικαστήριο.».	δαπάνη σε βάρος εκείνου που ζήτησε την αναβολή, με αίτηση του αντιδίκου του, 70 έως 400 ευρώ. 3. Για την υποβολή αιτήματος αναβολής ο διάδικος καταβάλλει παράβολο υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) ως εξής: α) είκοσι (20) ευρώ, ενώπιον [Ειρηνοδικείου] και Μονομελούς Πρωτοδικείου, β) τριάντα (30) ευρώ, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, γ) σαράντα (40) ευρώ, ενώπιον του Εφετείου. Σε κοινό αίτημα αναβολής περισσότερων διαδίκων, καταβάλλεται ένα παράβολο το οποίο επιμερίζεται ισομερώς. Δεν υπέχουν υποχρέωση καταβολής παραβόλου το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.). Δεν καταβάλλεται παράβολο σε περίπτωση αποχής των δικηγόρων. Το παράβολο επιστρέφεται αν το αίτημα της αναβολής απορριφθεί από το δικαστήριο.
22Άρθρο 31 Προθεσμίες έκδοσης οριστικής απόφασης - Αδυναμία έκδοσης απόφασης - Επανάληψη συζήτησης - Αντικατάσταση άρθρου 307 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Το άρθρο 307 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί επανάληψης συζήτησης λόγω αδυναμίας έκδοσης απόφασης, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 307	Το άρθρο 307 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 307 Αν για οποιονδήποτε λόγο που παρουσιάστηκε μετά το τέλος της συζήτησης είναι αδύνατο να εκδοθεί η απόφαση, η συζήτηση επαναλαμβάνεται αφού οριστεί νέα δικάσιμος και κοινοποιηθεί κλήση. Ο ορισμός της δικάσιμου μπορεί να γίνει και η κλήση για τη συζήτηση μπορεί να κοινοποιηθεί με

Προσδιορισμός προθεσμιών έκδοσης αποφάσεων για υποθέσεις τακτικής διαδικασίας, ειδικών διαδικασιών, εκούσιας δικαιοδοσίας και ασφαλιστικών μέτρων - Επανάληψη συζήτησης λόγω αδυναμίας έκδοσης απόφασης 1. Η οριστική απόφαση εκδίδεται το ταχύτερο δυνατό και σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον η υπόθεση είναι δυσχερής, κατ' απώτατο όριο α) στην εκούσια δικαιοδοσία εντός τεσσάρων (4) μηνών από την παράδοση του φακέλου στον δικαστή, β) στις ειδικές διαδικασίες εντός έξι (6) μηνών από την παράδοση του φακέλου στον δικαστή και γ) στην τακτική διαδικασία εντός οκτώ (8) μηνών από την ημερομηνία συζήτησης της υπόθεσης. Στις περιπτώσεις που εκδίδεται διάταξη των παρ. 3, 5 ή 8 του άρθρου 237 ή του άρθρου 227, η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου αρχίζει από την παρέλευση της προθεσμίας των πέντε (5) ημερών της παρ. 4 του άρθρου 237. 2. Αν για οποιονδήποτε λόγο που παρουσιάστηκε μετά το τέλος της συζήτησης διαπιστωθεί ότι είναι αδύνατο να εκδοθεί έγκαιρα η απόφαση, η συζήτηση επαναλαμβάνεται, αφού οριστεί νέα δικάσιμος και κοινοποιηθεί κλήση. Ο ορισμός της δικασίμου μπορεί να γίνει και η κλήση για τη συζήτηση μπορεί να κοινοποιηθεί με την επιμέλεια είτε κάποιου διαδίκου είτε της γραμματείας του δικαστηρίου. Το ίδιο εφαρμόζεται και όταν το δικαστήριο διατάζει να επαναληφθεί η συζήτηση. Σε όλες τις πιο πάνω περιπτώσεις, οι κλήσεις για συζήτηση και τα αποδεικτικά της επίδοσης συντάσσονται ατελώς. 3. Σε περίπτωση παρέλευσης της προθεσμίας της παρ. 1 ο δικαστής υποχρεούται μέσα σε έναν (1) μήνα να δημοσιεύσει την απόφαση. Αν παρέλθει και η προθεσμία του πρώτου εδαφίου χωρίς να έχει δημοσιευθεί η απόφαση που καθυστερεί, ο δικαστής υποχρεούται να επιστρέψει τη δικογραφία, άλλως αυτή αφαιρείται αμέσως με πράξη του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο ή του προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης αυτού. 4. Με την επιφύλαξη των παρ. 1 έως 4, εάν διαπιστωθεί μετά το τέλος της συζήτησης ότι η διάσκεψη δεν μπορεί να ολοκληρωθεί εντός εύλογου χρόνου για λόγους ανώτερης βίας, όπως λόγω αναρρωτικής άδειας δικαστικού λειτουργού ή μέλους της σύνθεσης του δικαστηρίου, ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο, ο πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης αυτού, ο πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Επιδόσεων των Δικαστηρίων επιλαμβάνεται και ερευνά αν είναι δικαιολογημένη ή μη η καθυστέρηση. Όταν αυτή κριθεί δικαιολογημένη, παρέχεται στον δικαστή προθεσμία δύο (2) μηνών για τη δημοσίευση των αποφάσεων που καθυστερούν πέραν του οκταμήνου. Σε περίπτωση αδικαιολογητής καθυστέρησης, όπως και όταν παρέλθει η προθεσμία των δύο (2) μηνών που χορηγήθηκε, κατά το προηγούμενο εδάφιο, χωρίς να έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις που καθυστερούν, ο δικαστής υποχρεούται να επιστρέψει τη δικογραφία, άλλως αυτή αφαιρείται αμέσως με πράξη του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο ή του Προέδρου του τριμελούς συμβουλίου διεύθυνσης αυτού. Για τις υποθέσεις αυτές ορίζεται δικάσιμος για νέα συζήτηση, υποχρεωτικός, εντός τριών (3) μηνών για τις υποθέσεις ειδικών διαδικασιών και έξι (6) μηνών για τις υποθέσεις τακτικής διαδικασίας, από τη συμπλήρωση των παραπάνω προθεσμιών των οκτώ ή των δέκα (10) μηνών. Επιφυλασσομένων των διατάξεων των προηγούμενων εδαφίων, εάν διαπιστωθεί μετά το τέλος της συζήτησης ότι η διάσκεψη δεν μπορεί να ολοκληρωθεί εντός εύλογου χρόνου για λόγους ανωτέρας βίας, όπως μεταξύ άλλων αναρρωτικής άδειας δικαστικού λειτουργού, μέλους της σύνθεσης του δικαστηρίου, ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης μπορεί να αποφασίσει την επανάληψη της συζήτησης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων σχετικά με τον ορισμό δικασίμου, την κλήση προς συζήτηση και τα αποδεικτικά επίδοσης. Οι διάδικοι μπορούν να καταθέτουν συμπληρωματικές προτάσεις στο ακροατήριο, εφόσον είχαν παραστεί στην αρχική συζήτηση. Νέοι ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα δεν επιτρέπονται.».	την επιμέλεια είτε κάποιου διαδίκου, είτε της γραμματείας του δικαστηρίου. Το ίδιο εφαρμόζεται και όταν το δικαστήριο διατάζει να επαναληφθεί η συζήτηση. Σε όλες τις πιο πάνω περιπτώσεις, οι κλήσεις για συζήτηση και τα αποδεικτικά της επίδοσης συντάσσονται ατελώς. Μόλις συμπληρωθεί το οκτάμηνο, ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Επιδόσεων των Δικαστηρίων επιλαμβάνεται και ερευνά αν είναι δικαιολογημένη ή μη η καθυστέρηση. Όταν αυτή κριθεί δικαιολογημένη, παρέχεται στον δικαστή προθεσμία δύο (2) μηνών για τη δημοσίευση των αποφάσεων που καθυστερούν πέραν του οκταμήνου. Σε περίπτωση αδικαιολογητής καθυστέρησης, όπως και όταν παρέλθει η προθεσμία των δύο (2) μηνών που χορηγήθηκε, κατά το προηγούμενο εδάφιο, χωρίς να έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις που καθυστερούν, ο δικαστής υποχρεούται να επιστρέψει τη δικογραφία, άλλως αυτή αφαιρείται αμέσως με πράξη του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο ή του Προέδρου του τριμελούς συμβουλίου διεύθυνσης αυτού. Για τις υποθέσεις αυτές ορίζεται δικάσιμος για νέα συζήτηση, υποχρεωτικός, εντός τριών (3) μηνών για τις υποθέσεις ειδικών διαδικασιών και έξι (6) μηνών για τις υποθέσεις τακτικής διαδικασίας, από τη συμπλήρωση των παραπάνω προθεσμιών των οκτώ ή των δέκα (10) μηνών. Επιφυλασσομένων των διατάξεων των προηγούμενων εδαφίων, εάν διαπιστωθεί μετά το τέλος της συζήτησης ότι η διάσκεψη δεν μπορεί να ολοκληρωθεί εντός εύλογου χρόνου για λόγους ανωτέρας βίας, όπως μεταξύ άλλων αναρρωτικής άδειας δικαστικού λειτουργού, μέλους της σύνθεσης του δικαστηρίου, ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης μπορεί να αποφασίσει την επανάληψη της συζήτησης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων σχετικά με τον ορισμό δικασίμου, την κλήση προς συζήτηση και τα αποδεικτικά επίδοσης. Οι διάδικοι μπορούν να καταθέτουν συμπληρωματικές προτάσεις στο ακροατήριο, εφόσον είχαν παραστεί στην αρχική συζήτηση. Νέοι ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα δεν επιτρέπονται.».
--	--

στήριο ή ο πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης μπορεί να αποφασίσει την επανάληψη της συζήτησης, με ανάλογη εφαρμογή των παρ. 1 έως 4 σχετικά με τον ορισμό δικασίμου, την κλήση προς συζήτηση και τα αποδεικτικά επίδοσης. 5. Όταν διατάσσεται επανάληψη της συζήτησης σύμφωνα με το παρόν, οι διάδικοι μπορούν να καταθέτουν συμπληρωματικές προτάσεις στο ακροατήριο, εφόσον είχαν παραστεί στην αρχική συζήτηση. Νέοι ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα δεν επιτρέπονται.».	
23 Άρθρο 32 Αντίγραφο διάταξης διορισμού πραγματογνώμονα - Τροποποίηση άρθρου 375 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 375 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της κοινοποίησης της απόφασης διορισμού πραγματογνώμονα, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος και β) η λέξη «απόφασης» αντικαθίσταται από τη λέξη «διάταξης» και το άρθρο 375 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 375 Κοινοποίηση της διάταξης διορισμού πραγματογνώμονα Αντίγραφο της διάταξης που διορίζει ή αντικαθιστά πραγματογνώμονες κοινοποιείται μόλις δημοσιευθεί στους διαδίκους και τους πραγματογνώμονες με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου ή του δικαστή που την έχει εκδώσει.».	Το άρθρο 375 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 375 Αντίγραφο της απόφασης (που διατάζει το διορισμό και εκείνης) που διορίζει ή αντικαθιστά πραγματογνώμονες κοινοποιείται μόλις δημοσιευθεί στους διαδίκους και τους πραγματογνώμονες με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου ή του δικαστή που την έχει εκδώσει.».
Άρθρο 33 Αίτηση εξαίρεσης πραγματογνώμονα - Τροποποίηση άρθρου 377 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 377 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της αίτησης	Το άρθρο 377 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 377 1. Την εξαίρεση την προτείνει ο πραγματογνώμονας ή ένας

εξαίρεσης πραγματογνώμονα, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, βα) στο πρώτο εδάφιο προστίθενται οι λέξεις «σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 237», ββ) το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 377 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 377 Αίτηση εξαίρεσης πραγματογνώμονα 1. Την εξαίρεση την προτείνει ο πραγματογνώμονας ή ένας από τους διαδίκους με γραπτή αίτηση που υποβάλλεται στο δικαστήριο ή στον εντεταλμένο δικαστή που διόρισε τους πραγματογνώμονες σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 237. Αργότερα η αίτηση για εξαίρεση είναι απαράδεκτη, εκτός αν ο λόγος της εξαίρεσης προέκυψε κατόπιν. 2. Η αίτηση για εξαίρεση μπορεί να γίνει και με δήλωση στην γραμματεία του δικαστηρίου ή στον εντεταλμένο δικαστή που διορίζει τους πραγματογνώμονες. 3. Η αίτηση για εξαίρεση πρέπει να περιέχει τους λόγους της εξαίρεσης, αλλιώς είναι απαράδεκτη.».	από τους διαδίκους με γραπτή αίτηση που υποβάλλεται στο δικαστήριο ή στον εντεταλμένο δικαστή που διόρισε τους πραγματογνώμονες. Η αίτηση κατατίθεται στην γραμματεία του δικαστηρίου μέσα σε πέντε ημέρες αφότου κοινοποιήθηκε η απόφαση που διορίζει τους πραγματογνώμονες. Αργότερα η αίτηση για εξαίρεση είναι απαράδεκτη, εκτός αν ο λόγος της εξαίρεσης προέκυψε κατόπιν. 2. Η αίτηση για εξαίρεση μπορεί να γίνει και με δήλωση στην γραμματεία του δικαστηρίου ή στον εντεταλμένο δικαστή που διορίζει τους πραγματογνώμονες. 3. Η αίτηση για εξαίρεση πρέπει να περιέχει τους λόγους της εξαίρεσης, αλλιώς είναι απαράδεκτη.»
24 Άρθρο 34 Απόφαση επί αίτησης εξαίρεσης πραγματογνώμονα - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 378 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 378 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της συζήτησης και απόφασης επί αίτησης εξαίρεσης πραγματογνώμονα, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) η παρ. 1 αντικαθίσταται και το άρθρο 378 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 378 Απόφαση επί αίτησης εξαίρεσης - Διορισμός άλλου πραγματογνώμονα 1. Για την αίτηση εξαίρεσης αποφασίζει αμελλητί ο δικαστής ή το δικαστήριο που διόρισε τον πραγματογνώμονα. 2. Αν η εξαίρεση γίνει δεκτή, το δικαστήριο ή ο εντεταλμένος δικαστής διορίζει με την ίδια απόφαση άλλον πραγματογνώμονα για να αντικαταστήσει εκείνον που εξαιρέθηκε.».	Το άρθρο 378 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 378 1. Η αίτηση για εξαίρεση εισάγεται για να συζητηθεί στο δικαστήριο ή στον εντεταλμένο δικαστή που διόρισε τους πραγματογνώμονες και δικάζεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Όταν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, τη δικάσιμο ορίζει ο πρόεδρος. 2. Αν η εξαίρεση γίνει δεκτή, το δικαστήριο ή ο εντεταλμένος δικαστής διορίζει με την ίδια απόφαση άλλον πραγματογνώμονα για να αντικαταστήσει εκείνον που εξαιρέθηκε.».

25Άρθρο 35 Αποκλεισμός απόδειξης με μάρτυρες - Τροποποίηση άρθρου 393 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 393 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ν. 503/1985, Α' 182), περί μη επιτρεπόμενης απόδειξης με μάρτυρες λόγω ποσού, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) η παρ. 1 αντικαθίσταται, γ) στην παρ. 2 προστίθενται οι λέξεις «, ακόμη και αν η αξία του αντικειμένου της δικαιοπραξίας είναι κατώτερη των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ», δ) η παρ. 3 αντικαθίσταται και το άρθρο 393 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 393 Πότε δεν επιτρέπεται απόδειξη με μάρτυρες λόγω ποσού 1. Δεν επιτρέπεται να αποδειχθούν με μάρτυρες συμβάσεις ή συλλογικές πράξεις, όταν η αξία του αντικειμένου τους υπερβαίνει τις τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ. 2. Δεν επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες κατά του περιεχομένου εγγράφου, ακόμη και αν η αξία του αντικειμένου της δικαιοπραξίας είναι κατώτερη των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ. 3. Δεν επιτρέπεται να αποδειχθούν με μάρτυρες πρόσθετα σύμφωνα, προγενέστερα, σύγχρονα ή μεταγενέστερα δικαιοπραξίας που έχει συνταχθεί εγγράφως, ακόμη και αν δεν αντίκεινται στο περιεχόμενο του εγγράφου.».	Το άρθρο 393 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 393 1. Δεν επιτρέπεται να αποδειχθούν με μάρτυρες συμβάσεις ή συλλογικές πράξεις, καθώς και πρόσθετα σύμφωνα, προγενέστερα, σύγχρονα ή μεταγενέστερα δικαιοπραξίας που έχει συνταχθεί εγγράφως όταν η αξία του αντικειμένου τους υπερβαίνει τα τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ, έστω και αν δεν είναι αντίθετα προς το περιεχόμενο του εγγράφου. 2. Δεν επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες κατά του περιεχομένου εγγράφου. 3. Η εξέταση των μαρτύρων μπορεί να γίνει και με τηλεδιάσκεψη.».
26Άρθρο 36 Μη επιτρεπτό απόδειξης με ένορκες βεβαιώσεις ή με δικαστικά τεκμήρια - Τροποποίηση άρθρου 395 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 395 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί σχέσης μαρτύρων και τεκμηρίων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος και	Το άρθρο 393 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 395 Όταν η Απόδειξη με μάρτυρες αποκλείεται, δεν επιτρέπεται ούτε και η Απόδειξη με δικαστικά τεκμήρια.».

β) προστίθενται οι λέξεις «με ένορκες βεβαιώσεις ή» και το άρθρο 395 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 395 Σχέση μαρτύρων με ένορκες βεβαιώσεις και τεκμήρια Όταν η απόδειξη με μάρτυρες αποκλείεται, δεν επιτρέπεται ούτε και η απόδειξη με ένορκες βεβαιώσεις ή με δικαστικά τεκμήρια.».	
27 Άρθρο 38 Αναλογική εφαρμογή διατάξεων της εμμέτρης απόδειξης στη διαδικασία των ενόρκων βεβαιώσεων - Τροποποίηση άρθρου 423 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 423 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί ενστάσεων και αιτήσεων εξαίρεσης εκείνου που δίνει τη βεβαίωση, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1 διαγράφεται η αναφορά στα άρθρα «393, 394,» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 423 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 423 Ενστάσεις και αιτήσεις εξαίρεσης εκείνου, που δίδει τη βεβαίωση, καταχωρίζονται στο προοίμιο της ένορκης βεβαίωσης κρίνονται όμως από το Δικαστήριο 1. Η παρ. 2 του άρθρου 398, τα άρθρα 399, 400, 402, 405, 407 και 408, η παρ. 2 του άρθρου 409 και τα άρθρα 411 και 413 εφαρμόζονται αναλόγως. 2. Ενστάσεις και αιτήσεις εξαίρεσης εκείνου, που δίδει τη βεβαίωση, καταχωρίζονται στο προοίμιο της ένορκης βεβαίωσης κρίνονται όμως από το Δικαστήριο.».	Το άρθρο 423 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 423 1. Οι διατάξεις των άρθρων 393, 394, 398 παράγραφος 2, 399, 400, 402, 405, 407, 408, 409 παρ. 2, 411 και 413 εφαρμόζονται αναλόγως. 2. Ενστάσεις και αιτήσεις εξαίρεσης εκείνου, που δίδει τη βεβαίωση, καταχωρίζονται στο προοίμιο της ένορκης βεβαίωσης κρίνονται όμως από το Δικαστήριο.».
28 Άρθρο 39	Το άρθρο 466 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 466

Έκταση εφαρμογής της διαδικασίας περί μικροδιαφορών - Τροποποίηση άρθρου 466 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 466 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της έκτασης εφαρμογής των διατάξεων για τη διαδικασία των μικροδιαφορών, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, β) οι λέξεις «Εξαιρουμένων των διαφορών του άρθρου 17,» διαγράφονται, ββ) οι λέξεις και ο αριθμός «πέντε χιλιάδες (5.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις και τον αριθμό «οκτώ χιλιάδες (8.000)», βγ) ο αριθμός «471» αντικαθίσταται από τον αριθμό «469», γ) στην παρ. 2, γ) στο πρώτο εδάφιο, ι) ο αριθμός «471» αντικαθίσταται από τον αριθμό «469», ii) οι λέξεις «πέντε χιλιάδες (5.000)» αντικαθίστανται, δύο φορές, από τις λέξεις «οκτώ χιλιάδες (8.000)», γβ) στο δεύτερο εδάφιο, η λέξη «ειρηνοδίκης» αντικαθίσταται από τη λέξη «πρωτοδίκης» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 466 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 466 Ειδικές διατάξεις για τις μικροδιαφορές - Αξία αντικειμένου διαφοράς μεγαλύτερη από 8.000 ευρώ 1. Αν το αντικείμενο της διαφοράς αφορά απαιτήσεις, καθώς και δικαιώματα επάνω σε κινητά πράγματα ή τη νομή τους και η αξία του δεν είναι μεγαλύτερη από οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ, εφαρμόζονται τα άρθρα 467 έως 469. 2. Τα άρθρα 467 έως 469 εφαρμόζονται και όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι μεγαλύτερη από οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ, αν ο ενάγων δηλώσει ότι δέχεται προς ικανοποίησή του, αντί για το αντικείμενο που ζητεί με την αγωγή χρηματικό ποσό όχι μεγαλύτερο από οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή ο εναγόμενος καταδικάζεται διαζευκτικά να καταβάλει είτε το αντικείμενο που ζητείται με την αγωγή είτε την αποτίμησή του σύμφωνα με την απόφαση που θα εκδώσει ο πρωτοδίκης.».	1. Εξαιρουμένων των διαφορών του άρθρου 17, αν το αντικείμενο της διαφοράς αφορά απαιτήσεις, καθώς και δικαιώματα επάνω σε κινητά πράγματα ή τη νομή τους και η αξία του δεν είναι μεγαλύτερη από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ, εφαρμόζονται τα άρθρα 467 έως 471. 2. Τα άρθρα 467 έως 471 εφαρμόζονται και όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι μεγαλύτερη από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ, αν ο ενάγων δηλώσει ότι δέχεται προς ικανοποίηση του, αντί για το αντικείμενο που ζητεί με την αγωγή χρηματικό ποσό όχι μεγαλύτερο από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή ο εναγόμενος καταδικάζεται διαζευκτικά να καταβάλει είτε το αντικείμενο που ζητείται με την αγωγή είτε την αποτίμησή του σύμφωνα με την απόφαση που θα εκδώσει ο ειρηνοδίκης.».
29 Άρθρο 40 Αντικειμενική σώρευση αγωγών - Τροποποίηση άρθρου 467 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας	Το άρθρο 467 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 467

Στο άρθρο 467 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της υποχρεωτικής σώρευσης αγωγών στη διαδικασία των μικροδιαφορών, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο πρώτο εδάφιο, οι λέξεις και ο αριθμός «πέντε χιλιάδες (5.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις και τον αριθμό «οκτώ χιλιάδες (8.000)» και το άρθρο 467 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 467 Ειδικές διατάξεις για τις μικροδιαφορές - Αξία αντικειμένου διαφοράς μέχρι 8.000 ευρώ - Σώρευση απαιτήσεων - Προϋποθέσεις Ο ενάγων είναι υποχρεωμένος να ασκήσει με την ίδια αγωγή όλες τις απαιτήσεις του κατά του εναγομένου, οι οποίες δεν εξαρτώνται από αίρεση ή προθεσμία, εφόσον το σύνολό τους δεν υπερβαίνει τις οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ. Αν τις ασκήσει χωριστά, οι αγωγές δεν απορρίπτονται, αλλά οι σχετικές δαπάνες, εκτός της πρώτης, βαρύνουν τον ενάγοντα.».	Ο ενάγων είναι υποχρεωμένος να ασκήσει με την ίδια αγωγή όλες τις απαιτήσεις του κατά του εναγομένου, οι οποίες δεν εξαρτώνται από αίρεση ή προθεσμία, εφόσον το σύνολο τους δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ. Αν τις ασκήσει χωριστά, οι αγωγές δεν απορρίπτονται, αλλά οι σχετικές δαπάνες, εκτός της πρώτης, βαρύνουν τον ενάγοντα.».
30Άρθρο 41 Άσκηση της αγωγής και επίδοσή της - Τροποποίηση άρθρου 468 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 468 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της άσκησης της αγωγής στη διαδικασία των μικροδιαφορών και περί της επίδοσής της, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, β) στο πρώτο εδάφιο, η λέξη «ειρηνοδικείου» αντικαθίσταται από τη λέξη «πρωτοδικείου», β) στο δεύτερο εδάφιο διαγράφεται, γ) στην παρ. 2, γ) στο πρώτο εδάφιο, η λέξη «ειρηνοδικείο» αντικαθίσταται από τη λέξη «πρωτοδικείο», γ) το πέμπτο εδάφιο αντικαθίσταται, δ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 4, προστίθενται οι λέξεις «στο ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης δικαστικών υποθέσεων», ε) η παρ. 5 αντικαθίσταται και το άρθρο 468 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 468 Ειδικές διατάξεις για τις μικροδιαφορές - Πως ασκείται η αγωγή - Νέοι ισχυρισμοί -	Το άρθρο 468 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 468 1. Η αγωγή κατατίθεται στη γραμματεία [του ειρηνοδικείου] και επιδίδεται στον εναγόμενο μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την κατάθεσή της. Αν ο εναγόμενος διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής η αγωγή επιδίδεται σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 215 εφαρμόζεται αναλόγως. 2. Μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής, οι διάδικοι προσκομίζουν [στο ειρηνοδικείο] τα αποδεικτικά τους μέσα και ο εναγόμενος υποβάλλει με έγγραφο υπόμνημα τους ισχυρισμούς του. Μέχρι δύο (2) ένορκες βεβαιώσεις, επιτρέπονται και χωρίς κλήση του αντιδίκου. Εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών από τη λήξη της ως άνω προθεσμίας οι διάδικοι μπορούν να καταθέσουν έγγραφη προσθήκη-αντίκρουση. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομισθούν μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών

Παρεμβάσεις - Ανταγωγές - Προθεσμίες - Εγγραφή στο πινάκιο - Εξουσιοδοτικές διατάξεις 1. Η αγωγή κατατίθεται στη γραμματεία του πρωτοδικείου και επιδίδεται στον εναγόμενο μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την κατάθεσή της. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 215 εφαρμόζεται αναλόγως. 2. Μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής, οι διάδικοι προσκομίζουν στο πρωτοδικείο τα αποδεικτικά τους μέσα και ο εναγόμενος υποβάλλει με έγγραφο υπόμνημα τους ισχυρισμούς του. Μέχρι δύο (2) ένορκες βεβαιώσεις, επιτρέπονται και χωρίς κλήση του αντιδίκου. Εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών από τη λήξη της ως άνω προθεσμίας οι διάδικοι μπορούν να καταθέσουν έγγραφη προσθήκη- αντίκρουση. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομισθούν μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στο ως άνω υπόμνημα. Αμέσως μετά την παρέλευση των ως άνω προθεσμιών, εφόσον οι διάδικοι δεν προσκομίσουν αποδεικτικά μέσα και ο εναγόμενος δεν υποβάλει υπόμνημα, η διαδικασία ολοκληρώνεται, το άρθρο 260, η παρ. 3 του άρθρου 271 και οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 272 εφαρμόζονται αναλόγως και εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών το δικαστήριο εκδίδει απόφαση. 3. Παρεμβάσεις και ανταγωγές κατατίθενται και επιδίδονται στους διαδίκους μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την κατάθεση της αγωγής. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά είκοσι (20) ημέρες αν ο εναγόμενος διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής. Η προσκομιδή των αποδεικτικών μέσων και το έγγραφο υπόμνημα των ισχυρισμών στις περιπτώσεις του δεύτερου εδαφίου γίνονται σε προθεσμία τριάντα (30) ή πενήντα (50) ημερών, αντίστοιχα, από την κατάθεση της αγωγής και η έγγραφη προσθήκη - αντίκρουση στην προθεσμία του τρίτου εδαφίου της παρ. 2. 4. Η προηγούμενη διαδικασία μπορεί να γίνει και με χρήση τυποποιημένων εγγράφων ή Τεχνολογίας Πληροφορίας και Επικοινωνίας στο ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης δικαστικών υποθέσεων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Ψηφιακής Διακυβέρνησης καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή της παρούσας με χρήση Τεχνο-	που περιέχονται στο ως άνω υπόμνημα. Εκπρόθεσμα αποδεικτικά μέσα και ισχυρισμοί των διαδίκων δεν λαμβάνονται υπόψη. 3. Παρεμβάσεις και ανταγωγές κατατίθενται και επιδίδονται στους διαδίκους μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την κατάθεση της αγωγής. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά είκοσι (20) ημέρες αν ο εναγόμενος διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής. Η προσκομιδή των αποδεικτικών μέσων και το έγγραφο υπόμνημα των ισχυρισμών στις περιπτώσεις του δεύτερου εδαφίου γίνονται σε προθεσμία τριάντα (30) ή πενήντα (50) ημερών, αντίστοιχα, από την κατάθεση της αγωγής και η έγγραφη προσθήκη- αντίκρουση στην προθεσμία του τρίτου εδαφίου της παρ. 2. 4. Η προηγούμενη διαδικασία μπορεί να γίνει και με χρήση τυποποιημένων εγγράφων ή Τεχνολογίας Πληροφορίας και Επικοινωνίας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Ψηφιακής Διακυβέρνησης καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή της παρούσας με χρήση Τεχνολογίας Πληροφορίας και Επικοινωνίας. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης καθορίζεται το περιεχόμενο των τυποποιημένων εγγράφων. 5. Αμέσως μετά την παρέλευση των ως άνω προθεσμιών προσδιορίζεται αρμοδίως η ημέρα συζήτησης με έγγραφη της υπόθεσης σε πινάκιο. Τα εδάφια πέμπτο και έκτο της παρ. 6 του άρθρου 237 ισχύουν αναλόγως.».
--	--

λογίας Πληροφορίας και Επικοινωνίας. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης καθορίζεται το περιεχόμενο των τυποποιημένων εγγράφων. 5. Με την επιφύλαξη του πέμπτου εδαφίου της παρ. 2, μετά την παρέλευση των ως άνω προθεσμιών προσδιορίζεται αμέσως η ημέρα συζήτησης με εγγραφή της υπόθεσης σε πινάκιο. Η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Με πρωτοβουλία του γραμματέα μπορεί να γνωστοποιείται η δικάσιμος που ορίστηκε στους διαδίκους με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων ή με οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο μέσο.».	
31Άρθρο 42 Συζήτηση - Αντικατάσταση άρθρου 469 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Το άρθρο 469 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της συζήτησης της υπόθεσης κατά τη διαδικασία των μικροδιαφορών, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 469 Ειδικές διατάξεις για τις μικροδιαφορές - Συζήτηση της αγωγής - Μη επιτρεπτό αναβολής συζήτησης - Νέοι ισχυρισμοί - Αποκλίσεις από τις δικονομικές διατάξεις - Ανακοπή ερημοδικίας «1. Κατά την ορισμένη δικάσιμο η υπόθεση συζητείται ακόμα και αν δεν παρίσταται κανείς διάδικος. Αναβολή της συζήτησης κατά το άρθρο 241 δεν επιτρέπεται. Οι παριστάμενοι κατά τη συζήτηση διάδικοι μπορούν, κατά την κρίση του δικαστή, να εξετάζονται κατ' άρθρο 415 ή να παρέχουν διασαφήσεις για την υπόθεση, οι δε ενόρκως βεβαιώσαντες να καταθέτουν συμπληρωματικά, εφόσον είναι παρόντες και ο δικαστής κρίνει τούτο απολύτως αναγκαίο. Νέοι ισχυρισμοί μπορούν να προταθούν μόνον εάν αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου και προέκυψαν μεταγενέστερα. Σε περίπτωση νέων ισχυρισμών επιτρέπεται η προσθήκη - αντίκρουση εντός τριών (3) ημερών από τη συζήτηση. Μετά το πέρας της συζήτησης ο δικαστής δύναται να ζητεί από	Το άρθρο 469 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 469 1. Κατά την ορισμένη δικάσιμο η υπόθεση συζητείται με την παρουσία των διαδίκων. Αν αυτοί συμφωνούν, μπορούν να καταθέσουν κοινή δήλωση κατά την παρ. 2 του άρθρου 242. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 237, το άρθρο 260, η παρ. 3 του άρθρου 271, οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 272 και το άρθρο 501 εφαρμόζονται αναλόγως. Μετά το πέρας της συζήτησης ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου δύναται να ζητεί από τους διαδίκους να προσκομίσουν σε ηλεκτρονική μορφή αντίγραφο του δικογράφου της αγωγής, του υπομνήματος και της προσθήκης. 2. [Ο ειρηνοδίκης] λαμβάνει υπόψη και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου. Οι παριστάμενοι κατά τη συζήτηση διάδικοι μπορούν, κατά την κρίση [του ειρηνοδίκη], να εξετάζονται κατ' άρθρο 415 ή να παρέχουν διασαφήσεις για την υπόθεση, οι δε ενόρκως βεβαιώσαντες να καταθέτουν συμπληρωματικώς, εφόσον είναι παρόντες και [ο ειρηνοδίκης] κρίνει τούτο απολύτως αναγκαίο. Νέοι ισχυρισμοί μπορούν να προταθούν μόνον εάν αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου ή προέκυψαν μεταγενέστερα, αποδεικνυόμενοι με την προσκομιδή μέχρι δύο (2) ενόρκων βεβαιώσεων.».

τους διαδίκους να προσκομίσουν σε ηλεκτρονική μορφή αντίγραφο του δικογράφου της αγωγής, του υπομνήματος και της προσθήκης. 2. Ο δικαστής δικάζοντας τις διαφορές της παρ. 1 μπορεί να αποκλίνει από τις δικονομικές διατάξεις, να λαμβάνει υπόψη και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου και να ακολουθεί κάθε φορά κατά την ελεύθερη κρίση του τη μέθοδο εκείνη που ασφαλέστερα, γρηγορότερα και με λιγότερες δαπάνες μπορεί να οδηγήσει στην ανεύρεση της αλήθειας. 3. Ανακοπή ερημοδικίας κατά απόφασης σύμφωνα με το πέμπτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 468 επιτρέπεται για κάθε λόγο κατά παρέκκλιση του άρθρου 501, μόνο μια φορά. Αν ασκηθεί ανακοπή, η απόφαση εξαφανίζεται και ο ανακόπτων δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει στη διαδικασία.».	
32Άρθρο 43 Αρμόδια γραμματεία δικαστηρίου και επιτάχυνση διαδικασίας άσκησης ενδίκων μέσων – Τροποποίηση άρθρου 495 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 495 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί άσκησης ενδίκων μέσων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) αντικαθίστανται οι παρ. 1 και 2, β) προστίθενται παρ. 2Α, 2Β, 5 και 6 και το άρθρο 495 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 495 Τρόπος άσκησης των ενδίκων μέσων 1. Τα ένδικα μέσα της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης, της αναψηλάφησης και της αναίρεσης ασκούνται με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται το ένδικο μέσο. Προκειμένου για εφέσεις κατά αποφάσεων των πρωτοδικείων που εκδικάζονται στις μεταβατικές έδρες των εφετείων της περιφέρειάς τους, η κατάθεση γίνεται στις μεταβατικές έδρες. Για την κατάθεση συντάσσεται έκθεση στο βιβλίο που τηρείται σύμφωνα με το άρθρο 496, την οποία υπογράφει και αυτός που καταθέτει. Για τα ένδικα μέσα της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης και της αναψηλάφησης προσδιορίζεται αμέσως δικάσιμος, σε απώτατο χρονικό διάστημα πέντε (5) μηνών από την κατάθεση του ενδίκου μέ-	Το άρθρο 495 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 495 1. Τα ένδικα μέσα της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης, της αναψηλάφησης και της αναίρεσης ασκούνται με δικόγραφο που κατατίθεται στο πρωτότυπο στη γραμματεία του δικαστηρίου που έχει εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ή στη γραμματεία του πρωτοδικείου της μεταβατικής έδρας, αν προσβάλλεται απόφαση εφετείου που συνεδρίασε σε μεταβατική έδρα. 2. Για την κατάθεση συντάσσεται έκθεση στο βιβλίο που τηρείται σύμφωνα με το άρθρο 496, την οποία υπογράφει και αυτός που καταθέτει. Στο δικόγραφο που κατατίθεται σημειώνεται ο αριθμός της έκθεσης και η χρονολογία της και βεβαιώνονται με την υπογραφή εκείνου που συντάσσει την έκθεση. 3. Εκείνος που ασκεί το ένδικο μέσο της έφεσης, της αναίρεσης και της αναψηλάφησης, υποχρεούται να καταθέσει παράβολο, που επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο γραμματέας, ως εξής: Α. Για το ένδικο μέσο της έφεσης: α) [Καταργείται] β) κατά απόφασης μονομελούς πρωτοδικείου παράβολο ποσού εκατό (100) ευρώ, γ) κατά απόφασης πολυμελούς πρωτοδικείου παράβολο ποσού εκατόν πενήντα (150) ευρώ. Β. Για το ένδικο μέσο της αναίρεσης:

σου. Στο δικόγραφο που κατατίθεται σημειώνονται ο αριθμός της έκθεσης και η χρονολογία της και βεβαιώνονται με την υπογραφή εκείνου που συντάσσει την έκθεση. Η κατάθεση του δικογράφου μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 119. Η έκθεση μπορεί να συντάσσεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 117. 2. Αμέσως μετά την κατάθεση του ενδίκου μέσου της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης και της αναψηλάφησης, ο γραμματέας, με βάση τη σημείωση στο δικόγραφο του ενδίκου μέσου της ημέρας και ώρας συζήτησής του, το εγγράφει στο πινάκιο του δικαστηρίου, όπου σημειώνει το όνομα και το επώνυμο των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους. 2Α. Η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων για τα ένδικα μέσα της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης και της αναψηλάφησης είναι είκοσι (20) ημέρες από την κατάθεση και απέχει τουλάχιστον τριάντα (30) ημέρες από τη συζήτηση και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεση και ενενήντα (90) ημέρες από τη συζήτηση. Η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων για το ένδικο μέσο της αναίρεσης είναι εξήντα (60) ημέρες πριν από τη συζήτηση, αν όλοι οι διάδικοι που καλούνται διαμένουν στην Ελλάδα και ενενήντα (90) ημέρες, αν κάποιος από τους διαδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη. Κατά τα λοιπά, για τον προσδιορισμό δικασίμου ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 226. 2Β. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και για τον προσδιορισμό κάθε άλλης δικασίμου. 3. Εκείνος που ασκεί το ένδικο μέσο της έφεσης, της αναίρεσης και της αναψηλάφησης, υποχρεούται να καταθέσει παράβολο, που επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο γραμματέας, ως εξής: Α. Για το ένδικο μέσο της έφεσης: α) [Καταργείται] β) κατά απόφασης μονομελούς πρωτοδικείου παράβολο ποσού εκατό (100) ευρώ, γ) κατά απόφασης πολυμελούς πρωτοδικείου παράβολο ποσού εκατόν πενήντα (150) ευρώ. Β. Για το ένδικο μέσο της αναίρεσης: α) [Καταργείται] β) κατά απόφασης μονομελούς πρωτοδικείου παράβολο ποσού τριακοσίων (300) ευρώ, γ) κατά απόφασης πολυμελούς πρωτοδικείου παράβολο ποσού τετρακοσίων (400) ευρώ, δ) κατά απόφασης εφετείου παράβολο ποσού τετρακοσίων πενήντα (450) ευρώ. Γ. Για το ένδικο μέσο της αναψηλάφησης: α) κατά αποφάσεων πρωτοδικείων παράβολο ποσού τετρακοσίων (400) ευρώ, β) κατά αποφάσεων εφετείου και του Αρείου Πάγου παράβολο ποσού πεντακοσίων (500)	α) [Καταργείται] β) κατά απόφασης μονομελούς πρωτοδικείου παράβολο ποσού τριακοσίων (300) ευρώ, γ) κατά απόφασης πολυμελούς πρωτοδικείου παράβολο ποσού τετρακοσίων (400) ευρώ, δ) κατά απόφασης εφετείου παράβολο ποσού τετρακοσίων πενήντα (450) ευρώ. Γ. Για το ένδικο μέσο της αναψηλάφησης: α) κατά αποφάσεων πρωτοδικείων παράβολο ποσού τετρακοσίων (400) ευρώ, β) κατά αποφάσεων εφετείου και του Αρείου Πάγου παράβολο ποσού πεντακοσίων (500) ευρώ. Σε περίπτωση που ασκήθηκε ένα ένδικο μέσο από ή κατά περισσότερων διαδίκων κατατίθεται ένα παράβολο από τους εκκαλούντες, αναιρεσειόντες ή αιτούντες. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης. Σε περίπτωση που δεν κατατεθεί το παράβολο, το ένδικο μέσο απορρίπτεται από το δικαστήριο ως απαράδεκτο. Σε περίπτωση ολικής ή μερικής νίκης του καταθέσαντος, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει να επιστραφεί το παράβολο σε αυτόν, αλλιώς διατάσσει να εισαχθεί στο δημόσιο ταμείο. Η υποχρέωση της παρούσας παραγράφου δεν ισχύει για τις διαφορές των περ. 3 και 5 του άρθρου 614 και των περ. 1 και 3 του άρθρου 592. 4. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 9 του άρθρου 237, περί προσκόμισης εγγράφων σε ηλεκτρονική μορφή, εφαρμόζεται αναλόγως και για τα ένδικα μέσα και τις ανακοπές του παρόντος κεφαλαίου.»
--	--

ευρώ. Σε περίπτωση που ασκήθηκε ένα ένδικο μέσο από ή κατά περισσότερων διαδίκων κατατίθεται ένα παράβολο από τους εκκαλούντες, αναιρεσείοντες ή αιτούντες. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης. Σε περίπτωση που δεν κατατεθεί το παράβολο, το ένδικο μέσο απορρίπτεται από το δικαστήριο ως απαράδεκτο. Σε περίπτωση ολικής ή μερικής νίκης του καταθέσαντος, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει να επιστραφεί το παράβολο σε αυτόν, αλλιώς διατάσσει να εισαχθεί στο δημόσιο ταμείο. Η υποχρέωση της παρούσας παραγράφου δεν ισχύει για τις διαφορές των περ. 3 και 5 του άρθρου 614 και των περ. 1 και 3 του άρθρου 592. 4. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 9 του άρθρου 237, περί προσκόμισης εγγράφων σε ηλεκτρονική μορφή, εφαρμόζεται αναλόγως και για τα ένδικα μέσα και τις ανακοπές του παρόντος κεφαλαίου. 5. Αν το ένδικο μέσο ασκήθηκε σε λειτουργικά αναρμόδιο δικαστήριο, χωρεί και αυτεπαγγέλτως παραπομπή στο αρμόδιο. 6. Αν παρέλθει ένα (1) έτος από τη ματαίωση, χωρίς να ζητηθεί ο προσδιορισμός νέας συζήτησης, η υπόθεση διαγράφεται από το πινάκιο από τον γραμματέα με εντολή του Προέδρου του Δικαστηρίου ή του νόμιμου αναπληρωτή του και η δίκη του ενδίκου μέσου καταργείται.».	
33Άρθρο 44 Σύντμηση προθεσμίας έφεσης σε περίπτωση μη επίδοσης απόφασης - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 518 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 518 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί προθεσμίας και χρόνου έναρξης της προθεσμίας άσκησης έφεσης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 2, οι λέξεις «δύο έτη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ένα (1) έτος» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 518 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 518 Προθεσμία και χρόνος έναρξης της προθεσμίας άσκησης έφεσης 1. Αν ο εκκαλών διαμένει στην Ελλάδα η προθεσμία της έφεσης είναι τριάντα (30) ημέρες, αν διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι	Το άρθρο 518 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 518 1. Αν ο εκκαλών διαμένει στην Ελλάδα η προθεσμία της έφεσης είναι τριάντα ημέρες, αν διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη, εξήντα ημέρες, και στις δύο περιπτώσεις η προθεσμία αρχίζει από την επίδοση της απόφασης που περατώνει τη δίκη. 2. Αν δεν επιδοθεί η απόφαση, η προθεσμία της έφεσης είναι δύο έτη, που αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που περατώνει τη δίκη. 3. Αν ο διάδικος που δικαιούται να ασκήσει έφεση πέθανε, η προθεσμία της έφεσης αρχίζει από την επίδοση της απόφασης που περατώνει τη δίκη στους καθολικούς διαδόχους ή τους κληροδόχους.».

άγνωστη, εξήντα (60) ημέρες· και στις δύο περιπτώσεις η προθεσμία αρχίζει από την επίδοση της απόφασης που περατώνει τη δίκη. 2. Αν δεν επιδοθεί η απόφαση, η προθεσμία της έφεσης είναι ένα (1) έτος, που αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που περατώνει τη δίκη. 3. Αν ο διάδικος που δικαιούται να ασκήσει έφεση πέθανε, η προθεσμία της έφεσης αρχίζει από την επίδοση της απόφασης που περατώνει τη δίκη στους καθολικούς διαδόχους ή τους κληροδόχους.».	
34Άρθρο 45 Προθεσμία κοινοποίησης δικογράφου προσθέτων λόγων έφεσης - Τροποποίηση άρθρου 520 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 520 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί στοιχείων έφεσης και πρόσθετων λόγων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 2, οι λέξεις «και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από το δικόγραφο αυτό, κοινοποιείται στον εφεσίβλητο τριάντα ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης του ενδίκου μέσου, προσδιορίζονται στην ίδια δικάσιμο και επιδίδονται μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την άσκησή τους» και το άρθρο 520 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 520 Στοιχεία έφεσης και πρόσθετων λόγων 1. Το έγγραφο της έφεσης πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται κατά τα άρθρα 118 έως 120 και τους λόγους της έφεσης. 2. Πρόσθετοι λόγοι έφεσης ως προς τα κεφάλαια της απόφασης που έχουν προσβληθεί με την έφεση και εκείνα που αναγκαστικά συνεχονται με τα κεφάλαια αυτά ασκούνται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από το δικόγραφο αυτό, κοινοποιείται στον εφεσίβλητο τριάντα ημέρες πριν από τη Συζήτηση της έφεσης.».	Το άρθρο 520 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 520 1. Το έγγραφο της έφεσης πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται κατά τα άρθρα 118 έως 120 και τους λόγους της έφεσης. 2. Πρόσθετοι λόγοι έφεσης ως προς τα κεφάλαια της απόφασης που έχουν προσβληθεί με την έφεση και εκείνα που αναγκαστικά συνεχονται με τα κεφάλαια αυτά ασκούνται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από το δικόγραφο αυτό, κοινοποιείται στον εφεσίβλητο τριάντα ημέρες πριν από τη Συζήτηση της έφεσης.».

προθεσμίας επίδοσης του ενδίκου μέσου. προσδιορίζονται στην ίδια δικάσιμο και επιδίδονται μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την άσκησή τους.».	
35Άρθρο 46 Προθεσμία άσκησης αντέφεσης - Τροποποίηση άρθρου 523 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 523 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί αντέφεσης, διατυπώσεων και συνεπειών, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 2, οι λέξεις «και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από αυτό, κοινοποιείται στον εκκαλούντα σαράντα πέντε ημέρες πριν από τη συζήτηση της έφεσης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης της έφεσης, προσδιορίζεται στην ίδια δικάσιμο με την έφεση και επιδίδεται μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την άσκησή της» και το άρθρο 523 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 523 Αντέφεση - Διατυπώσεις - Συνέπειες απόρριψης ως εκπρόθεσμης, απαράδεκτης ή τυπικά άκυρης αντέφεσης 1. Ο εφεσίβλητος μπορεί, και αφού περάσει η προθεσμία της έφεσης, να ασκήσει αντέφεση ως προς τα κεφάλαια της απόφασης που προσβάλλονται με την έφεση και ως προς εκείνα που συνεχονται αναγκαστικά με αυτά, και αν ακόμη αποδέχτηκε την απόφαση ή παραιτήθηκε από την έφεση. 2. Η αντέφεση ασκείται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης της έφεσης, προσδιορίζεται στην ίδια δικάσιμο με την έφεση και επιδίδεται μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την άσκησή της. 3. Αν η έφεση απορριφθεί ως εκπρόθεσμη ή απαράδεκτη ή τυπικά άκυρη, απορρίπτεται και η αντέφεση, εκτός αν ασκήθηκε ενώ διαρκούσε η προθεσμία της έφεσης για τον αντεκκαλούντα, οπότε ισχύει ως αυτοτελής έφεση. Η παραίτηση από την έφεση ή η απόρριψή της ως αβάσιμης δεν επηρεάζει την αντέφεση.».	Το άρθρο 523 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 523 1. Ο εφεσίβλητος μπορεί, και αφού περάσει η προθεσμία της έφεσης, να ασκήσει αντέφεση ως προς τα κεφάλαια της απόφασης που προσβάλλονται με την έφεση και ως προς εκείνα που συνεχονται αναγκαστικά με αυτά, και αν ακόμη αποδέχτηκε την απόφαση ή παραιτήθηκε από την έφεση. 2. Η αντέφεση ασκείται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από αυτό, κοινοποιείται στον εκκαλούντα τριάντα ημέρες πριν από τη Συζήτηση της έφεσης. 3. Αν η έφεση απορριφθεί ως εκπρόθεσμη ή απαράδεκτη ή τυπικά άκυρη, απορρίπτεται και η αντέφεση, εκτός αν ασκήθηκε ενώ διαρκούσε η προθεσμία της έφεσης για τον αντεκκαλούντα, οπότε ισχύει ως αυτοτελής έφεση. Η παραίτηση από την έφεση ή η απόρριψή της ως αβάσιμης δεν επηρεάζει την αντέφεση.».

36Άρθρο 47 Ανάλογη εφαρμογή διατάξεων στη διαδικασία στη δευτεροβάθμια δίκη - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 524 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 1 του άρθρου 524 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί διαδικασίας συζήτησης της έφεσης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο, προστίθενται οι λέξεις «εκτός της παρ. 2 του άρθρου 260,» και β) στο δεύτερο εδάφιο, β) οι λέξεις «έως την έναρξη της συζήτησης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «το αργότερο κατά τη συζήτηση» και ββ) η λέξη «τρίτης» αντικαθίσταται από τη λέξη «πέμπτης» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Στη διαδικασία της δευτεροβάθμιας δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 236, των παρ. 8 και 10 έως 13 του άρθρου 237, 240 έως 312, εκτός της παρ. 2 του άρθρου 260, περ. α) έως γ) της παρ. 1 του άρθρου 591 και παρ. 4 του άρθρου 591, με την επιφύλαξη της ισχύος του άρθρου 591 για τις ειδικές διαδικασίες. Η κατάθεση των προτάσεων γίνεται το αργότερο κατά τη συζήτηση και η κατάθεση της προσθήκης σε αυτές έως τη δωδέκατη ώρα της πέμπτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση.».	Η παρ. 1 του άρθρου 524 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «1. Έφεση επιτρέπεται μόνο κατά των αποφάσεων που εκδίδονται στον πρώτο βαθμό: α) εκείνων που παραπέμπουν την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο λόγω αναρμοδιότητας, β) των οριστικών αποφάσεων που περατώνουν όλη τη δίκη ή μόνο τη δίκη για την αγωγή ή για την Ανταγωγή. Κατά των αποφάσεων που έχουν εκδοθεί ερήμην έφεση επιτρέπεται από τη δημοσίευσή τους. Αν η απόφαση είναι εν μέρει οριστική δεν επιτρέπεται έφεση ούτε κατά των οριστικών διατάξεων πριν εκδοθεί οριστική απόφαση στη δίκη.».
37Άρθρο 48 Προβολή στην κατ' έφεση δίκη πραγματικών ισχυρισμών - Τροποποίηση άρθρου 527 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 527 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της προβολής πραγματικών ισχυρισμών στην κατ' έφεση δίκη, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο πρώτο εδάφιο, β) η περ. 3 καταργείται, ββ) η περ. 4 αντικαθίσταται, βγ) η περ. 5 καταργείται και το άρθρο 527 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 527 Περιπτώσεις επιτρεπτού προβολής νέων ισχυρισμών στην κατ' έφεση δίκη Είναι απαράδεκτη η προβολή στην κατ' έφεση δίκη πραγματικών ισχυρισμών που δεν προτάθηκαν στην πρωτόδικη δίκη, εκτός αν: 1) προτείνονται από τον εφεσίβλητο, ενάγοντα, εναγόμενο ή εκείνον που είχε παρέμβει, ως υπεράσπιση κατά της έφεσης και δεν μεταβάλλεται με τους ισχυρισμούς αυτούς η βάση της αγωγής ή της παρέμβασης, ή προτείνονται από εκείνον	Το άρθρο 527 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 527 Είναι απαράδεκτη η προβολή στην κατ' έφεση δίκη πραγματικών ισχυρισμών που δεν προτάθηκαν στην πρωτόδικη δίκη, εκτός αν: 1) προτείνονται από τον εφεσίβλητο, ενάγοντα, εναγόμενο ή εκείνον που είχε παρέμβει, ως υπεράσπιση κατά της έφεσης και δεν μεταβάλλεται με τους ισχυρισμούς αυτούς η βάση της αγωγής ή της παρέμβασης, ή προτείνονται από εκείνον που παρεμβαίνει για πρώτη φορά στην κατ' έφεση δίκη με πρόσθετη παρέμβαση, θεωρείται όμως αναγκαίος ομόδικος του αρχικού διαδίκου, 2) γεννήθηκαν μετά τη συζήτηση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, 3) λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως ή μπορούν να προταθούν σε κάθε στάση της δίκης, 4) το δικαστήριο κρίνει ότι δεν προβλήθηκαν εγκαίρως με τις προτάσεις ή, στην περίπτωση της παρ. 5 του άρθρου 237 και της παρ. 1 του άρθρου 238, με τις συμπληρωματικές προτάσεις από δικαιολογημένη αιτία- αυτό ισχύει και για την ένσταση κατάχρησης δικαϊώματος, 5) προέκυψαν για πρώτη φορά μεταγενέστερα και 6)

που παρεμβαίνει για πρώτη φορά στην κατ' έφεση δίκη με πρόσθετη παρέμβαση, θεωρείται όμως αναγκαίος ομόδικος του αρχικού διαδίκου, 2) γεννήθηκαν μετά τη συζήτηση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, 3) [Καταργείται], 4) το δικαστήριο κρίνει ότι δεν προβλήθηκαν εγκαίρως από δικαιολογημένη αιτία· αυτό ισχύει και για την ένσταση κατάχρησης δικαιώματος, 5) [Καταργείται] και 6) αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου. Το απαράδεκτο λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως.».	αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου. Το απαράδεκτο λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως.».
38Άρθρο 49 Προσθήκη αποφάσεων που προσβάλλονται με αναψηλάφηση - Τροποποίηση άρθρου 538 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 538 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί αναψηλάφησης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) προστίθενται οι λέξεις «ή στην περίπτωση του λόγου αναψηλάφησης της περ. 11 του άρθρου 544» και το άρθρο 538 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 538 Αναψηλάφηση επί αποφάσεων ουσίας και αποφάσεων σε περίπτωση έκδοσης οριστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για παραβίαση δικαιώματος Με αναψηλάφηση, μπορούν να προσβληθούν οι αποφάσεις των μονομελών και των πολυμελών πρωτοδικείων, των εφετείων και του Αρείου Πάγου εφόσον δικάζει κατ' ουσία ή στην περίπτωση του λόγου αναψηλάφησης της περ. 11 του άρθρου 544.».	Το άρθρο 538 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 538 Με αναψηλάφηση, μπορούν να προσβληθούν οι αποφάσεις [των ειρηνοδικείων,] των μονομελών και των πολυμελών πρωτοδικείων, των εφετείων και του Αρείου Πάγου εφόσον δικάζει κατ' ουσίαν.».
39Άρθρο 50 Προθεσμία άσκησης πρόσθετων λόγων αναψηλάφησης - Τροποποίηση άρθρου 547 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 547 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί στοιχείων δικογράφου της αναψηλάφησης και των πρόσθετων λόγων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 2, οι λέξεις «προς το οποίο απευθύνεται η αναψηλάφηση και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από αυτό, κοινοποιείται σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η αναψηλάφηση τριάντα ημέρες πριν από τη συζήτησή της» αντικαθίστανται	Το άρθρο 547 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 547 1. Το έγγραφο της Αναψηλάφησης πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται κατά τα άρθρα 118 έως 120, να αναφέρει την προσβαλλόμενη απόφαση, τους λόγους της Αναψηλάφησης, τα γεγονότα από τα οποία προκύπτει η τήρηση της προθεσμίας, αίτηση για εξαφάνιση, ολική ή εν μέρει, της προσβαλλόμενης απόφασης, καθώς και αίτηση για την ουσία της υπόθεσης.

από τις λέξεις «μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης του ενδίκου μέσου προς το οποίο απευθύνεται η αναψηλάφηση» και το άρθρο 547 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 547 Στοιχεία δικογράφου αναψηλάφησης - Προθεσμία και διαδικασία πρόσθετων λόγων αναψηλάφησης 1. Το έγγραφο της αναψηλάφησης πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται κατά τα άρθρα 118 έως 120, να αναφέρει την προσβαλλόμενη απόφαση, τους λόγους της αναψηλάφησης, τα γεγονότα από τα οποία προκύπτει η τήρηση της προθεσμίας, αίτηση για εξαφάνιση, ολική ή εν μέρει, της προσβαλλόμενης απόφασης, καθώς και αίτηση για την ουσία της υπόθεσης. 2. Πρόσθετοι λόγοι αναψηλάφησης ως προς τα ίδια κεφάλαια της απόφασης, όπως και εκείνα που αναγκαστικά συνεχονται μαζί τους, ασκούνται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης του ενδίκου μέσου προς το οποίο απευθύνεται η αναψηλάφηση.».	2. Πρόσθετοι Λόγοι Αναψηλάφησης ως προς τα ίδια κεφάλαια της απόφασης, όπως και εκείνα που αναγκαστικά συνεχονται μαζί τους, ασκούνται μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η Αναψηλάφηση και, αφού συνταχθεί έκθεση κάτω από αυτό, κοινοποιείται σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η Αναψηλάφηση τριάντα ημέρες πριν από τη συζήτησή της.».
40Άρθρο 51 Μεταβολή διαδικασίας αναψηλάφησης δίκης - Τροποποίηση άρθρου 548 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 548 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί διαδικασίας της κατ' αναψηλάφηση δίκης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο πρώτο εδάφιο, προστίθενται οι λέξεις «εκτός της παρ. 2 του άρθρου 260,» και γ) στο δεύτερο εδάφιο, γα) οι λέξεις «έως την έναρξη της συζήτησης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «το αργότερο κατά τη συζήτηση» και γβ) η λέξη «τρίτης» αντικαθίσταται από τη λέξη «πέμπτης» και το άρθρο 548 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 548 Διαδικασία της κατ' αναψηλάφηση δίκης	Το άρθρο 548 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 548 Στη διαδικασία της κατ' αναψηλάφηση δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 236, των παρ. 10 έως 13 του άρθρου 237, 240 έως 312, εδάφια πρώτο έως τρίτο της παρ. 1 του άρθρου 591 και της παρ. 4 του άρθρου 591, με την επιφύλαξη της ισχύος του άρθρου 591 για τις ειδικές διαδικασίες. Η κατάθεση των προτάσεων γίνεται έως την έναρξη της συζήτησης και η κατάθεση της προσθήκης σε αυτές έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση.».

Στη διαδικασία της κατ' αναψηλάφηση δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 236, των παρ. 10 έως 13 του άρθρου 237, 240 έως 312, εκτός της παρ. 2 του άρθρου 260, εδάφια πρώτο έως τρίτο της παρ. 1 του άρθρου 591 και της παρ. 4 του άρθρου 591, με την επιφύλαξη της ισχύος του άρθρου 591 για τις ειδικές διαδικασίες. Η κατάθεση των προτάσεων γίνεται το αργότερο κατά τη συζήτηση και η κατάθεση της προσθήκης σε αυτές έως τη δωδέκατη ώρα της πέμπτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση.».	
41Άρθρο 52 Απαράδεκτο των λόγων αναίρεσης - Αντικατάσταση παρ. 4 άρθρου 562 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Η παρ. 4 του άρθρου 562 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί απαράδεκτου των λόγων της αναίρεσης, αντικαθίσταται και το άρθρο 562 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 562 Αναίρεση - Λόγοι απαράδεκτου αναίρεσης 1. Είναι απαράδεκτος λόγος αναίρεσης κατά απόφασης του δικαστηρίου της παραπομπής, εφόσον με τον λόγο αυτόν προσβάλλεται η απόφαση κατά το τμήμα της εκείνο κατά το οποίο συμμορφώθηκε προς την αναιρετική. 2. Είναι απαράδεκτος λόγος αναίρεσης που στηρίζεται σε ισχυρισμό, ο οποίος δεν προτάθηκε νόμιμα στο δικαστήριο της ουσίας, εκτός αν πρόκειται: α) για παράβαση που δεν μπορεί να προβληθεί στο δικαστήριο της ουσίας, β) για σφάλμα που προκύπτει από την ίδια την απόφαση, γ) για ισχυρισμό που αφορά στη δημόσια τάξη, ή το δεδικασμένο. 3. Κανείς δεν μπορεί να δημιουργήσει λόγο αναίρεσης από τις δικές του πράξεις ή από πράξεις προσώπων που ενεργούν στο όνομά του, εκτός αν πρόκειται για λόγους που αφορούν τη δημόσια τάξη. 4. Κατ' εξαίρεση, ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, κατά πρόταση όμως που έχει περιληφθεί στην έγγραφη εισήγηση του άρθρου 571, λόγο αναίρεσης από εκείνους που αναφέρονται στους αριθμούς 1, 4, 14, 16, 17 και 19 του άρθρου 559.».	Η παρ. 4 του άρθρου 562 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «4. Κατ' εξαίρεση ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, λόγο αναίρεσης από εκείνους που αναφέρονται στους αριθμούς 1, 4, 14, 16, 17 και 19 του άρθρου 559. Ο Άρειος Πάγος με απλή διάταξή του, αν υπάρχουν λόγοι, οι οποίοι λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως κατά το πρώτο εδάφιο, καλεί τους διαδίκους να διατυπώσουν με υπόμνημα τις απόψεις τους στην οριζόμενη από αυτόν προθεσμία. Η γνωστοποίηση της διάταξης αυτής γίνεται με επιμέλεια του γραμματέα με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Η απόφαση δεν εκδίδεται πριν από τη συμπλήρωση της προθεσμίας αυτής.».
42Άρθρο 53	Η παρ. 3 του άρθρου 564 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής:

Σύντμηση της προθεσμίας άσκησης αναίρεσης κατά μη επιδοθείσας απόφασης - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 564 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 3 του άρθρου 564 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της προθεσμίας άσκησης αναίρεσης, οι λέξεις και ο αριθμός «δύο (2) έτη» αντικαθίστανται από τις λέξεις και τον αριθμό «ένα (1) έτος» και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής: «3. Αν η απόφαση δεν επιδόθηκε, η προθεσμία της αναίρεσης είναι ένα (1) έτος και αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που περατώνει τη δίκη.».	«3. Αν η απόφαση δεν επιδόθηκε, η προθεσμία της αναίρεσης είναι δύο (2) έτη και αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που περατώνει τη δίκη».
43Άρθρο 54 Στοιχεία του αναιρετηρίου δικογράφου - Τροποποίηση άρθρου 566 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 566 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του αναιρετηρίου, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, οι λέξεις «έγγραφο της αναίρεσης» αντικαθίστανται από τη λέξη «αναιρετήριο», γ) προστίθεται παρ. 1Α και το άρθρο 566 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 566 Στοιχεία αναιρετηρίου 1. Το αναιρετήριο πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται κατά τα άρθρα 118 έως 120, να αναφέρει την προσβαλλόμενη απόφαση, τους λόγους της αναίρεσης, αίτηση για την αναίρεση, ολική ή εν μέρει, της προσβαλλόμενης απόφασης και αίτηση για την ουσία της υπόθεσης. 1Α. Το αναιρετήριο δεν υπερβαίνει τις τριάντα (30) σελίδες, το δικόγραφο πρόσθετων λόγων τις είκοσι (20) σελίδες, των προτάσεων και των υπομνημάτων τις δέκα (10) σελίδες, της αίτησης αναστολής, κατά το άρθρο 565, τις πέντε (5) σελίδες. Στο όριο των προσδιοριζόμενων για τα ως άνω δικόγραφα σελίδων δεν περιλαμβάνονται τα στοιχεία των διαδικών μερών, η διαδικαστική διαδρομή της υπόθεσης και οι παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης. Σε περίπτωση ουσιώδους υπέρβασης του αριθμού αυτού, η Γραμματεία ενημερώνει τον Πρόεδρο του αρμόδιου Τμήματος ή της Ολομέλειας, ο οποίος με πράξη του, που εκδίδεται αμέσως μετά την κατάθεση και τον προσδιορισμό της δικασίμου του δικογράφου αυτού, καλεί τον πληρεξούσιο δικηγόρο να περιορίσει την έ-	Το άρθρο 566 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 566 1. Το έγγραφο της αναίρεσης πρέπει να περιέχει τα στοιχεία που απαιτούνται κατά τα άρθρα 118 έως 120, να αναφέρει την προσβαλλόμενη απόφαση, τους λόγους της αναίρεσης, αίτηση για την αναίρεση, ολική ή εν μέρει, της προσβαλλόμενης απόφασης και αίτηση για την ουσία της υπόθεσης. 2. Αν με το ίδιο αναιρετήριο προσβάλλονται δύο ή περισσότερες αποφάσεις πρωτοβάθμιου και δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, η κατάθεσή του πρέπει να γίνεται στο καθένα από τα δικαστήρια αυτά.».

κταση του δικογράφου στους ανωτέρω αριθμούς σελίδων εντός προθεσμίας η οποία δεν υπερβαίνει τον έναν (1) μήνα. Η πρόσκληση του δικηγόρου, η οποία μπορεί να γίνει με κάθε τρόπο από τον αρμόδιο γραμματέα, βεβαιώνεται από τον ίδιο με καταχώριση σχετικής σημείωσης στον φάκελο της δικογραφίας, την οποία χρονολογεί και υπογράφει. Τα ως άνω προσαρμοσμένα δικόγραφα είναι τα μόνα που λαμβάνονται υπόψη για την εκδίκαση της υπόθεσης και επιδίδονται στους διαδίκους σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις. Εμπρόθεσμη επίδοση του αρχικού, μη προσαρμοσμένου, δικογράφου, πριν από την κατά τα ανωτέρω προσαρμογή του, θεωρείται έγκυρη. Στην περίπτωση αυτή, το προσαρμοσμένο δικόγραφο δεν επιδίδεται και ο αρμόδιος γραμματέας γνωστοποιεί με κάθε πρόσφορο μέσο στους διαδίκους την κατάθεσή του και καταχωρίζει σχετική βεβαίωση σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο. Ως άσκηση του οικείου δικονομικού δικαιώματος νοείται σε κάθε περίπτωση η κατάθεση του αρχικού δικογράφου. Σε περίπτωση μη προσαρμογής του οικείου δικογράφου στο προβλεπόμενο, ως ανωτέρω, όριο σελίδων, δεν λαμβάνονται υπόψη λόγοι ή ισχυρισμοί, που περιλαμβάνονται στις πλεονάζουσες σελίδες αυτού. Με τον Κανονισμό λειτουργίας του Αρείου Πάγου, θεσπίζονται ειδικότερες ρυθμίσεις για τη μορφή και το περιεχόμενο των δικογράφων. 2. Αν με το ίδιο αναιρετήριο προσβάλλονται δύο ή περισσότερες αποφάσεις πρωτοβάθμιου και δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, η κατάθεσή του πρέπει να γίνεται στο καθένα από τα δικαστήρια αυτά.».	
44Άρθρο 55 Αναίρεση - Προσδιορισμός δικασίμου - Τροποποίηση άρθρου 568 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 568 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του προσδιορισμού της δικασίμου αναίρεσης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, β) στο πρώτο εδάφιο, ι) στην αρχή προστίθενται οι λέξεις «Μέχρι την εφαρμογή του ηλεκτρονικού φακέλου δικογραφίας», ιι) πριν από τη λέξη «διάδικος» προστίθεται η λέξη «ανααιρεσίων», ιiii) η λέξη «προσάγει» αντικαθίσταται από τη λέξη «προσκομίζει», ββ) προστίθεται τρίτο εδάφιο, γ) στην παρ. 2, η περ. β) καταργείται, δ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 4, οι λέξεις «τουλάχιστον εξήντα ημέρες πριν από τη δικάσιμο, αν όλοι οι διάδικοι που καλούνται διαμένουν στην Ελλάδα και τουλάχιστον ενενήντα ημέρες, αν κάποιος από τους διαδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη» αντικαθίστανται από	Το άρθρο 568 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 568 1. Για να προσδιοριστεί δικάσιμος ο διάδικος που επισπεύδει τη συζήτηση προσάγει στη γραμματεία του Αρείου Πάγου επικυρωμένο αντίγραφο της αναίρεσης, των προσβαλλόμενων αποφάσεων, των εισαγωγικών εγγράφων της κύριας δίκης ή των παρεμπιπτούσων δικών και των προτάσεων του ίδιου και των άλλων διαδίκων, αν είναι απαραίτητες για να διαγνωστεί η βασιμότητα των λόγων αναίρεσης που περιέχονται στο κύριο δικόγραφο ή στο πρόσθετο αναιρετήριο, καθώς και συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο του εντολέα του. Δύο αντίγραφα των εγγράφων αυτών κατατίθενται ατελώς.» 2. Η γραμματεία του Αρείου Πάγου υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση τα έγγραφα που κατατέθηκαν στον πρόεδρο του Αρείου Πάγου, ο οποίος ορίζει το αρμόδιο τμήμα, και ο πρόεδρος του τμήματος με απλή σημείωση στο αντίγραφο της αναίρεσης που έχει κατατεθεί ορίζει:

τις λέξεις «στην προθεσμία του δευτέρου εδαφίου της παρ. 2Α του άρθρου 495» και το άρθρο 568 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 568 Αναίρεση - Προσδιορισμός δικασίμου 1. Μέχρι την εφαρμογή του ηλεκτρονικού φακέλου δικογραφίας, για να προσδιοριστεί δικάσιμος ο αναιρεσείων διάδικος που επισπεύδει τη συζήτηση προσκομίζει στη γραμματεία του Αρείου Πάγου επικυρωμένο αντίγραφο της αναίρεσης, των προσβαλλόμενων αποφάσεων, των εισαγωγικών εγγράφων της κύριας δίκης ή των παρεμπιπτούσων δικών και των προτάσεων του ίδιου και των άλλων διαδίκων, αν είναι απαραίτητες για να διαγνωστεί η βασιμότητα των λόγων αναίρεσης που περιέχονται στο κύριο δικόγραφο ή στο πρόσθετο αναιρετήριο, καθώς και συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο του εντολέα του. Δύο αντίγραφα των εγγράφων αυτών κατατίθενται ατελώς. Ειδικά όταν ο διάδικος είναι φυσικό πρόσωπο, η πληρεξουσιότητα μπορεί να παρέχεται και με ψηφιακή εξουσιοδότηση, η οποία εκδίδεται μέσω της ενιαίας ψηφιακής πύλης της δημόσιας διοίκησης (gov.gr) και αποστέλλεται ηλεκτρονικά στο Δικαστήριο. 2. Η γραμματεία του Αρείου Πάγου υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση τα έγγραφα που κατατέθηκαν στον πρόεδρο του Αρείου Πάγου, ο οποίος ορίζει το αρμόδιο τμήμα, και ο πρόεδρος του τμήματος με απλή σημείωση στο αντίγραφο της αναίρεσης που έχει κατατεθεί ορίζει: α) δικάσιμο της υπόθεσης, β) [Καταργείται] γ) εισηγητή αρεοπαγίτη προς τον οποίον διαβιβάζεται ο φάκελος της δικογραφίας για τους σκοπούς του άρθρου 571. 3. Η δικάσιμος ορίζεται σε χρόνο που παρέχει επαρκή προθεσμία για την επίδοση και την προπαρασκευή της συζήτησης της υπόθεσης. 4. Αν ο αναιρεσείων επισπεύδει τη συζήτηση, η κλήση συντάσσεται κάτω από το αντίγραφο του δικογράφου που έχει κατατεθεί και επιδίδεται με επιμέλειά του στους αντιδίκους στην προθεσμία του δευτέρου εδαφίου της παρ. 2Α του άρθρου 495. Αν ο αναιρεσίβλητος επισπεύδει τη συζήτηση ή την επισπεύδει άλλος διάδικος εκτός από τον αναιρεσείοντα, η κλήση επιδίδεται μέσα στην ίδια προθεσμία με επιμέλεια εκείνου που επισπεύδει τη συζήτηση, στον αναιρεσείοντα και τους άλλους διαδίκους.».	α) δικάσιμο της υπόθεσης, β) την προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να επιδοθεί η κλήση για συζήτηση, γ) εισηγητή αρεοπαγίτη προς τον οποίον διαβιβάζεται ο φάκελος της δικογραφίας για τους σκοπούς του άρθρου 571. 3. Η δικάσιμος ορίζεται σε χρόνο που παρέχει επαρκή προθεσμία για την επίδοση και την προπαρασκευή της Συζήτησης της υπόθεσης. 4. Αν ο αναιρεσείων επισπεύδει τη Συζήτηση, η κλήση συντάσσεται κάτω από το αντίγραφο του δικογράφου που έχει κατατεθεί και επιδίδεται με επιμέλειά του στους αντιδίκους, τουλάχιστον εξήντα ημέρες πριν από τη δικάσιμο, αν όλοι οι διάδικοι που καλούνται διαμένουν στην Ελλάδα και τουλάχιστον ενενήντα ημέρες, αν κάποιος από τους διαδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη. Αν ο αναιρεσίβλητος επισπεύδει τη Συζήτηση ή την επισπεύδει άλλος διάδικος εκτός από τον αναιρεσείοντα, η κλήση επιδίδεται μέσα στην ίδια προθεσμία με επιμέλεια εκείνου που επισπεύδει τη Συζήτηση, στον αναιρεσείοντα και τους άλλους διαδίκους.».
--	--

Άρθρο 56 Πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης - Τροποποίηση παρ.2 άρθρου 569 Στο άρθρο 569 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί των πρόσθετων λόγων αναίρεσης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 2: βα) το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται, ββ) το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται, βγ) στο τρίτο εδάφιο οι λέξεις «των τριάντα ημερών» διαγράφονται και το άρθρο 569 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 569 Πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης 1. Πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης είναι παραδεκτοί, και αν η αίτηση της αναίρεσης δεν περιέχει λόγο τυπικά παραδεκτό και ορισμένο. 2. Οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης ως προς τα ίδια κεφάλαια της προσβαλλόμενης απόφασης και τα κεφάλαια εκείνα που αναγκαστικά συνέχονται με αυτά, ασκούνται μόνο με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεση της αναίρεσης, προσδιορίζονται στην ίδια δικάσιμο με την αναίρεση και επιδίδονται μέσα στην ίδια προθεσμία. Η επίδοση μπορεί να γίνει και στον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσιβλήτου, αν αυτός επισπεύδει τη συζήτηση. Αντίγραφα των προσθέτων λόγων, τα οποία εκδίδονται ατελώς, αφού κατατεθούν από τον αναιρεσιβλήτο, παραδίδονται από τον γραμματέα του Αρείου Πάγου ένα στον εισηγητή της υπόθεσης για τους σκοπούς του άρθρου 571 και ένα στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μέσα στην παραπάνω προθεσμία. Τα ίδια εφαρμόζονται και όταν τη συζήτηση επισπεύδει ο αναιρεσιβλήτος ή ο άλλος διάδικος εκτός από τον αναιρεσιβλήτο.»	Το άρθρο 569 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 569 1. Πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης είναι παραδεκτοί, και αν η αίτηση της αναίρεσης δεν περιέχει λόγο τυπικά παραδεκτό και ορισμένο. 2. Οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης ως προς τα ίδια κεφάλαια της προσβαλλόμενης απόφασης και τα κεφάλαια εκείνα που αναγκαστικά συνέχονται με αυτά, ασκούνται μόνο με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου, τριάντα (30) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση της αναίρεσης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 281, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση. Αντίγραφο του δικογράφου των πρόσθετων λόγων επιδίδεται πριν από την ίδια προθεσμία στον αναιρεσιβλήτο και τους άλλους διαδίκους. Η επίδοση μπορεί να γίνει και στον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσιβλήτου, αν αυτός επισπεύδει τη συζήτηση. Αντίγραφα των προσθέτων λόγων, τα οποία εκδίδονται ατελώς, αφού κατατεθούν από τον αναιρεσιβλήτο, παραδίδονται από τον γραμματέα του Αρείου Πάγου ένα στον εισηγητή της υπόθεσης για τους σκοπούς του άρθρου 571 και ένα στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μέσα στην παραπάνω προθεσμία των τριάντα ημερών. Τα ίδια εφαρμόζονται και όταν τη συζήτηση επισπεύδει ο αναιρεσιβλήτος ή ο άλλος διάδικος εκτός από τον αναιρεσιβλήτο.»
45Άρθρο 57 Προθεσμία κατάθεσης προτάσεων επί αίτησης αναίρεσης - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 570 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 570 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της κατάθεσης προτάσεων επί αίτησης αναίρεσης, η λέξη «τρίτης» αντικαθίσταται από τη λέξη «πέμπτης» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Οι διάδικοι δεν είναι υποχρεωμένοι να καταθέσουν προτάσεις, εκτός αν προβάλλονται ενστάσεις ως προς το παραδεκτό και το εμπρόθεσμο της αίτησης της αναίρεσης και των πρόσθετων λόγων. Σε αυτή την περίπτωση, ο προβάλλων τις ενστάσεις διάδικος καταθέτει τις προτάσεις του είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Σε κάθε άλλη περίπτωση, οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να καταθέτουν υπόμνημα έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση, εφόσον παρέστησαν σε αυτή.»	Η παρ. 1 του άρθρου 570 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «1. Οι διάδικοι δεν είναι υποχρεωμένοι να καταθέσουν προτάσεις, εκτός αν προβάλλονται ενστάσεις ως προς το παραδεκτό και το εμπρόθεσμο της αίτησης της αναίρεσης και των πρόσθετων λόγων. Σε αυτή την περίπτωση, ο προβάλλων τις ενστάσεις διάδικος καταθέτει τις προτάσεις του είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Σε κάθε άλλη περίπτωση, οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να καταθέτουν υπόμνημα έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση, εφόσον παρέστησαν σε αυτή.»

πριν από τη δικάσιμο. Σε κάθε άλλη περίπτωση, οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να καταθέτουν υπόμνημα έως τη δωδέκατη ώρα της πέμπτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση, εφόσον παρέστησαν σε αυτή.».	
46Άρθρο 58 Εισήγηση σχετικά με το παραδεκτό της αίτησης αναίρεσης - Αντικατάσταση άρθρου 571 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Το άρθρο 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του παραδεκτού της αναίρεσης, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 571 Αναίρεση - Έκθεση εισηγητή 1. Ο εισηγητής της υπόθεσης συντάσσει έκθεση για το παραδεκτό της αναίρεσης, καθώς και για το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της, και την καταθέτει στη γραμματεία του Αρείου Πάγου οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. 2. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να πληροφορηθούν το περιεχόμενο της έκθεσης του εισηγητή.».	Το άρθρο 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 571 1. Αν ο εισηγητής κρίνει ότι η αναίρεση είναι απαράδεκτη ή ότι όλοι οι λόγοι της, αρχικοί και πρόσθετοι, είναι απαράδεκτοι ή προδήλως αβάσιμοι, εισηγείται προφορικά σε τριμελές συμβούλιο, απαρτιζόμενο από τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ή το νόμιμο αναπληρωτή του και από δύο Αρεοπαγίτες, χωρίς κλήτευση των διαδίκων, την απόρριψη της αναίρεσης. Αν το συμβούλιο αποδεχθεί ομόφωνα την πρόταση του εισηγητή, εκδίδει διάταξη με την οποία ματαιώνεται η συζήτηση της υπόθεσης. Με την ίδια διάταξη επιδικάζεται στον αναιρεσίβλητο δικαστική δαπάνη, αν αυτός είχε καταθέσει προτάσεις, ενώ η αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου του υπολογίζεται στο μισό του ελάχιστου ορίου και ορίζεται παράβολο τριακοσίων (300) έως εννιακόσια (900) ευρώ. Επί εργατικών υποθέσεων το παράβολο μπορεί να μειωθεί έως το ποσό των διακοσίων (200) ευρώ. Τα ποσά των δύο προηγούμενων εδαφίων μπορούν να αυξομειώνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Με επιμέλεια του γραμματέα σημειώνεται ο αριθμός της διάταξης του συμβουλίου στο πινάκιο και στο φάκελο της υπόθεσης και επιδίδεται κυρωμένο αντίγραφο της στον α-ναιρεσείοντα ή στο δικηγόρο που υπογράφει την αναίρεση ή τους πρόσθετους λόγους μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την έκδοσή της. 2. Αν εκδοθεί διάταξη της προηγούμενης παραγράφου, με την οποία ματαιώνεται η συζήτηση της υπόθεσης, μπορεί ο αναιρεσείων να ζητήσει με αίτηση του να συζητηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο. Η αίτηση υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την επίδοση της διάταξης και κατατίθεται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου, η οποία συντάσσει σχετική έκθεση στο βιβλίο της παραγράφου 3. Στην αίτηση επισυνάπτεται με ποινή απαραδέκτου διπλότυπο της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, από το οποίο προκύπτει η κατάσταση του παράβολου που έχει ορισθεί με τη διάταξη. Ο αριθμός και η χρονολογία της έκθεσης σημειώνονται στο πρωτότυπο της αίτησης από τον

	συντάσσοντα την έκθεση, ο οποίος υπογράφει τη σχετική σημείωση. Η υπόθεση συζητείται κατά την ορισθείσα δικάσιμο. Στη σύνθεση του δικαστηρίου δεν μετέχουν τα μέλη του συμβουλίου της παραγράφου 1. Αν το δικαστήριο κρίνει παραδεκτή την αίτηση, ακυρώνει τη διάταξη του συμβουλίου και δικάζει την αναίρεση. Αν το δικαστήριο απορρίψει την αίτηση για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ως απαράδεκτη ή κρίνει μεν παραδεκτή την αίτηση, απορρίψει όμως στο σύνολό της την αναίρεση, διατάσσει συγχρόνως την εισαγωγή του παράβολου στο δημόσιο ταμείο ως δημόσιο έσοδο. Αλλιώς το παράβολο επιστρέφεται στον καταθέσαντα. Αν δεν υποβληθεί εμπρόθεσμα αίτηση για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ή η υποβληθείσα αίτηση απορριφθεί ως απαράδεκτη η αίτηση αναίρεσης θεωρείται πως δεν ασκήθηκε. 3. Αν ο εισηγητής δεν εισηγηθεί την απόρριψη της αναίρεσης ή δεν εκδοθεί απορριπτική διάταξη του συμβουλίου σύμφωνα με την παρ. 1 ή αν ο ανααιρεσίων υποβάλει αίτηση να συζητηθεί η υπόθεση στο ακροατήριο, σύμφωνα με την παρ. 2, η υπόθεση συζητείται κατά την ορισθείσα δικάσιμο. 4. Οι διατάξεις του συμβουλίου που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό και οι αιτήσεις για συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο καταχωρίζονται σε ειδικά βιβλία που τηρούνται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου.».
47Άρθρο 59 Περιορισμός των διατάξεων που εφαρμόζονται αναλόγως στη διαδικασία ανααιρετικής δίκης - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 573 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 1 του άρθρου 573 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της διαδικασίας της ανααιρετικής δίκης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) προστίθενται οι λέξεις «εκτός της παρ. 2 του άρθρου 260,» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 573 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 573 Διαδικασία δίκης για την αναίρεση 1. Στη διαδικασία της δίκης για την αναίρεση εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 233 έως 236, 242 παρ. 2, 245, 246, 252 έως 261, εκτός της παρ. 2 του άρθρου 260, 286 έως 308, 310 και 312 έως 334. 2. Τους εισαγγελείς, όταν έχουν την ιδιότητα του διαδίκου, εκπροσωπεί ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου.».	Η παρ. 1 του άρθρου 573 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «1. Στη διαδικασία της δίκης για την αναίρεση εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 233 έως 236, "242 παρ.2" 245, 246, 252 έως 261, 286 έως 308, 310 και 312 έως 334. 2. Τους εισαγγελείς, όταν έχουν την ιδιότητα του διαδίκου, εκπροσωπεί ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου.».

48Άρθρο 60 Απόρριψη της αναίρεσης σε περίπτωση ερημοδικίας - Αντικατάσταση παρ. 2 άρθρου 576 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 2 του άρθρου 576 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί ερημοδικίας στην αναίρεση, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο δεύτερο εδάφιο μετά το διαζευκτικό «ή» προστίθεται η λέξη «δεν», β) το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Αν ο αντίδικος εκείνου που επέσπευσε τη συζήτηση δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτή με τον τρόπο που ορίζει ο νόμος, ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα. Αν η κλήση για τη συζήτηση δεν επιδόθηκε καθόλου ή δεν επιδόθηκε νόμιμα ή εμπρόθεσμα ο Άρειος Πάγος κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση και η υπόθεση επαναφέρεται για συζήτηση με νέα κλήτευση. Στην αντίθετη περίπτωση προχωρεί στη συζήτηση παρά την απουσία εκείνου που έχει κλητευθεί.».	Η παρ. 2 του άρθρου 576 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «2. Αν ο αντίδικος εκείνου που επέσπευσε τη συζήτηση δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτήν με τον τρόπο που ορίζει ο νόμος, ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα. Αν η κλήση για τη συζήτηση δεν επιδόθηκε καθόλου ή δεν επιδόθηκε νόμιμα ή εμπρόθεσμα ο Άρειος Πάγος κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση και η υπόθεση επαναφέρεται για συζήτηση με νέα κλήτευση. Στην αντίθετη περίπτωση προχωρεί στη συζήτηση παρά την απουσία εκείνου που έχει κλητευθεί.».
49Άρθρο 61 Προσθήκη διάταξης που εφαρμόζεται αναλόγως - Τροποποίηση παρ. 4 άρθρου 591 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 4 του άρθρου 591 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί ειδικών διαδικασιών, α) μετά από τις λέξεις «αν είναι αναγκαίο» προστίθενται οι λέξεις «με διάταξή του,», β) οι λέξεις «της παρ. 8 του άρθρου 237» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των παρ. 5 και 8 του άρθρου 237» και η παρ. 4 διαμορφώνεται ως εξής: «4. Το δικαστήριο, αν είναι αναγκαίο, με διάταξή του, διατάσσει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη κατ' ανάλογη εφαρμογή των παρ. 5 και 8 του άρθρου 237.».	Η παρ. 4 του άρθρου 591 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «4. Το δικαστήριο, αν είναι αναγκαίο, διατάσσει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη κατ' ανάλογη εφαρμογή της παρ. 8 του άρθρου 237.»
50Άρθρο 62 Διαφορές από αμοιβές πιστοποιημένων εκτιμητών - Τροποποίηση περ. γ) παρ. 5 άρθρου 614 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας	Η παρ. 5 του άρθρου 614 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «5. Διαφορές από αμοιβές είναι: α) οι διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, άμισθων

Στην περ. γ) της παρ. 5 του άρθρου 614 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί διαφορών από αμοιβές, πριν από τη λέξη «εκτιμητών» προστίθενται οι λέξεις «εκτιμητών και πιστοποιημένων» και η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής: «5. Διαφορές από αμοιβές είναι: α) οι διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα δικηγόρων, συμβολαιογράφων, άμισθων δικαστικών επιμελητών, γιατρών, οδοντογιατρών, κτηνιάτρων, διπλωματούχων μαιών, μηχανικών και χημικών διπλωματούχων ανώτατων και ανώτερων σχολών, νόμιμα διορισμένων μεσιτών ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών και των πελατών τους ή των καθολικών διαδόχων τους, όπως και αν χαρακτηρίζεται η μεταξύ τους σχέση και ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή τον τρόπο της καταβολής της, β) οι διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα διαιτητών, διαμεσολαβητών, εκτελεστών διαθήκης, κηδεμόνων σχολάζουσας κληρονομιάς, διαχειριστών σε ιδιοκτησίες κατ' ορόφους ή διαχειριστών που διορίζονται από δικαστική αρχή, εκκαθαριστών εταιριών ή νομικών προσώπων ή κληρονομιών ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών και των προσώπων που έχουν την υποχρέωση να καταβάλουν ή των καθολικών διαδόχων τους, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή τον τρόπο καταβολής της και γ) οι διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των μαρτύρων που εξετάσθηκαν ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου ή διαιτητών, όπως και των πραγματογνωμόνων, διαιτητών πραγματογνωμόνων, εκτιμητών, διερμηνέων, μεσεγγυούχων και φυλάκων, όπως και αν διορίσθηκαν ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών και των προσώπων που έχουν την υποχρέωση καταβολής ή των καθολικών διαδόχων τους.»	δικαστικών επιμελητών, γιατρών, οδοντογιατρών, κτηνιάτρων, διπλωματούχων μαιών, μηχανικών και χημικών διπλωματούχων ανώτατων και ανώτερων σχολών, νόμιμα διορισμένων μεσιτών ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών και των πελατών τους ή των καθολικών διαδόχων τους, όπως και αν χαρακτηρίζεται η μεταξύ τους σχέση και ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή τον τρόπο της καταβολής της, β) οι διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα διαιτητών, διαμεσολαβητών, εκτελεστών διαθήκης, κηδεμόνων σχολάζουσας κληρονομιάς, διαχειριστών σε ιδιοκτησίες κατ' ορόφους ή διαχειριστών που διορίζονται από δικαστική αρχή, εκκαθαριστών εταιριών ή νομικών προσώπων ή κληρονομιών ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών και των προσώπων που έχουν την υποχρέωση να καταβάλουν ή των καθολικών διαδόχων τους, ανεξάρτητα από το αν υπάρχει ή όχι συμφωνία για τον καθορισμό της αμοιβής ή τον τρόπο καταβολής της και γ) οι διαφορές για τις αμοιβές, τις αποζημιώσεις και τα έξοδα των μαρτύρων που εξετάσθηκαν ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου ή διαιτητών, όπως και των πραγματογνωμόνων, διαιτητών πραγματογνωμόνων, εκτιμητών, διερμηνέων, μεσεγγυούχων και φυλάκων, όπως και αν διορίσθηκαν ή των καθολικών διαδόχων όλων αυτών και των προσώπων που έχουν την υποχρέωση καταβολής ή των καθολικών διαδόχων τους.»
51Άρθρο 64 Αρμόδιος για την έκδοση διαταγής πληρωμής - Αντικατάσταση άρθρου 625 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Το άρθρο 625 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του αρμόδιου για την έκδοση διαταγής πληρωμής, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 625 Αρμόδιος για την έκδοση διαταγής πληρωμής Τη διαταγή πληρωμής εκδίδει δικηγόρος, μέλος του δικηγορικού συλλόγου της περιφέρειας του πρωτοδικείου στο οποίο	Το άρθρο 625 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 625 Αρμόδιος δικαστής για την έκδοση διαταγής πληρωμής Αρμόδιος να εκδώσει διαταγή πληρωμής είναι ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου. Για την έκδοση διαταγής πληρωμής δεν γίνεται συζήτηση στο ακροατήριο.»

δωσιδικεί η διαφορά. Αν για οποιονδήποτε λόγο δεν είναι δυνατόν να οριστεί δικηγόρος του ως άνω συλλόγου, τη διαταγή πληρωμής εκδίδει δικηγόρος μέλος δικηγορικού συλλόγου της περιφέρειας του αντίστοιχου εφετείου που δωσιδικεί η διαφορά. Ο αρμόδιος δικηγόρος ορίζεται με πράξη του οικείου δικηγορικού συλλόγου που μπορεί να εκδίδεται και ηλεκτρονικά.».	
52 Άρθρο 65 Στοιχεία αίτησης για την έκδοση διαταγής πληρωμής - Τροποποίηση άρθρου 626 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 626 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί έκδοσης διαταγής πληρωμής και στοιχείων αιτήσεως, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται, γ) προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 626 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 626 Έκδοση διαταγής πληρωμής - Στοιχεία αίτησης - Προϋποθέσεις διορισμού δικηγόρων 1. Η διαταγή πληρωμής εκδίδεται ύστερα από αίτηση του δικαιούχου της απαίτησης. 2. Η αίτηση πρέπει να περιέχει: α) όσα ορίζουν τα άρθρα 117 ή 118 και η παρ. 1 του άρθρου 119, β) αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής και γ) την απαίτηση και το ακριβές ποσό των χρημάτων ή των χρεογράφων με τους τυχόν οφειλόμενους τόκους των οποίων ζητείται η καταβολή. 3. Στην αίτηση πρέπει να αναφέρονται και να επισυνάπτονται και όλα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση και το ποσό της. 4. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης καθορίζονται οι προϋποθέσεις διορισμού των δικηγόρων του άρθρου 625, τα ειδικά προσόντα τους, ο τρόπος κατάθεσης των αιτήσεων, το ύψος της αποζημίωσης των δικηγόρων στις ως άνω περιπτώσεις, ο τρόπος, ο χρόνος και οι λοιποί όροι καταβολής της, καθώς και οι αναγκαίες εγγυήσεις για την αδιάβλητη επίλογη των δικηγόρων και κάθε άλλο ζήτημα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος.».	Το άρθρο 626 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 626 1. Η διαταγή πληρωμής εκδίδεται ύστερα από αίτηση του δικαιούχου της απαίτησης. Η αίτηση κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου και συντάσσεται κάτω από αυτήν έκθεση. 2. Η αίτηση πρέπει να περιέχει: α) όσα ορίζουν τα άρθρα 117 ή 118 και η παράγραφος 1 του άρθρου 119, β) αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής και γ) την απαίτηση και το ακριβές ποσό των χρημάτων ή των χρεογράφων με τους τυχόν οφειλόμενους τόκους των οποίων ζητείται η καταβολή. 3. Στην αίτηση πρέπει να αναφέρονται και να επισυνάπτονται και όλα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση και το ποσό της.»
53 Άρθρο 66 Διαδικασία έκδοσης διαταγής πληρωμής - Τροποποίηση άρθρου 627 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας	Το άρθρο 627 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 627

Στο εισαγωγικό εδάφιο του άρθρου 627 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ν. 503/1985, Α' 182), περί έκδοσης διαταγής πληρωμής και διαδικασίας εκδόσεως, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) η λέξη «δικαστής» αντικαθίσταται από τις λέξεις «ο ορισθείς δικηγόρος» και το άρθρο 627 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 627 Έκδοση διαταγής πληρωμής - Διαδικασία έκδοσης Ο ορισθείς δικηγόρος αποφασίζει το ταχύτερο σχετικά με την αίτηση, χωρίς να καλέσει τον οφειλέτη, έχει όμως το δικαίωμα: α) να καλεί τον αιτούντα για να του δώσει εξηγήσεις σχετικά με την αίτηση, β) να υποδείξει στον αιτούντα τις αναγκαίες συμπληρώσεις ή διορθώσεις της αίτησης, γ) αν ο αιτών επικαλείται ιδιωτικά έγγραφα, να ζητεί βεβαίωση της υπογραφής από συμβολαιογράφο ή μάρτυρες που εξετάζονται ενώπιον του.»	Ο δικαστής αποφασίζει το ταχύτερο σχετικά με την αίτηση, χωρίς να καλέσει τον οφειλέτη, έχει όμως το δικαίωμα: α) να καλεί τον αιτούντα για να του δώσει εξηγήσεις σχετικά με την αίτηση, β) να υποδείξει στον αιτούντα τις αναγκαίες συμπληρώσεις ή διορθώσεις της αίτησης, γ) αν ο αιτών επικαλείται ιδιωτικά έγγραφα, να ζητεί βεβαίωση της υπογραφής από συμβολαιογράφο ή μάρτυρες που εξετάζονται ενώπιον του.»
54 Άρθρο 67 Απόρριψη αίτησης για έκδοση διαταγής πληρωμής - Τροποποίηση άρθρου 628 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 628 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ν. 503/1985, Α' 182), περί απόρριψης της αίτησης για έκδοση διαταγής πληρωμής, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, β) αντικαθίσταται το εισαγωγικό εδάφιο, ββ) στην παρ. β), η λέξη «ζήτησε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «ζητήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 627», γ) στην παρ. 2, η λέξη «απόρριψη» αντικαθίσταται από τις λέξεις «απορριπτική πράξη», δ) στην παρ. 3 οι λέξεις «απόρριψης της αίτησης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «απορριπτικής πράξης» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 628 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 628 Έκδοση απορριπτικής πράξης επί αίτησης έκδοσης διαταγής πληρωμής 1. Ο ορισθείς δικηγόρος εκδίδει απορριπτική πράξη: α) αν δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση διαταγής πληρωμής,	Το άρθρο 628 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 628 1. Ο δικαστής απορρίπτει την αίτηση: α) αν δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοση διαταγής πληρωμής, β) αν ο αιτών δεν δίνει τις εξηγήσεις που του ζήτησε ή αρνείται να συμμορφωθεί προς τις υποδείξεις για τη συμπλήρωση ή διόρθωση της αίτησής του ή για τη βεβαίωση των υπογραφών ιδιωτικών εγγράφων. 2. Η απόρριψη σημειώνεται κάτω από την αίτηση και αναφέρεται με συντομία ο λόγος της απόρριψης. 3. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης δεν αποκλείεται η άσκηση αγωγής ή η υποβολή νέας αίτησης.»

β) αν ο αιτών δεν δίνει τις εξηγήσεις που του ζητήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 627 ή αρνείται να συμμορφωθεί προς τις υποδείξεις για τη συμπλήρωση ή διόρθωση της αίτησής του ή για τη βεβαίωση των υπογραφών ιδιωτικών εγγράφων. 2. Η απορριπτική πράξη σημειώνεται κάτω από την αίτηση και αναφέρεται με συντομία ο λόγος της απόρριψης. 3. Σε περίπτωση απορριπτικής πράξης δεν αποκλείεται η άσκηση αγωγής ή η υποβολή νέας αίτησης.».	
55Άρθρο 68 Αποδοχή της διαταγής πληρωμής - Τροποποίηση άρθρου 629 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 629 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ν. 503/1985, Α' 182), περί αποδοχής της αίτησης έκδοσης διαταγής πληρωμής, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) η λέξη «δικαστής» αντικαθίσταται από τη λέξη «δικηγόρος», γ) οι λέξεις «τον καταδικάζει στη» αντικαθίστανται από τη λέξη «τη» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 629 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 629 Αποδοχή της αίτησης έκδοσης διαταγής πληρωμής Ο δικηγόρος δέχεται την αίτηση κατά το μέρος που κατά την κρίση του είναι νομικά και πραγματικά βάσιμη, διατάσσει τον οφειλέτη να πληρώσει το οφειλόμενο ποσό και τη δικαστική δαπάνη. Κατά το μέρος που η αίτηση απορρίπτεται, εφαρμόζεται η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 628.».	Το άρθρο 629 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 629 Ο δικαστής δέχεται την αίτηση κατά το μέρος που κατά την κρίση του είναι νομικά και πραγματικά βάσιμη, διατάσσει τον οφειλέτη να πληρώσει το οφειλόμενο ποσό και τον καταδικάζει στη δικαστική δαπάνη. Κατά το μέρος που η αίτηση απορρίπτεται, εφαρμόζεται η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 628.»
56Άρθρο 69 Περιεχόμενο διαταγής πληρωμής - Τροποποίηση άρθρου 630 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 630 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ν. 503/1985, Α' 182), περί του περιεχομένου της διαταγής πληρωμής, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο πρώτο εδάφιο, βα) στην περ. α), η λέξη «δικαστή» αντικαθίσταται από τη λέξη	Το άρθρο 630 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 630 Η διαταγή πληρωμής καταρτίζεται εγγράφως και πρέπει να περιέχει: α) το ονοματεπώνυμο του δικαστή που εκδίδει τη διαταγή πληρωμής, β) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία, τη διεύθυνση, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου εκείνου που ζήτησε την έκδοση της διαταγής και αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας του και τον

«δικηγόρου», ββ) στην περ. η), η λέξη «δικαστή» αντικαθίσταται από τις λέξεις «εκδόσαντος δικηγόρου», γ) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 630 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 630 Περιεχόμενο της διαταγής πληρωμής Η διαταγή πληρωμής καταρτίζεται εγγράφως και πρέπει να περιέχει: α) το ονοματεπώνυμο του δικηγόρου που εκδίδει τη διαταγή πληρωμής, β) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία, τη διεύθυνση, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου εκείνου που ζήτησε την έκδοση της διαταγής και αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας του και τον αριθμό φορολογικού μητρώου γ) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία, τη διεύθυνση, καθώς και αν αυτό είναι εφικτό τον αριθμό φορολογικού μητρώου εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση και αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας του, καθώς και αν αυτό είναι εφικτό τον αριθμό φορολογικού του μητρώου, δ) την αιτία της πληρωμής, ε) το ποσό των χρημάτων ή των χρεογράφων που πρέπει να καταβληθεί, στ) διαταγή πληρωμής, ζ) υπόμνηση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται ότι έχει το δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στο άρθρο 636 και η) υπογραφή του δικαστή.»	αριθμό φορολογικού μητρώου γ) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία, τη διεύθυνση, καθώς και αν αυτό είναι εφικτό τον αριθμό φορολογικού μητρώου εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση και αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας του, καθώς και αν αυτό είναι εφικτό τον αριθμό φορολογικού του μητρώου, δ) την αιτία της πληρωμής, ε) το ποσό των χρημάτων ή των χρεογράφων που πρέπει να καταβληθεί, στ) διαταγή πληρωμής, ζ) υπόμνηση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται ότι έχει το δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στο άρθρο 636 και η) υπογραφή του δικαστή.»
57Άρθρο 70 Επίδοση διαταγής πληρωμής - Τροποποίηση άρθρου 630Α Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 630Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ν. 503/1985, Α' 182), περί επίδοσης διαταγής πληρωμής, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) διαγράφονται το τρίτο και το τέταρτο εδάφιο και το άρθρο 630Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 630Α Επίδοση της διαταγής πληρωμής	Το άρθρο 630Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 630Α Η διαταγή πληρωμής επιδίδεται σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από την έκδοσή της. Αν η επίδοση δεν γίνει μέσα στην προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου, η διαταγή πληρωμής παύει αυτοδικαίως να ισχύει. Μέσα στην ίδια προθεσμία αντίγραφο της σχετικής έκθεσης επίδοσης κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, ο δικαστής του οποίου εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής. Ο αρμόδιος γραμματέας υποχρεούται να

Η διαταγή πληρωμής επιδίδεται σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από την έκδοσή της. Αν η επίδοση δεν γίνει μέσα στην προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου, η διαταγή πληρωμής παύει αυτοδικαίως να ισχύει.».	καταχωρίσει τη χρονολογία της επίδοσης στο οικείο βιβλίο δημοσιεύσεων.».
58Άρθρο 71 Εκτελεστήριος τύπος διαταγής πληρωμής - Τροποποίηση άρθρου 631 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 631 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ν. 503/1985, Α' 182), περί της διαταγής πληρωμής ως τίτλου εκτελεστού και της κατ' εξαίρεση αναστολής εκτελεστότητας αυτού, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο πρώτο εδάφιο προστίθενται οι λέξεις «αφού περιαφεί τον εκτελεστήριο τύπο» και το άρθρο 631 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 631 Διαταγή πληρωμής ως εκτελεστός τίτλος Η διαταγή πληρωμής αποτελεί τίτλο εκτελεστό αφού περιαφεί τον εκτελεστήριο τύπο. Κατ' εξαίρεση αναστέλλεται η εκτελεστότητα διαταγής πληρωμής που εκδόθηκε κατά προσώπου με άγνωστη διαμονή ή με διαμονή ή έδρα στο εξωτερικό όσο διαρκεί η προθεσμία για την άσκηση ανακοπής σύμφωνα με το άρθρο 632, επιτρέπεται όμως να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 724.».	Το άρθρο 631 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 631 Η διαταγή πληρωμής αποτελεί τίτλο εκτελεστό. Κατ' εξαίρεση αναστέλλεται η εκτελεστότητα διαταγής πληρωμής που εκδόθηκε κατά προσώπου με άγνωστη διαμονή ή με διαμονή ή έδρα στο εξωτερικό όσο διαρκεί η προθεσμία για την άσκηση ανακοπής σύμφωνα με το άρθρο 632, επιτρέπεται όμως να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 724.»
59Άρθρο 72 Χορήγηση αναστολής εκτέλεσης σε ασκηθείσα ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής – Τροποποίηση παρ. 2 και προσθήκη παρ. 2Α στο άρθρο 633 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 633 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της άσκησης της ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 2, αα) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται, αβ) στο τρίτο εδάφιο, οι λέξεις «αποκτά δύναμη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «έχει συνέπειες», β) προστίθεται παρ. 2Α και οι παρ. 2 και 2Α διαμορφώνονται ως εξής: «2. Αν δεν έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή, εκείνος υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί η διαταγή πληρωμής μπορεί να επιδώσει πάλι τη διαταγή στον οφειλέτη, ο οποίος έχει το δικαίωμα να ασκήσει την ανακοπή μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) εργασίμων ημερών από τη νέα επίδοση. Η ανακοπή μπορεί να ασκηθεί και πριν από την ως άνω δεύτερη επίδοση. Αν περάσει άπρακτη και η παραπάνω προθεσμία, η	Η παρ. 2 του άρθρου 633 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, έχει ως εξής: «2. Αν δεν έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή, εκείνος υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί η διαταγή πληρωμής μπορεί να επιδώσει πάλι τη διαταγή στον οφειλέτη, ο οποίος έχει το δικαίωμα να ασκήσει την ανακοπή μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) εργασίμων ημερών από τη νέα επίδοση. Στην περίπτωση αυτή δεν χορηγείται η αναστολή εκτέλεσης, που προβλέπεται στις παρ. 3 και 4 του προηγούμενου άρθρου. Αν περάσει άπρακτη και η παραπάνω προθεσμία, η διαταγή πληρωμής αποκτά δύναμη δεδικασμένου και είναι δυνατό να προσβληθεί μόνο με αναψηλάφηση.».

διαταγή πληρωμής έχει συνέπειες δεδικασμένου και είναι δυνατό να προσβληθεί μόνο με αναψηλάφηση. 2Α. Με την επιφύλαξη του άρθρου 631 η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διαταγής πληρωμής. Το δικαστήριο όμως στο οποίο δωσιδικεί η διαφορά, μπορεί, κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., περί ασφαλιστικών μέτρων, να χορηγήσει αναστολή με ή χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί οριστική απόφαση για την ασκηθείσα ανακοπή. Η αναστολή αυτή δεν εμποδίζει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 724.»	
60Άρθρο 73 Διαδικασία έκδοσης διαταγής για την απόδοση της χρήσης μισθίου - Τροποποίηση άρθρου 637 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 637 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της έκδοσης διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο πρώτο εδάφιο, βα) μετά από τη λέξη «δυστροπία» προστίθενται οι λέξεις «ή παρέλευση του ορισμένου χρόνου διάρκειάς της» και ββ) μετά από τη λέξη «μίσθωσης» προστίθενται οι λέξεις «ή η λήξη της», γ) προστίθενται εδάφια, τέταρτο και πέμπτο, και το άρθρο 637, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 637 Έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου Κατά τις διατάξεις των άρθρων 638 έως 645, στις περιπτώσεις καθυστέρησης του μισθώματος από δυστροπία ή παρέλευσης του ορισμένου χρόνου διάρκειάς της, αν η έναρξη της μίσθωσης ή η λήξη της, αποδεικνύεται εγγράφως, και εφόσον έχει επιδοθεί έγγραφη όχληση με δικαστικό επιμελητή δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την κατάθεση της αίτησης, μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου ακινήτου. Η καταβολή των μισθωμάτων εντός του δεκαπενθήμερου, αποδεικνυόμενη εγγράφως, αποκλείει την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου, εκτός αν υπάρχει επανειλημμένη καθυστέρηση από δυστροπία. Επίδοση έγγραφης όχλησης απαιτείται μόνο την πρώτη φορά. Όσον αφορά στην έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου λόγω παρέλευσης του χρόνου διάρκειας της μίσθωσης, προϋπόθεση αποτελεί η επίδοση από τον εκμισθωτή εξώδικης πρόσκλησης απόδοσης του μισθίου, τουλάχιστον τρεις (3) μήνες πριν από την παρέλευσή του ή επί μισθώσεως που έχει καταστεί αορίστου χρόνου μετά τη λήξη της, τουλάχιστον τρεις (3)	Το άρθρο 637 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 637 Κατά τις διατάξεις των άρθρων 638 έως 645, στην περίπτωση καθυστέρησης του μισθώματος από δυστροπία, μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου ακινήτου, αν η έναρξη της μίσθωσης αποδεικνύεται εγγράφως, και εφόσον έχει επιδοθεί έγγραφη όχληση με δικαστικό επιμελητή δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την κατάθεση της αίτησης. Η καταβολή των μισθωμάτων εντός του δεκαπενθήμερου, αποδεικνυόμενη εγγράφως, αποκλείει την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου, εκτός αν υπάρχει επανειλημμένη καθυστέρηση από δυστροπία. Επίδοση έγγραφης όχλησης απαιτείται μόνο την πρώτη φορά.»

μήνες πριν από την επίδοση της διαταγής απόδοσης. Στην περίπτωση του τέταρτου εδαφίου, η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης μπορεί να αρχίσει μετά την παρέλευση δύο (2) μηνών από την επίδοση της διαταγής στον μισθωτή.».	
61Άρθρο 74 Αρμόδιος για την έκδοση διαταγής για την απόδοση της χρήσης μισθίου - Τροποποίηση άρθρου 638 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 638 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του αρμόδιου οργάνου για την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στον τίτλο διαγράφεται η λέξη «δικαστής», β) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δικηγόρος, μέλος του δικηγορικού συλλόγου της περιφέρειας του πρωτοδικείου του δικαστηρίου, στο οποίο δωσιδικεί η διαφορά» γ) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται και το άρθρο 638 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 638 Αρμόδιος για την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου Αρμόδιος για την έκδοση της διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου είναι δικηγόρος, μέλος του δικηγορικού συλλόγου της περιφέρειας του πρωτοδικείου του δικαστηρίου, στο οποίο δωσιδικεί η διαφορά. Αν για οποιοδήποτε λόγο δεν είναι δυνατόν να οριστεί δικηγόρος του ως άνω συλλόγου, τη διαταγή απόδοσης εκδίδει δικηγόρος μέλος δικηγορικού συλλόγου της περιφέρειας του αντίστοιχου εφετείου.».	Το άρθρο 638 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχει ως εξής: «Άρθρο 638 Αρμόδιος δικαστής για την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου Αρμόδιος για την έκδοση της διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου είναι ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου. Η αίτηση υποβάλλεται στο κατά το άρθρο 29 κατά τόπο αρμόδιο δικαστήριο.».
62Άρθρο 75 Κατάθεση αίτησης και προφορικά - Τροποποίηση παρ. 5 άρθρου 686 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 686 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), οι λέξεις «και με τις προτάσεις» αντικαθίστανται από τις λέξεις «και προφορικά» και η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής: «5. Κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και προφορικά. Στην περίπτωση του άρθρου 684 η αίτηση δικάζεται μόνον κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης.».	Η παρ. 5 του άρθρου 686 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) έχει ως εξής: «5. Κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και με τις προτάσεις. Στην περίπτωση του άρθρου 684 η αίτηση δικάζεται μόνον κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης.»

63Άρθρο 76

Διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης σε περίπτωση συντηρητικής κατάσχεσης - Τροποποίηση άρθρου 722 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Στο άρθρο 722 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί συντηρητικής κατάσχεσης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1 προστίθενται εδάφια, δεύτερο, τρίτο και τέταρτο και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 722 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 722

Συντηρητική κατάσχεση και μετατροπή σε αναγκαστική κατάσχεση

1. Όποιος έχει κατασχέσει συντηρητικώς κινητά ή ακίνητα ή εμπράγματα δικαιώματα επάνω σε αυτά, αν η αγωγή για την κύρια υπόθεση γίνει δεκτή και η σχετική απόφαση είναι εκτελεστή, έχει δικαίωμα, με βάση απόγραφο της απόφασης, να επιχειρήσει αναγκαστική εκτέλεση, χωρίς αναγκαστική κατάσχεσή τους. Ο πλειστηριασμός επισπεύδεται κατόπιν εντολής του στον δικαστικό επιμελητή, που δίνεται κατά το άρθρο 927. Ο δικαστικός επιμελητής συντάσσει εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών, αφότου παρέλθει η προθεσμία του άρθρου 926, απόσπασμα σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 955 και την παρ. 4 του άρθρου 995, που επιδίδεται στον καθ' ου η εκτέλεση και στον γραμματέα του Πρωτοδικείου επί κινητών ή στον υποθηκοφύλακα ή στον Προϊστάμενο του αρμόδιου Κτηματολογικού Γραφείου επί ακινήτων, οι οποίοι οφείλουν να ενεργήσουν σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 955 και την παρ. 2 του άρθρου 995, και καταθέτει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού την έκθεση της συντηρητικής κατάσχεσης, τις εκθέσεις επίδοσής της, την έκθεση περιγραφής του κατασχόμενου και εκτίμησης της αξίας του, τον εκτελεστό τίτλο, την έκθεση επίδοσης της επιταγής της εκτέλεσης και, εάν το κατασχόμενο είναι ακίνητο, το πιστοποιητικό βαρών καθώς και την έκθεση του πιστοποιημένου εκτιμητή. Η κατάθεση των εγγράφων αυτών και η δημοσίευση του αποσπάσματος από τον δικαστικό επιμελητή καθώς και οι πρόσθετες επιδόσεις του αποσπάσματος, που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 955 και στην παρ. 4 του άρθρου 995, γίνονται εντός των προθεσμιών που τάσσονται με τις διατάξεις αυτές, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως.

Το άρθρο 722 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί συντηρητικής κατάσχεσης, έχει ως εξής:

«Άρθρο 722

1. Όποιος έχει κατασχέσει συντηρητικώς κινητά ή ακίνητα ή εμπράγματα δικαιώματα επάνω σ' αυτά, αν η αγωγή για την κύρια υπόθεση γίνει δεκτή και η σχετική απόφαση είναι εκτελεστή, έχει δικαίωμα, με βάση Απόγραφο της απόφασης, να επιχειρήσει αναγκαστική εκτέλεση, χωρίς αναγκαστική κατάσχεσή τους.

2. Όποιος έχει κατασχέσει συντηρητικώς απαίτηση στα χέρια τρίτου γίνεται, από την τελεσιδικία της απόφασης που δέχεται την αγωγή για την κύρια υπόθεση, δικαιούχος ολόκληρης της απαίτησης ή μέρους της, ανάλογα με το περιεχόμενο της απόφασης.

3. Οι διαφορές που αναφέρονται στις παρ. 1 και 2 δικάζονται κατά τις διατάξεις του άρθρου 702 από το αρμόδιο, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, δικαστήριο.»

2. Όποιος έχει κατασχέσει συντηρητικώς απαίτηση στα χέρια τρίτου γίνεται, από την τελεσίδικία της απόφασης που δέχεται την αγωγή για την κύρια υπόθεση, δικαιούχος ολόκληρης της απαίτησης ή μέρους της, ανάλογα με το περιεχόμενο της απόφασης. 3. Οι διαφορές που αναφέρονται στις παρ. 1 και 2 δικάζονται κατά τις διατάξεις του άρθρου 702 από το αρμόδιο, σύμφωνα με το άρθρο αυτό, δικαστήριο.».	
64Άρθρο 78 Ανάλογη εφαρμογή διατάξεων - Τροποποίηση άρθρου 741 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 741 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί των εφαρμοζόμενων διατάξεων στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) προστίθενται οι λέξεις «, καθώς και οι περ. γ) έως στ) της παρ. 1 του άρθρου 591,» και το άρθρο 741 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 741 Εφαρμογή διατάξεων της εκούσιας δικαιοδοσίας Τα άρθρα 1 έως 590, καθώς και οι περ. γ) έως στ) της παρ. 1 του άρθρου 591, εφαρμόζονται και κατά τη διαδικασία των άρθρων 743 έως 781, εκτός αν είναι αντίθετα προς ειδικές διατάξεις ή δεν προσαρμόζονται στη διαδικασία αυτή.».	Το άρθρο 741 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί των εφαρμοζόμενων διατάξεων στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, έχει ως εξής: «Άρθρο 741 Τα άρθρα 1 έως 590 εφαρμόζονται και κατά τη διαδικασία των άρθρων 743 έως 781, εκτός αν είναι αντίθετα προς ειδικές διατάξεις ή δεν προσαρμόζονται στη διαδικασία αυτή.»
65Άρθρο 79 Ορισμός δικασίμου και κλητεύσεις - Τροποποίηση παρ. 1 και 3 άρθρου 748 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας 1. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του ορισμού δικασίμου και κλητεύσεων στην εκούσια δικαιοδοσία, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθενται οι λέξεις «που απευθύνεται στο δικαστήριο», β) οι λέξεις «στο δικαστήριο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του δικαστηρίου αυτού στον δικαστή» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Η αίτηση που απευθύνεται στο δικαστήριο υποβάλλεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση από τη γραμματεία του δικαστηρίου αυτού στον δι-	Η παρ. 1 και 3 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του ορισμού δικασίμου και κλητεύσεων στην εκούσια δικαιοδοσία, έχει ως εξής: «1. Η αίτηση υποβάλλεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση από τη γραμματεία στο δικαστήριο και αν πρόκειται για πολυμελές πρωτοδικείο, στον πρόεδρο, για να ορίσει δικάσιμο. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται το άρθρο 226. 3. Ο δικαστής που είναι αρμόδιος κατά την παράγραφο 1 μπορεί να διατάξει την κλήτευση τρίτων που έχουν έννομο συμφέρον από τη δίκη. Η κλήτευση γίνεται με κοινοποίηση αντιγράφου της αίτησης στο οποίο σημειώνεται ο προσδιορισμός της δικασίμου.»

καστή και αν πρόκειται για πολυμελές πρωτοδικείο, στον πρόεδρο, για να ορίσει δικάσιμο. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται το άρθρο 226.». 2. Στην παρ. 3 του άρθρου 748 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προστίθεται τρίτο εδάφιο και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής: «3. Ο δικαστής που είναι αρμόδιος κατά την παρ. 1 μπορεί να διατάξει την κλήτευση τρίτων που έχουν έννομο συμφέρον από τη δίκη. Η κλήτευση γίνεται με κοινοποίηση αντιγράφου της αίτησης στο οποίο σημειώνεται ο προσδιορισμός της δικασίμου. Κλήτευση από τον δικαστή δεν απαιτείται, όταν ο νόμος προβλέπει κοινοποίηση της αίτησης προς ορισμένο πρόσωπο και επ' αυτής σημειώνεται η δικάσιμος, οπότε αυτό δύναται να παρίσταται με μόνη την κατάθεση προτάσεων.».	
66Άρθρο 80 Ερημοδικία στην εκούσια δικαιοδοσία - Αντικατάσταση άρθρου 754 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Το άρθρο 754 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της ερημοδικίας στην εκούσια δικαιοδοσία, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 754 Ερημοδικία στην εκούσια δικαιοδοσία 1. Αν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στην ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο ο αιτών δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί, αλλά δεν μετέχει κανονικά στη συζήτηση, και εμφανισθεί ο καθ' ου η αίτηση ή ο τρίτος που έχει κλητευθεί ή έχει παρέμβει, η συζήτηση προχωρεί σαν να είχε εμφανιστεί ο αιτών και το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν. 2. Αν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στην ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο ο αιτών εμφανιστεί και μετέχει κανονικά στη συζήτηση, ενώ δεν εμφανισθεί ή εμφανισθεί, αλλά δεν μετέχει κανονικά στη συζήτηση, ο καθ' ου η αίτηση ή ο τρίτος που έχει κλητευθεί ή έχει παρέμβει, η συζήτηση προχωρεί σαν αυτός να είχε εμφανιστεί και το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν.».	Το άρθρο 754 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της ερημοδικίας στην εκούσια δικαιοδοσία, έχει ως εξής: «Άρθρο 754 Αν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στην ορισμένη για τη συζήτηση της αίτησης δικάσιμο δεν εμφανιστούν οι διάδικοι ή εμφανιστούν και δεν λάβουν κανονικά μέρος στη συζήτηση, η συζήτηση ματαιώνεται. Αν ο αιτών δεν εμφανιστεί ή εμφανιστεί αλλά δεν μετέχει κανονικά στη συζήτηση και εμφανισθεί ο καθ' ου η αίτηση ή ο τρίτος που έχει κλητευθεί ή έχει παρέμβει, η συζήτηση προχωρεί σαν να είχε εμφανιστεί ο αιτών και το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν.»

67Άρθρο 81 Διεύρυνση των προσώπων που δικαιούνται να ασκήσουν έφεση στην εκούσια δικαιοδοσία - Τροποποίηση άρθρου 761 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 761 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της ενεργητικής νομιμοποίησης έφεσης στην εκούσια δικαιοδοσία, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) μετά από τη λέξη «αίτηση» προστίθενται οι λέξεις «όταν αυτό προβλέπεται από τον νόμο, εκείνοι που κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή κατόπιν διαταγής του δικαστή κατά την παρ. 3 του άρθρου 748» και οι λέξεις «εκείνοι που προσεπικλήθηκαν στη δίκη,» και μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 761 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 761 Ενεργητική νομιμοποίηση στην έφεση στην εκούσια δικαιοδοσία Έφεση έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν και αν νίκησαν ο αιτών, εκείνος κατά του οποίου είχε στραφεί η αίτηση όταν αυτό προβλέπεται από τον νόμο, εκείνοι που κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή κατόπιν διαταγής του δικαστή κατά την παρ. 3 του άρθρου 748, εκείνοι που άσκησαν κύρια και πρόσθετη παρέμβαση, εκείνοι που προσεπικλήθηκαν στη δίκη, οι καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί τους, καθώς και ο εισαγγελέας πρωτοδικών.».	Το άρθρο 761 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της ενεργητικής νομιμοποίησης έφεσης στην εκούσια δικαιοδοσία, έχει ως εξής: «Άρθρο 761 Έφεση έχουν δικαίωμα να ασκήσουν και αν νίκησαν ο αιτών, εκείνος κατά του οποίου είχε στραφεί η αίτηση, εκείνοι που άσκησαν κύρια και Πρόσθετη παρέμβαση, οι καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί τους, καθώς και ο εισαγγελέας πρωτοδικών.»
68Άρθρο 81 Διεύρυνση των προσώπων που δικαιούνται να ασκήσουν έφεση στην εκούσια δικαιοδοσία - Τροποποίηση άρθρου 761 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 761 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της ενεργητικής νομιμοποίησης έφεσης στην εκούσια δικαιοδοσία, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) μετά από τη λέξη «αίτηση» προστίθενται οι λέξεις «όταν αυτό προβλέπεται από τον νόμο, εκείνοι που κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή κατόπιν διαταγής του δικαστή κατά την παρ. 3 του άρθρου 748» και οι λέξεις «εκείνοι που προσεπικλήθηκαν στη δίκη,» και μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 761 διαμορφώνεται ως εξής:	Το άρθρο 762 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της παθητικής νομιμοποίησης έφεσης στην εκούσια δικαιοδοσία, έχει ως εξής: «Άρθρο 762 Αν περισσότεροι έλαβαν μέρος στην πρωτόδικη δίκη, η έφεση που ασκεί ένας από αυτούς απευθύνεται κατά των άλλων ή των καθολικών διαδόχων ή των κληροδόχων τους.»

«Άρθρο 761 Ενεργητική νομιμοποίηση στην έφεση στην εκούσια δικαιοδοσία Έφεση έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν και αν νίκησαν ο αιτών, εκείνος κατά του οποίου είχε στραφεί η αίτηση όταν αυτό προβλέπεται από τον νόμο, εκείνοι που κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή κατόπιν διαταγής του δικαστή κατά την παρ. 3 του άρθρου 748, εκείνοι που άσκησαν κύρια και πρόσθετη παρέμβαση, εκείνοι που προσεπικλήθηκαν στη δίκη, οι καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί τους, καθώς και ο εισαγγελέας πρωτοδικών.».	
69Άρθρο 83 Ενεργητική νομιμοποίηση στην αίτηση για αναψηλάφηση στην εκούσια δικαιοδοσία - Τροποποίηση άρθρου 767 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 767 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της ενεργητικής νομιμοποίησης αναψηλάφησης στην εκούσια δικαιοδοσία, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο πρώτο εδάφιο, βα) οι λέξεις «στρέφεται η αίτηση» αντικαθίστανται από τις λέξεις «έχει στραφεί η αίτηση, όταν αυτό προβλέπεται από τον νόμο», ββ) μετά τη λέξη «αναιρεσίβλητος,» προστίθενται οι λέξεις «εκείνοι που κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή κατόπιν διαταγής του δικαστή κατά την παρ. 3 του άρθρου 748,», βγ) μετά τη λέξη «παρέμβαση,» προστίθενται οι λέξεις «εκείνοι που προσεπικλήθηκαν στη δίκη,» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 767 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 767 Ενεργητική νομιμοποίηση στην αναψηλάφηση στην εκούσια δικαιοδοσία Αναψηλάφηση δικαιούνται να ασκήσουν ο αιτών, εκείνος κατά του οποίου έχει στραφεί η αίτηση όταν αυτό προβλέπεται από τον νόμο, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, ο αναιρεσείων, ο αναιρεσίβλητος, εκείνοι που κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή κατόπιν διαταγής του δικαστή κατά την παρ. 3 του άρθρου 748, εκείνοι που άσκησαν κύρια και πρόσθετη παρέμβαση, εκείνοι που προσεπικλήθηκαν στη δίκη, οι καθολικοί και οι ειδικοί διάδοχοί τους και ο εισαγγελέας. Οι διατάξεις του άρθρου 762 εφαρμόζονται και εδώ. Ειδικά κατά την εφαρμογή της	Το άρθρο 767 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της ενεργητικής νομιμοποίησης αναψηλάφησης στην εκούσια δικαιοδοσία, έχει, ως εξής: «Άρθρο 767 Αναψηλάφηση δικαιούνται να ασκήσουν ο αιτών, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, ο αναιρεσείων, ο αναιρεσίβλητος, εκείνοι που άσκησαν κύρια και πρόσθετη παρέμβαση, οι καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί τους και ο εισαγγελέας. Οι διατάξεις του άρθρου 762 εφαρμόζονται και εδώ. Ειδικά κατά την εφαρμογή της περ. 11) του άρθρου 544 η αναψηλάφηση επιτρέπεται με την επιφύλαξη των όρων και περιορισμών που προβλέπονται στις επιμέρους διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, περί προστασίας της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξης, της πρόληψης του εγκλήματος, της προστασίας της υγείας ή ηθικής και της προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.»

περ. 11) του άρθρου 544 η αναψηλάφηση επιτρέπεται με την επιφύλαξη των όρων και περιορισμών που προβλέπονται στις επιμέρους διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, περί προστασίας της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξης, της πρόληψης του εγκλήματος, της προστασίας της υγείας ή ηθικής και της προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων.».	
70Άρθρο 84 Ενεργητική νομιμοποίηση στην αίτηση αναίρεσης στην εκούσια δικαιοδοσία - Τροποποίηση άρθρου 769 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 769 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της ενεργητικής νομιμοποίησης αναίρεσης στην εκούσια δικαιοδοσία, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο πρώτο εδάφιο, βα) οι λέξεις «στρέφεται η αίτηση» αντικαθίστανται από τις λέξεις «έχει στραφεί η αίτηση, όταν αυτό προβλέπεται από τον νόμο», ββ) μετά από τη λέξη «εφεσίβλητος,» προστίθενται οι λέξεις «εκείνοι που κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή κατόπιν διαταγής του δικαστή κατά την παρ. 3 του άρθρου 748,», βγ) μετά από τη λέξη «παρέμβαση,» προστίθενται οι λέξεις «εκείνοι που προσεπικλήθηκαν στη δίκη,», και μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 769 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 769 Ενεργητική νομιμοποίηση στην αναίρεση στην εκούσια δικαιοδοσία Αναίρεση έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν, και αν νίκησαν, ο αιτών, εκείνος κατά του οποίου έχει στραφεί η αίτηση όταν αυτό προβλέπεται από τον νόμο, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, εκείνοι που κλητεύθηκαν κατ' επιταγή του νόμου ή κατόπιν διαταγής του δικαστή κατά την παρ. 3 του άρθρου 748, εκείνοι που άσκησαν κύρια και πρόσθετη παρέμβαση, εκείνοι που προσεπικλήθηκαν στη δίκη, οι καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί τους, καθώς και ο εισαγγελέας πρωτοδικών. Οι διατάξεις του άρθρου 762 εφαρμόζονται και εδώ.».	Το άρθρο 769 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της ενεργητικής νομιμοποίησης αναίρεσης στην εκούσια δικαιοδοσία, έχει ως εξής: «Άρθρο 769 Αναίρεση έχουν δικαίωμα να ασκήσουν, και αν νίκησαν, ο αιτών, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, εκείνοι που άσκησαν κύρια και πρόσθετη παρέμβαση και οι καθολικοί και ειδικοί διάδοχοί τους, καθώς και ο εισαγγελέας πρωτοδικών. Οι διατάξεις του άρθρου 762 εφαρμόζονται και εδώ.»
71Άρθρο 85	Το άρθρο 778 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του δεδικασμένου στην εκούσια δικαιοδοσία, έχει ως εξής:

Απαράδεκτο νέας αίτησης στην εκούσια δικαιοδοσία - Τροποποίηση άρθρου 778 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 778 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του δεδικασμένου στην εκούσια δικαιοδοσία, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) οι λέξεις «δεν είναι δυνατό να συζητηθεί» αντικαθίστανται από τις λέξεις «είναι απαράδεκτη» και το άρθρο 778 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 778 Δεδικασμένο στην εκούσια δικαιοδοσία Αν στις υποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 739 γίνει δεκτή ή απορριφθεί με οριστική απόφαση αίτηση, είναι απαράδεκτη νέα αίτηση των διαδίκων για το ίδιο αντικείμενο κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 έως 781.»	«Άρθρο 778 Αν στις υποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 739 γίνει δεκτή ή απορριφθεί με οριστική απόφαση αίτηση, δεν είναι δυνατό να συζητηθεί νέα αίτηση των διαδίκων για το ίδιο αντικείμενο κατά τη διαδικασία των άρθρων 741 έως 781.»
72Άρθρο 86 Διαδικασία για την έκδοση προσωρινής διαταγής στην εκούσια δικαιοδοσία - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 781 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 1 του άρθρου 781 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της προσωρινής διαταγής στην εκούσια δικαιοδοσία, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο αα) μετά τη λέξη «μπορεί» προστίθενται οι λέξεις «από την κατάθεσή της και», αβ) μετά τη λέξη «αίτημα,» προστίθενται οι λέξεις «, υποβαλλόμενο και αυτοτελώς,», αγ) μετά τη λέξη «διαταγή» διαγράφονται οι λέξεις «που καταχωρίζεται στα πρακτικά», αδ) μετά τη λέξη «εξασφαλιστεί» διαγράφονται οι λέξεις «ή να διατηρηθεί δικαίωμα», β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Το δικαστήριο που δικάζει την αίτηση μπορεί από την κατάθεσή της και σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ύστερα από σχετικό αίτημα, υποβαλλόμενο και αυτοτελώς, ή και αυτεπαγγέλτως, να εκδώσει προσωρινή διαταγή, με την οποία διατάζει τα αναγκαία ασφαλιστικά μέτρα έως την έκδοση της απόφασής του, για να εξασφαλιστεί ή να ρυθμιστεί κατάσταση. Όταν η προσωρινή διαταγή εκδίδεται κατά τη συζήτηση, καταχωρίζεται στα πρακτικά.»	Η παρ. 1 του άρθρου 781 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της προσωρινής διαταγής στην εκούσια δικαιοδοσία, έχει ως εξής: «1. Το δικαστήριο που δικάζει την αίτηση μπορεί σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ύστερα από σχετικό αίτημα ή και αυτεπαγγέλτως, να εκδώσει προσωρινή διαταγή που καταχωρίζεται στα πρακτικά, με την οποία διατάζει τα αναγκαία ασφαλιστικά μέτρα έως την έκδοση της απόφασής του, για να εξασφαλιστεί ή να διατηρηθεί δικαίωμα ή να ρυθμιστεί κατάσταση.»

73Άρθρο 87 Προσδιορισμός αρμοδιότητας ως προς τον διορισμό πραγματογνώμονα - Τροποποίηση άρθρου 794 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 794 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του διορισμού πραγματογνώμονα, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) οι λέξεις «απόφαση του δικαστηρίου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «διαταγή του δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 794 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 794 Διορισμός πραγματογνώμονα στην εκούσια δικαιοδοσία Αν κατά τον νόμο δικαιούται κάποιος να ζητήσει τον διορισμό πραγματογνωμόνων, ο διορισμός, η αντικατάσταση και η παύση τους γίνεται με διαταγή του δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας όπου πρόκειται να διεξαχθεί η πραγματογνωμοσύνη.»	Το άρθρο 794 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του διορισμού πραγματογνώμονα, έχει ως εξής: «Άρθρο 794 Αν κατά το νόμο δικαιούται κάποιος να ζητήσει το διορισμό πραγματογνωμόνων, ο διορισμός, η αντικατάσταση και η παύση τους γίνεται με απόφαση του ειρηνοδικείου της περιφέρειας, όπου πρόκειται να διεξαχθεί η πραγματογνωμοσύνη.»
74Άρθρο 88 Αρμοδιότητα και διαδικασία δημοσίευσης διαθήκης - Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 807 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Η παρ. 1 του άρθρου 807 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της δημοσίευσης διαθήκης, αντικαθίσταται ως εξής: «1. Για τη δημοσίευση διαθήκης αρμόδιος είναι ο συμβολαιογράφος, ο οποίος τη συνέταξε ή στον οποίο έχει κατατεθεί ή προσκομισθεί.»	Η παρ. 1 του άρθρου 807 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της δημοσίευσης διαθήκης, έχει ως εξής: «Άρθρο 807 1. Για τη δημοσίευση δημόσιας ή μυστικής ή έκτακτης διαθήκης αρμόδιος είναι ο ειρηνοδίκης της περιφέρειας, όπου εδρεύει ο συμβολαιογράφος, ο οποίος τη συνέταξε ή στον οποίο έχει κατατεθεί, ενώ για τη δημοσίευση ιδιόγραφης διαθήκης και την κήρυξη της ως κύριας, ο ειρηνοδίκης στον οποίο προσάγεται για να δημοσιευθεί.»
75Άρθρο 89 Διαδικασία δημοσίευσης διαθήκης - Σύσταση Μητρώου Διαθηκών - Αντικατάσταση άρθρου 808 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Το άρθρο 808 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της διαδικασίας δημοσίευσης διαθήκης, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 808 Διαδικασία δημοσίευσης διαθήκης	Το άρθρο 808 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της διαδικασίας δημοσίευσης διαθήκης, έχει ως εξής: «Άρθρο 808 Διαδικασία δημοσίευσης διαθήκης 1. Η δημοσίευση διαθήκης γίνεται με καταχώριση της, ολόκληρης, στο πρακτικό που υπογράφεται από τον δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου,

1. Η δημοσίευση διαθήκης γίνεται με καταχώρισή της, ολόκληρης, στο πρακτικό που συντάσσεται και υπογράφεται από τον συμβολαιογράφο, στο οποίο βεβαιώνονται όλα τα εξωτερικά ελαττώματά της. Το πρακτικό καταχωρίζεται σε ειδική ηλεκτρονική πλατφόρμα δημοσίευσης διαθηκών (εφεξής «Μητρώο Διαθηκών»), η κυριότητα, διοίκηση και διαχείριση της οποίας ανήκει στους συμβολαιογραφικούς συλλόγους της χώρας. 2. Η δημοσίευση διαθήκης από προξενική αρχή γίνεται από τον πρόξενο ο οποίος συντάσσει πρακτικό που υπογράφεται από αυτόν και, αν πρόκειται για ιδιόγραφη διαθήκη, και από εκείνον που την παρέδωσε και αντίγραφο του πρακτικού δημοσίευσης αυτής καταχωρίζεται στην πλατφόρμα της παρ. 1. 3. Τα πρωτότυπα των διαθηκών που δημοσιεύονται, με τα περικαλύμματά τους, χρονολογούνται και υπογράφονται από τον συμβολαιογράφο ή τον πρόξενο και φυλάγονται στο αρχείο τους. 4. Αντίγραφα διαθηκών και ανακλήσεων διαθηκών, που δημοσιεύθηκαν στο εξωτερικό, μπορούν να κατατίθενται σε ελληνική προξενική αρχή, και αποστέλλονται στο Μητρώο Διαθηκών χωρίς καθυστέρηση, με επιμέλεια του προξένου που τα παρέλαβε. Η προξενική αρχή ή το Μητρώο Διαθηκών που παραλαμβάνει τα αντίγραφα συντάσσει επάνω σε αυτά πράξη κατάθεσης, όπου αναγράφει όσα κατατέθηκαν, εκείνον που τα κατέθεσε και την ημερομηνία της κατάθεσης αυτών. Τα αντίγραφα πρέπει να είναι επικυρωμένα από την αλλοδαπή αρχή που δημοσίευσε τη διαθήκη. Αν οι διαθήκες είναι διατυπωμένες ολόκληρες ή εν μέρει σε ξένη γλώσσα, πρέπει να επισυνάπτεται, κατά την κατάθεσή τους, μετάφραση στην ελληνική γλώσσα του ξενόγλωσσου μέρους τους, η οποία γίνεται από πιστοποιημένους μεταφραστές του «Μητρώου Πιστοποιημένων Μεταφραστών», μέσω της εφαρμογής «Πιστοποιημένοι Μεταφραστές» της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης «gov.gr», ελληνική προξενική αρχή ή δικηγόρο. 5. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, καθορίζονται οι χρήστες, η δυνατότητα πρόσβασης, το περιεχόμενο και οι ειδικότεροι όροι λειτουργίας του Μητρώου Διαθηκών, η διαδικασία πιστοποίησης και εγγραφής χρηστών σε αυτό, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. 6. Το πρακτικό δημοσίευσης διαθήκης του συμβολαιογράφου ή της προξενικής αρχής, προσβάλλονται με ανακοπή από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον ενώπιον του δικαστηρίου της κληρονομιάς.».	στο οποίο βεβαιώνονται όλα τα εξωτερικά ελαττώματά της. 2. Η δημοσίευση διαθήκης από προξενική αρχή γίνεται από τον πρόξενο ο οποίος συντάσσει πρακτικό που υπογράφεται από αυτόν και, αν πρόκειται για ιδιόγραφη διαθήκη, και από εκείνο που την παρέδωσε. 3. Η κήρυξη ιδιόγραφης διαθήκης ως κυρίας γίνεται με πράξη του αρμόδιου για τη δημοσίευσή της δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου, εφόσον πιθανολογηθεί γνησιότητα της γραφής και της υπογραφής του διαθέτη. Όταν η διαθήκη δημοσιεύθηκε από προξενική αρχή, αρμόδιος για να την κηρύξει κύρια είναι ο δικαστής του δικαστηρίου της κληρονομιάς. Όταν με ιδιόγραφη διαθήκη ορίζεται αποκλειστικά κληρονόμος πρόσωπο που δεν είναι σύζυγος του διαθέτη ή δεν έχει με τον διαθέτη συγγενική σχέση τουλάχιστον τέταρτου βαθμού, διατάσσεται γραφολογική πραγματογνωμοσύνη προκειμένου να αποδειχθεί η γνησιότητα της γραφής και της υπογραφής του διαθέτη. Στην περίπτωση αυτή καλείται υποχρεωτικά, εξήντα (60) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, το Ελληνικό Δημόσιο. 4. Τα αντίγραφα των δημόσιων διαθηκών που δημοσιεύονται και τα πρωτότυπα των μυστικών ή έκτακτων ή ιδιόγραφων διαθηκών, με τα περικαλύμματά τους, χρονολογούνται και υπογράφονται από τον δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή τον πρόξενο και φυλάγονται στο αρχείο του μονομελούς πρωτοδικείου ή του προξενείου. 5. Αντίγραφα των πρακτικών δημοσίευσης της διαθήκης αποστέλλονται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, με επιμέλεια της γραμματείας του δικαστηρίου ή του προξενείου, στη γραμματεία του πρωτοδικείου Αθηνών, καθώς και στη γραμματεία του πρωτοδικείου της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη και φυλάγονται στα αρχεία τους. 6. Αντίγραφα διαθηκών και ανακλήσεων διαθηκών, που δημοσιεύθηκαν στο εξωτερικό, μπορεί να κατατεθούν σε ελληνική προξενική αρχή ή στη γραμματεία οποιουδήποτε μονομελούς πρωτοδικείου. Η προξενική αρχή ή η γραμματεία που παραλαμβάνει τα αντίγραφα συντάσσει επάνω σε αυτά πράξη κατάθεσης, όπου αναγράφει όσα κατατέθηκαν, εκείνον που τα κατέθεσε και την ημερομηνία της κατάθεσης. Τα
---	--

	αντίγραφα αυτά πρέπει να είναι επικυρωμένα από την αλλοδαπή αρχή που δημοσίευσε τη διαθήκη. Αν είναι διατυπωμένες ολόκληρες ή εν μέρει σε ξένη γλώσσα, πρέπει να επισυνάπτεται, κατά την κατάθεση τους, μετάφραση στην ελληνική γλώσσα του ξενόγλωσσου μέρους τους, που έχει γίνει από το Υπουργείο Εξωτερικών, ελληνική προξενική αρχή ή δικηγόρο. Αντίγραφα τους αποστέλλονται χωρίς καθυστέρηση, με επιμέλεια του προξένου που τα παρέλαβε ή της γραμματείας του δικαστηρίου, στη γραμματεία του πρωτοδικείου Αθηνών.»
76Άρθρο 91 Έκδοση του κληρονομητηρίου - Τροποποίηση παρ. 1 και 3 άρθρου 819 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας 1. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 819 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί έκδοσης κληρονομητηρίου, διαγράφονται οι λέξεις «πρωτοδικείου του» και η παρ. 1, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, διαμορφώνεται ως εξής: «1. Το πιστοποιητικό για το κληρονομικό δικαίωμα (κληρονομητήριο) χορηγείται μετά από πράξη δικηγόρου, μέλους του δικηγορικού συλλόγου της περιφέρειας του πρωτοδικείου του δικαστηρίου της κληρονομιάς, κατόπιν αίτησης, η οποία κατατίθεται στο δικαστήριο της κληρονομιάς από τον κληρονόμο ή τον καταπιστευματοδόχο ή τον κληροδόχο ή τον εκτελεστή διαθήκης και η οποία αναρτάται σε ειδικό χώρο του καταστήματος του δικαστηρίου για χρονικό διάστημα δέκα (10) ημερών. Η αίτηση του πρώτου εδαφίου υπογράφεται από πληρεξούσιο δικηγόρο και συνοδεύεται από το σχετικό γραμμάτιο προείσπραξης, καθώς και από ειδικό γραμμάτιο προκαταβολής της αποζημίωσης του δικηγόρου του πρώτου εδαφίου, που εκδίδει ο δικηγορικός σύλλογος του οποίου μέλος είναι ο ανωτέρω δικηγόρος. Όταν το Δημόσιο, Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης ή λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου υποβάλλουν την αίτηση του πρώτου εδαφίου καταβάλλουν το ήμισυ της προβλεπόμενης αποζημίωσης για τον δικηγόρο του πρώτου εδαφίου που εκδίδει την πράξη.» 2. Στην παρ. 3 του άρθρου 819 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί έκδοσης κληρονομητηρίου, διαγράφονται οι λέξεις «ισχύ της πράξης και την» και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής: «3. Αν εντός του χρονικού διαστήματος του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 ασκηθεί παρέμβαση τρίτου, προσδιορίζεται δικάσιμος για τη	Το άρθρο 819 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί έκδοσης κληρονομητηρίου, έχει ως εξής: «Άρθρο 819 Έκδοση του κληρονομητηρίου 1. Το πιστοποιητικό για το κληρονομικό δικαίωμα (κληρονομητήριο) χορηγείται μετά από πράξη δικηγόρου, μέλους του δικηγορικού συλλόγου της περιφέρειας του πρωτοδικείου του δικαστηρίου της κληρονομιάς, κατόπιν αίτησης, η οποία κατατίθεται στο δικαστήριο της κληρονομιάς από τον κληρονόμο ή τον καταπιστευματοδόχο ή τον κληροδόχο ή τον εκτελεστή διαθήκης και η οποία αναρτάται σε ειδικό χώρο του καταστήματος του δικαστηρίου για χρονικό διάστημα δέκα (10) ημερών. Η αίτηση του πρώτου εδαφίου υπογράφεται από πληρεξούσιο δικηγόρο και συνοδεύεται από το σχετικό γραμμάτιο προείσπραξης, καθώς και από ειδικό γραμμάτιο προκαταβολής της αποζημίωσης του δικηγόρου του πρώτου εδαφίου, που εκδίδει ο δικηγορικός σύλλογος του οποίου μέλος είναι ο ανωτέρω δικηγόρος. Όταν το Δημόσιο, Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης ή λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου υποβάλλουν την αίτηση του πρώτου εδαφίου καταβάλλουν το ήμισυ της προβλεπόμενης αποζημίωσης για τον δικηγόρο του πρώτου εδαφίου που εκδίδει την πράξη. 2. Ο δικηγόρος ορίζεται από κατάλογο, που καταρτίζει και διαβιβάζει, πριν από την έναρξη κάθε δικαστικού έτους, στη γραμματεία του δικαστηρίου ο δικηγορικός σύλλογος, και ορίζεται, τηρουμένης της σειράς του καταλόγου, από τον γραμματέα του δικαστηρίου στην πράξη κατάθεσης της σχετικής αίτησης. Ο δικηγόρος ενημερώνεται από τη γραμματεία του δικαστηρίου με μήνυμα μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, παραλαμβάνει, έγχαρτα ή

συζήτησή της, προκειμένου να εκδοθεί απόφαση επ' αυτής. Η άσκηση της παρέμβασης του πρώτου εδαφίου αναστέλλει την έκδοση του πιστοποιητικού.».	ηλεκτρονικά, την αίτηση και τα συνοδευτικά έγγραφα μετά από την πάροδο του χρονικού διαστήματος του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 και με την επιφύλαξη του τέταρτου εδαφίου της παρούσας, επί των οποίων δύναται να ζητεί διευκρινίσεις και συμπληρώσεις. Αν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 1956 περί της έννοιας του κληρονομητηρίου, 1957 περί του περιεχομένου της αίτησης κληρονομητηρίου, 1958, 1959, 1960 περί περισσότερων κληρονόμων και 1961 περί περιεχομένου του κληρονομητηρίου του Αστικού Κώδικα ο δικηγόρος εκδίδει σχετική απορριπτική πράξη. Αν ο δικηγόρος που ορίστηκε αρνείται ή κωλύεται για οποιονδήποτε λόγο να αναλάβει την έκδοση της πράξης ή αν αποβιώσει ή αν δεν εκδώσει την πράξη εντός τριάντα (30) ημερών από την επομένη της ημέρας που ειδοποιείται από τη γραμματεία να παραλάβει την αίτηση και τα έγγραφα, αντικαθίσταται και καταλαμβάνει τη θέση του ο επόμενος κατά σειρά στον κατάλογο δικηγόρος. Ο δικηγόρος οφείλει να ενεργεί κατά την άσκηση των καθηκόντων του, σύμφωνα με τον Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013, Α' 208). Αν καθ' υποτροπή δεν εκδίδει την πράξη εμπροθέσμως, υποβάλλεται από τη γραμματεία του αρμοδίου δικαστηρίου στο πειθαρχικό όργανο του οικείου δικηγορικού συλλόγου ενημέρωση για τη μη άσκηση των καθηκόντων του και εφαρμόζονται τα άρθρα 146 έως 159 του Κώδικα Δικηγόρων. Στην περίπτωση του πέμπτου εδαφίου, ο δικηγόρος δύναται να αποκλείεται έως και ένα (1) έτος από την εγγραφή στον κατάλογο του δευτέρου εδαφίου. 3. Αν εντός του χρονικού διαστήματος του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 ασκηθεί παρέμβαση τρίτου, προσδιορίζεται δικάσιμος για τη συζήτησή της, προκειμένου να εκδοθεί απόφαση επ' αυτής. Η άσκηση της παρέμβασης του πρώτου εδαφίου αναστέλλει την ισχύ της πράξης και την έκδοση του πιστοποιητικού. 4. Το πιστοποιητικό (κληρονομητήριο) εκδίδεται από τον γραμματέα του δικαστηρίου στο οποίο κατατέθηκε η αίτηση και παραδίδεται σε αυτόν που αιτήθηκε την έκδοσή του με απόδειξη παραλαβής, η οποία φυλάσσεται στο αρχείο του δικαστηρίου. Αν την έκδοση του πιστοποιητικού διατάζει το δικαστήριο που δίκασε ύστερα από έφεση, το πιστοποιητικό εκδίδεται από τον γραμματέα του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, στον
---	---

	οποίο αποστέλλεται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση αντίγραφο της απόφασης.»
77Άρθρο 92 Ένδικα μέσα - Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 824 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Η παρ. 1 του άρθρου 824 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί ενδίκων μέσων, αντικαθίσταται ως εξής: «1. Κάθε απορριπτική πράξη του δικηγόρου επί αίτησης χορήγησης πιστοποιητικού, προσβάλλεται με ανακοπή, εφαρμοζόμενης επ' αυτής αναλόγως της παρ. 5 του άρθρου 740, από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από τη δημοσίευσή της, ενώπιον του δικαστηρίου της κληρονομίας.»	Η παρ. 1 του άρθρου 824 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί ενδίκων μέσων, έχει ως εξής: «1. Κάθε πράξη, η οποία εκδίδεται από τον δικηγόρο και στην οποία στηρίζεται η παροχή ή η μη παροχή πιστοποιητικού, προσβάλλεται με ανακοπή εφαρμοζόμενων κατά τα λοιπά των άρθρων 583, 584 και 585 από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από τη δημοσίευσή της. Η προθεσμία της ανακοπής και η άσκησης της αναστέλλουν την ισχύ της πράξης και την έκδοση του πιστοποιητικού.»
78Άρθρο 93 Αρμοδιότητα σφράγισης πραγμάτων - Τροποποίηση άρθρου 826 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 826 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί σφράγισης πραγμάτων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο πρώτο εδάφιο, β) η λέξη «ειρηνοδίκης» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου», ββ) η λέξη «συμβολαιογράφος» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικό επιμελητή», γ) στο δεύτερο εδάφιο, η λέξη «ειρηνοδίκης» αντικαθίσταται από τη λέξη «δικαστής» και το άρθρο 826 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 826 Σφράγιση πραγμάτων Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως, μπορεί, για να αποτραπεί κίνδυνος, να διατάξει τη σφράγιση πραγμάτων ορίζοντας συγχρόνως δικαστικό επιμελητή για να τη διενεργήσει. Αρμόδιος είναι ο δικαστής της περιφέρειας όπου βρίσκονται τα πράγματα.»	Το άρθρο 826 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί σφράγισης πραγμάτων έχει ως εξής: «Άρθρο 826 Ο ειρηνοδίκης, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως, μπορεί, για να αποτραπεί κίνδυνος, να διατάξει τη σφράγιση πραγμάτων ορίζοντας συγχρόνως συμβολαιογράφο για να τη διενεργήσει. Αρμόδιος είναι ο ειρηνοδίκης της περιφέρειας όπου βρίσκονται τα πράγματα.»

79Άρθρο 94 Εύρεση διαθήκης ή εγγράφων - Τροποποίηση άρθρου 828 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 828 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί εύρεσης διαθήκης ή εγγράφων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο δεύτερο εδάφιο, αα) η λέξη «συμβολαιογράφος» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικός επιμελητής», αβ) οι λέξεις «της δικαστήριου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «συμβολαιογράφο ο οποίος τη δημοσιεύει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση σύμφωνα με το άρθρο 808», β) στο τρίτο εδάφιο, η λέξη «συμβολαιογράφος» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικός επιμελητής» και το άρθρο 828, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 828 Εύρεση διαθήκης ή εγγράφων Αν κάποιος από εκείνους που παρευρίσκονται κατά τη σφράγιση ισχυρίζεται ότι υπάρχει διαθήκη ή άλλο σημαντικό έγγραφο, όποιος ενεργεί τη σφράγιση οφείλει να ερευνήσει, αν υπάρχει. Αν βρεθεί η διαθήκη, ο δικαστικός επιμελητής που ενεργεί τη σφράγιση την παραλαμβάνει και τη στέλνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στον αρμόδιο για τη δημοσίευση συμβολαιογράφο ο οποίος τη δημοσιεύει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση σύμφωνα με το άρθρο 808. Αν βρεθεί άλλο σημαντικό έγγραφο, ο δικαστικός επιμελητής που ενεργεί τη σφράγιση το παραλαμβάνει και ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου διατάζει να παραδοθεί σε αυτόν που δικαιούται να το κατέχει, ή, ώσπου να εξακριβωθεί εκείνος που δικαιούται, να φυλάσσεται στο αρχείο της γραμματείας του δικαστηρίου.».	Το άρθρο 828 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί εύρεσης διαθήκης ή εγγράφων, έχει ως εξής: «Άρθρο 828 Εύρεση διαθήκης ή εγγράφων Αν κάποιος από εκείνους που παρευρίσκονται κατά τη σφράγιση ισχυρίζεται ότι υπάρχει διαθήκη ή άλλο σημαντικό έγγραφο, όποιος ενεργεί τη σφράγιση οφείλει να ερευνήσει, αν υπάρχει. Αν βρεθεί η διαθήκη, ο συμβολαιογράφος που ενεργεί τη σφράγιση την παραλαμβάνει και τη στέλνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στο αρμόδιο για τη δημοσίευσή της δικαστήριο. Αν βρεθεί άλλο σημαντικό έγγραφο, ο συμβολαιογράφος που ενεργεί τη σφράγιση το παραλαμβάνει και ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου διατάζει να παραδοθεί σ' αυτόν που δικαιούται να το κατέχει, ή, ώσπου να εξακριβωθεί εκείνος που δικαιούται, να φυλάσσεται στο αρχείο της γραμματείας του δικαστηρίου.»
80Άρθρο 95 Ορισμός συμβολαιογράφου και πραγματογνώμονα για απογραφή - Τροποποίηση άρθρου 832 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 832 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί ορισμού συμβολαιογράφου και πραγματογνώμονα για απογραφή, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, βα) οι λέξεις «ο ειρηνοδίκης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «το δικαστήριο», ββ) η λέξη «συμβολαιογράφος» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικό επιμελητή» και βγ) οι λέξεις «κατά το άρθρο 838 παράγραφοι 2 έως 4» αντικαθίστανται από τις λέξεις «με την ίδια απόφαση», γ)	Το άρθρο 832 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί ορισμού συμβολαιογράφου και πραγματογνώμονα για απογραφή, έχει ως εξής: «Άρθρο 832 1. Αν η αποσφράγιση διατάσσεται για να γίνει απογραφή, ο ειρηνοδίκης ορίζει συμβολαιογράφο και πραγματογνώμονες κατά το άρθρο 838 παράγραφοι 2 έως 4. 2. Αν ο ειρηνοδίκης κρίνει ότι δεν είναι αναγκαία η διατήρηση της σφράγισης και δεν πρόκειται να γίνει απογραφή, με απόφαση του που διατάζει την αποσφράγιση ορίζει τον συμβολαιογράφο που θα την ενεργήσει.»

στην παρ. 2, γα) οι λέξεις «ο ειρηνοδίκης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ο πρωτοδίκης» και γβ) η λέξη «συμβολαιογράφος» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικό επιμελητή» και το άρθρο 832 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 832 Αποσφράγιση για απογραφή 1. Αν η αποσφράγιση διατάσσεται για να γίνει απογραφή, το δικαστήριο ορίζει δικαστικό επιμελητή και πραγματογνώμονες με την ίδια απόφαση. 2. Αν ο πρωτοδίκης κρίνει ότι δεν είναι αναγκαία η διατήρηση της σφράγισης και δεν πρόκειται να γίνει απογραφή, με απόφασή του που διατάζει την αποσφράγιση ορίζει τον δικαστικό επιμελητή που θα την ενεργήσει.».	
81Άρθρο 96 Εξέταση των σφραγίδων - Τροποποίηση άρθρου 835 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 835 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί εξέτασης των σφραγίδων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 2, η λέξη «συμβολαιογράφος» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικός επιμελητής», β) η παρ. 3 αντικαθίσταται και το άρθρο 835 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 835 Εξέταση των σφραγίδων 1. Όποιος ενεργεί την αποσφράγιση οφείλει να εξετάσει την κατάσταση των σφραγίδων που έχουν τεθεί. 2. Αν οι σφραγίδες που έχουν τεθεί δεν είναι άθικτες, ο δικαστικός επιμελητής που ενεργεί την αποσφράγιση διακόπτει κάθε παραπέρα ενέργεια και αυτό το αναφέρει αμέσως εγγράφως στο δικαστήριο που διέταξε την αποσφράγιση. 3. Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου στις περιπτώσεις της παρ. 2 με διαταγή του διατάζει κάθε κατά την κρίση του πρόσφορο μέτρο.».	Το άρθρο 835 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί εξέτασης των σφραγίδων, έχει ως εξής: «Άρθρο 835 Εξέταση των σφραγίδων 1. Όποιος ενεργεί την αποσφράγιση οφείλει να εξετάσει την κατάσταση των σφραγίδων που έχουν τεθεί. 2. Αν οι σφραγίδες που έχουν τεθεί δεν είναι άθικτες, ο συμβολαιογράφος που ενεργεί την αποσφράγιση διακόπτει κάθε παραπέρα ενέργεια και αυτό το αναφέρει αμέσως εγγράφως στο δικαστήριο που διέταξε την αποσφράγιση. 3. Το δικαστήριο στις περιπτώσεις της παρ. 2 πηγαίνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στον τόπο όπου έχουν τεθεί οι σφραγίδες, βεβαιώνει την κατάστασή τους και με απόφασή του διατάζει κάθε κατά την κρίση του πρόσφορο μέτρο. Όποιος ενεργεί την αποσφράγιση οφείλει να εξετάσει την κατάσταση των σφραγίδων που έχουν τεθεί.»
82Άρθρο 97 Απογραφή προς αποτροπή κινδύνου - Τροποποίηση άρθρου 838 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας	Το άρθρο 838 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί απογραφής προς αποτροπή κινδύνου, έχει ως εξής: «Άρθρο 838

Στο άρθρο 838 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί απογραφής προς αποτροπή κινδύνου, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, βα) στο πρώτο εδάφιο, η λέξη «ειρηνοδίκης» αντικαθίσταται από τη λέξη «δικαστής», ββ) στο δεύτερο εδάφιο, η λέξη «ειρηνοδίκης» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου», γ) στην παρ. 2, γα) στο πρώτο εδάφιο, ι) η λέξη «συμβολαιογράφος» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικό επιμελητή», ιι) οι λέξεις «την απόφαση» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τη διαταγή», γβ) στο δεύτερο εδάφιο, η λέξη «συμβολαιογράφος» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικός επιμελητής», δ) στην παρ. 3, η λέξη «ειρηνοδίκης» αντικαθίσταται από τη λέξη «δικαστής», ε) στην παρ. 4, οι λέξεις «Αν οι διάδικοι που είναι παρόντες στη συζήτηση υποδείξουν από κοινού συμβολαιογράφο και πραγματογνώμονες, ο ειρηνοδίκης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Αν οι αιτούντες την απογραφή υποδείξουν από κοινού δικαστικό επιμελητή και πραγματογνώμονες, ο δικαστής» και το άρθρο 838 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 838 Διαταγή απογραφής πραγμάτων για αποτροπή κινδύνου - Αρμοδιότητα δικαστικού επιμελητή και ορισμός πραγματογνωμόνων 1. Ο δικαστής, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως μπορεί να διατάξει να γίνει απογραφή πραγμάτων για να αποτραπεί κίνδυνος. Αρμόδιος είναι ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας όπου βρίσκονται τα πράγματα. 2. Η απογραφή γίνεται από δικαστικό επιμελητή ο οποίος ορίζεται με τη διαταγή που τη διατάζει. Αν κωλύεται ο δικαστικός επιμελητής, την απογραφή την ενεργεί ο νόμιμος αναπληρωτής του. 3. Ο δικαστής που διατάζει την απογραφή ορίζει και δύο πραγματογνώμονες για να εκτιμήσουν τα αντικείμενα τα οποία θα απογραφούν. 4. Αν οι αιτούντες την απογραφή υποδείξουν από κοινού δικαστικό επιμελητή και πραγματογνώμονες, ο δικαστής ορίζει αυτούς που υποδείχθηκαν εκτός αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι να μην οριστούν αυτοί.»	1. Ο ειρηνοδίκης, με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον ή και αυτεπαγγέλτως μπορεί να διατάξει να γίνει απογραφή πραγμάτων για να αποτραπεί κίνδυνος. Αρμόδιος είναι ο ειρηνοδίκης της περιφέρειας όπου βρίσκονται τα πράγματα. 2. Η απογραφή γίνεται από συμβολαιογράφο ο οποίος ορίζεται με την απόφαση που τη διατάζει. Αν κωλύεται ο συμβολαιογράφος, την απογραφή την ενεργεί ο νόμιμος αναπληρωτής του. 3. Ο ειρηνοδίκης που διατάζει την απογραφή ορίζει και δύο πραγματογνώμονες για να εκτιμήσουν τα αντικείμενα τα οποία θα απογραφούν. 4. Αν οι διάδικοι που είναι παρόντες στη Συζήτηση υποδείξουν από κοινού συμβολαιογράφο και πραγματογνώμονες, ο ειρηνοδίκης ορίζει αυτούς που υποδείχθηκαν εκτός αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι να μην οριστούν αυτοί.»
83Άρθρο 98 Διενέργεια απογραφής - Τροποποίηση άρθρου 839 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας	Το άρθρο 839 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί διενέργειας της απογραφής, έχει ως εξής:

Στο άρθρο 839 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί διενέργειας της απογραφής, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται, γ) στην παρ. 2, γα) οι λέξεις «την απόφαση» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τη διαταγή», γβ) η λέξη «συμβολαιογράφου» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικού επιμελητή» και, μετά από νομοτεχνική βελτίωση, το άρθρο 839 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 839 Διενέργεια απογραφής 1. Ο δικαστικός επιμελητής ορίζει την ημέρα και την ώρα που γίνεται η απογραφή και καλεί εγγράφως ή προφορικά τα πρόσωπα που την αιτήθηκαν, καθώς και τους πραγματογνώμονες που έχουν οριστεί με τη διαταγή που διατάζει την απογραφή να παραστούν κατά την απογραφή. Κατά την ενέργεια της απογραφής μπορεί να παραστεί όποιος έχει έννομο συμφέρον. 2. Οι πραγματογνώμονες που διορίστηκαν με τη διαταγή που διατάζει την απογραφή δίνουν ενώπιον του δικαστικού επιμελητή τον όρκο που αναφέρεται στην παρ. 1 του άρθρου 385.».	«Άρθρο 839 1. Ο συμβολαιογράφος ορίζει την ημέρα και την ώρα που θα γίνει η απογραφή και καλεί εγγράφως ή προφορικά τους διαδίκους που ήταν παρόντες κατά τη Συζήτηση, μετά την οποία εκδόθηκε η απόφαση που διέταξε την απογραφή, καθώς και τους πραγματογνώμονες που έχουν οριστεί με την ίδια απόφαση να παραστούν κατά την απογραφή. Κατά την ενέργεια της απογραφής μπορεί να παραστεί όποιος έχει έννομο συμφέρον. 2. Οι πραγματογνώμονες που διορίστηκαν με την απόφαση που διατάζει την απογραφή δίνουν ενώπιον του συμβολαιογράφου τον όρκο που αναφέρεται στο άρθρο 385 παρ. 1.»
84Άρθρο 99 Έκθεση απογραφής - Τροποποίηση άρθρου 840 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 840 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί έκθεσης απογραφής, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην περ. 1), μετά τη λέξη «απόφαση» προστίθενται οι λέξεις «ή τη διαταγή», γ) στην περ. 2), η λέξη «συμβολαιογράφου» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικού επιμελητή», δ) στην περ. 3), η λέξη «συμβολαιογράφου» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικού επιμελητή», ε) στην περ. 4) προστίθεται η λέξη «τους», στ) στην περ. 6), η λέξη «συμβολαιογράφος» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικός επιμελητής» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 840 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 840 Έκθεση απογραφής Για την απογραφή συντάσσεται έκθεση η οποία, εκτός από ό,τι απαιτείται κατά το άρθρο 117, πρέπει να αναφέρει 1) την απόφαση ή τη	Το άρθρο 840 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί έκθεσης απογραφής, έχει ως εξής: «Άρθρο 840 Για την απογραφή συντάσσεται έκθεση η οποία, εκτός από ό,τι απαιτείται κατά το άρθρο 117, πρέπει να αναφέρει 1) την απόφαση με την οποία διατάσσεται η απογραφή, 2) τα ονόματα των πραγματογνωμόνων που είναι παρόντες και βεβαίωση του συμβολαιογράφου ότι έδωσαν τον όρκο που αναφέρεται στο άρθρο 839 παρ. 2, 3) βεβαίωση του συμβολαιογράφου ότι κάλεσε τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 834 και τον τρόπο με τον οποίο τα κάλεσε, 4) ακριβή περιγραφή των αντικειμένων και ακριβή εκτίμηση της αξίας τους από τους

διαταγή με την οποία διατάσσεται η απογραφή, 2) τα ονόματα των πραγματογνωμόνων που είναι παρόντες και βεβαίωση του δικαστικού επιμελητή ότι έδωσαν τον όρκο που αναφέρεται στην παρ. 2 του άρθρου 839, 3) βεβαίωση του δικαστικού επιμελητή ότι κάλεσε τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 834 και τον τρόπο με τον οποίο τα κάλεσε, 4) ακριβή περιγραφή των αντικειμένων και ακριβή εκτίμηση της αξίας τους από τους πραγματογνώμονες, κατά τον χρόνο που συντάσσεται η απογραφή, 5) ακριβή περιγραφή όλων των αξιογράφων και των μετρητών που βρέθηκαν, 6) ακριβή περιγραφή των εμπορικών ή οικιακών βιβλίων που βρέθηκαν, καθώς και όλων των εγγράφων που βρέθηκαν, και όλα αυτά τα μονογράφει ο δικαστικός επιμελητής και 7) αν η απογραφή γίνεται ύστερα από αποσφράγιση, τα πρόσωπα στα οποία παραδίδονται τα αντικείμενα ή βεβαίωση ότι τα αντικείμενα που απογράφηκαν ξανασφραγίστηκαν.».	πραγματογνώμονες, κατά το χρόνο που συντάσσεται η απογραφή, 5) ακριβή περιγραφή όλων των αξιογράφων και των μετρητών που βρέθηκαν, 6) ακριβή περιγραφή των εμπορικών ή οικιακών βιβλίων που βρέθηκαν, καθώς και όλων των εγγράφων που βρέθηκαν, και όλα αυτά τα μονογράφει ο συμβολαιογράφος και 7) αν η απογραφή γίνεται ύστερα από αποσφάγιση, τα πρόσωπα στα οποία παραδίδονται τα αντικείμενα ή βεβαίωση ότι τα αντικείμενα που απογράφηκαν ξανασφραγίστηκαν.»
85Άρθρο 100 Διαφορές που ανακύπτουν κατά τη σφράγιση, αποσφράγιση ή απογραφή - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 841 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 2 του άρθρου 841 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί των διαφορών που ανακύπτουν κατά τη σφράγιση, αποσφράγιση ή απογραφή, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο, η λέξη «συμβολαιογράφος» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δικαστικός επιμελητής», β) στο δεύτερο εδάφιο, διαγράφονται οι λέξεις «τη διαταγή ή» και το άρθρο 841, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 841 Διαφορές που ανακύπτουν κατά τη σφράγιση, αποσφράγιση ή απογραφή 1. Κάθε διαφορά ή δυσχέρεια που προκύπτει κατά τη σφράγιση, την αποσφράγιση ή την απογραφή δικάζεται από το κατά περίπτωση δικαιοδοτικό όργανο που τις διέταξε. 2. Ο δικαστικός επιμελητής που ενεργεί τη σφράγιση, την αποσφράγιση και την απογραφή, αποφασίζει προσωρινά για τις διαφορές ή δυσχέρειες που παρουσιάζονται κατά τη διενέργειά τους και η απόφασή του καταχωρίζεται στην έκθεση και εκτελείται αμέσως. Οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να	Η παρ. 2 του άρθρου 841 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί των διαφορών που ανακύπτουν κατά τη σφράγιση, αποσφράγιση ή απογραφή, έχει ως εξής: «2. Ο συμβολαιογράφος που ενεργεί τη σφράγιση, την αποσφράγιση και την απογραφή, αποφασίζει προσωρινά για τις διαφορές ή δυσχέρειες που παρουσιάζονται κατά τη διενέργειά τους και η απόφασή του καταχωρίζεται στην έκθεση και εκτελείται αμέσως. Οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ζητήσει από το δικαιοδοτικό όργανο που αναφέρεται στην παρ. 1, να ανακαλέσει τη διαταγή ή την απόφαση αυτή και να επαναφέρει τα πράγματα στην προηγούμενη κατάσταση.»

ζητήσει από το δικαιοδοτικό όργανο που αναφέρεται στην παρ. 1, να ανακαλέσει την απόφαση αυτή και να επαναφέρει τα πράγματα στην προηγούμενη κατάσταση. 3. Οι διαταγές ή αποφάσεις που εκδίδονται κατά την παρ. 1 έχουν προσωρινή ισχύ, δεν επηρεάζουν την κύρια υπόθεση και το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα μπορεί να τις τροποποιήσει ή να τις ανακαλέσει.».	
86Άρθρο 101 Αναγκαστική εκτέλεση - Τροποποίηση άρθρου 904 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 904 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί αναγκαστικής εκτέλεσης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην περ. ε) διαγράφονται οι λέξεις «που εκδίδουν έλληνες δικαστές» και μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 904 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 904 Αναγκαστική εκτέλεση - Εκτελεστοί τίτλοι 1. Αναγκαστική εκτέλεση μπορεί να γίνει μόνο βάσει εκτελεστού τίτλου. 2. Εκτελεστοί τίτλοι είναι: α) οι τελεσίδικες αποφάσεις, καθώς και οι αποφάσεις κάθε ελληνικού δικαστηρίου που κηρύχθηκαν προσωρινά εκτελεστές, β) οι διαιτητικές αποφάσεις, γ) τα πρακτικά ελληνικών δικαστηρίων που περιέχουν συμβιβασμό ή προσδιορισμό δικαστικών εξόδων, δ) τα συμβολαιογραφικά έγγραφα, ε) οι διαταγές πληρωμής και απόδοσης της χρήσης μισθίου ακινήτου, στ) οι αλλοδαποί τίτλοι που κηρύχθηκαν εκτελεστοί και ζ) οι διαταγές και πράξεις που αναγνωρίζονται από τον νόμο ως τίτλοι εκτελεστοί.».	Το άρθρο 904 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί αναγκαστικής εκτέλεσης, έχει ως εξής: «Άρθρο 904 1. Αναγκαστική εκτέλεση μπορεί να γίνει μόνο βάσει εκτελεστού τίτλου. 2. Εκτελεστοί τίτλοι είναι α) τελεσίδικες αποφάσεις καθώς και οι αποφάσεις κάθε ελληνικού δικαστηρίου που κηρύχθηκαν προσωρινά εκτελεστές, β) οι διαιτητικές αποφάσεις, γ) τα πρακτικά ελληνικών δικαστηρίων που περιέχουν συμβιβασμό ή προσδιορισμό δικαστικών εξόδων, δ) τα συμβολαιογραφικά έγγραφα, ε) οι διαταγές πληρωμής "και απόδοσης της χρήσης μισθίου ακινήτου" (προσθ. των μέσα σε "" λέξεων από την παρ. 14 του άρθρου 6 του Ν. 2479/97, ΦΕΚ-67 Α') που εκδίδουν έλληνες δικαστές, στ) οι αλλοδαποί τίτλοι που κηρύχθηκαν εκτελεστοί, ζ) οι διαταγές και πράξεις που αναγνωρίζονται από το νόμο ως τίτλοι εκτελεστοί.»
87Άρθρο 102 Αναστολή εκτέλεσης απόφασης που κηρύχθηκε προσωρινά εκτελεστή - Αντικατάσταση άρθρου 913 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Το άρθρο 913 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί προσωρινής εκτελεστότητας προσβαλλόμενων με ανακοπή ερημοδικίας ή έφεση αποφάσεων, αντικαθίσταται ως εξής:	Το άρθρο 913 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί προσωρινής εκτελεστότητας προσβαλλόμενων με ανακοπή ερημοδικίας ή έφεση αποφάσεων, έχει ως εξής: «Άρθρο 913 «1. Το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή ερημοδικίας ή την έφεση μπορεί, σε κάθε στάση της δίκης, ύστερα από αίτηση του διαδίκου, η οποία υποβάλλεται μόνο με το δικόγραφο της

«Άρθρο 913 Αναστολή εκτέλεσης προσωρινά εκτελεστής απόφασης 1. Το δικαστήριο που δικάζει την ανακοπή ερημοδικίας ή την έφεση κατά της απόφασης, που κηρύχθηκε προσωρινά εκτελεστή σύμφωνα με τα άρθρα 908 ή 910, μπορεί, έως τη συζήτηση στο ακροατήριο της ανακοπής ερημοδικίας ή της έφεσης, να διατάξει, αν το ζητήσει ο διάδικος που νικήθηκε με αυτοτελή αίτησή του και εφόσον πιθανολογείται η ευδοκίμηση της ανακοπής ερημοδικίας ή της έφεσης, να αναστείλει ολικά ή εν μέρει την εκτελεστότητά της, ώσπου να εκδοθεί η οριστική του απόφαση, με τον όρο να δοθεί εγγύηση, η οποία ορίζεται από την απόφαση που διατάσσει την αναστολή, ή και χωρίς εγγύηση. 2. Η αίτηση της παρ. 1 συζητείται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Κατά τη συζήτηση καλείται υποχρεωτικά ο αντίδικος του αιτούντος. 3. Το δικαστήριο της παρ. 1 μπορεί, και σε κάθε στάση της δίκης, ύστερα από αίτηση του διαδίκου, η οποία υποβάλλεται με το δικόγραφο της ανακοπής ερημοδικίας ή της έφεσης ή με τις προτάσεις, να κηρύξει στις περιπτώσεις των άρθρων 908 και 910 προσωρινά εκτελεστή την απόφαση που προσβάλλεται, να διατάξει τα μέτρα που ορίζει το άρθρο 911 ή να μεταρρυθμίσει την απόφασή του που εκδόθηκε κατά την παρ. 1. Οι διατάξεις του άρθρου 909 εφαρμόζονται και εδώ.».	ανακοπής ερημοδικίας ή της έφεσης ή με τις προτάσεις, να κηρύξει στις περιπτώσεις των άρθρων 908 και 910 προσωρινά εκτελεστή την απόφαση που προσβάλλεται, να διατάξει τα μέτρα που ορίζει το άρθρο 911, να αναστείλει την εκτέλεση κατά το άρθρο 912 ή να μεταρρυθμίσει την απόφαση κατά το ίδιο άρθρο. Οι διατάξεις του άρθρου 909 εφαρμόζονται και εδώ. 2. Το δικαστήριο μπορεί σε κάθε στάση της δίκης να ανακαλεί τις αποφάσεις της παρ. 1 ώσπου να εκδοθεί η οριστική απόφαση, αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου, που υποβάλλεται με τις προτάσεις και όχι αυτοτελώς και, όταν δεν κατατίθενται προτάσεις, και με προφορική αίτηση που καταχωρίζεται στα Πρακτικά.»
Άρθρο 103 Εκτελεστήριος τύπος σε περίπτωση απόδοσης μισθίου από δικηγόρο - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 918 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην περ. α) της παρ. 2 του άρθρου 918 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί αναγκαστικής εκτέλεσης και απογράφου, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθενται οι λέξεις «απόδοσης μισθίου που εκδίδονται από ορισθέντα δικηγόρο ή», β) προστίθενται οι λέξεις «ή από τον δικηγόρο που εξέδωσε τη διαταγή» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Ο εκτελεστήριος τύπος δίνεται: α) σε αποφάσεις, διαταγές πληρωμής ή απόδοσης μισθίου που εκδίδονται από ορισθέντα δικηγόρο ή άλλες διαταγές ελληνικών δικαστηρίων, από τον δικαστή που εξέδωσε την απόφαση ή τη διαταγή ή από τον δικηγόρο που εξέδωσε τη διαταγή και αν πρόκειται για απόφαση πολυμελούς δικαστηρίου, από τον πρόεδρο, β) σε πρακτικά ελληνικών δικαστηρίων, από τον δικαστή που δίκασε, και αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο από τον πρόεδρο, γ) σε συμβολαιογραφικά έγγραφα, από τον	Η παρ.2 του άρθρου 918 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί αναγκαστικής εκτέλεσης και απογράφου, έχει ως εξής: «2. Ο εκτελεστήριος τύπος δίνεται α) σε αποφάσεις, διαταγές πληρωμής ή άλλες διαταγές ελληνικών δικαστηρίων, από το δικαστή που εξέδωσε την απόφαση ή τη διαταγή και αν πρόκειται για απόφαση πολυμελούς δικαστηρίου, από τον πρόεδρο, β) σε Πρακτικά ελληνικών δικαστηρίων, από το δικαστή που δίκασε, και αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο από τον πρόεδρο, γ) σε συμβολαιογραφικά έγγραφα, από το συμβολαιογράφο, δ) σε διαιτητικές αποφάσεις, από το δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου στη γραμματεία του οποίου έχουν κατατεθεί,

συμβολαιογράφο, δ) σε διαιτητικές αποφάσεις, από τον δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου στη γραμματεία του οποίου έχουν κατατεθεί, ε) σε αλλοδαπούς τίτλους, καθώς και στις αλλοδαπές διαιτητικές αποφάσεις, από τον δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου που τους κήρυξε εκτελεστούς.».	ε) σε αλλοδαπούς τίτλους, καθώς και στις αλλοδαπές διαιτητικές αποφάσεις, από το δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου που τους κήρυξε εκτελεστούς.»
88Άρθρο 104 Εντολή για εκτέλεση - Τροποποίηση άρθρου 927 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 927 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί εντολής προς εκτέλεση, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο δεύτερο εδάφιο, βα) μετά τη λέξη «ορίζει» προστίθενται οι λέξεις «πιστοποιημένο για τον σκοπό αυτό συμβολαιογράφο», ββ) διαγράφονται οι λέξεις «, συμβολαιογράφο της περιφέρειας του τόπου όπου θα γίνει η κατάσχεση», γ) το τρίτο εδάφιο διαγράφεται και το άρθρο 927 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 927 Αναγκαστική εκτέλεση - Εντολή προς εκτέλεση Η αναγκαστική εκτέλεση γίνεται με επιμέλεια εκείνου που έχει δικαίωμα να την ενεργήσει, ο οποίος δίνει, επάνω στο απόγραφο, τη σχετική εντολή σε ορισμένο δικαστικό επιμελητή και ορίζει τον τρόπο και αν είναι δυνατό και τα αντικείμενα επάνω στα οποία θα γίνει η εκτέλεση. Αν πρόκειται για κατάσχεση κινητού ή ακινήτου, ορίζει πιστοποιημένο για τον σκοπό αυτό συμβολαιογράφο ως υπάλληλο, ενώπιον του οποίου διενεργείται ηλεκτρονικά ο πλειστηριασμός. Η εντολή πρέπει να χρονολογείται και να υπογράφεται από τον δικαιούχο ή τον πληρεξουσίο του και δίνει την εξουσία να ενεργηθούν όλες οι πράξεις της εκτέλεσης, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε αυτήν.».	Το άρθρο 927 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί εντολής προς εκτέλεση, έχει ως εξής: «Άρθρο 927 Η αναγκαστική εκτέλεση γίνεται με επιμέλεια εκείνου που έχει δικαίωμα να την ενεργήσει, ο οποίος δίνει, επάνω στο απόγραφο, τη σχετική εντολή σε ορισμένο δικαστικό επιμελητή και ορίζει τον τρόπο και αν είναι δυνατό και τα αντικείμενα επάνω στα οποία θα γίνει η εκτέλεση. Αν πρόκειται για κατάσχεση κινητού ή ακινήτου, ορίζει ως υπάλληλο, ενώπιον του οποίου θα διενεργηθεί ηλεκτρονικά ο πλειστηριασμός, συμβολαιογράφο της περιφέρειας του τόπου όπου θα γίνει η κατάσχεση. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατό να ορισθεί συμβολαιογράφος του τόπου εκτέλεσης, τότε ο επιπεύδων περιλαμβάνει στην εντολή τη δήλωση να οριστεί συμβολαιογράφος διορισμένος στην περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή, αν και αυτό δεν είναι δυνατό, του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Η εντολή πρέπει να χρονολογείται και να υπογράφεται από το δικαιούχο ή τον πληρεξουσίο του και δίνει την εξουσία να ενεργηθούν όλες οι πράξεις της εκτέλεσης, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε αυτήν.»
89Άρθρο 105 Αντιρρήσεις κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης - Τροποποίηση άρθρου 933 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 933 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της διαδικασίας αντιρρήσεων κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, βα) διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο, ββ) στο τέταρτο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «σε κάθε περίπτωση», γ) στην παρ. 3, γα) στο πρώτο εδά-	Το άρθρο 933 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της διαδικασίας αντιρρήσεων κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης, έχει ως εξής: «1. Αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή του που έχει έννομο συμφέρον και αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, ή την απαίτηση ασκούνται μόνο με ανακοπή, που εισάγεται στο μονομελές πρωτοδικείο. Η έφεση κατά της απόφασης επί της ανακοπής εισάγεται στο πολυμελές πρωτοδικείο, αν ο εκτελεστός τίτλος

φιο διαγράφεται η λέξη «πάντοτε», γβ) διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο, δ) στην παρ. 4 προστίθεται δεύτερο εδάφιο και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 933 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 933 Αναγκαστική εκτέλεση - Άσκησης ανακοπής στην αναγκαστική εκτέλεση - Αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή του 1. Αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή του που έχει έννομο συμφέρον και αφορούν στην εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου ή στη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης ή στην απαίτηση, ασκούνται μόνο με ανακοπή, που εισάγεται στο μονομελές πρωτοδικείο. Αν ασκηθούν περισσότερες ανακοπές με χωριστά δικόγραφα, με επιμέλεια της γραμματείας προσδιορίζονται και εκδικάζονται όλες υποχρεωτικά στην ίδια δικάσιμο. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής μπορούν να προταθούν μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση. 2. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεση της και η κλήτευση του καθ' ου η ανακοπή γίνεται είκοσι (20) ημέρες πριν από τη συζήτηση. 3. Αρμόδιο κατά τόπο είναι το δικαστήριο της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης, εφόσον μετά την επίδοση της επιταγής ακολουθήσαν και άλλες πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας, αλλιώς αρμόδιο είναι το δικαστήριο του άρθρου 584. 4. Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, οι αντιρρήσεις είναι απαράδεκτες στην έκταση που ισχύει το δεδικασμένο σύμφωνα με τα άρθρα 330 και το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 633, αντίστοιχα. Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι διαταγή πληρωμής, αντιρρήσεις που αφορούν στην εγκυρότητά της ή στην απαίτηση είναι απαράδεκτες, εάν δεν μπορούν να προβληθούν με ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής. 5. Οι ισχυρισμοί που αφορούν στην απόσβεση της απαίτησης πρέπει να αποδεικνύονται μόνο με έγγραφα ή με δικαστική ομολογία. 6. Η απόφαση επί της ανακοπής εκδίδεται υποχρεωτικά μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από τη συζήτηση της.».	είναι δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής για χρηματική απαίτηση ή απαίτηση αποτιμητή σε χρήμα, συνολικού κεφαλαίου έως τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ, και στο μονομελές εφετείο σε κάθε άλλη περίπτωση. Αν ασκηθούν περισσότερες ανακοπές με χωριστά δικόγραφα, με επιμέλεια της γραμματείας προσδιορίζονται και εκδικάζονται όλες υποχρεωτικά στην ίδια δικάσιμο. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής μπορούν να προταθούν μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση και κοινοποιείται στον αντίδικο, σε κάθε περίπτωση οκτώ (8) τουλάχιστον μέρες πριν τη συζήτηση. Η ανακοπή κατά του πλειστηριασμού απευθύνεται, με ποινή το απαράδεκτο, κατά του επισπεύδοντα δανειστή και του υπερθεματιστή. Επί κοινής δε πλειοδοσίας η ανακοπή ασκείται από όλους και κατά όλων των πλειοδοτών. 2. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της και η κλήτευση του καθ' ου η ανακοπή γίνεται είκοσι (20) ημέρες πριν από τη συζήτηση. 3. Αρμόδιο κατά τόπο είναι πάντοτε το δικαστήριο της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης, εφόσον μετά την επίδοση της επιταγής ακολουθήσαν και άλλες πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας, αλλιώς αρμόδιο είναι το δικαστήριο του άρθρου 584. Αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, τόπος εκτέλεσης είναι ο τόπος κατάσχεσης, ακόμη και εάν έχει οριστεί υπάλληλος του πλειστηριασμού συμβολαιογράφος που έχει την έδρα του σε άλλη περιφέρεια. 4. Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, οι αντιρρήσεις είναι απαράδεκτες στην έκταση που ισχύει το δεδικασμένο σύμφωνα με τα άρθρα 330 και 633 παράγραφος 2 εδάφιο γ', αντίστοιχα. 5. Οι ισχυρισμοί που αφορούν την απόσβεση της απαίτησης, πρέπει να αποδεικνύονται μόνο με έγγραφα ή με δικαστική ομολογία. 6. Η απόφαση επί της ανακοπής εκδίδεται υποχρεωτικά μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από τη συζήτησή της.»
--	---

90Άρθρο 106

Προϋποθέσεις παραδεκτού ανακοπής - Προθεσμίες - Τροποποίηση άρθρου 934 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Στο άρθρο 934 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί των προϋποθέσεων παραδεκτού της ανακοπής κατά της εκτέλεσης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο πρώτο εδάφιο της παρ. α) της παρ. 1 οι λέξεις «κατά τα άρθρα 955 και 995 ή την απαίτηση ή σε περίπτωση» αντικαθίστανται από τις λέξεις «και την κατάθεση των προβλεπόμενων στην παρ. 2 του άρθρου 955 και στην παρ. 4 του άρθρου 995 εγγράφων στον υπάλληλο του πλειστηριασμού κατά τα άρθρα 955 και 995 ή την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου ή την απαίτηση, επί» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 934 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 934

Ανακοπή κατά της εκτέλεσης - Προϋποθέσεις και προθεσμίες

1. Ανακοπή σύμφωνα με το άρθρο 933 είναι παραδεκτή:

α) Αν αφορά σε ελαττώματα από τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση μέχρι και τη δημοσίευση του αποσπάσματος της κατασχετήριας έκθεσης και την κατάθεση των προβλεπόμενων στην παρ. 2 του άρθρου 955 και στην παρ. 4 του άρθρου 995 εγγράφων στον υπάλληλο του πλειστηριασμού κατά τα άρθρα 955 και 995 ή την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου ή την απαίτηση, επί κατάσχεσης δε στα χέρια τρίτου μέχρι και την επίδοση του κατασχετήριου εγγράφου στον καθ' ου, μέσα σε σαράντα πέντε (45) ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης. Σε περίπτωση άμεσης εκτέλεσης, η ανακοπή κατά της επιταγής προς εκτέλεση ασκείται μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την επίδοση της επιταγής.

β) Αν αφορά στην εγκυρότητα της τελευταίας πράξης της εκτέλεσης, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες αφότου η πράξη αυτή ενεργηθεί και αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημέρα του πλειστηριασμού ή αναπλειστηριασμού αν πρόκειται για κινητά, και εξήντα (60) ημέρες αφότου μεταγραφεί η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης, αν πρόκειται για ακίνητα.

2. Αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, τελευταία πράξη εκτέλεσης είναι η σύνταξη έκθεσης πλειστηριασμού και κατακύρωσης.»

Το άρθρο 934 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί των προϋποθέσεων παραδεκτού της ανακοπής κατά της εκτέλεσης, έχει ως εξής:

«1. Ανακοπή σύμφωνα με το άρθρο 933 είναι παραδεκτή:

α) Αν αφορά ελαττώματα από τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση μέχρι και τη δημοσίευση του αποσπάσματος της κατασχετήριας έκθεσης κατά τα άρθρα 955 και 995 ή την απαίτηση ή σε περίπτωση κατάσχεσης στα χέρια τρίτου μέχρι και την επίδοση του κατασχετήριου εγγράφου στον καθ' ου, μέσα σε σαράντα πέντε (45) ημέρες από την ημέρα της κατάσχεσης. Σε περίπτωση άμεσης εκτέλεσης, η ανακοπή κατά της επιταγής προς εκτέλεση ασκείται μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την επίδοση της επιταγής.

β) Αν αφορά την εγκυρότητα της τελευταίας πράξης της εκτέλεσης, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες αφότου η πράξη αυτή ενεργηθεί και αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημέρα του πλειστηριασμού ή αναπλειστηριασμού αν πρόκειται για κινητά, και εξήντα (60) ημέρες αφότου μεταγραφεί η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης, αν πρόκειται για ακίνητα.

2. Αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, τελευταία πράξη εκτέλεσης είναι η σύνταξη έκθεσης πλειστηριασμού και κατακύρωσης.»

91Άρθρο 107 Εφαρμογή των διατάξεων για τις ειδικές διαδικασίες σε δίκες σχετικά με την εκδίκαση ανακοπών - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 937 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 3 του άρθρου 937 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί των δικών για την εκτέλεση, ο αριθμός «614» αντικαθίσταται από τον αριθμό «591» και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής: «3. Στις δίκες σχετικά με την εκτέλεση για την εκδίκαση των ανακοπών εφαρμόζονται οι διατάξεις της διαδικασίας των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 591 επ., εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.»	Η παρ. 3 του άρθρου 937 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί των δικών για την εκτέλεση, έχει ως εξής: «3. Στις δίκες σχετικά με την εκτέλεση για την εκδίκαση των ανακοπών εφαρμόζονται οι διατάξεις της διαδικασίας των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ., εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.»
92Άρθρο 108 Αναστολή επί κατάσχεσης ακινήτου - Τροποποίηση άρθρου 938 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 938 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2, οι λέξεις «το ένδικο μέσο ή με τις προτάσεις» αντικαθίσταται από τις λέξεις «ιδιαιτέρω δικόγραφο», γ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 4, οι λέξεις «πέντε (5)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δεκαπέντε (15)» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 938 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 938 Αναγκαστική εκτέλεση - Αναστολή εκτέλεσης λόγω ανακοπής 1. Με εξαίρεση την κατάσχεση ακινήτων, ως προς τα οποία εφαρμόζεται η παρ. 2, όπως επίσης με εξαίρεση την κατάσχεση κινητών που υπόκεινται σε φθορά, με αίτηση του ανακόπτοντος μπορεί να διαταχθεί η αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση, αν το δικαστήριο κρίνει ότι η ενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης πρόκειται να προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογεί την ευδοκίμηση της ανακοπής. Επίσης, μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση, αφού δοθεί εγγύηση. Η αίτηση ασκείται στο αρμόδιο κατά τα άρθρα 933 και 936 δικαστήριο και δικάζεται κατά τα άρθρα 686 επ. 2. Ειδικώς επί κατάσχεσης ακινήτου δεν εφαρμόζεται η παρ. 1, η δε άσκηση του ενδίκου μέσου δεν αναστέλλει την πρόοδο της εκτέλεσης, εκτός εάν το δικαστήριο του ενδίκου μέσου, μετά από αίτηση του ασκούντος αυτό, που υποβάλλεται με το ένδικο μέσο ή με τις προτάσεις, δικάζοντας με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., διατάξει την αναστολή με ή χωρίς παροχή εγγύησης, εφόσον κρίνει ότι η διενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογεί την ευδοκίμηση του ενδίκου μέσου. Επίσης μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση αφού δοθεί εγγύηση. 3. Στις προηγούμενες περιπτώσεις είναι δυνατή η έκδοση σημειώματος με το οποίο εμποδίζεται η εκτέλεση μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της αίτησης αναστολής ή επί του ενδίκου μέσου.	Το άρθρο 938 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί έχει ως εξής: «1. Με εξαίρεση την κατάσχεση ακινήτων, ως προς τα οποία εφαρμόζεται η παρ. 2, όπως επίσης με εξαίρεση την κατάσχεση κινητών που υπόκεινται σε φθορά, με αίτηση του ανακόπτοντος μπορεί να διαταχθεί η αναστολή της αναγκαστικής εκτέλεσης με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση, αν το δικαστήριο κρίνει ότι η ενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογεί την ευδοκίμηση της ανακοπής. Επίσης, μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση αφού δοθεί εγγύηση. Η αίτηση ασκείται στο αρμόδιο κατά τα άρθρα 933 και 936 δικαστήριο και δικάζεται κατά τα άρθρα 686 επ. 2. Ειδικώς επί κατάσχεσης ακινήτου δεν εφαρμόζεται η παρ. 1, η δε άσκηση του ενδίκου μέσου δεν αναστέλλει την πρόοδο της εκτέλεσης, εκτός εάν το δικαστήριο του ενδίκου μέσου, μετά από αίτηση του ασκούντος αυτό, που υποβάλλεται με το ένδικο μέσο ή με τις προτάσεις, δικάζοντας με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., διατάξει την αναστολή με ή χωρίς παροχή εγγύησης, εφόσον κρίνει ότι η διενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογεί την ευδοκίμηση του ενδίκου μέσου. Επίσης μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση αφού δοθεί εγγύηση. 3. Στις προηγούμενες περιπτώσεις είναι δυνατή η έκδοση σημειώματος με το οποίο εμποδίζεται η εκτέλεση μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της αίτησης αναστολής ή επί του ενδίκου μέσου.

μετά από αίτηση του ασκούντος αυτό, που υποβάλλεται με ιδιαίτερο δικόγραφο, δικάζονται με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., διατάζει την αναστολή με ή χωρίς παροχή εγγύησης, εφόσον κρίνει ότι η διενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης πρόκειται να προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογεί την ευδοκίμηση του ενδίκου μέσου. Επίσης, μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση, αφού δοθεί εγγύηση. 3. Στις προηγούμενες περιπτώσεις, είναι δυνατή η έκδοση σημειώματος με το οποίο επιδορίζεται η εκτέλεση μέχρι να εκδοθεί απόφαση επί της αίτησης αναστολής ή επί του ενδίκου μέσου. 4. Η αίτηση με την οποία ζητείται η αναστολή πλειστηριασμού είναι απαράδεκτη, αν δεν κατατεθεί το αργότερο δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Η απόφαση πρέπει να δημοσιεύεται έως τις 12.00 το μεσημέρι της Δευτέρας που προηγείται του πλειστηριασμού. 5. Η αναστολή των παρ. 1 και 2 ή η εγγυοδοσία μπορεί να διαταχθεί μόνο μέχρι να εκδοθεί η οριστική απόφαση επί της ανακοπής ή η απόφαση επί του ενδίκου μέσου.»	4. Η αίτηση με την οποία ζητείται η αναστολή πλειστηριασμού είναι απαράδεκτη, αν δεν κατατεθεί το αργότερο πέντε (5) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Η απόφαση πρέπει να δημοσιεύεται έως τις 12.00 το μεσημέρι της Δευτέρας που προηγείται του πλειστηριασμού. 5. Η αναστολή των παρ. 1 και 2 ή η εγγυοδοσία μπορεί να διαταχθεί μόνο μέχρι να εκδοθεί η οριστική απόφαση επί της ανακοπής, ή η απόφαση επί του ενδίκου μέσου.»
93Άρθρο 109 Παράδοση ή απόδοση ακινήτου - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 943 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 3 του άρθρου 943 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί αναγκαστικής εκτέλεσης ακινήτων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο, η λέξη «ειρηνοδίκη» αντικαθίσταται από τη λέξη «πρωτοδίκη», β) στο δεύτερο εδάφιο, β) η λέξη «ειρηνοδίκης» αντικαθίσταται από τη λέξη «πρωτοδίκης», ββ) η λέξη «υπάλληλο» αντικαθίσταται από τις λέξεις «πιστοποιημένο για τον σκοπό αυτό συμβολαιογράφο ως υπάλληλο, ενώπιον του οποίου πρόκειται να διενεργηθεί ηλεκτρονικά ο πλειστηριασμός», γ) το τρίτο εδάφιο διαγράφεται και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής: «3. Αν δεν υπάρχουν τα πρόσωπα της παρ. 2 ή αν αρνούνται να παραλάβουν τα κινητά πράγματα, ο δικαστικός επιμελητής τα παραδίδει σε μεσεγγυούχο τον οποίο διορίζει ο ίδιος και, ύστερα από άδεια του πρωτοδίκη της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης που δικάζει κατά τις διατάξεις των άρθρων 686 επ. πλειστηριάζει τα κινητά πράγματα. Ο πρωτοδίκης που δίνει την άδεια ορίζει συνάμα τον τόπο, τον πιστοποιημένο για τον σκοπό αυτό συμβολαιογράφο ως υπάλληλο, ενώπιον του οποίου πρόκειται να διενεργηθεί ηλεκτρονικά ο πλειστηριασμός, την ημέρα και ώρα του πλειστηριασμού. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να οριστεί	Η παρ. 3 του άρθρου 943 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί αναγκαστικής εκτέλεσης ακινήτων έχει ως εξής: «3. Αν δεν υπάρχουν τα πρόσωπα της παραγράφου 2 ή αν αρνούνται να παραλάβουν τα κινητά πράγματα, ο δικαστικός επιμελητής τα παραδίδει σε μεσεγγυούχο τον οποίο διορίζει ο ίδιος και, ύστερα από άδεια του ειρηνοδίκη της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης που δικάζει κατά τις διατάξεις των άρθρων 686 επ. πλειστηριάζει τα κινητά πράγματα. Ο ειρηνοδίκης που δίνει την άδεια ορίζει συνάμα τον τόπο, τον υπάλληλο, την ημέρα και ώρα του πλειστηριασμού. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατό να ορισθεί συμβολαιογράφος του τόπου όπου βρίσκονται τα κινητά, ως υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί να οριστεί συμβολαιογράφος διορισμένος στην περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή, αν και αυτό δεν είναι δυνατό, του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να οριστεί πριν περάσουν δέκα (10) ημέρες αφότου προσκληθεί εγγράφως εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση να παραλάβει τα πράγματα. Το πλειστηρίασμα κατατίθεται δημόσια, αφού αφαιρεθούν τα έξοδα.»

πριν περάσουν δέκα (10) ημέρες αφότου προκληθεί εγγράφως εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση να παραλάβει τα πράγματα. Το πλειστηρίασμα κατατίθεται δημόσια, αφού αφαιρεθούν τα έξοδα.».	
94 Άρθρο 110 Παράλειψη ή ανοχή πράξης - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 947 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 1 του άρθρου 947 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της παράβασης του οφειλέτη να παραλείψει ή ανεχθεί πράξη, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο, αα) προστίθενται οι λέξεις «καταδικάζει τον οφειλέτη να παραλείψει ή να ανεχθεί πράξη και», αβ) μετά τη λέξη «απειλεί» προστίθεται η λέξη «αυτεπαγγέλτως», β) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Όταν ο οφειλέτης έχει υποχρέωση να παραλείψει ή να ανεχθεί πράξη, το δικαστήριο καταδικάζει τον οφειλέτη να παραλείψει ή να ανεχθεί πράξη και, για την περίπτωση που παραβεί την υποχρέωση του, απειλεί αυτεπαγγέλτως για κάθε παράβαση χρηματική ποινή έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ υπέρ του δανειστή και προσωπική κράτηση έως ένα έτος. Αν πρόκειται για διαιτητική απόφαση, η απειλή της χρηματικής ποινής και της προσωπικής κράτησης απαγγέλλεται από το μονομελές πρωτοδικείο. Το δικαστήριο αυτό είναι αρμόδιο να βεβαιώσει την παράβαση και να καταδικάσει στη χρηματική ποινή και στην προσωπική κράτηση. Στην τελευταία περίπτωση, δικάζει σύμφωνα με τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ..».	Η παρ. 1 του άρθρου 947 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της παράβασης του οφειλέτη να παραλείψει ή ανεχθεί πράξη, έχει ως εξής: «1. Όταν ο οφειλέτης έχει υποχρέωση να παραλείψει ή να ανεχθεί πράξη, το δικαστήριο, για την περίπτωση που παραβεί την υποχρέωση του, απειλεί για κάθε παράβαση χρηματική ποινή έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ υπέρ του δανειστή και προσωπική κράτηση έως ένα έτος. Αν η απειλή της χρηματικής ποινής και της προσωπικής κράτησης δεν περιέχεται στην απόφαση που καταδικάζει τον οφειλέτη να παραλείψει ή να ανεχθεί πράξη, απαγγέλλεται από το μονομελές πρωτοδικείο. Το δικαστήριο αυτό είναι αρμόδιο να βεβαιώσει την παράβαση και να καταδικάσει στη χρηματική ποινή και στην προσωπική κράτηση. Στην τελευταία περίπτωση, δικάζει σύμφωνα με τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ..»
95 Άρθρο 111 Εξαίρεση βιβλίων από την κατάσχεση - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 953 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Η περ. γ) της παρ. 3 του άρθρου 953 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί κατάσχεσης κινητών εις χείρας τρίτου, αντικαθίσταται και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής: «3. Εξαιρούνται από την κατάσχεση: α) τα πράγματα που είναι απολύτως απαραίτητα για τις στοιχειώδεις ανάγκες διαβίωσης του οφειλέτη και της οικογένειάς του, β) προκειμένου για πρόσωπα που με την προσωπική τους εργασία αποκτούν όσα τους χρειάζονται για να ζήσουν, τα πράγματα που είναι απαραίτητα για την εργασία τους, γ) τα πάσης φύσεως βιβλία που δεν είναι εμπόρευμα, τα οποία, ως πολιτιστικά αγαθά, ο δικαστικός επιμελητής που διενεργεί την αναγκαστική εκτέλεση τα αφαιρεί και τα	Η παρ. 3 του άρθρου 953 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί κατάσχεσης κινητών εις χείρας τρίτου έχει ως εξής: «3. Εξαιρούνται από την κατάσχεση: α) τα πράγματα που είναι απολύτως απαραίτητα για τις στοιχειώδεις ανάγκες διαβίωσης του οφειλέτη και της οικογένειάς του, β) προκειμένου για πρόσωπα που με την προσωπική τους εργασία αποκτούν όσα τους χρειάζονται για να ζήσουν, τα πράγματα που είναι απαραίτητα για την εργασία τους, γ) τα πάσης φύσεως βιβλία που δεν είναι εμπόρευμα, τα οποία, ως πολιτιστικά αγαθά, ο δικαστικός επιμελητής που διενεργεί την αναγκαστική εκτέλεση τα αφαιρεί και τα

χρειάζονται για να ζήσουν, τα πράγματα που είναι απαραίτητα για την εργασία τους, γ) τα πάσης φύσης βιβλία που δεν είναι εμπόρευμα. Αν διαφωνήσει εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται ή εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, αποφασίζει το πρωτοδικείο του τόπου της εκτέλεσης, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.».	παραδίδει μετά από δημόσια πρόσκληση, σε πολιτιστικούς οργανισμούς αντί τιμήματος που συμφωνείται από τον επί του πλειστηριασμού υπάλληλο και αυτούς. Ο δικαστικός επιμελητής μπορεί να προβεί σε κάθε κατάλληλη ενέργεια για την εξασφάλιση δημοσιότητας. Αν διαφωνήσει εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται ή εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, αποφασίζει το ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.»
96Άρθρο 112 Στοιχεία της κατασχετήριας έκθεσης - Τροποποίηση άρθρου 954 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 954 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της κατασχετήριας έκθεσης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 2, βα) στο τρίτο εδάφιο, διαγράφονται οι λέξεις «, καθώς επίσης και η τυχόν διενέργειά του ενώπιον συμβολαιογράφου διορισμένου στην περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους», ββ) το τέταρτο εδάφιο διαγράφεται, γ) στην παρ. 4, βα) στο δεύτερο εδάφιο, οι λέξεις «δεκαπέντε (15)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τριάντα (30)», γβ) στο τρίτο εδάφιο, η λέξη «όγδοης» αντικαθίσταται από τη λέξη «δέκατης», γγ) προστίθεται τέταρτο εδάφιο και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 954 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 954 Κατασχετήρια έκθεση 1. Η κατάσχεση, με την επιφύλαξη του τρίτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 956, γίνεται με την αφαίρεση του πράγματος από το δικαστικό επιμελητή και συντάσσεται σχετική έκθεση μπροστά σε ενήλικο μάρτυρα. Το κατασχεμένο το εκτιμά ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας που ο επιμελητής προσλαμβάνει κατά την κρίση του για αυτόν τον σκοπό. 2. Η κατασχετήρια έκθεση πρέπει να περιέχει, εκτός από τα ουσιώδη που απαιτούνται από το άρθρο 117 και α) ακριβή περιγραφή του κατασχεμένου πράγματος, ώστε να μη γεννιέται αμφιβολία για την ταυτότητά του, β) αναφορά της εκτίμησης του κατασχεμένου που έκανε ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας, γ) τιμή πρώτης προσφοράς που πρέπει να είναι τουλάχιστον τα δύο τρίτα της αξίας, στην οποία εκτιμήθηκε το κατασχεμένο κινητό πράγμα, δ) αναφορά του εκτελεστού τίτλου, στον οποίο βασίζεται η εκτέλεση, της επιταγής που επιδόθηκε στον οφειλέτη και του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, ε) αναφορά της ημέρας	Το άρθρο 954 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της κατασχετήριας έκθεσης, έχει ως εξής: «Άρθρο 954 1. Η κατάσχεση, με την επιφύλαξη του άρθρου 956 παράγραφος 1 εδάφιο γ', γίνεται με την αφαίρεση του πράγματος από το δικαστικό επιμελητή και συντάσσεται σχετική έκθεση μπροστά σε ενήλικο μάρτυρα. Το κατασχεμένο το εκτιμά ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας που ο επιμελητής προσλαμβάνει κατά την κρίση του για αυτόν τον σκοπό. 2. Η κατασχετήρια έκθεση πρέπει να περιέχει, εκτός από τα ουσιώδη που απαιτούνται από το άρθρο 117 και α) ακριβή περιγραφή του κατασχεμένου πράγματος, ώστε να μη γεννιέται αμφιβολία για την ταυτότητά του, β) αναφορά της εκτίμησης του κατασχεμένου που έκανε ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας, γ) τιμή πρώτης προσφοράς που πρέπει να είναι τουλάχιστον τα δύο τρίτα της αξίας, στην οποία εκτιμήθηκε το κατασχεμένο κινητό πράγμα, δ) αναφορά του εκτελεστού τίτλου, στον οποίο βασίζεται η εκτέλεση, της επιταγής που επιδόθηκε στον οφειλέτη και του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, ε) αναφορά της ημέρας

του πλειστηριασμού, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά σε πέντε (5) μήνες από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση έξι (6) μηνών από την ημερομηνία αυτή, του τόπου του πλειστηριασμού, καθώς και του ονόματος του υπαλλήλου του πλειστηριασμού. Εάν η παραπάνω προθεσμία συμπληρώνεται τον Αύγουστο, τότε για τον υπολογισμό της λαμβάνεται υπόψη ο επόμενος μήνας. Στην έκθεση αναφέρονται επίσης οι όροι που τυχόν έθεσε, σχετικά με τον πλειστηριασμό, ο υπέρ ου η εκτέλεση με την κατά το άρθρο 927 εντολή. 3. Την κατασχετήρια έκθεση υπογράφουν ο δικαστικός επιμελητής και ο μάρτυρας και αν είναι παρόντες εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται και εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση την υπογράφουν και αυτοί. Αν κάποιος από αυτούς αρνηθεί να υπογράψει, η άρνησή του αναφέρεται στην έκθεση. 4. Ύστερα από ανακοπή του επισπεύδοντος ή του καθ' ου η εκτέλεση ή οποιουδήποτε άλλου έχει έννομο συμφέρον, το αρμόδιο κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να διατάξει τη διόρθωση της έκθεσης και του αποσπάσματος αυτής, ιδίως ως προς την περιγραφή του κατασχεθέντος, την εκτίμηση και την τιμή πρώτης προσφοράς. Η ανακοπή είναι απαράδεκτη, αν δεν κατατεθεί το αργότερο τριάντα (30) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Η απόφαση πρέπει να δημοσιεύεται έως τις 12:00 το μεσημέρι της δέκατης πριν από τον πλειστηριασμό ημέρας και αναρτάται την ίδια ημέρα με επιμέλεια της γραμματείας στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ). Ελαττώματα ή ελλείψεις που είναι δυνατό να διορθωθούν ή να συμπληρωθούν με την άσκηση ανακοπής της παρούσας δεν προβάλλονται παραδεκτως με ανακοπή του άρθρου 933.».	της πρωτεύουσας του κράτους. Ο δικαστικός επιμελητής βεβαιώνει στην κατασχετήρια έκθεση τον λόγο της αδυναμίας ορισμού συμβολαιογράφου του τόπου εκτέλεσης ή της περιφέρειας του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης. 3. Την κατασχετήρια έκθεση υπογράφουν ο δικαστικός επιμελητής και ο μάρτυρας και αν είναι παρόντες εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται και εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση την υπογράφουν και αυτοί. Αν κάποιος από αυτούς αρνηθεί να υπογράψει, η άρνησή του αναφέρεται στην έκθεση. 4. Ύστερα από ανακοπή του επισπεύδοντος ή του καθ' ου η εκτέλεση ή οποιουδήποτε άλλου έχει έννομο συμφέρον, το αρμόδιο κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να διατάξει τη διόρθωση της έκθεσης και του αποσπάσματος αυτής, ιδίως ως προς την περιγραφή του κατασχεθέντος, την εκτίμηση και την τιμή πρώτης προσφοράς. Η ανακοπή είναι απαράδεκτη, αν δεν κατατεθεί το αργότερο δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Η απόφαση πρέπει να δημοσιεύεται έως τις 12:00' το μεσημέρι της όγδοης πριν από τον πλειστηριασμό ημέρας και αναρτάται την ίδια ημέρα με επιμέλεια της γραμματείας στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ).»
97Άρθρο 113 Προσθήκη της περίπτωσης πλειστηριασμού με ηλεκτρονικά μέσα - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 955 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 2 του άρθρου 955 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της επίδοσης της κατασχετήριας έκθεσης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο, η λέξη «ειρηνοδικείου» αντικαθίσταται από τη λέξεις «πρωτοδικείου», β) στο τρίτο εδάφιο οι λέξεις «του τόπου εκτέλεσης ή της περιφέρειας του συμβολαιογραφικού συλλόγου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «της πρωτοδικειακής περιφέρειας», γ) το τελευταίο εδάφιο αντικαθίσταται και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ. 2 διαμορφώνεται ως	Η παρ. 2 του άρθρου 955 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της επίδοσης της κατασχετήριας έκθεσης, έχει ως εξής: «2. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει, μέσα σε οκτώ (8) ημέρες από την ημέρα της περάτωσης της κατάσχεσης, να καταθέσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού τον εκτελεστό τίτλο, την έκθεση της επίδοσης της επιταγής προς εκτέλεση, την κατασχετήρια έκθεση και τις εκθέσεις επίδοσής της στον οφειλέτη και τον γραμματέα του ειρηνοδικείου και, στην περίπτωση του άρθρου 956 παρ. 3, και το γραμμάτιο της δημόσιας κατάθεσης, ο οποίος συντάσσει έκθεση για όλα αυτά.

εξής: «2. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει, μέσα σε οκτώ (8) ημέρες από την ημέρα της περάτωσης της κατάσχεσης, να καταθέσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού τον εκτελεστό τίτλο, την έκθεση της επίδοσης της επιταγής προς εκτέλεση, την κατασχετήρια έκθεση και τις εκθέσεις επίδοσής της στον οφειλέτη και τον γραμματέα του πρωτοδικείου και, στην περίπτωση της παρ. 3 του άρθρου 956, και το γραμμάτιο της δημόσιας κατάθεσης, ο οποίος συντάσσει έκθεση για όλα αυτά. Απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, που περιλαμβάνει τα ονοματεπώνυμα του υπέρ ου και του καθ' ου η εκτέλεση, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου αυτών και αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα την επωνυμία και τον αριθμό φορολογικού τους μητρώου, περιγραφή των κατασχεθέντων κινητών, την τιμή της πρώτης προσφοράς, του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, τους όρους του πλειστηριασμού, το όνομα και τη διεύθυνση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, καθώς και τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, εκδίδεται από τον δικαστικό επιμελητή και δημοσιεύεται με επιμέλειά του μέχρι τη δέκατη ημέρα από την κατάσχεση στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων. Στο απόσπασμα περιλαμβάνεται και η τυχόν βεβαίωση του δικαστικού επιμελητή σχετικά με την αδυναμία ορισμού συμβολαιογράφου της πρωτοδικειακής περιφέρειας του τόπου εκτέλεσης. Το απόσπασμα αυτό επιδίδεται μέσα στην ίδια προθεσμία στον ενεχυρούχο δανειστή, εφόσον το ενέχυρο είναι γραμμένο σε δημόσιο βιβλίο. Η παράλειψη σύνταξης και δημοσίευσης του αποσπάσματος, κατάθεσης των εγγράφων στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και επίδοσης αποσπάσματος στον παραπάνω ενεχυρούχο δανειστή επιφέρει ακυρότητα του πλειστηριασμού.».	Απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, που περιλαμβάνει τα ονοματεπώνυμα του υπέρ ου και του καθ' ου η εκτέλεση, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου αυτών και αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα την επωνυμία και τον αριθμό φορολογικού τους μητρώου, περιγραφή των κατασχεθέντων κινητών, την τιμή της πρώτης προσφοράς, του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, τους όρους του πλειστηριασμού το όνομα και τη διεύθυνση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, καθώς και τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, εκδίδεται από τον δικαστικό επιμελητή και δημοσιεύεται με επιμέλειά του μέχρι τη δέκατη ημέρα από την κατάσχεση στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων. Στο απόσπασμα περιλαμβάνεται και η τυχόν βεβαίωση του δικαστικού επιμελητή σχετικά με τη αδυναμία ορισμού συμβολαιογράφου του τόπου εκτέλεσης ή της περιφέρειας του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης.». Το απόσπασμα αυτό επιδίδεται μέσα στην ίδια προθεσμία στον ενεχυρούχο δανειστή, εφόσον το ενέχυρο είναι γραμμένο σε δημόσιο βιβλίο. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις των προηγούμενων εδαφίων, διαφορετικά είναι άκυρος.»
98Άρθρο 114 Πρόβλεψη διαδικασίας πλειστηριασμού κατασχεμένων πραγμάτων με ηλεκτρονικά μέσα από πιστοποιημένο συμβολαιογράφο - Τροποποίηση παρ. 1 και 7 άρθρου 959 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας	Οι παρ. 1 και 7 του άρθρου 959 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, έχουν ως εξής: «1. Τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται με ηλεκτρονικά μέσα ενώπιον συμβολαιογράφου της εφετειακής περιφέρειας του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατό να ορισθεί συμβολαιογράφος του

Στο άρθρο 959 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1, βα) στο πρώτο εδάφιο η λέξη «εφετειακής» αντικαθίσταται από τη λέξη «πρωτοδικειακής», ββ) στο δεύτερο εδάφιο, διαγράφονται οι λέξεις «της περιφέρειας του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή, αν και αυτό δεν είναι δυνατό,», βγ) στο τρίτο εδάφιο, ι) οι λέξεις «Ο πλειστηριασμός των κατασχεμένων διενεργείται» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται», ιι) η λέξη «τον» διαγράφεται, ιiii) προστίθεται η λέξη «συμβολαιογράφο», γ) στην παρ. 7, το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο διαγράφονται και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 959 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 959 Ηλεκτρονικός πλειστηριασμός κατασχεμένων πραγμάτων 1. Τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται με ηλεκτρονικά μέσα ενώπιον συμβολαιογράφου της πρωτοδικειακής περιφέρειας του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατό να ορισθεί συμβολαιογράφος του τόπου εκτέλεσης (κατάσχεσης), τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται ενώπιον συμβολαιογράφου του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του Κράτους. Τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται μέσω των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμού από πιστοποιημένο, για τον σκοπό αυτόν συμβολαιογράφο, υπάλληλο του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού. Ο πλειστηριασμός διενεργείται ενώπιον του ίδιου συμβολαιογράφου που ορίστηκε αρχικά και στην περίπτωση πολλαπλών κατασχέσεων. 2. Η κυριότητα, διοίκηση και διαχείριση των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμού ανήκει στους κατά τόπο αρμοδίου συμβολαιογραφικούς συλλόγους. 3. Τα ηλεκτρονικά συστήματα πλειστηριασμού περιέχουν όλα τα πληροφοριακά στοιχεία τα οποία περιλαμβάνονται στο απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης. 4. Στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό λαμβάνουν μέρος υποψήφιοι πλειοδότες που έχουν προηγουμένως πιστοποιηθεί στα ηλεκτρονικά συστήματα πλειστηριασμών. Πλειοδοσία περισσότερων από κοινού είναι εφικτή, μόνο εάν χορηγηθεί σε οποιονδήποτε εξ αυτών ειδικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο από τους λοιπούς ενδιαφερόμενους πλειοδότες και αυτός προβεί στη σχετική δήλωση συμμετοχής και υποβολής του πληρεξουσίου, πριν τον πλειστηριασμό, σύμφωνα με την παρ. 5. Στην περίπτωση αυτή, και εφόσον κατακυρωθεί στους περισσότερους	τόπου εκτέλεσης (κατάσχεσης), τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή, αν και αυτό δεν είναι δυνατό, του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του Κράτους. Ο πλειστηριασμός των κατασχεμένων διενεργείται μέσω των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμού από τον πιστοποιημένο, για το σκοπό αυτόν, υπάλληλο του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού. Ο πλειστηριασμός διενεργείται ενώπιον του ίδιου συμβολαιογράφου που ορίστηκε αρχικά και στην περίπτωση πολλαπλών κατασχέσεων. 7. Αν τα κατασχεμένα πράγματα βρίσκονται στην περιφέρεια περισσότερων ειρηνοδικείων, ο πλειστηριασμός διενεργείται, κατ' επιλογήν του επισπεύδοντος, στην περιφέρεια οποιουδήποτε εκ των άνω ειρηνοδικείων. Εάν ο πλειστηριασμός μπορεί να γίνει ηλεκτρονικά σε μία μόνο από αυτές, επιλέγεται υποχρεωτικά η περιφέρεια του συγκεκριμένου ειρηνοδικείου και αν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν μπορεί να διενεργηθεί σε καμία από αυτές, επιλέγεται η περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Αρμόδιο για την επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν από τη διενέργεια του πλειστηριασμού είναι το δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης.»
--	--

πλειοδότες το πράγμα, αυτοί ενέχονται εις ολόκληρον για την καταβολή του πλειστηριάσματος.

5. Κάθε υποψήφιος πλειοδότης δηλώνει τη συμμετοχή του σε συγκεκριμένο πλειστηριασμό, σύμφωνα με τους όρους αυτού, αφού έχει καταβάλει την εγγύηση της παρ. 1 του άρθρου 965 και έχει υποβάλει ηλεκτρονικά το πληρεξούσιο της παρ. 2 του άρθρου 1003, επί κοινής δε πλειοδοσίας το κατά την παρ. 4 του παρόντος πληρεξούσιο μέχρι ώρα 15:00, δύο (2) εργάσιμες ημέρες πριν την ορισθείσα ημέρα του πλειστηριασμού. Οι προσφορές, με ποινή ακυρότητας, δεν πρέπει να περιλαμβάνουν αίρεση ή όρο, και είναι ανέκκλητες. Το τέλος χρήσης των συστημάτων για τη διενέργεια του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού καταβάλλεται από τον υπερθεματιστή. Η κατάθεση της εγγύησης, του τέλους χρήσης των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμών και του πλειστηριάσματος γίνεται αποκλειστικά σε ειδικό ακατάσχετο επαγγελματικό λογαριασμό που διατηρείται σε ελληνικό τραπεζικό ίδρυμα από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού. Σε περίπτωση πλειοδοσίας περισσοτέρων, σύμφωνα με την παρ. 4, η κατάθεση της εγγύησης και του τέλους χρήσης μπορεί να γίνει από οποιονδήποτε πλειοδότη είτε αυτός ενεργεί ατομικά είτε ως εκπρόσωπος των λοιπών. Κάθε υποψήφιος πλειοδότης, επί κοινής δε πλειοδοσίας ο εκπρόσωπος των λοιπών, διορίζει με ηλεκτρονική δήλωση αντίκλητο που κατοικεί στην περιφέρεια του πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης μέχρι ώρα 15:00 δύο (2) εργάσιμες ημέρες πριν την ορισθείσα ημέρα του πλειστηριασμού, διαφορετικά αντίκλητος θεωρείται ο γραμματέας του πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης. Το τελευταίο εδάφιο εφαρμόζεται, ακόμη και όταν ο πλειστηριασμός διενεργείται ενώπιον συμβολαιογράφου διορισμένου στην περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του Κράτους.

6. Ο υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού μετά το πέρας της προθεσμίας της παρ. 5 ελέγχει τα υποβαλλόμενα αρχεία, διαπιστώνει με πράξη του, μέχρι ώρα 17:00 της προηγούμενης του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού ημέρας, την τήρηση των διατυπώσεων που ορίζονται στις προηγούμενες παραγράφους και υποβάλλει στα ηλεκτρονικά συστήματα πλειστηριασμών (ΗΛ.ΣΥ.ΠΛΕΙΣ.) κατάλογο των υποψήφιων πλειοδοτών που δικαιούνται να λάβουν μέρος.

7. Αρμόδιο για την επίλυση των διαφορών που αναφύονται από τη διενέργεια του πλειστηριασμού είναι το δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης.

8. Οι ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί διενεργούνται μόνο εργάσιμη ημέρα Τετάρτη ή Πέμπτη ή Παρασκευή, από τις 10:00` έως τις 12:00` και από τις 14:00` έως τις 16:00`. Σε υποβολή προσφοράς κατά το τελευταίο λεπτό του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, ήτοι από ώρα 11:59:00 έως 11:59:59 ή από ώρα 15:59:00 έως 15:59:59

δίδεται αυτόματη παράταση πέντε (5) λεπτών. Για κάθε προσφορά που υποβάλλεται κατά το τελευταίο λεπτό της παράτασης, δίδεται νέα αυτόματη παράταση πέντε (5) λεπτών, εφόσον υποβληθεί μεγαλύτερη προσφορά. Οι παρατάσεις μπορούν να συνεχισθούν για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο της μίας (1) ώρας από την ορισθείσα ώρα λήξης του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, οπότε ολοκληρώνεται η διαδικασία υποβολής προσφορών. Ηλεκτρονικός πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει από την 1η Αυγούστου έως την 31η Αυγούστου, καθώς και την προηγούμενη και την επομένη εβδομάδα της ημέρας των εκλογών για την ανάδειξη βουλευτών, αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Οργάνων Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τις επαναληπτικές εκλογές και μόνο για τις Περιφέρειες που διεξάγονται τέτοιες, εκτός αν πρόκειται για πλοία, αεροσκάφη και για πράγματα που μπορούν να υποστούν φθορά.

9. Ο ηλεκτρονικός πλειστηριασμός είναι ανοικτού πλειοδοτικού τύπου κατά τον οποίο υποβάλλονται διαδοχικές προσφορές. Οι συμμετέχοντες υποβάλλουν συνεχώς προσφορά μεγαλύτερη από την εκάστοτε μέγιστη έως το χρόνο λήξης της υποβολής προσφορών. Στα ηλεκτρονικά συστήματα καταγράφονται όλες οι υποβληθείσες κατά τα ανωτέρω προσφορές.

10. Με την υποβολή της προσφοράς, οι υποψήφιοι πλειοδότες ενημερώνονται αμέσως από τα συστήματα για το ποσό της προσφοράς τους, τον ακριβή χρόνο υποβολής της, καθώς και ότι αυτή έχει καταγραφεί. Ο υποψήφιος πλειοδότης ενημερώνεται για την εκάστοτε μέγιστη υποβληθείσα προσφορά.

11. Όλοι οι υποψήφιοι πλειοδότες που λαμβάνουν μέρος στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό ενημερώνονται αμέσως από τα συστήματα για τυχόν αναστολή, ματαίωση ή διακοπή του πλειστηριασμού, καθώς και για τον λόγο αυτής.

12. Μετά τη λήξη της διαδικασίας υποβολής των πλειοδοτικών προσφορών, ανακοινώνεται το αποτέλεσμα του πλειστηριασμού μέσω των ηλεκτρονικών συστημάτων. Όσοι έχουν λάβει μέρος στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό ενημερώνονται αμελλητί για το αποτέλεσμα του. Ο υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού συντάσσει την έκθεση της παρ. 2 του άρθρου 965, κατακυρώνοντας τα πράγματα στον πλειοδότη.

13. Στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό κινητών, ο υπερθεματιστής έχει υποχρέωση να καταβάλει στον ειδικό τραπεζικό επαγγελματικό λογαριασμό του υπαλλήλου του πλειστηριασμού το πλειστηρίασμα και το τέλος χρήσης το αργότερο την τρίτη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό. Με την καταβολή του πλειστηριασμού και του τέλους χρήσης, το κατακυρωμένο πράγμα παραδίδεται στον υπερθεματιστή. Η παράδοση του πράγματος στον υπερθεματιστή δεν μπορεί να γίνει πριν την καταβολή του πλειστηριασμού και του τέλους χρήσης.

Ο υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού οφείλει, το αργότερο την πέμπτη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό, να καταθέσει το πλειστηρίασμα στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Η κατάθεση του πλειστηριασματος είναι ακατάσχετη, δεν εμπίπτει στην πτωχευτική περιουσία και δεν υπόκειται στις δεσμεύσεις που επιβάλλει το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του. Εντός της επόμενης εργάσιμης ημέρας από την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού αποδίδει το τέλος χρήσης στον οικείο συμβολαιογραφικό σύλλογο του οποίου αυτός είναι μέλος. Εντός τριών (3) εργασίμων ημερών, μέρος του ανωτέρω ποσού, το οποίο καθορίζεται με την απόφαση της παραγράφου 14 του παρόντος, αποδίδεται από τον οικείο συμβολαιογραφικό σύλλογο στο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. Οι ειδικότεροι όροι της τήρησης των επαγγελματικών τραπεζικών λογαριασμών των υπαλλήλων των πλειστηριασμών ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης. 14. Με αποφάσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης, καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι λειτουργίας των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμού, οι λεπτομέρειες υποβολής των πλειοδοτικών προσφορών, η διαδικασία πιστοποίησης και εγγραφής χρηστών στα συστήματα, το ύψος και ο τρόπος καθορισμού, επιμερισμού, είσπραξης και απόδοσης του τέλους χρήσης των συστημάτων, αναπροσαρμογής του τέλους χρήσης και του μέρους αυτού που αποδίδεται στο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ., καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια.».	
99Άρθρο 115 Έλλειψη πλειοδοτών, νέος πλειστηριασμός - Τροποποίηση άρθρου 966 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 966 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της μη εμφάνισης πλειοδοτών ή υποβολής προσφορών στον πλειστηριασμό, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1 προστίθενται εδάφια, τρίτο και τέταρτο, γ) στην παρ. 2Β προστίθεται δεύτερο εδάφιο και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 966 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 966 Επανάληψη άγονου πλειστηριασμού 1. Αν δεν παρουσιαστούν πλειοδότες ή δεν υποβληθούν προσφορές, το πράγμα που πλειστηριάζεται κατακυρώνεται στην τιμή της πρώτης προσφοράς σε εκείνον υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση, αν το ζητήσει. Ο επισπεύδων	Το άρθρο 966 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της μη εμφάνισης πλειοδοτών ή υποβολής προσφορών στον πλειστηριασμό, έχει ως εξής: «Άρθρο 966 1. Αν δεν παρουσιαστούν πλειοδότες ή δεν υποβληθούν προσφορές, το πράγμα που πλειστηριάζεται κατακυρώνεται στην τιμή της πρώτης προσφοράς σε εκείνον υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση, αν το ζητήσει. Ο επισπεύδων δανειστής υποβάλλει ηλεκτρονικά σχετική αίτηση, αφού παρέλθει η προθεσμία της παρ. 6 του άρθρου 959 και πριν από την έναρξη του πλειστηριασμού, στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, ο οποίος στη συνέχεια την αναρτά στα ηλεκτρονικά συστήματα πλειστηριασμών. 2. Αν δεν υποβληθεί η αίτηση της παρ. 1, ο πλειστηριασμός επαναλαμβάνεται με την ίδια τιμή

δανειστής υποβάλλει ηλεκτρονικά σχετική αίτηση, αφού παρέλθει η προθεσμία της παρ. 6 του άρθρου 959 και πριν από την έναρξη του πλειστηριασμού, στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, ο οποίος στη συνέχεια την αναρτά στα ηλεκτρονικά συστήματα πλειστηριασμών. Η αίτηση του επισπεύδοντος είναι ανέκκλητη. Εάν ο επισπεύδων δεν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του κατά τα άρθρα 970 ή 1004, χωρεί αναπλειστηριασμός με τις σε βάρος του συνέπειες, που προβλέπονται και για τον ασυνεπή υπερθεματιστή στο άρθρο 965. 2. Αν δεν υποβληθεί η αίτηση της παρ. 1, ο πλειστηριασμός επαναλαμβάνεται με την ίδια τιμή πρώτης προσφοράς και σε ημερομηνία που ορίζεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, μέσα σε σαράντα (40) ημέρες, αναρτωμένης της σχετικής δημοσίευσης στις αντίστοιχες ιστοσελίδες δημοσίευσης πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) και ΗΛ.ΣΥ.ΠΛΕΙΣ (e-auction). 2Α. Αν και ο πλειστηριασμός της παρ. 2 αποβεί άγονος, διεξάγεται νέος με τιμή πρώτης προσφοράς ίση προς το ογδόντα τοις εκατό (80%) της αρχικώς ορισθείσας τιμής και σε ημερομηνία που ορίζεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, αναρτωμένης της σχετικής δημοσίευσης στις αντίστοιχες ιστοσελίδες δημοσίευσης πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) και ΗΛ.ΣΥ.ΠΛΕΙΣ (e-auction). 2Β. Σε περίπτωση που και ο πλειστηριασμός της παρ. 2Α αποβεί άγονος, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού τον επαναλαμβάνει μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, με τιμή πρώτης προσφοράς ίση προς το εξήντα πέντε τοις εκατό (65%) της αρχικώς ορισθείσας, με ανάρτηση στις αντίστοιχες ιστοσελίδες δημοσίευσης πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) και ΗΛ.ΣΥ.ΠΛΕΙΣ (e-auction). 3. Αν και ο νέος πλειστηριασμός έμεινε χωρίς αποτέλεσμα, το αρμόδιο δικαστήριο του άρθρου 933, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να άρει την κατάσχεση ή να διατάξει να γίνει αργότερα νέος πλειστηριασμός με την ίδια κατά την παρ. 2Β τιμή ή και κατώτερη τιμή πρώτης προσφοράς. 4. Αν καταστεί ανέφικτη ή διακοπεί η διενέργεια του πλειστηριασμού, για λόγους τεχνικής αδυναμίας λειτουργίας των ηλεκτρονικών συστημάτων διενέργειας αυτού, η διαδικασία θεωρείται ότι παραμένει σε εκκρεμότητα και συνεχίζεται με εντολή του	πρώτης προσφοράς και σε ημερομηνία που ορίζεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, μέσα σε σαράντα (40) ημέρες, αναρτωμένης της σχετικής δημοσίευσης στις αντίστοιχες ιστοσελίδες δημοσίευσης πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) και ΗΛ.ΣΥ.ΠΛΕΙΣ (e-auction). 2Α. Αν και ο πλειστηριασμός της παρ. 2 αποβεί άγονος, διεξάγεται νέος με τιμή πρώτης προσφοράς ίση προς το ογδόντα τοις εκατό (80%) της αρχικώς ορισθείσας τιμής και σε ημερομηνία που ορίζεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, αναρτωμένης της σχετικής δημοσίευσης στις αντίστοιχες ιστοσελίδες δημοσίευσης πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) και ΗΛ.ΣΥ.ΠΛΕΙΣ (e-auction). 2Β. Σε περίπτωση που και ο πλειστηριασμός της παρ. 2Α αποβεί άγονος, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού τον επαναλαμβάνει μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, με τιμή πρώτης προσφοράς ίση προς το εξήντα πέντε τοις εκατό (65%) της αρχικώς ορισθείσας, με ανάρτηση στις αντίστοιχες ιστοσελίδες δημοσίευσης πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) και ΗΛ.ΣΥ.ΠΛΕΙΣ (e-auction). 3. Αν και ο νέος πλειστηριασμός έμεινε χωρίς αποτέλεσμα, το αρμόδιο δικαστήριο του άρθρου 933, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να άρει την κατάσχεση ή να διατάξει να γίνει αργότερα νέος πλειστηριασμός με την ίδια κατά την παρ. 2Β τιμή ή και κατώτερη τιμή πρώτης προσφοράς. 4. Αν καταστεί ανέφικτη ή διακοπεί η διενέργεια του πλειστηριασμού, για λόγους τεχνικής αδυναμίας λειτουργίας των ηλεκτρονικών συστημάτων διενέργειας αυτού, η διαδικασία θεωρείται ότι παραμένει σε εκκρεμότητα και συνεχίζεται με εντολή του
--	--

επισπεύδοντος, κατόπιν ανάρτησης αναγγελίας από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού στο ηλεκτρονικό σύστημα δέκα (10) εργάσιμες ημέρες πριν την ημερομηνία συνέχισης. Τυχόν προσφορές πλειοδοτών που είχαν υποβληθεί πριν τη διακοπή της διαδικασίας παραμένουν ισχυρές.».	είχαν υποβληθεί πριν τη διακοπή της διαδικασίας παραμένουν ισχυρές.»
100Άρθρο 116 Υποκατάσταση σε θέση επισπεύδοντα - Τροποποίηση παρ. 1 και 3 άρθρου 973 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 973 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της δήλωσης συνέχισης πλειστηριασμού, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην παρ. 1 προστίθεται τέταρτο εδάφιο, γ) στο τρίτο εδάφιο της παρ. 3 προστίθενται οι λέξεις «και στον καθ' ου η εκτέλεση» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 973 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 973 Συνέχιση πλειστηριασμού και υποκατάσταση επισπεύδοντος 1. Αν για οποιονδήποτε λόγο ο πλειστηριασμός δεν έγινε κατά την ημέρα που είχε οριστεί, επισπεύδεται πάλι με δήλωση που κατατίθεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και συντάσσεται σχετική πράξη. Η νέα ημέρα του πλειστηριασμού ορίζεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού δυο (2) μήνες από την ημέρα της δήλωσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση τριών (3) μηνών από την ημέρα αυτή. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού εντός πέντε (5) ημερών μεριμνά, ώστε να αναρτηθεί η γνωστοποίηση της δήλωσης και η ημέρα του πλειστηριασμού στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ). Αντίγραφο της πράξης επιδίδεται με επιμέλεια του επισπεύδοντος στον καθ' ου η εκτέλεση. 2. Κάθε δανειστής, εφόσον έχει απαίτηση που στηρίζεται σε εκτελεστό τίτλο και κοινοποίησε σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση επιταγή προς εκτέλεση, μπορεί να επισπεύσει τον πλειστηριασμό. 3. Αν ένας δανειστής, άλλος από τον επισπεύδοντα, θέλει να επισπεύσει τον πλειστηριασμό κατά την παρ. 2, πρέπει να το δηλώσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και να συνταχθεί σχετική πράξη. Αν ο δανειστής αυτός έχει και ο ίδιος επιβάλει κατάσχεση, η δήλωση συνέχισης του πλειστηριασμού επέχει θέση ανάκλησης της δικής του κατάσχεσης. Αντίγραφο της πράξης επιδίδεται μέσα σε τρεις (3) ημέρες από τη δήλωση στον αρχικώς επισπεύδοντα και στον καθ' ου η εκτέλεση. Ο πλειστηριασμός γίνεται	Οι παρ. 1 και 3 του άρθρου 973 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της δήλωσης συνέχισης πλειστηριασμού, έχει ως εξής: «1. Αν για οποιονδήποτε λόγο ο πλειστηριασμός δεν έγινε κατά την ημέρα που είχε οριστεί, επισπεύδεται πάλι με δήλωση που κατατίθεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και συντάσσεται σχετική πράξη. Η νέα ημέρα του πλειστηριασμού ορίζεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού δυο (2) μήνες από την ημέρα της δήλωσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση τριών (3) μηνών από την ημέρα αυτή. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού εντός πέντε (5) ημερών μεριμνά, ώστε να αναρτηθεί η γνωστοποίηση της δήλωσης και η ημέρα του πλειστηριασμού στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ). 3. Αν ένας δανειστής, άλλος από τον επισπεύδοντα, θέλει να επισπεύσει τον πλειστηριασμό κατά την παρ. 2, πρέπει να το δηλώσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και να συνταχθεί σχετική πράξη. Αν ο δανειστής αυτός έχει και ο ίδιος επιβάλει κατάσχεση, η δήλωση συνέχισης του πλειστηριασμού επέχει θέση ανάκλησης της δικής του κατάσχεσης. Αντίγραφο της πράξης επιδίδεται μέσα σε τρεις (3) ημέρες από τη δήλωση στον αρχικώς επισπεύδοντα. Ο πλειστηριασμός γίνεται ενώπιον του ίδιου υπαλλήλου. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού εντός πέντε (5) ημερών μεριμνά, ώστε να αναρτηθεί η γνωστοποίηση της δήλωσης και η ημέρα του πλειστηριασμού στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ).»

ενώπιον του ίδιου υπαλλήλου. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού εντός πέντε (5) ημερών μεριμνά, ώστε να αναρτηθεί η γνωστοποίηση της δήλωσης και η ημέρα του πλειστηριασμού στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ). 4. Κάθε δανειστής της παρ. 2 μπορεί να ζητήσει από το αρμόδιο κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να του επιτρέψει να επισπεύσει αυτός την εκτέλεση, αν ο πλειστηριασμός ματαιώθηκε για δεύτερη φορά χωρίς σοβαρό λόγο, καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση που από τη στάση του επισπεύδοντος προκύπτει συμπαιγνία ή ολιγωρία. Η ανάθεση της επίσπευσης στον αιτούντα μπορεί να εξαρτηθεί από τη ματαίωση του τυχόν επισπευδόμενου πλειστηριασμού. Ο δανειστής, στον οποίο ανατέθηκε η επίσπευση, οφείλει να προβεί στην κατά την παρ. 3 δήλωση. Ο πλειστηριασμός επισπεύδεται κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής. 5. Αν στην περίπτωση της παρ. 3 εμφανίστηκαν ταυτόχρονα περισσότεροι δανειστές που θέλουν να επισπεύσουν την εκτέλεση ή, στην περίπτωση της παρ. 4, οι αιτούντες είναι περισσότεροι, το κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, ύστερα από αυτοτελή ή παρεμπίπτουσα αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, δικάζοντας με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., επιλέγει τον καταλληλότερο στον οποίο και αναθέτει την επίσπευση. Ο πλειστηριασμός επισπεύδεται κατά τις διατάξεις της παρ. 3. 6. Αντιρρήσεις για οποιονδήποτε λόγο που αφορά στο κύρος της δήλωσης συνέχισης, ασκούνται με ανακοπή μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την ημέρα της κατά την παρ. 1 ανάρτησης. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της και γίνεται με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Κατά της απόφασης που εκδίδεται μέσα σε έναν (1) μήνα από τη συζήτηση της ανακοπής δεν επιτρέπεται η άσκηση ενδίκων μέσων ούτε και αίτηση ανάκλησης. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής μπορούν να προταθούν μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από την οποία συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.».	
Άρθρο 117 Αρμόδιος για τη διανομή συμβολαιογράφος σε κατάσχεση εις χείρας τρίτου - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 988 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 1 του άρθρου 988 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της διανομής στην περίπτωση της κατάσχεσης	Η παρ.1 του άρθρου 988 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της διανομής στην περίπτωση της κατάσχεσης εις χείρας τρίτου, έχει ως εξής: «1. Αν ο τρίτος δηλώσει πως η απαίτηση που κατασχέθηκε υπάρχει και είναι επαρκής για να ικανοποιηθούν εκείνος ή εκείνοι που επέβαλαν την κατάσχεση, ο τρίτος οφείλει, αφού περάσουν

εις χείρας τρίτου, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο δεύτερο εδάφιο οι λέξεις «το μονομελές πρωτοδικείο» αντικαθίσταται από τις λέξεις «τον πρωτοδίκη», β) στο τρίτο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «διορισμένος στην περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή, αν και αυτό δεν είναι δυνατό,», γ) στο τέταρτο εδάφιο, οι λέξεις «του μονομελούς πρωτοδικείου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του πρωτοδίκη» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, η παρ.1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Αν ο τρίτος δηλώσει πως η απαίτηση που κατασχέθηκε υπάρχει και είναι επαρκής για να ικανοποιηθούν εκείνος ή εκείνοι που επέβαλαν την κατάσχεση, ο τρίτος οφείλει, αφού περάσουν οκτώ (8) ημέρες αφότου η κατάσχεση κοινοποιήθηκε σε εκείνον κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση, αν κατοικεί στην Ελλάδα, και αφού περάσουν τριάντα (30) ημέρες, αν κατοικεί στο εξωτερικό ή είναι άγνωστη η διαμονή του, να καταβάλει στον καθένα από εκείνους που επέβαλαν κατάσχεση το ποσό για το οποίο έγινε η κατάσχεση. Αν η κατασχεμένη απαίτηση δεν επαρκεί για να ικανοποιηθούν όλοι όσοι επέβαλαν κατάσχεση, ο τρίτος οφείλει να κάνει δημόσια κατάθεση και η διανομή γίνεται από συμβολαιογράφο που ορίζεται, αφού το ζητήσει οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον, από τον πρωτοδίκη του τόπου της εκτέλεσης κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατό να ορισθεί συμβολαιογράφος του τόπου εκτέλεσης, αρμόδιος για τη διανομή μπορεί να οριστεί και συμβολαιογράφος του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους.» Η διανομή σε εκείνους που έκαναν την κατάσχεση γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα 974 επ. και η προθεσμία της παρ. 1 του άρθρου 974 αρχίζει αφότου γνωστοποιηθεί στο συμβολαιογράφο η απόφαση του πρωτοδίκη που τον διορίζει.»	οκτώ ημέρες αφότου η κατάσχεση κοινοποιήθηκε σε εκείνον κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση, αν κατοικεί στην Ελλάδα, και αφού περάσουν τριάντα ημέρες, αν κατοικεί στο εξωτερικό ή είναι άγνωστη η διαμονή του, να καταβάλει στον καθένα από εκείνους που επέβαλαν κατάσχεση το ποσό για το οποίο έγινε η κατάσχεση. Αν η κατασχεμένη απαίτηση δεν επαρκεί για να ικανοποιηθούν όλοι όσοι επέβαλαν κατάσχεση, ο τρίτος οφείλει να κάνει δημόσια κατάθεση και η διανομή γίνεται από συμβολαιογράφο που ορίζεται, αφού το ζητήσει οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον, από τον ειρηνοδίκη του τόπου της εκτέλεσης κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατό να ορισθεί συμβολαιογράφος του τόπου εκτέλεσης, αρμόδιος για τη διανομή μπορεί να οριστεί και συμβολαιογράφος διορισμένος στην περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή, αν και αυτό δεν είναι δυνατό, του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Η διανομή σε εκείνους που έκαναν την κατάσχεση γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα 974 επ. και η προθεσμία του άρθρου 974 παρ. 1 αρχίζει αφότου γνωστοποιηθεί στο συμβολαιογράφο η απόφαση του ειρηνοδίκη που τον διορίζει.»
Άρθρο 119 Λήψη αντιγράφων μισθωτηρίων - Τροποποίηση παρ. 6 άρθρου 997 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 6 του άρθρου 997 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί λήψης αντιγράφων μισθωτηρίων και του φακέλου του ακινήτου, διαγράφονται οι λέξεις «προ της κατασχέσεως» και η παρ. 6 διαμορφώνεται ως εξής: «6. Ο κατασχών ή ο δικαστικός επιμελητής που επέβαλε την κατάσχεση μπορεί με την επίδειξη αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης να ζητήσει και να λάβει από τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. αντίγραφα των μισθωτηρίων και από τις	Η παρ. 6 του άρθρου 997 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί λήψης αντιγράφων μισθωτηρίων και του φακέλου του ακινήτου, έχει ως εξής: «6.Ο κατασχών ή ο δικαστικός επιμελητής που επέβαλε την κατάσχεση μπορεί με την επίδειξη αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης να ζητήσει και να λάβει από τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. αντίγραφα των προ της κατασχέσεως μισθωτηρίων και από τις αρμόδιες πολεοδομίες τον φάκελο του ακινήτου.»

αρμόδιες πολεοδομίες τον φάκελο του ακινήτου.».	
101Άρθρο 120 Διαδικασία πλειστηριασμού ακινήτων με ηλεκτρονικά μέσα από πιστοποιημένο συμβολαιογράφο - Δυνατότητα πώλησης του ακινήτου μετά από αίτηση του οφειλέτη- Τροποποίηση άρθρου 998 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο άρθρο 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί πλειστηριασμού με ηλεκτρονικά μέσα του κατασχεμένου ακινήτου, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος β) οι παρ. 1 και 4 αντικαθίστανται, γ) προστίθεται παρ. 6 και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 998 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 998 Ηλεκτρονικός πλειστηριασμός ακινήτων 1. Το κατασχεμένο ακίνητο πλειστηριάζεται μέσω των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμού από πιστοποιημένο, για τον σκοπό αυτό συμβολαιογράφο, υπάλληλο του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού. Το άρθρο 959 εφαρμόζεται και στον πλειστηριασμό ακινήτων. 2. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει από την 1η έως και τις 31 Αυγούστου, καθώς και την προηγούμενη και την επομένη εβδομάδα της ημέρας των εκλογών για την ανάδειξη βουλευτών, αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Οργάνων Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τις επαναληπτικές εκλογές και μόνο για τις περιφέρειες που διεξάγονται τέτοιες. 3. Η διάταξη της παρ. 2 σχετικά με την απαγόρευση πλειστηριασμού από την 1η έως και τις 31 Αυγούστου δεν εφαρμόζεται, όταν πρόκειται για πλοία και αεροσκάφη. 4. Αρμόδιο για την επίλυση των διαφορών που αναφύονται από τη διενέργεια του πλειστηριασμού είναι το δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης. 5. Ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, το δικαστήριο του άρθρου 933, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να διατάξει να γίνει ταυτόχρονα η πώληση του κατασχεμένου ακινή-	Το άρθρο 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί πλειστηριασμού με ηλεκτρονικά μέσα του κατασχεμένου ακινήτου, έχει ως εξής: «Άρθρο 998 1. Το κατασχεμένο ακίνητο πλειστηριάζεται με ηλεκτρονικά μέσα ενώπιον του συμβολαιογράφου της εφετειακής περιφέρειας όπου βρίσκεται το ακίνητο. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατό να ορισθεί συμβολαιογράφος του τόπου εκτέλεσης (κατάσχεσης), το κατασχεμένο ακίνητο πλειστηριάζεται ενώπιον συμβολαιογράφου διορισμένου στην περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή, αν και αυτό δεν είναι δυνατό, του συμβολαιογραφικού συλλόγου όμορης περιφέρειας, ή, αν και αυτό δεν είναι δυνατό, του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Το άρθρο 959 εφαρμόζεται και στον πλειστηριασμό ακινήτων. 2. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει από την 1η έως και τις 31 Αυγούστου, καθώς και την προηγούμενη και την επομένη εβδομάδα της ημέρας των εκλογών για την ανάδειξη βουλευτών, αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Οργάνων Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τις επαναληπτικές εκλογές και μόνο για τις περιφέρειες που διεξάγονται τέτοιες. 3. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου σχετικά με την απαγόρευση πλειστηριασμού από την 1η έως και τις 31 Αυγούστου δεν εφαρμόζεται, όταν πρόκειται για πλοία και αεροσκάφη. 4. Αν τα κατασχεμένα πράγματα βρίσκονται στην περιφέρεια περισσότερων πρωτοδικείων, ο πλειστηριασμός διενεργείται, κατ' επιλογή του επισημειωμένου, στην περιφέρεια οποιουδήποτε εκ των άνω πρωτοδικείων. Εάν ο πλειστηριασμός μπορεί να γίνει ηλεκτρονικά σε μία μόνο από αυτές, επιλέγεται υποχρεωτικά η περιφέρεια του συγκεκριμένου πρωτοδικείου, και, αν για οποιονδήποτε λόγο, δεν μπορεί να διενεργηθεί σε καμία από αυτές, τότε επιλέγεται η περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Αρμόδιο για την επίλυση των διαφορών που αναφύονται από τη διενέργεια του πλειστηριασμού είναι το δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης.

του, ολόκληρου ή τμηματικά, με βάση σχεδιάγραμμα ή σχέδιο μηχανικού ή γεωμέτρηση, που υποβάλλεται μαζί με την αίτηση. Στην περίπτωση αυτή η κατακύρωση τότε μόνο γίνεται τμηματικά σε όποιους πλειοδοτούν τμηματικά, όταν το σύνολο των προσφορών τους είναι μεγαλύτερο από την τιμή που προσφέρεται για να πωληθεί συνολικά. 6. Μετά από αίτηση του οφειλέτη, το δικαστήριο του άρθρου 933, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να επιτρέψει να πωληθεί το ακίνητο στον προτεινόμενο αγοραστή με τίμημα το οποίο ορίζεται από το δικαστήριο το οποίο δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το εβδομήντα τοις εκατό (70%) της αρχικώς ορισθείσας τιμής πρώτης προσφοράς ή την τιμή πρώτης προσφοράς που ορίστηκε από το δικαστήριο σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 954. Η αίτηση του οφειλέτη κοινοποιείται στον επισπεύδοντα και στους ενυπόθηκους ή προσημειούχους δανειστές τρεις (3) ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Η πώληση αυτή γίνεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό με ταυτόχρονη εξόφληση του τιμήματος και γνωστοποίησή της αναρτάται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) εντός πέντε (5) ημερών από την κατάρτισή της. Το τίμημα υποκαθίσταται στη θέση του πλειστηριασμού. Αν η πώληση δεν πραγματοποιηθεί κατά το προηγούμενο εδάφιο, ο πλειστηριασμός διεξάγεται κατά την ορισθείσα ημερομηνία.»	5. Ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, το δικαστήριο του άρθρου 933, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να διατάξει να γίνει ταυτόχρονα η πώληση του κατασχεμένου ακινήτου, ολόκληρου ή τμηματικά, με βάση σχεδιάγραμμα ή σχέδιο μηχανικού ή γεωμέτρηση, που υποβάλλεται μαζί με την αίτηση. Στην περίπτωση αυτή η κατακύρωση τότε μόνο γίνεται τμηματικά σε όποιους πλειοδοτούν τμηματικά, όταν το σύνολο των προσφορών τους είναι μεγαλύτερο από την τιμή που προσφέρεται για να πωληθεί συνολικά. 6. Μετά από αίτηση του οφειλέτη, το δικαστήριο του άρθρου 933, το οποίο δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να επιτρέψει να πωληθεί ελεύθερα το ακίνητο με τίμημα το οποίο ορίζεται από το δικαστήριο. Η πώληση αυτή γίνεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από τον πλειστηριασμό με ταυτόχρονη εξόφληση του τιμήματος. Αν η πώληση δεν πραγματοποιηθεί κατά το προηγούμενο εδάφιο, ο πλειστηριασμός διεξάγεται κατά την ορισθείσα ημερομηνία.»
102Άρθρο 121 Πλειστηριασμός περισσότερων ακινήτων ανεξάρτητα από το αν αυτά βρίσκονται στην ίδια περιφέρεια - Τροποποίηση άρθρου 1001 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 1001 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί πλειστηριασμού περισσότερων ακινήτων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος και β) διαγράφονται οι λέξεις «που βρίσκονται στην ίδια περιφέρεια» και το άρθρο 1001 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 1001 Πλειστηριασμός περισσότερων ακινήτων	Το άρθρο 1001 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί πλειστηριασμού περισσότερων ακινήτων, έχει ως εξής: «Άρθρο 1001 Αν με την ίδια έκθεση κατασχέθηκαν περισσότερα ακίνητα που βρίσκονται στην ίδια περιφέρεια, αυτά πλειστηριάζονται χωριστά την ίδια ημέρα. Εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, εφόσον το επιθυμεί, ορίζει εγγράφως προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού τη σειρά με την οποία θα κατακυρώνονται τα κατασχεμένα πράγματα, το αργότερο δύο (2) ημέρες πριν τη διενέργεια του πλειστηριασμού. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού δύναται να ορίσει ο ίδιος, σε περίπτωση μη έγγραφης ειδοποίησης του καθ' ου η εκτέλεση, τη σειρά κατακύρωσης. Από τη στιγμή που το πλειστηρίασμα καλύψει το ποσό της απαίτησης εκείνου υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση

Αν με την ίδια έκθεση κατασχέθηκαν περισσότερα ακίνητα, αυτά πλειστηριάζονται χωριστά την ίδια ημέρα. Εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, εφόσον το επιθυμεί, ορίζει εγγράφως προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού τη σειρά με την οποία θα κατακυρώνονται τα κατασχεμένα πράγματα, το αργότερο δύο (2) ημέρες πριν τη διενέργεια του πλειστηριασμού. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού δύναται να ορίσει ο ίδιος, σε περίπτωση μη έγγραφης ειδοποίησής του καθ' ου η εκτέλεση, τη σειρά κατακύρωσης. Από τη στιγμή που το πλειστηρίασμα καλύπτει το ποσό της απαίτησης εκείνου υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση και των δανειστών που αναγγέλθηκαν, καθώς και τα έξοδα της εκτέλεσης, δεν γίνεται κατακύρωση για τα λοιπά κατασχεθέντα ακίνητα και δεν συντάσσεται ως προς αυτά έκθεση πλειστηριασμού και κατακύρωσης.»	και των δανειστών που αναγγέλθηκαν, καθώς και τα έξοδα της εκτέλεσης, δεν γίνεται κατακύρωση για τα λοιπά κατασχεθέντα ακίνητα και δεν συντάσσεται ως προς αυτά έκθεση πλειστηριασμού και κατακύρωσης.»
103Άρθρο 122 Δικαίωμα υποβολής αίτησης λήψης αντιγράφων από τον δικαστικό επιμελητή, που του έχει δοθεί εντολή εκτέλεσης - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 1005 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Στην παρ. 2 του άρθρου 1005 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της περίληψης της κατακυρωτικής έκθεσης, προστίθεται τέταρτο εδάφιο και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης είναι τίτλος εκτελεστός. Με βάση αυτή την περίληψη μπορεί να γίνει κατά το άρθρο 943 αναγκαστική εκτέλεση υπέρ του υπερθεματιστή και των διαδόχων του και εναντίον εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση και των διαδόχων του, εφόσον η διαδοχή επέλθει μετά την εγγραφή της κατάσχεσης στο βιβλίο κατασχεύσεων, καθώς και κατά εκείνου που νέμεται ή κατέχει το πράγμα στο όνομα εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση ή των διαδόχων του, αδιάφορο αν πρόκειται για σχέση εμπράγματος ή ενοχική. Οι διατάξεις του άρθρου 947 εφαρμόζονται και εδώ. Ο δικαστικός επιμελητής μπορεί, με την επίδειξη αντιγράφου της περίληψης της κατακυρωτικής έκθεσης, με τη σχετική εντολή του άρθρου 927 προς εκείνον για την εκτέλεσή της, να ζητήσει και να λάβει από τις αρμόδιες υπηρεσίες αντίγραφα των εγγράφων της παρ. 6 του άρθρου 997.» 104	Η παρ. 2 του άρθρου 1005 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της περίληψης της κατακυρωτικής έκθεσης, έχει ως εξής: «2. Η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης είναι τίτλος εκτελεστός. Με βάση αυτή την περίληψη μπορεί να γίνει κατά το άρθρο 943 αναγκαστική εκτέλεση υπέρ του υπερθεματιστή και των διαδόχων του και εναντίον εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση και των διαδόχων του, εφόσον η διαδοχή επέλθει μετά την εγγραφή της κατάσχεσης στο βιβλίο κατασχεύσεων, καθώς και κατά εκείνου που νέμεται ή κατέχει το πράγμα στο όνομα εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση ή των διαδόχων του, αδιάφορο, αν πρόκειται για σχέση εμπράγματος ή ενοχική. Οι διατάξεις του άρθρου 947 εφαρμόζονται και εδώ.»

105Άρθρο 123 Δημοσίευση διαθήκης και σύσταση Μητρώου Διαθηκών - Αντικατάσταση άρθρου 1769 Αστικού Κώδικα Το άρθρο 1769 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί δημοσίευσης διαθήκης, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1769 Δημοσίευση διαθήκης 1. Συμβολαιογράφος, στον οποίο υπάρχει διαθήκη, οφείλει, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, μόλις πληροφορηθεί τον θάνατο του διαθέτη, να δημοσιεύσει τη διαθήκη στην ειδική ηλεκτρονική πλατφόρμα δημοσίευσης διαθηκών «Μητρώο Διαθηκών», που τηρείται από τους συμβολαιογραφικούς συλλόγους της χώρας. 2. Όποιος κατέχει ιδιόγραφη διαθήκη οφείλει, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, μόλις πληροφορηθεί τον θάνατο του διαθέτη, να την εμφανίσει για δημοσίευση σε συμβολαιογράφο. 3. Για τη δημοσίευση διαθήκης ο συμβολαιογράφος συντάσσει πρακτικό, στο οποίο καταχωρίζονται ολόκληρη η διαθήκη και η βεβαίωση για την ύπαρξη ή ανυπαρξία των εξωτερικών ελαττωμάτων της παρ. 4 του άρθρου 1721. 4. Ο συμβολαιογράφος φυλάσσει στο αρχείο του τα πρωτότυπα των διαθηκών που δημοσίευσε.».	Το άρθρο 1769 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί δημοσίευσης διαθήκης έχει ως εξής: «Άρθρο 1769 Δημοσίευση διαθήκης Συμβολαιογράφος, στον οποίο υπάρχει διαθήκη, οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση μόλις πληροφορηθεί το θάνατο του διαθέτη, αν πρόκειται για δημόσια διαθήκη, να στείλει αντίγραφο της στον ειρηνοδίκη, και αν πρόκειται για μυστική ή έκτακτη, να παραδώσει αυτοπροσώπως το πρωτότυπο αυτής στον ειρηνοδίκη στην περιφέρεια του οποίου εδρεύει ο συμβολαιογράφος.»
106Άρθρο 124 Δημοσίευση διαθήκης από προξενική αρχή - Αντικατάσταση άρθρου 1773 Αστικού Κώδικα Το άρθρο 1773 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί δημοσίευσης διαθήκης από προξενική αρχή, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1773 Δημοσίευση από προξενική αρχή Προξενική αρχή, στην οποία υπάρχει διαθήκη, οφείλει, μόλις πληροφορηθεί τον θάνατο του διαθέτη, να τη δημοσιεύσει σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 1769, συντάσσοντας πρακτικό, στο οποίο καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη και το οποίο υπογράφεται από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής και τον γραμματέα και σε κάθε άλλη περίπτωση να τη δημοσιεύσει στο προξενικό γραφείο ενώπιον δύο (2) μαρτύρων και του γραμματέα του προξενείου, αν υπάρχει. Το πρακτικό υπογράφεται από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής, τον γραμματέα και τους μάρτυρες. Το πρωτότυπο των διαθηκών με το τυχόν περικάλυμμα, αφού	Το άρθρο 1773 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί δημοσίευσης διαθήκης από προξενική αρχή, έχει ως εξής: «Άρθρο 1773 Δημοσίευση από προξενική αρχή Προξενική αρχή, στην οποία υπάρχει διαθήκη, οφείλει μόλις πληροφορηθεί το θάνατο του διαθέτη αν εδρεύει σε αυτή πολυμελές προξενικό δικαστήριο να τη δημοσιεύσει σε δημόσια συνεδρίαση του προξενικού αυτού δικαστηρίου, σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 1769 έως 1771 και σε κάθε άλλη περίπτωση να τη δημοσιεύσει στο προξενικό γραφείο ενώπιον δύο μαρτύρων και του γραμματέα του προξενείου, αν υπάρχει, καθώς και να συντάξει πρακτικό, όπου καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη. Το πρακτικό υπογράφεται από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής, τον γραμματέα και τους μάρτυρες. Στην ιδιόγραφη, μυστική ή έκτακτη διαθήκη το πρωτότυπο με το τυχόν περικάλυμμα, αφού θεωρηθούν από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής κατά το άρθρο 1771, προσαρτώνται

θεωρηθούν από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής κατά το άρθρο 1769, προσαρτώνται στο πρακτικό και φυλάσσονται στα αρχεία του προξενείου. Αντίγραφο του πρακτικού αποστέλλεται από την προξενική αρχή προς καταχώριση στο Μητρώο Διαθηκών.».	στο πρακτικό και φυλάσσονται στα αρχεία του προξενείου. Διπλό αντίγραφο του πρακτικού αποστέλλεται από την προξενική αρχή στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και αυτό στέλνει το ένα αντίγραφο στον εισαγγελέα των πρωτοδικών της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη, για να κατατεθεί στο αρχείο αυτού του πρωτοδικείου κατά το άρθρο 1772 και το άλλο αντίγραφο στον γραμματέα του πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του Κράτους.»
107Άρθρο 125 Βιβλία δημοσιεύσεων τηρούμενα από προξενικές αρχές - Αντικατάσταση άρθρου 1778 Αστικού Κώδικα Το άρθρο 1778 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί των βιβλίων διαθηκών, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1778 Βιβλία δημοσιεύσεων Οι προξενικές αρχές τηρούν βιβλίο των διαθηκών που δημοσιεύονται, το οποίο δύναται να τηρείται και σε ηλεκτρονική μορφή.».	Το άρθρο 1778 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί των βιβλίων διαθηκών, έχει ως εξής: «Άρθρο 1778 Βιβλία δημοσιεύσεων Οι γραμματείς των πρωτοδικών και οι προξενικές αρχές τηρούν βιβλίο των διαθηκών που δημοσιεύονται και ο γραμματέας του πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του Κράτους τηρεί βιβλίο των διαθηκών που δημοσιεύονται από το πρωτοδικείο αυτό καθώς και από τα λοιπά πρωτοδικεία και τις προξενικές αρχές.»
Άρθρο 126 Καταχώριση και τήρηση διαθηκών - Αντικατάσταση άρθρου 10 ν.δ. 3082/1954 Το άρθρο 10 του ν.δ. 3082/1954 (Α' 257), περί των δημοσιεύσεων διαθηκών από τους συμβολαιογράφους, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 10 Υποχρέωση συμβολαιογράφων ή προξένων για αμελλητί καταχώριση στην ειδική πλατφόρμα δημοσίευσης διαθηκών - Υποχρέωση εχεμύθειας αρχειοφύλακα - Συνέπειες μη τήρησης της εχεμύθειας - Εξουσιοδοτικές διατάξεις 1. Κάθε συμβολαιογράφος ή συμβολαιογραφών πρόξενος υποχρεούται αμέσως να καταχωρίζει στην ειδική πλατφόρμα δημοσίευσης διαθηκών «Μητρώο Διαθηκών», η κυριότητα, διοίκηση και διαχείριση της οποίας ανήκει στους συμβολαιογραφικούς συλλόγους της χώρας, για κάθε ιδιόγραφη διαθήκη που κατατέθηκε ή προσκομίστηκε σε αυτόν, για κάθε μυστική	Το άρθρο 10 του ν.δ. 3082/1954 (Α' 257), περί των δημοσιεύσεων διαθηκών από τους συμβολαιογράφους, έχει ως εξής: «Άρθρον 10 1. Έκαστος των Συμβολαιογράφων του Κράτους υποχρεούται όπως εις το τέλος εκάστου τριμήνου αποστέλλη επί αποδείξει εις το υπό του Προϊσταμένου του Πρωτοδικείου Αθηνών οριζόμενον Γραμματέα Πρωτοδικών κατάστασιν εμφανίζουσιν τας κατά το τρίμηνον τούτο συνταγείσας ενώπιόν του δημοσίας διαθήκας ή κατατεθείσας εις αυτόν ιδιογράφους ή μυστικές τοιαύτας. Εν τη καταστάσει ταύτη θα αναγράφηται το επώνυμον, όνομα, όνομα πατρός και επάγγελμα, ο τόπος γεννήσεως και η κατοικία του διαθέτου ως και ο αριθμός της πράξεως της διαθήκης. Ο Γραμματέας Πρωτοδικών παραλαμβάνων την κατάστασιν ταύτην υποχρεούται αμελλητί να καταχωρίζη εις επί τούτω αλφαβητικών ευρετήριον άπαντα τα εξ αυτής στοιχεία. 2. Την αυτήν υποχρέωσιν αποστολής έχουν και οι Συμβολαιογραφούντες Πρόξενoi, Ειρηνοδίκαι και Γραμματείς αυτών.

διαθήκη που καταρτίστηκε ενώπιόν του και για κάθε δημόσια διαθήκη που συντάχθηκε ενώπιόν του τα εξής στοιχεία: επώνυμο, όνομα, όνομα πατρός, όνομα μητρός, επάγγελμα, τόπος και ημερομηνία γέννησης, ΑΦΜ, κατοικία του διαθέτη, αριθμός της πράξης της διαθήκης και είδος αυτής. 2. Ο αρχειοφύλακας οφείλει να τηρεί μυστικό το περιεχόμενο του Μητρώου Διαθηκών για τις αδημοσίευτες διαθήκες και οποιοσδήποτε θέλει να πληροφορηθεί αν συντάχθηκε διαθήκη κάποιου υποχρεούται να υποβάλει σε σχετική αίτηση, στην οποία επισυνάπτεται ληξιαρχική πράξη θανάτου εκείνου, του οποίου ζητείται να βεβαιωθεί η ύπαρξη ή μη διαθήκης. Στην περίπτωση αυτή ο αρχειοφύλακας εκδίδει σχετική βεβαίωση. Εάν υπάρχει διαθήκη, στη βεβαίωση αναφέρει το όνομα του συμβολαιογράφου ή συμβολαιογραφούτος προξένου, ενώπιον του οποίου αυτή συντάχθηκε ή κατατέθηκε, την έδρα και τον αριθμό της πράξης και τα στοιχεία επικοινωνίας αυτού. 3. Η μη τήρηση της επιβαλλόμενης εχεμύθειας σε συνδυασμό με τη νομοθεσία για τη προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, από τον αρχειοφύλακα και η με οποιοδήποτε τρόπο ανακοίνωσης εκτός της περίπτωσης της παρ. 2, περί ύπαρξης ή μη διαθήκης κάποιου, αποτελεί βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα, το οποίο τιμωρείται και με την ποινή της οριστικής απόλυσης από την υπηρεσία. 4. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης καθορίζονται οι χρήστες, η θέαση, το περιεχόμενο και οι ειδικότεροι όροι λειτουργίας της ειδικής πλατφόρμας δημοσίευσης διαθηκών «Μητρώο Διαθηκών», στο οποίο καταχωρίζονται οι αδημοσίευτες διαθήκες, η διαδικασία πιστοποίησης και εγγραφής χρηστών σε αυτή, καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος.»	3. Άπαντες οι συμβολαιογράφοι, προξενικοί υπάλληλοι, συμβολαιογραφούντες Ειρηνοδίκαι και Γραμματείς, υποχρεούνται όπως εντός εξ μηνών από της δημοσίευσής του παρόντος αποστέλλωσι κατάστασιν συντασσομένην κατά τα εν τη προηγούμενη παραγράφω οριζόμενα και περιλαμβανούσαν, τας από του έτους 1890 και εντεύθεν συνταχθείσας ή κατατεθειμένας παρ' αυτοίς ή εις τα παρ' αυτών κατεχόμενα αρχεία, μη δημοσιευθείσας εισέτι, διαθήκας . 4. Η παράβασις των εν ταις άνω παραγράφοις υποχρεώσεων συνεπάγεται πειθαρχικήν δίωξιν δυναμένην να επισύρη ποινήν προστίμου μέχρι δραχμών δύο χιλιάδων και εν υποτροπή την προσωρινήν επί δίμηνον τουλάχιστον απόλυσιν. 5. Το κατά την παρ. 1 του παρόντος ευρετήριον θα τηρήται μυστικόν υπ' ευθύνην του Γραμματέως Πρωτοδικών, οιοσδήποτε δε θέλων να πληροφορηθή αν συνετάγη διαθήκη τινός υποχρεούται όπως υποβάλη εις τούτον σχετικήν αίτησιν εν η θα επισυνάπτηται ληξιαρχική πράξις θανάτου του ούτινος ζητείται να βεβαιωθή η ύπαρξις ή ου διαθήκης, οπότε και μόνον ο Γραμματεύς Πρωτοδικών υποχρεούται να εκδώση έγγραφον βεβαίωσιν περί της υπάρξεως ή μη διαθήκης και εν καταφατική περιπτώσει ν' αναφέρει εν αυτή το όνομα του Συμβολαιογράφου ή Συμβολαιογραφούτος Προξένου, Ειρηνοδίκου ή Γραμματέως ενώπιον του οποίου συνετάγη ή παρ' ω κατετέθη, την έδραν αυτού και τον αριθμόν πράξεως. 6. Μετά εξ μήνας από της ισχύος του παρόντος είναι απαράδεκτος η αίτησις ενώπιον οιοσδήποτε αρμοδίου Δικαστηρίου προς έκδοσιν κληρονομητηρίου, η εγχείρισις προς τους Οικον. Εφόρους δηλώσεως κληρονομίας και η αίτησις μεταγραφής δηλώσεως αποδοχής κληρονομίας εφ' όσον μεταξύ των άλλων κατά νόμον πιστοποιήσεων δεν προσάγεται και βεβαίωσις του κατά τ' ανωτέρω Γραμματέως Πρωτοδικών, περί υπάρξεως ή μη διαθήκης. 7. Η παρά του Γραμματέως Πρωτοδικών μη τήρησις της επιβαλλόμενης εχεμύθειας και η καθ' οιονδήποτε τρόπον ανακοίνωσις, εκτός της περιπτώσεως της παρ. 5 του παρόντος περί υπάρξεως ή μη διαθήκης τινός, αποτελεί βαρύ πειθαρχικόν παράπτωμα τιμωρούμενον και με την ποινήν της οριστικής έτι εκ της υπηρεσίας απολύσεως.»
Άρθρο 147 Στελέχωση Επιτροπής Εποπτείας Δικαστικών Στατιστικών του Γραφείου Συλλογής και Επεξεργασίας Δικαστικών Στατιστικών Στοιχείων του Υπουργείου Δικαιοσύνης και από επίτροπο της Επικρατείας των τακτικών	Η παρ. 2 του άρθρου 3 του π.δ. 47/2022 (Α' 114), περί της Επιτροπής Εποπτείας Δικαστικών Στατιστικών του Γραφείου Συλλογής και Επεξεργασίας Δικαστικών Στατιστικών Στοιχείων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, έχει ως εξής:

διοικητικών δικαστηρίων και επίτιμους δικαστικούς λειτουργούς - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 3 π.δ. 47/2022 Στην παρ. 2 του άρθρου 3 του π.δ. 47/2022 (Α' 114), περί της Επιτροπής Εποπτείας Δικαστικών Στατιστικών του Γραφείου Συλλογής και Επεξεργασίας Δικαστικών Στατιστικών Στοιχείων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο πριν από τη λέξη «αντεπίτροπο» προστίθενται οι λέξεις «επίτροπο ή», β) προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφιο και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Η Ε.Ε.Δι.Σ. συγκροτείται από έναν αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, έναν αρεοπαγίτη, έναν σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που ορίζονται από τους προέδρους των οικείων ανώτατων δικαστηρίων, έναν αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή εισαγγελέα εφετών, που ορίζεται από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, έναν επίτροπο ή αντεπίτροπο της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή πρόεδρο εφετών διοικητικών δικαστηρίων, που ορίζεται από τον Γενικό Επίτροπο των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, έναν πάρεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας που ορίζεται από τον πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, ένα μέλος της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, έναν δικηγόρο που ορίζεται από την Ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων, τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, τον Προϊστάμενο του Γραφείου Συλλογής και Επεξεργασίας Δικαστικών Στατιστικών Στοιχείων και τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Τομεακών Στατιστικών της ΕΛ.ΣΤΑΤ. Οι δικαστικοί λειτουργοί του πρώτου εδαφίου δύνανται να είναι και επί τιμή. Στην περίπτωση αυτή ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης.»	«2. Η Ε.Ε.Δι.Σ. συγκροτείται από έναν αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, έναν αρεοπαγίτη, έναν σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που ορίζονται από τους προέδρους των οικείων ανώτατων δικαστηρίων, έναν αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή εισαγγελέα εφετών, που ορίζεται από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, έναν αντεπίτροπο της Επικρατείας των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων ή πρόεδρο εφετών διοικητικών δικαστηρίων, που ορίζεται από τον Γενικό Επίτροπο των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, έναν πάρεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας που ορίζεται από τον πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, ένα μέλος της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, έναν δικηγόρο που ορίζεται από την Ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων, τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, τον Προϊστάμενο του Γραφείου Συλλογής και Επεξεργασίας Δικαστικών Στατιστικών Στοιχείων και τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Τομεακών Στατιστικών της ΕΛ.ΣΤΑΤ.»
Άρθρο 148 Στελέχωση Ομάδας Διοίκησης Έργου του έργου «Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης - Ο.Σ.Δ.Δ.Υ.Π.Π.» και από δικαστικούς ή εισαγγελικούς λειτουργούς - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 29 ν. 4587/2018	Η παρ. 2 του άρθρου 29 του ν. 4587/2018 (Α' 218), περί συγκρότησης Ομάδας Διοίκησης Έργου (Ο.Δ.Ε.) του έργου «Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης - Ο.Σ.Δ.Δ.Υ.Π.Π.», έχει ως εξής: «2. Η Κεντρική Ομάδα και οι Ομάδες εργασίας απαρτίζονται από δικαστικούς υπαλλήλους που

Στην παρ. 2 του άρθρου 29 του ν. 4587/2018 (Α' 218), περί συγκρότησης Ομάδας Διοίκησης Έργου (Ο.Δ.Ε.) του έργου «Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης - Ο.Σ.Δ.Δ.Υ.Π.Π.», προστίθεται πέμπτο εδάφιο και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Η Κεντρική Ομάδα και οι Ομάδες εργασίας απαρτίζονται από δικαστικούς υπαλλήλους που διαθέτουν τις κατά περίπτωση απαιτούμενες ειδικές ή τεχνικές γνώσεις ή εμπειρία, από δικαστικούς ή εισαγγελικούς λειτουργούς που συμμετέχουν σε αυτές, σύμφωνα με τον Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Δικαστικών Λειτουργών και από υπαλλήλους του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Στην Κεντρική Ομάδα συμμετέχουν και ένας εκπρόσωπος του Γραφείου του Υπουργού Δικαιοσύνης, ένας εκπρόσωπος του γραφείου του Γενικού Γραμματέα Δικαιοσύνης και ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης. Μέλη των υποομάδων εργασίας, τακτικά και αναπληρωματικά, ορίζονται πρόσωπα που διαθέτουν τις κατά περίπτωση απαιτούμενες ειδικές νομικές ή τεχνικές γνώσεις ή εμπειρία και ιδίως, μέλη ΔΕΠ, δικηγόροι, ειδικοί πληροφορικής και ηλεκτρονικών υπολογιστών με ειδίκευση στη νομική πληροφορική ή σε συναφές αντικείμενο, υπηρεσιακοί παράγοντες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης ή άλλων συναφών με το αντικείμενο υπηρεσιών, καθώς και δικαστικοί ή εισαγγελικοί λειτουργοί και υπάλληλοι. Τη γενική διεύθυνση και τον συντονισμό της Κεντρικής Ομάδας, των Ομάδων και Υποομάδων εργασίας έχει ο διευθύνων την Κεντρική Ομάδα εργασίας που είναι ο Γενικός Γραμματέας Δικαιοσύνης. Η Κεντρική Ομάδα, οι ομάδες και οι υποομάδες εργασίας δύνανται να στελεχώνονται και από δικαστικούς ή εισαγγελικούς λειτουργούς επί τιμή, οι οποίοι ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης.»	διαθέτουν τις κατά περίπτωση απαιτούμενες ειδικές ή τεχνικές γνώσεις ή εμπειρία, από δικαστικούς ή εισαγγελικούς λειτουργούς που συμμετέχουν σε αυτές, σύμφωνα με τον Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Δικαστικών Λειτουργών και από υπαλλήλους του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Στην Κεντρική Ομάδα συμμετέχουν και ένας εκπρόσωπος του Γραφείου του Υπουργού Δικαιοσύνης, ένας εκπρόσωπος του γραφείου του Γενικού Γραμματέα Δικαιοσύνης και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης. Μέλη των υποομάδων εργασίας, τακτικά και αναπληρωματικά, ορίζονται πρόσωπα που διαθέτουν τις κατά περίπτωση απαιτούμενες ειδικές νομικές ή τεχνικές γνώσεις ή εμπειρία και ιδίως, μέλη ΔΕΠ, δικηγόροι, ειδικοί πληροφορικής και ηλεκτρονικών υπολογιστών με ειδίκευση στη νομική πληροφορική ή σε συναφές αντικείμενο, υπηρεσιακοί παράγοντες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης ή άλλων συναφών με το αντικείμενο υπηρεσιών, καθώς και δικαστικοί ή εισαγγελικοί λειτουργοί και υπάλληλοι. Τη γενική διεύθυνση και τον συντονισμό της Κεντρικής Ομάδας, των Ομάδων και Υποομάδων εργασίας έχει ο διευθύνων την Κεντρική Ομάδα εργασίας που είναι ο Γενικός Γραμματέας Δικαιοσύνης και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»
Άρθρο 151 Ανώτατα όρια χρέωσης υποθέσεων σε δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς - Τροποποίηση περ. β) παρ. 5 άρθρου 19 Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών	Η περ. β) της παρ. 5 του άρθρου 19 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν. 4938/2022, Α' 109), περί των κανονισμών εσωτερικής υπηρεσίας, έχει ως εξής: «β) Οι ρυθμίσεις του κανονισμού ως προς τον τρόπο χρέωσης των υποθέσεων διασφαλίζουν την

Στην περ. β) της παρ. 5 του άρθρου 19 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών (ν. 4938/2022, Α' 109), περί των κανονισμών εσωτερικής υπηρεσίας, προστίθενται νέα εδάφια, πέμπτο, έκτο, έβδομο, όγδοο και ένατο και η περ. β) διαμορφώνεται ως εξής: «β) Οι ρυθμίσεις του κανονισμού ως προς τον τρόπο χρέωσης των υποθέσεων διασφαλίζουν την ποιοτική και αποδοτική άσκηση του δικαιοδοτικού έργου, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων συνθηκών κάθε δικαστηρίου και εισαγγελίας και της στελέχωσης αυτών. Στον κανονισμό προβλέπεται κατώτατος και ανώτατος αριθμός υποθέσεων που χρεώνονται ανά δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό. Ο αριθμός αυτός, σε περίπτωση ύπαρξης πλειόνων τμημάτων στο δικαστήριο ή την εισαγγελία, διαφοροποιείται με βάση τη σοβαρότητα και τη δυσχέρεια των υποθέσεων εκάστου τμήματος. Ο κανονισμός διασφαλίζει ότι κατά τη χρέωση των υποθέσεων λαμβάνεται μέριμνα, ώστε αυτή να είναι καταρχήν ίση κατ' αριθμό, σοβαρότητα και δυσχέρεια ως προς όλους τους υπηρετούντες στο τμήμα δικαστές ή εισαγγελικούς λειτουργούς και δύναται να προβλέπει κατ' εξαίρεση μειωμένη χρέωση, όπου ο νόμος το επιβάλλει ή ενόψει της ανάθεσης σε δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό και άλλων καθηκόντων. Δεν επιτρέπεται η υπέρβαση του ανώτατου αριθμού υποθέσεων που χρεώνονται ανά δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό, σε ποσοστό μεγαλύτερο του είκοσι τοις εκατό (20%) του προβλεπόμενου στους οικείους κανονισμούς ορίου. Με την επιφύλαξη έκτακτων υπηρεσιακών αναγκών, για τους δικαστές της πολιτικής δικαιοσύνης ο ανώτατος αριθμός αναλογούσας χρέωσης δεν μπορεί να υπερβαίνει ανά δικαστικό έτος, τις εκατόν πενήντα (150) δικογραφίες σε υποθέσεις Πρωτοδικείου και τις εβδομήντα (70) δικογραφίες σε υποθέσεις Εφετείου. Στα αριθμητικά όρια του προαναφερόμενου εδαφίου δεν συνυπολογίζονται υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων, εκούσιας δικαιοδοσίας και μικροδιαφορών, ενώ συνυπολογίζονται οι απορριπτικές διατάξεις των άρθρων 227 και 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης ή ο διευθύνων το δικαστήριο λαμβάνει υπόψιν το ως άνω ανώτατο όριο κατά την κατάρτιση των πινακίων. Σε περίπτωση έκτακτης υπηρεσιακής	ποιοτική και αποδοτική άσκηση του δικαιοδοτικού έργου, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων συνθηκών κάθε δικαστηρίου και εισαγγελίας και της στελέχωσης αυτών. Στον κανονισμό προβλέπεται κατώτατος και ανώτατος αριθμός υποθέσεων που χρεώνονται ανά δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό. Ο αριθμός αυτός, σε περίπτωση ύπαρξης πλειόνων τμημάτων στο δικαστήριο ή την εισαγγελία, διαφοροποιείται με βάση τη σοβαρότητα και τη δυσχέρεια των υποθέσεων εκάστου τμήματος. Ο κανονισμός διασφαλίζει ότι κατά τη χρέωση των υποθέσεων λαμβάνεται μέριμνα, ώστε αυτή να είναι καταρχήν ίση κατ' αριθμό, σοβαρότητα και δυσχέρεια ως προς όλους τους υπηρετούντες στο τμήμα δικαστές ή εισαγγελικούς λειτουργούς, και δύναται να προβλέπει κατ' εξαίρεση μειωμένη χρέωση, όπου ο νόμος το επιβάλλει ή ενόψει της ανάθεσης σε δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό και άλλων καθηκόντων. Προς τον σκοπό της ισομερούς κατανομής υποθέσεων, με τον κανονισμό θεσπίζεται σύστημα με το οποίο κατατάσσονται οι υποθέσεις, ανάλογα με τη σοβαρότητα και τη δυσχερεία τους, υποχρεωτικά και αποκλειστικά από το ένα (1) που αντιστοιχεί στην λιγότερο απαιτητική έως το πέντε (5) που αντιστοιχεί στην πιο απαιτητική. Αντιστοίχως στον κανονισμό των εισαγγελιών θεσπίζεται σύστημα με το οποίο αυτός που διενεργεί τη χρέωση των υποθέσεων σε κάθε εισαγγελέα τις κατατάσσει κατά τη χρέωση ανάλογα με τη σοβαρότητα και τη δυσχερεία τους, υποχρεωτικά και αποκλειστικά από το ένα (1) που αντιστοιχεί στην λιγότερο απαιτητική έως το πέντε (5) που αντιστοιχεί στην πιο απαιτητική. Προκειμένου να εισαχθεί για πρώτη φορά το σύστημα του προηγούμενου εδαφίου, οι κανονισμοί των δικαστηρίων τροποποιούνται αναλόγως πριν από την έναρξη του δικαστικού έτους 2023-2024.»
---	--

επιβάρυνσης δικαστικού σχηματισμού, ενημερώνει έγκαιρα τον επικεφαλής του αντίστοιχου Ανωτάτου Δικαστηρίου, ώστε να λαμβάνονται άμεσα κατάλληλα μέτρα ενίσχυσης του δικαστηρίου ή της εισαγγελίας, προς τήρηση της πρόβλεψης των προηγούμενων εδαφίων. Προς τον σκοπό της ισομερούς κατανομής υποθέσεων, με τον κανονισμό θεσπίζεται σύστημα με το οποίο κατατάσσονται οι υποθέσεις, ανάλογα με τη σοβαρότητα και τη δυσχέρειά τους, υποχρεωτικά και αποκλειστικά από το ένα (1) που αντιστοιχεί στην λιγότερο απαιτητική έως το πέντε (5) που αντιστοιχεί στην πιο απαιτητική. Αντιστοίχως στον κανονισμό των εισαγγελιών θεσπίζεται σύστημα με το οποίο αυτός που διενεργεί τη χρέωση των υποθέσεων σε κάθε εισαγγελέα τις κατατάσσει κατά τη χρέωση ανάλογα με τη σοβαρότητα και τη δυσχέρειά τους, υποχρεωτικά και αποκλειστικά από το ένα (1) που αντιστοιχεί στην λιγότερο απαιτητική έως το πέντε (5) που αντιστοιχεί στην πιο απαιτητική. Προκειμένου να εισαχθεί για πρώτη φορά το σύστημα του προηγούμενου εδαφίου, οι κανονισμοί των δικαστηρίων τροποποιούνται αναλόγως πριν από την έναρξη του δικαστικού έτους 2023-2024.».	
Άρθρο 152 Εξαιρέσεις από την έννοια της αδικαιολόγητης καθυστέρησης δημοσίευσης αποφάσεων - Τροποποίηση παρ. 9 άρθρου 59 και περ. ε) παρ. 1 άρθρου 109 Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών 1. Στην παρ. 9 του άρθρου 59 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 4938/2022, Α' 109), περί των τοποθετήσεων και των προαγωγών δικαστικών λειτουργιών, προστίθεται τρίτο εδάφιο και η παρ. 9 διαμορφώνεται ως εξής: «9. Δεν προάγεται στον επόμενο βαθμό δικαστής, ο οποίος καθυστερεί αδικαιολόγητα τη δημοσίευση και θεώρηση των αποφάσεων που εκδίδει, καθώς και εισαγγελικός λειτουργός ο οποίος καθυστερεί αδικαιολόγητα την επεξεργασία των δικογραφιών που του ανατίθενται, εκτός αν το οικείο συμβούλιο αιτιολογήσει ειδικά τους λόγους της κατά παρέκκλιση προαγωγής. Αδικαιολόγητη είναι η καθυστέρηση όταν: α) οι αποφάσεις δεν δημοσιεύονται μέσα σε διάστημα οκτώ (8) μηνών από τη συζήτηση ή μέσα στις ειδικότερες προθεσμίες που ορίζει ο ΚΠολΔ, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας ή οι οικείες ειδικές διατάξεις για το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο, β) προκειμένου για υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων, όταν οι αποφάσεις δεν εκδίδονται μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, γ) προκειμένου για θεωρήσεις, όταν αυτές γίνονται πέρα από τριάντα (30) ημέρες, δ) προκειμένου για εισαγγελικούς λειτουργούς, όταν η επεξεργασία και η επιστροφή των δικογραφιών καθυστερεί πέρα από τέσσερις (4) μήνες.»	Η παρ. 9 του άρθρου 59 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 4938/2022, Α' 109), περί των τοποθετήσεων και των προαγωγών δικαστικών λειτουργιών, έχει ως εξής: «9. Δεν προάγεται στον επόμενο βαθμό δικαστής, ο οποίος καθυστερεί αδικαιολόγητα τη δημοσίευση και θεώρηση των αποφάσεων που εκδίδει, καθώς και εισαγγελικός λειτουργός ο οποίος καθυστερεί αδικαιολόγητα την επεξεργασία των δικογραφιών που του ανατίθενται, εκτός αν το οικείο συμβούλιο αιτιολογήσει ειδικά τους λόγους της κατά παρέκκλιση προαγωγής. Αδικαιολόγητη είναι η καθυστέρηση όταν: α) οι αποφάσεις δεν δημοσιεύονται μέσα σε διάστημα οκτώ (8) μηνών από τη συζήτηση ή μέσα στις ειδικότερες προθεσμίες που ορίζει ο ΚΠολΔ, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας ή οι οικείες ειδικές διατάξεις για το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο, β) προκειμένου για υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων, όταν οι αποφάσεις δεν εκδίδονται μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, γ) προκειμένου για θεωρήσεις, όταν αυτές γίνονται πέρα από τριάντα (30) ημέρες, δ) προκειμένου για εισαγγελικούς λειτουργούς, όταν η επεξεργασία και η επιστροφή των δικογραφιών καθυστερεί πέρα από τέσσερις (4) μήνες.»

διάστημα οκτώ (8) μηνών από τη συζήτηση ή μέσα στις ειδικότερες προθεσμίες που ορίζει ο ΚΠολΔ, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας ή οι οικείες ειδικές διατάξεις για το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο, β) προκειμένου για υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων, όταν οι αποφάσεις δεν εκδίδονται μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, γ) προκειμένου για θεωρήσεις, όταν αυτές γίνονται πέρα από τριάντα (30) ημέρες, δ) προκειμένου για εισαγγελικούς λειτουργούς, όταν η επεξεργασία και η επιστροφή των δικογραφιών καθυστερεί πέρα από τέσσερις (4) μήνες. Δεν θεωρείται αδικαιολόγητη η καθυστέρηση δημοσίευσης αποφάσεων ή επεξεργασίας δικογραφιών στους παραπάνω χρόνους, αν αυτές χρεώθηκαν στον δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό με υπέρβαση της αναλογούσας σε έκαστο εξ αυτών ανώτατης χρέωσης, όπως αυτή ορίζεται στον νόμο ή στον κανονισμό των οικείων δικαστηρίου ή εισαγγελίας.».

2. Στην περ. ε) της παρ. 1 του άρθρου 109 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών, περί των πειθαρχικών παραπτωμάτων, προστίθεται πέμπτο εδάφιο και η περ. ε) διαμορφώνεται ως εξής:

«ε) η αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην εκτέλεση των καθηκόντων του. Για το δικαιολογημένο ή μη της καθυστέρησης λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα και η δυσχέρεια της υπόθεσης σύμφωνα με όσα ορίζονται στην περ. β' της παρ. 5 του άρθρου 19, ο βαθμός και η πείρα του δικαστικού λειτουργού, ο φόρτος της εργασίας εν γένει και οι ατομικές και οικογενειακές του περιστάσεις. Σε κάθε περίπτωση δεν είναι αδικαιολόγητη η έκδοση απόφασης πολιτικού ή διοικητικού δικαστηρίου μέσα σε οκτώ (8) μήνες από τη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός αν πρόκειται για υποθέσεις στις οποίες ορίζονται ειδικότερες προθεσμίες στην κείμενη νομοθεσία, καθώς και η σύνταξη σκεπτικού επί απόφασης ποινικού δικαστηρίου μέσα σε τρεις (3) μήνες από την παράδοση της δικογραφίας από τον γραμματέα της έδρας. Θεωρείται αδικαιολόγητη η καθυστέρηση όταν αφαιρείται ή επιστρέφεται η δικογραφία από τον δικαστή που τη χειρίζεται λόγω μη έκδοσης απόφασης μέσα σε οκτώ (8) μήνες από τη συζήτηση πολιτικής ή διοικητικής υπόθεσης. Δεν θεωρείται αδικαιολόγητη η

καθυστέρηση δημοσίευσης αποφάσεων ή επεξεργασίας δικογραφιών στους παραπάνω χρόνους, αν αυτές χρεώθηκαν στον δικαστικό ή εισαγγελικό λειτουργό με υπέρβαση της αναλογούσας σε έκαστο εξ αυτών ανώτατης χρέωσης, όπως αυτή ορίζεται στον νόμο ή στον κανονισμό των οικείων δικαστηρίου ή εισαγγελίας.».	
Άρθρο 154 Ποινικές κυρώσεις για παραβάσεις δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας - Τροποποίηση άρθρου 66 ν. 2121/1993 Στο άρθρο 66 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί ποινικών κυρώσεων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 1, οι αριθμοί «2.900 - 15.000» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τουλάχιστον δύο χιλιάδων εννιακοσίων (2.900)», β) στην παρ. 2, β) στην περ. Γ), i) μετά τη λέξη «άδεια» προστίθενται οι λέξεις «ή καθ' υπέρβαση του περιεχομένου της αδείας», ii) στις υποπερ. α) και δ) οι λέξεις «ταινιών τους» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ως άνω έργων», iii) προστίθενται υποπερ. ζ) και η), ββ) στην περ. Δ), i) οι λέξεις «των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών,» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ή καθ' υπέρβαση του περιεχομένου της αδείας των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, των παρόχων υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων και των παρόχων μέσων επικοινωνίας», ii) προστίθενται υποπερ. η) και θ), γ) στην παρ. 3, γα) οι λέξεις «έξι χιλιάδων (6.000) έως τριάντα χιλιάδων (30.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τουλάχιστον έξι χιλιάδων (6.000)», γβ) οι λέξεις «δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) έως εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ αντικαθίστανται από τις λέξεις «τουλάχιστον δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ», γγ) διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο, δ) προστίθεται παρ. 3Α, ε) στην παρ. 8, οι λέξεις «τριών χιλιάδων (3.000) έως δεκαπέντε χιλιάδων (15.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τουλάχιστον τριών χιλιάδων (3.000)», στ) στην παρ. 9, οι λέξεις «τριών χιλιάδων (3.000) έως δεκαπέντε χιλιάδων (15.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τουλάχιστον τριών χιλιάδων (3.000)» και μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις το άρθρο 66 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 66 Ποινικές κυρώσεις	Το άρθρο 66 ν. 2121/1993 (Α' 25), περί ποινικών κυρώσεων, έχει ως εξής: «Άρθρο 66 Ποινικές κυρώσεις 1. Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή 2.900 15.000 ευρώ όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την Προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας εγγράφει έργα ή αντίτυπα, αναπαράγει αυτά άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα, με οποιαδήποτε μορφή, εν όλω ή εν μέρει, μεταφράζει, διασκευάζει, προσαρμόζει ή μετατρέπει αυτά, προβαίνει σε διανομή αυτών στο κοινό με πώληση ή με άλλους τρόπους ή κατέχει με σκοπό διανομής, εκμισθώνει, εκτελεί δημόσια, μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά κατά οποιονδήποτε τρόπο, παρουσιάζει στο κοινό έργα ή αντίτυπα με οποιονδήποτε τρόπο, εισάγει αντίτυπα του έργου που παρήχθησαν παράνομα στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού και γενικά εκμεταλλεύεται έργα, αντίγραφα ή αντίτυπα που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας ή προσβάλλει το Ηθικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού να αποφασίζει για τη δημοσίευση του έργου στο κοινό, καθώς και να παρουσιάζει αυτό αναλλοίωτο χωρίς προσθήκες ή περικοπές. (άρθρο 8 παρ. 1 Οδηγίας 2001/29). 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων προβαίνει στις ακόλουθες πράξεις: Α) Χωρίς την άδεια των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών: α) εγγράφει σε υλικό φορέα την ερμηνεία ή εκτέλεση, β) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα, γ) προβαίνει σε διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης ή κατέχει με σκοπό διανομής, δ) εκμισθώνει τον υλικό φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, ε)

1. Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον δύο χιλιάδων εννιακοσίων (2.900) ευρώ όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την Προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας εγγράφει έργα ή αντίτυπα, αναπαράγει αυτά άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα, με οποιαδήποτε μορφή, εν όλω ή εν μέρει, μεταφράζει, διασκευάζει, προσαρμόζει ή μετατρέπει αυτά, προβαίνει σε διανομή αυτών στο κοινό με πώληση ή με άλλους τρόπους ή κατέχει με σκοπό διανομής, εκμισθώνει, εκτελεί δημόσια, μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά κατά οποιονδήποτε τρόπο, παρουσιάζει στο κοινό έργα ή αντίτυπα με οποιονδήποτε τρόπο, εισάγει αντίτυπα του έργου που παρήχθησαν παράνομα στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού και γενικά εκμεταλλεύεται έργα, αντίγραφα ή αντίτυπα που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας ή προσβάλλει το ηθικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού να αποφασίζει για τη δημοσίευση του έργου στο κοινό, καθώς και να παρουσιάζει αυτό αναλλοίωτο χωρίς προσθήκες ή περικοπές (άρθρο 8 παρ. 1 Οδηγίας 2001/29). 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων προβαίνει στις ακόλουθες πράξεις: Α) Χωρίς την άδεια των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών: α) εγγράφει σε υλικό φορέα την ερμηνεία ή εκτέλεση, β) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα, γ) προβαίνει σε διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης ή κατέχει με σκοπό διανομής, δ) εκμισθώνει τον υλικό φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, ε) μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά με οποιονδήποτε τρόπο τη ζωντανή ερμηνεία ή εκτέλεση, εκτός αν η μετάδοση αυτή αποτελεί αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης, στ) παρουσιάζει στο κοινό τη ζωντανή ερμηνεία ή εκτέλεση που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, ζ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος, στην εγγραφή σε	μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά με οποιονδήποτε τρόπο τη ζωντανή ερμηνεία ή εκτέλεση, εκτός αν η μετάδοση αυτή αποτελεί αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης, στ) παρουσιάζει στο κοινό τη ζωντανή ερμηνεία ή εκτέλεση που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, ζ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος, στην εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή της εκτέλεσής τους. Β) Χωρίς την άδεια των παραγωγών φωνογραφήματων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου): α) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, τα φωνογραφήματά τους, β) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων ή κατέχει με σκοπό διανομής, γ) εκμισθώνει τους ως άνω υλικούς φορείς, δ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, στα φωνογραφήματά τους, ε) εισάγει τους ως άνω υλικούς φορείς που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή του. Γ) Χωρίς την άδεια των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας): α) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, το πρωτότυπο και τα αντίτυπα των ταινιών τους, β) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων συμπεριλαμβανομένων και των αντιγράφων τους ή κατέχει με σκοπό διανομής, γ) εκμισθώνει τους ως άνω υλικούς φορείς, δ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στο πρωτότυπο και τα αντίτυπα των ταινιών τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, ε) εισάγει τους ως άνω υλικούς φορείς που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή του, στ) μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά τους ως άνω υλικούς φορείς με οποιονδήποτε τρόπο συμπεριλαμβανομένης και της δορυφορικής μετάδοσης ή καλωδιακής αναμετάδοσης, καθώς και της παρουσίας στο κοινό. Δ) Χωρίς την άδεια των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών: α) αναμεταδίδει τις εκπομπές τους με οποιονδήποτε τρόπο, β) παρουσιάζει στο κοινό τις εκπομπές τους σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο, γ) εγγράφει τις εκπομπές τους σε υλικού ς
--	--

υλικό φορέα της ερμηνείας ή της εκτέλεσής τους. Β) Χωρίς την άδεια των παραγωγών φωνογραφήματων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου): α) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, τα φωνογραφήματά τους, β) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων ή κατέχει με σκοπό διανομής, γ) εκμισθώνει τους ως άνω υλικούς φορείς, δ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, στα φωνογραφήματά τους, ε) εισάγει τους ως άνω υλικούς φορείς που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή του. Γ) Χωρίς την άδεια ή καθ' υπέρβαση του περιεχομένου της αδείας των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας): α) αναπαράγει άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, το πρωτότυπο και τα αντίτυπα των ως άνω έργων, β) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων συμπεριλαμβανομένων και των αντιγράφων τους ή κατέχει με σκοπό διανομής, γ) εκμισθώνει τους ως άνω υλικούς φορείς, δ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στο πρωτότυπο και τα αντίτυπα των ως άνω έργων, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, ε) εισάγει τους ως υλικούς φορείς που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή του, στ) μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά τους ως άνω υλικούς φορείς με οποιονδήποτε τρόπο συμπεριλαμβανομένης και της δορυφορικής μετάδοσης ή καλωδιακής αναμετάδοσης, καθώς και της παρουσίασης στο κοινό, ζ) αποκτά, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο, πρόσβαση, για εμπορική χρήση, σε περιεχόμενο οπτικοακουστικού έργου ή εν γένει οποιουδήποτε οπτικοακουστικού προϊόντος του παραγωγού αυτών, η) διαφημίζει ή προωθεί εμπορικά, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο, την πρόσβαση σε περιεχόμενο οπτικοακουστικού έργου ή εν γένει οποιουδήποτε οπτικοακουστικού προϊόντος του παραγωγού αυτών. Δ) Χωρίς την άδεια ή καθ' υπέρβαση του περιεχομένου της αδείας των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, των παρόχων υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων και των παρόχων μέσων επικοινωνίας: α) αναμεταδίδει τις εκπομπές τους με οποιονδήποτε τρόπο, β)	φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως είτε ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης, δ) προβαίνει σε άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, της υλικής ενσωμάτωσης των εκπομπών τους, ε) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των υλικών φορέων με την εγγραφή των εκπομπών τους, στ) εκμισθώνει τον υλικό φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους, ζ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, στην υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους. (άρθρο 8 παρ.1 οδηγίας 2001/29)." 3. Αν το όφελος που επιδιώχθηκε ή η ζημιά που απειλήθηκε από τις πράξεις των παρ. 1 και 2 είναι ιδιαίτερα μεγάλα, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστο δύο ετών και χρηματική ποινή έξι χιλιάδων (6.000) έως τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ. Αν ο υπαίτιος τελεί τις παραπάνω πράξεις κατ' επάγγελμα ή σε εμπορική κλίμακα ή αν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες έγινε η πράξη μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι 10 ετών και χρηματική ποινή δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) έως εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ, καθώς και αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης στα πλαίσια της οποίας εκτελέσθηκε η πράξη. Θεωρείται ότι η πράξη έχει τελεσθεί κατ' επάγγελμα και όταν ο δράστης έχει καταδικασθεί για αδικήματα του παρόντος άρθρου ή για παράβαση των διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας που ίσχυαν πριν απ' αυτό με αμετάκλητη απόφαση σε ποινή στερητική της ελευθερίας. Η προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων σε μορφή κακουργήματος εκδικάζεται από το αρμόδιο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων. 4. Με την ποινή των παραγράφων 1,2 και 3 τιμωρείται όποιος δεν κατέβαλε σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την αμοιβή που προβλέπεται στο άρθρο 18 παρ. 3 του παρόντος νόμου. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και ο οφειλέτης ο οποίος μετά την έκδοση της απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου δεν υποβάλλει την υπεύθυνη δήλωση σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 18 παρ. 6 του παρόντος νόμου.
--	--

παρουσιάζει στο κοινό τις εκπομπές τους σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο, γ) εγγράφει τις εκπομπές τους σε υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως είτε ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης, δ) προβαίνει σε άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, της υλικής ενσωμάτωσης των εκπομπών τους, ε) προβαίνει σε διανομή στο κοινό των υλικών φορέων με την εγγραφή των εκπομπών τους, στ) εκμισθώνει τον υλικό φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους, ζ) διαθέτει στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, στην υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους, (άρθρο 8 παρ.1 οδηγίας 2001/29), η) αποκτά πρόσβαση, με οποιονδήποτε τρόπο, για εμπορική χρήση, στις εκπομπές αυτές, θ) διαφημίζει ή προωθεί εμπορικά, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο, προϊόντα ή υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων, οι οποίες δεν έχουν λάβει τη σχετική έγκριση ή άδεια από τον δικαιούχο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό (άρθρο 8 παρ. 1 οδηγίας 2001/29). 3. Αν το όφελος που επιδιώχθηκε ή η ζημιά που απειλήθηκε από τις πράξεις των παρ. 1 και 2 είναι ιδιαίτερα μεγάλα, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον δύο (2) χιλιάδων (6.000) ευρώ. Αν ο υπαίτιος τελεί τις παραπάνω πράξεις κατ'επάγγελμα ή σε εμπορική κλίμακα ή αν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες έγινε η πράξη μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ καθώς και αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης στα πλαίσια της οποίας εκτελέστηκε η πράξη. Θεωρείται ότι η πράξη έχει τελεσθεί κατ'επάγγελμα και όταν ο δράστης έχει καταδικασθεί για αδικήματα του παρόντος άρθρου ή για παράβαση των διατάξεων περί πνευματικής ιδιοκτησίας που ίσχυαν πριν απ' αυτό με αμετάκλητη απόφαση σε ποινή στερητική της ελευθερίας. 3Α. Όποιος για ιδιωτική χρήση αποκτά παράνομη πρόσβαση σε οπτικοακουστικά έργα	5. Με την ποινή της παρ. 1 τιμωρείται όποιος : α) χρησιμοποιεί ή θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία συστήματα ή μέσα που έχουν ως μοναδικό σκοπό να διευκολύνουν τη χωρίς άδεια αφαίρεση ή εξουδετέρωση τεχνικού συστήματος που προστατεύει ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή β) κατασκευάζει ή εισάγει ή χρησιμοποιεί ή θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία συσκευές ή άλλο υλικό αναπαραγωγής έργου που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές που θα έχουν καθοριστεί κατά το άρθρο 59 του παρόντος νόμου γ) κατασκευάζει, εισάγει ή χρησιμοποιεί ή θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία αντικείμενα ή ενεργεί πράξεις που μπορούν να ματαιώσουν το αποτέλεσμα των παραπάνω προδιαγραφών δ) αναπαράγει ή χρησιμοποιεί έργα χωρίς χρησιμοποίηση των συσκευών ή χωρίς εφαρμογή των συστημάτων που θα έχουν καθοριστεί κατά το άρθρο 60 του παρόντος νόμου ε) θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό να θέσει σε κυκλοφορία υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας χωρίς το ειδικό επίσημο ή την ταινία ελέγχου που θα έχει προβλεφθεί κατά το άρθρο 61 του παρόντος νόμου. 6. Κατ' εξαίρεση της διάταξης του άρθρου 82 παράγραφος 10 εδάφιο β' του ΠΚ, σε περίπτωση μετατροπής της στερητικής της ελευθερίας ποινής, το ποσό μετατροπής ορίζεται στο πενταπλάσιο των ορίων του ποσού μετατροπής που προβλέπεται κάθε φορά στον Ποινικό Κώδικα 7. Αν συντρέχουν ελαφρυντικές περιστάσεις, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να μειωθεί κάτω από το ήμισυ του ελάχιστου ορίου που προβλέπεται κατά περίπτωση στον παρόντα νόμο. 8. Όποιος χωρίς δικαίωμα προβαίνει σε προσωρινή ή διαρκή αναπαραγωγή της βάσης δεδομένων, σε μετάφραση, προσαρμογή, διευθέτηση και οποιαδήποτε άλλη μετατροπή της βάσης δεδομένων, σε διανομή της βάσης δεδομένων ή αντιγράφων της, σε ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση της βάσης δεδομένων στο κοινό, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τριών χιλιάδων (3.000) έως δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ. 9. Όποιος χωρίς δικαίωμα προβαίνει σε προσωρινή ή διαρκή αναπαραγωγή της βάσης δεδομένων, σε μετάφραση, προσαρμογή, διευθέτηση και οποιαδήποτε άλλη μετατροπή της βάσης δεδομέ-
---	---

ή εκπομπές ραδιοηλεκτρονικών οργανισμών ή γεγονότα εθνικής ή διεθνούς τηλεθέασης που μεταδίδονται στο διαδίκτυο ταυτόχρονα με τη διενέργειά τους, συμπεριλαμβανομένων αυτών που η δυνατότητα παρακολούθησης παρέχεται μέσω παρόχων υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων και παρόχων υπηρεσιών μέσων επικοινωνίας, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 του ν. 4779/2021 (Α' 27) τιμωρείται με ποινή φυλάκισης έως ένα (1) έτος και χρηματική ποινή τουλάχιστον δύο χιλιάδων εννιακοσίων (2.900) ευρώ. Για την εφαρμογή των παρ. 2 και 3Α, παράνομη πρόσβαση είναι (α) η χωρίς την άδεια των ραδιοηλεκτρονικών οργανισμών ή των παρόχων υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ή των παρόχων μέσων επικοινωνίας πρόσβαση με παράνομη συσκευή (εξοπλισμού ή λογισμικού) που βρίσκεται στην κατοχή του αποκτώντος πρόσβαση και (β) η καθ' υπέρβαση του περιεχομένου της άδειας των ραδιοηλεκτρονικών οργανισμών ή των παρόχων υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ή των παρόχων μέσων επικοινωνίας πρόσβαση με νόμιμη συσκευή (εξοπλισμού ή λογισμικού) που βρίσκεται στην κατοχή του αποκτώντος πρόσβαση. Για την άσκηση της ποινικής δίωξης σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ακολουθείται η ειδική διαδικασία της αίτησης έκδοσης ποινικής διαταγής των άρθρων 409 έως 416 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον συντρέχουν οι σχετικές προϋποθέσεις. Το αξιόποινο εξαλείφεται, αν ο υπαίτιος καταβάλει ολοσχερώς το διπλάσιο του επιβαλλόμενου σύμφωνα με την παρ. 2Β του άρθρου 65Α διοικητικού προστίμου. 4. Με την ποινή των παρ. 1,2 και 3 τιμωρείται όποιος δεν κατέβαλε σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης την αμοιβή που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 18 του παρόντος νόμου. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και ο οφειλέτης ο οποίος μετά την έκδοση της απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου δεν υποβάλλει την υπεύθυνη δήλωση σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 6 του άρθρου 18 του παρόντος νόμου. 5. Με την ποινή της παρ. 1 τιμωρείται όποιος : α) χρησιμοποιεί ή διανέμει ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία συστήματα ή μέσα που έχουν ως μοναδικό σκοπό να διευκολύνουν τη χωρίς άδεια αφαίρεση ή εξουδετέρωση τεχνικού συστήματος που προστατεύει ένα πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή β)	νων, σε διανομή της βάσης δεδομένων ή αντιγράφων της, σε ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση της βάσης δεδομένων στο κοινό, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τριών χιλιάδων (3.000) έως δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ. 10. Όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά σε προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή, η, κατά τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 65Α και υπό τους προβλεπόμενους όρους, ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από τον δράστη συνεπάγεται τη μη άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξαμένης όταν η προσβολή αφορά σε ποσότητα μέχρι πενήντα (50) προγράμματα. 11. Όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά σε υλικούς φορείς ήχου, στους οποίους έχει εγγραφεί έργο που αποτελεί αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, η, κατά τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 65Α και υπό τους προβλεπόμενους όρους, ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από τον δράστη συνεπάγεται τη μη άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξαμένης όταν η προσβολή αφορά σε ποσότητα μέχρι πεντακόσιους (500) παράνομους υλικούς φορείς ήχου. 11.Α. Όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά φωνογραφήματα (μουσικές συνθέσεις) αποθηκευμένα σε οποιοδήποτε τεχνικό μέσο αποθήκευσης ή ηλεκτρονικό υπολογιστή, η κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 65Α και υπό τους προβλεπόμενους όρους ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από το δράστη συνεπάγεται τη μη άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξαμένης, όταν αντικείμενο προσβολής είναι μέχρι 1.000 μουσικές συνθέσεις. 12. Η καταβολή του προστίμου, καθώς και η μη άσκηση ή η κατάργηση της ποινικής δίωξης δεν απαλλάσσουν τους δράστες από την υποχρέωση καταβολής των αναλογούντων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, αποζημιώσεων και λοιπών επιβαρύνσεων στους δικαιούχους αυτών κατά τις διατάξεις των σχετικών νόμων. 13. Σε περίπτωση υποτροπής εντός του αυτού οικονομικού έτους το διοικητικό πρόστιμο που προβλέπεται στο άρθρο 65Α διπλασιάζεται.»
--	---

κατασκευάζει ή εισάγει ή χρησιμοποιεί ή διανέμει ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία συσκευές ή άλλο υλικό αναπαραγωγής έργου που δεν ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές που θα έχουν καθοριστεί κατά το άρθρο 59 του παρόντος νόμου γ) κατασκευάζει, εισάγει ή χρησιμοποιεί ή διανέμει ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία αντικείμενα ή ενεργεί πράξεις που μπορούν να ματαιώσουν το αποτέλεσμα των παραπάνω προδιαγραφών δ) αναπαράγει ή χρησιμοποιεί έργα χωρίς χρησιμοποίηση των συσκευών ή χωρίς εφαρμογή των συστημάτων που θα έχουν καθοριστεί κατά το άρθρο 60 του παρόντος νόμου ε) διανέμει ή κατέχει με σκοπό να θέσει σε κυκλοφορία υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας χωρίς το ειδικό επίσημο ή την ταινία ελέγχου που θα έχει προβλεφθεί κατά το άρθρο 61 του παρόντος νόμου.

6. Κατ' εξαίρεση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 10 του άρθρου 82 του ΠΚ, σε περίπτωση μετατροπής της στερητικής της ελευθερίας ποινής, το ποσό μετατροπής ορίζεται στο πενταπλάσιο των ορίων του ποσού μετατροπής που προβλέπεται κάθε φορά στον Ποινικό Κώδικα.

7. Αν συντρέχουν ελαφρυντικές περιστάσεις, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να μειωθεί κάτω από το ήμισυ του ελάχιστου ορίου που προβλέπεται κατά περίπτωση στον παρόντα νόμο.

8. Όποιος χωρίς δικαίωμα προβαίνει σε προσωρινή ή διαρκή αναπαραγωγή της βάσης δεδομένων, σε μετάφραση, προσαρμογή, διευθέτηση και οποιαδήποτε άλλη μετατροπή της βάσης δεδομένων, σε διανομή της βάσης δεδομένων ή αντιγράφων της, σε ανακοίνωση, επίδειξη ή παρουσίαση της βάσης δεδομένων στο κοινό, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.

9. Όποιος προβαίνει σε εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της βάσης δεδομένων χωρίς άδεια του κατασκευαστή τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ.

10. Όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά σε προγράμματα ηλεκτρονικού υπολογιστή, η, κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 65Α και υπό τους προβλεπόμενους όρους, ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από τον δράστη συνεπάγεται τη μη

άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξάμενης, όταν η προσβολή αφορά σε ποσότητα μέχρι πενήντα (50) προγράμματα. 11. Όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά σε υλικούς φορείς ήχου, στους οποίους έχει εγγραφεί έργο που αποτελεί αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, η, κατά τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 65Α και υπό τους προβλεπόμενους όρους, ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από τον δράστη συνεπάγεται τη μη άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξάμενης όταν η προσβολή αφορά σε ποσότητα μέχρι πεντακόσιους (500) παράνομους υλικούς φορείς ήχου. 11Α. Όταν το αντικείμενο της προσβολής αφορά φωνογραφήματα (μουσικές συνθέσεις) αποθηκευμένα σε οποιοδήποτε τεχνικό μέσο αποθήκευσης ή ηλεκτρονικό υπολογιστή, η κατά την παρ. 2 του άρθρου 65Α και υπό τους προβλεπόμενους όρους ανεπιφύλακτη καταβολή του διοικητικού προστίμου από το δράστη συνεπάγεται τη μη άσκηση της ποινικής δίωξης και την κατάργηση της τυχόν αρξάμενης, όταν αντικείμενο προσβολής είναι μέχρι χίλιες (1.000) μουσικές συνθέσεις. 12. Η καταβολή του προστίμου, καθώς και η μη άσκηση ή η κατάργηση της ποινικής δίωξης, δεν απαλλάσσουν τους δράστες από την υποχρέωση καταβολής των αναλογούντων πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων, αποζημιώσεων και λοιπών επιβαρύνσεων στους δικαιούχους αυτών κατά τις διατάξεις των σχετικών νόμων. 13. Σε περίπτωση υποτροπής εντός του αυτού οικονομικού έτους το διοικητικό πρόστιμο που προβλέπεται στο άρθρο 65Α διπλασιάζεται.».	
Άρθρο 155 Γραμματεία της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα - Τροποποίηση άρθρου 18 ν. 4624/2019 Στο άρθρο 18 του ν. 4624/2019 (Α' 137), περί της Γραμματείας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 3, αα) στο πρώτο εδάφιο, οι λέξεις «προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του Υπουργού Εσωτερικών, ύστερα από γνώμη της Αρχής, εγκρίνεται» αντικαθίστανται από τις λέξεις «απόφαση της Αρχής εγκρίνεται, αντικαθίσταται ή τροποποιείται», αβ) το δεύτερο, τέταρτο και πέμπτο εδάφιο	Το άρθρο 18 του ν. 4624/2019 (Α' 137), περί της Γραμματείας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, έχει ως εξής: «Άρθρο 18 Γραμματεία της Αρχής 1. Το προσωπικό της Αρχής διορίζεται με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σε θέσεις που προβλέπονται στον Οργανισμό της και επιλέγεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του ν. 3051/2002 (Α' 220). 2. Υπάλληλοι του Κλάδου Ελεγκτών δεν επιτρέπεται να παρίστανται ενώπιον της Αρχής επί δύο (2) έτη μετά τη λύση της υπηρεσιακής τους σχέσης με την Αρχή.

διαγράφονται, γ) προστίθεται παρ. 9, και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 18 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 18 Γραμματεία της Αρχής 1. Το προσωπικό της Αρχής διορίζεται με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σε θέσεις που προβλέπονται στον Οργανισμό της και επιλέγεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3051/2002 (Α' 220). 2. Υπάλληλοι του Κλάδου Ελεγκτών δεν επιτρέπεται να παρίστανται ενώπιον της Αρχής επί δύο (2) έτη μετά τη λύση της υπηρεσιακής τους σχέσης με την Αρχή. 3. Με απόφαση της Αρχής εγκρίνεται, αντικαθίσταται ή τροποποιείται ο Οργανισμός της, με τον οποίο καθορίζονται το επίπεδο λειτουργίας της Γραμματείας, η διάρθρωση των οργανικών μονάδων σε Διευθύνσεις, Τμήματα και Γραφεία, τα προσόντα του προσωπικού, ο αριθμός των θέσεων του προσωπικού, η κατανομή αυτών σε Κλάδους και Ειδικότητες, η σύσταση νέων θέσεων και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα. Με τον Οργανισμό επιτρέπεται να προβλέπονται αποκλίσεις από τις ισχύουσες διατάξεις προκειμένου οι σχετικές ρυθμίσεις να είναι σύμφωνες με τον ΓΚΠΔ. 4. Με την επιφύλαξη των ειδικών ρυθμίσεων του παρόντος, του Οργανισμού της Αρχής και του Κανονισμού Λειτουργίας της, η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού της Αρχής, διέπεται από τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 έως και 7 του άρθρου 4 του ν. 3051/2002, όπως ισχύει, ανεξαρτήτως κατηγορίας, κλάδου και επιστημονικής ειδίκευσης. 5. Στο προσωπικό της Αρχής εφαρμόζεται αναλόγως η παρ. 6 του άρθρου 11. 6. [Καταργείται]. 7. Είναι δυνατή η απόσπαση προσωπικού της Γραμματείας για διάστημα έως έξι (6) μηνών, με απόφαση της Αρχής, σε εποπτικές αρχές κρατών - μελών ή της ΜΕΑ ή αρχών τρίτων χωρών ή διεθνών οργανισμών με εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν για τις αποσπάσεις σε όργανα της Ε.Ε.. Επίσης, είναι δυνατή η υποδοχή από την Αρχή προσωπικού ομόλογων αρχών ως αποσπασμένων για διάστημα έως έξι (6) μηνών. 8. Οι οργανικές θέσεις πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (ΠΕ) του κλάδου επικοινωνίας της εκπαίδευσης (ΠΕ) του κλάδου επικοινωνίας της	3. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του Υπουργού Εσωτερικών, ύστερα από γνώμη της Αρχής, εγκρίνεται ο Οργανισμός της, με τον οποίο καθορίζονται το επίπεδο λειτουργίας της Γραμματείας, η διάρθρωση των οργανικών μονάδων σε Διευθύνσεις, Τμήματα και Γραφεία, τα προσόντα του προσωπικού, ο αριθμός των θέσεων του προσωπικού, η κατανομή αυτών σε Κλάδους και Ειδικότητες, η σύσταση νέων θέσεων και κάθε άλλο σχετικό ζήτημα. Με τον Οργανισμό επίσης καθορίζονται οι προϋποθέσεις, τα όργανα και η διαδικασία επιλογής του Προϊσταμένου Γραμματείας και των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων της Αρχής. Με τον Οργανισμό επιτρέπεται να προβλέπονται αποκλίσεις από τις ισχύουσες διατάξεις προκειμένου οι σχετικές ρυθμίσεις να είναι σύμφωνες με τον ΓΚΠΔ. Για κάθε τροποποίηση του ως άνω προεδρικού διατάγματος απαιτείται προηγούμενη γνώμη της Αρχής. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος του προηγούμενου εδαφίου, ισχύει το π.δ. 207/1998 «Οργάνωση της Γραμματείας της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και σύσταση οργανικών θέσεων» (Α' 164). 4. Με την επιφύλαξη των ειδικών ρυθμίσεων του παρόντος, του Οργανισμού της Αρχής και του Κανονισμού Λειτουργίας της, η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού της Αρχής, διέπεται από τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 έως και 7 του άρθρου 4 του ν. 3051/2002, όπως ισχύει, ανεξαρτήτως κατηγορίας, κλάδου και επιστημονικής ειδίκευσης. 5. Στο προσωπικό της Αρχής εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 6 του άρθρου 11. 6. [Καταργήθηκε]. 7. Είναι δυνατή η απόσπαση προσωπικού της Γραμματείας για διάστημα έως έξι (6) μηνών, με απόφαση της Αρχής, σε εποπτικές αρχές κρατών - μελών ή της ΜΕΑ ή αρχών τρίτων χωρών ή διεθνών οργανισμών με εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν για τις αποσπάσεις σε όργανα της Ε.Ε.. Επίσης, είναι δυνατή η υποδοχή από την Αρχή προσωπικού ομόλογων αρχών ως αποσπασμένων για διάστημα έως έξι (6) μηνών. 8. Οι οργανικές θέσεις πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (ΠΕ) του κλάδου επικοινωνίας της Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα με-
--	---

Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα μετατρέπονται σε αντίστοιχες θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Οι ήδη υπηρετούντες, οι οποίοι κατέχουν τα απαιτούμενα κατά το π.δ. 85/2022 (Α'39) «Καθορισμός των προσόντων διορισμού σε θέσεις φορέων του δημοσίου τομέα» και την εν γένει νομοθεσία τυπικά προσόντα για την πλήρωση θέσης ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, δηλώνουν εντός μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εάν αποδέχονται να υπηρετήσουν στη θέση αυτή. Οι αποδεχόμενοι να υπηρετήσουν με σχέση ιδιωτικού δικαίου, οι οποίοι καταλαμβάνουν μία από τις μετατρεπόμενες θέσεις, διατηρούν το ασφαλιστικό καθεστώς στο οποίο υπάγονται και προσμετρούν για τη βαθμολογική και μισθολογική κατάταξη και τον χρόνο προηγούμενης σχετικής απασχόλησης σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 11 του ν. 4354/2015 (Α' 176). Σε περίπτωση αρνητικής δήλωσης ή παράλειψης υποβολής δήλωσης, ο υπάλληλος εξακολουθεί να υπηρετεί ως μόνιμος υπάλληλος σε προσωποπαγή θέση κατηγορίας ΠΕ Επικοινωνίας. Κατά το χρονικό διάστημα, κατά το οποίο οι υπάλληλοι υπηρετούν σε προσωποπαγείς θέσεις σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, δεν καλύπτονται αντίστοιχες θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. 9. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, ύστερα από γνώμη της Αρχής, καθορίζονται οι προϋποθέσεις, τα όργανα και η διαδικασία επιλογής του Προϊσταμένου Γραμματείας και των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων της Αρχής.».	τατρέπονται σε αντίστοιχες θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Οι ήδη υπηρετούντες, οι οποίοι κατέχουν τα απαιτούμενα κατά το π.δ. 50/2001 (Α'39) «Καθορισμός των προσόντων διορισμού σε θέσεις φορέων του δημοσίου τομέα» και την εν γένει νομοθεσία τυπικά προσόντα για την πλήρωση θέσης ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, δηλώνουν εντός μηνός από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εάν αποδέχονται να υπηρετήσουν στη θέση αυτή. Οι αποδεχόμενοι να υπηρετήσουν με σχέση ιδιωτικού δικαίου, οι οποίοι καταλαμβάνουν μία από τις μετατρεπόμενες θέσεις, διατηρούν το ασφαλιστικό καθεστώς στο οποίο υπάγονται και προσμετρούν για τη βαθμολογική και μισθολογική κατάταξη και τον χρόνο προηγούμενης σχετικής απασχόλησης σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 11 του ν. 4354/2015 (Α' 176). Σε περίπτωση αρνητικής δήλωσης ή παράλειψης υποβολής δήλωσης, ο υπάλληλος εξακολουθεί να υπηρετεί ως μόνιμος υπάλληλος σε προσωποπαγή θέση κατηγορίας ΠΕ Επικοινωνίας. Κατά το χρονικό διάστημα, κατά το οποίο οι υπάλληλοι υπηρετούν σε προσωποπαγείς θέσεις σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, δεν καλύπτονται αντίστοιχες θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού με σχέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.»
Άρθρο 156 Αποχή από την άσκηση ποινικής δίωξης ανηλίκου – Αντικατάσταση άρθρου 46 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας Το άρθρο 46 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96), περί αποχής από την ποινική δίωξη ανηλίκου, αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 46 Αποχή από την ποινική δίωξη ανηλίκου	Το άρθρο 46 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96), περί αποχής από την ποινική δίωξη ανηλίκου, έχει ως εξής: «Άρθρο 46 Αποχή από την ποινική δίωξη ανηλίκου. 1. Αν ανήλικος τελέσει αξιόποινη πράξη, η οποία είναι πλημμέλημα, ο εισαγγελέας μπορεί να αποσχει από την άσκηση της ποινικής δίωξης αν κρίνει, ερευνώντας τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη και την όλη προσωπικότητα του ανηλίκου, ότι η άσκησή της δεν είναι αναγκαία για να συγκρατηθεί ο ανήλικος από την τέλεση νέων

1. Αν ο ανήλικος τελέσει αξιόποινη πράξη, η οποία είναι πλημμέλημα, ο εισαγγελέας, αφού ερευνήσει τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη και όλη την προσωπικότητά του, με διάταξή του απέχει από την άσκηση της ποινικής δίωξης, εκτός αν από τα χαρακτηριστικά της πράξης, την ακρόαση του ανήλικου ή και των ασκούντων τη γονική του μέριμνα και την εκτίμηση της έκθεσης του αρμοδίου επιμελητή ανηλίκων, την κρίνει απολύτως αναγκαία για να τον αποτρέψει από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων. 2. Στον ανήλικο επιβάλλονται με τη σχετική διάταξη του εισαγγελέα, στην οποία ορίζεται και η προθεσμία συμμόρφωσης, ως όροι της αποχής, ένα ή περισσότερα από τα αναμορφωτικά μέτρα που προβλέπονται στις περ. α) έως και ια) της παρ. 1 του άρθρου 122 του Ποινικού Κώδικα ή και επιπλέον μέτρα ή υποχρεώσεις που αφορούν τον τρόπο ζωής του, εκτός αν από τα στοιχεία της παρ. 1 κρίνει πως η επιβολή τους δεν είναι αναγκαία για τη διαπαιδαγώγηση του ανήλικου. Αν ο ανήλικος συμμορφωθεί με τα μέτρα και τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν, ο εισαγγελέας ενεργεί σύμφωνα με όσα προβλέπονται στην παρ. 3 του άρθρου 43. Σε αντίθετη περίπτωση ο εισαγγελέας κινεί την ποινική δίωξη σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 43.».	αξιόποινων πράξεων. Απαιτείται σε κάθε περίπτωση ακρόαση του ανήλικου. 2. Στον ανήλικο μπορεί να επιβληθούν με διάταξη του εισαγγελέα ένα ή περισσότερα από τα αναμορφωτικά μέτρα που προβλέπονται στις περ. α' έως και ια' του άρθρου 122 παρ. 1 ΠΚ. Με την ίδια διάταξη ορίζεται και η προθεσμία συμμόρφωσης. Για την έκδοση της διάταξης απαιτείται προηγούμενη έκθεση του αρμόδιου επιμελητή ανηλίκων. Αν ο ανήλικος συμμορφωθεί με τα μέτρα και τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν, ο εισαγγελέας ενεργεί σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο άρθρο 43 παρ. 3. Σε αντίθετη περίπτωση ο εισαγγελέας κινεί την ποινική δίωξη σύμφωνα με το άρθρο 43 παρ. 1.»
Άρθρο 159 Σύσταση θέσης Υποδιευθυντή Δικαστικής Αστυνομίας - Προσθήκη παρ. 3Α στο άρθρο 3, τροποποίηση παρ. 8Α άρθρου 59 ν. 4963/2022 1. Στο άρθρο 3 του ν. 4963/2022 (Α' 149), περί σύστασης, εποπτείας και διεύθυνσης, προστίθεται παρ. 3Α, ως εξής: «3Α. Τον Διευθυντή της Δικαστικής Αστυνομίας επικουρεί ο Υποδιευθυντής της Δικαστικής Αστυνομίας ιδίως για θέματα εκπαίδευσης, οπλισμού, ασφάλειας και άσκησης γενικών και ειδικών αστυνομικών καθηκόντων του υπαλλήλων του αστυνομικού τομέα της Δικαστικής Αστυνομίας και τον αναπληρώνει σε περίπτωση κωλύματος ή απουσίας του, για ζητήματα με κατεπείγοντα χαρακτήρα. Ως Υποδιευθυντής της Δικαστικής Αστυνομίας ορίζεται συνταξιούχος ανώτατος αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας, με υπηρεσιακή και εκπαιδευτική εμπειρία στους ανωτέρω τομείς. Για την επιλογή του Υποδιευθυντή της Δικαστικής Αστυνομίας δημοσιεύεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται	Η παρ. 8Α του άρθρου 59 του ν. 4963/2022 (Α' 149), περί εξουσιοδοτικών διατάξεων, έχει ως εξής: «8Α. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης καθορίζονται οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και απολαβές του Διευθυντή της Διεύθυνσης Δικαστικής Αστυνομίας, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης.»

στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, πρόσκληση υποβολής αιτήσεων εκδήλωσης ενδιαφέροντος. Οι αιτήσεις υποβάλλονται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, εντός είκοσι (20) ημερών από τη δημοσίευση της πρόσκλησης, μαζί με τα δικαιολογητικά που ορίζονται σε αυτήν. Ο Υποδιευθυντής της Δικαστικής Αστυνομίας διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, για θητεία τριών (3) ετών που μπορεί να ανανεωθεί άπαξ.». 2. Στην παρ. 8Α του άρθρου 59 του ν. 4963/2022, περί εξουσιοδοτικών διατάξεων, προστίθενται οι λέξεις «και του Υποδιευθυντή» και η παρ. 8Α διαμορφώνεται ως εξής: «8Α. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης καθορίζονται οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και απολαβές του Διευθυντή και του Υποδιευθυντή της Διεύθυνσης Δικαστικής Αστυνομίας, κατά παρέκκλιση κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης.».	
Άρθρο 160 Κατάργηση και ανακατανομή οργανικών θέσεων του πολιτικού τομέα της δικαστικής αστυνομίας 1. Στην παρ. 1 του άρθρου 16Α του ν. 4963/2022 (Α' 149), περί της σύστασης περιφερειακών υπηρεσιών Δικαστικής Αστυνομίας και κατανομής οργανικών θέσεων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο εισαγωγικό εδάφιο, η λέξη και ο αριθμός «εβδομήντα (170)» αντικαθίστανται από τη λέξη και τον αριθμό «πενήντα (150)», β) στην περ. α), η λέξη και ο αριθμός «πενήντα πέντε (55)» αντικαθίστανται από τη λέξη και τον αριθμό «πενήντα (50)», γ) στην περ. β), η λέξη και ο αριθμός «τριάντα (30)» αντικαθίστανται από τη λέξη και τον αριθμό «είκοσι πέντε (25)», δ) στην περ. γ), η λέξη και ο αριθμός «δώδεκα (12)» αντικαθίστανται από τη λέξη και τον αριθμό «επτά (7)», ε) στην περ. δ), η λέξη και ο αριθμός «δώδεκα (12)» αντικαθίστανται από τη λέξη και τον αριθμό «επτά (7)» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Στην Υπηρεσία Δικαστικής Αστυνομίας πολιτικού τομέα συστήνονται εκατόν πενήντα (150) οργανικές θέσεις των κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ, οι οποίες κατανέμονται σε κλάδους και ειδικότητες, ως εξής:	Η παρ. 1 του άρθρου 16Α του ν. 4963/2022 (Α' 149), περί της σύστασης περιφερειακών υπηρεσιών Δικαστικής Αστυνομίας και κατανομής οργανικών θέσεων, έχει ως εξής: « 1. Στην Υπηρεσία Δικαστικής Αστυνομίας πολιτικού τομέα συστήνονται εκατόν εβδομήντα (170) οργανικές θέσεις των κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ, οι οποίες κατανέμονται σε κλάδους και ειδικότητες, ως εξής: α) πενήντα πέντε (55) θέσεις για τον Κλάδο ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού, ειδικότητας ΠΕ Διοικητικού (Νομικών), με καθήκοντα τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης ή ανακριτικών πράξεων, καθώς και την υποβοήθηση του έργου των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών, β) τριάντα (30) θέσεις για τον Κλάδο ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού, ειδικότητας ΠΕ Οικονομικού και δεκαπέντε (15) θέσεις για τον Κλάδο ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού, ειδικότητας ΤΕ Λογιστικού, με αρμοδιότητα την παροχή επιστημονικής και τεχνικής συνδρομής στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς επί θεμάτων λογιστικής, οικονομίας, χρηματοπιστηριακών συναλλαγών και συναφών θεμάτων, των οποίων η έρευνα, μελέτη και ανάλυση απαιτούν ειδικές επιστημονικές γνώσεις, γ) δώδεκα (12) θέσεις για τον Κλάδο ΠΕ Μηχανικών, ειδικότητας ΠΕ Πολιτικών-Μηχανικών και

α) πενήντα (50) θέσεις για τον Κλάδο ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού, ειδικότητας ΠΕ Διοικητικού (Νομικών), με καθήκοντα τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης ή ανακριτικών πράξεων, καθώς και την υποβοήθηση του έργου των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών, β) είκοσι πέντε (25) θέσεις για τον Κλάδο ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού, ειδικότητας ΠΕ Οικονομικού και δεκαπέντε (15) θέσεις για τον Κλάδο ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού, ειδικότητας ΤΕ Λογιστικού, με αρμοδιότητα την παροχή επιστημονικής και τεχνικής συνδρομής στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς επί θεμάτων λογιστικής, οικονομίας, χρηματιστηριακών συναλλαγών και συναφών θεμάτων, των οποίων η έρευνα, μελέτη και ανάλυση απαιτούν ειδικές επιστημονικές γνώσεις, γ) επτά (7) θέσεις για τον Κλάδο ΠΕ Μηχανικών, ειδικότητας ΠΕ Πολιτικών-Μηχανικών και τρεις (3) θέσεις για τον Κλάδο ΤΕ Μηχανικών, ειδικότητας ΤΕ Μηχανολόγων-Μηχανικών, με αρμοδιότητα την παροχή επιστημονικής συνδρομής στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς επί τεχνολογικών ζητημάτων, πολεοδομικών θεμάτων, ζητημάτων που σχετίζονται με τεχνικές προδιαγραφές σε δημόσιους διαγωνισμούς και συναφών θεμάτων, των οποίων η έρευνα, μελέτη και ανάλυση απαιτούν ειδικές επιστημονικές γνώσεις, δ) επτά (7) θέσεις για τον Κλάδο ΠΕ Περιβάλλοντος, ειδικότητας ΠΕ Περιβάλλοντος και τρεις (3) θέσεις για τον Κλάδο ΤΕ Τεχνολόγων Γεωπονίας, ειδικότητας ΤΕ Δασοπονίας, με αρμοδιότητα την παροχή επιστημονικής συνδρομής στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς επί περιβαλλοντικών ζητημάτων, ζητημάτων διαχείρισης απορριμμάτων, θεμάτων βιώσιμης ανάπτυξης και συναφών θεμάτων, των οποίων η έρευνα, μελέτη και ανάλυση απαιτούν ειδικές επιστημονικές γνώσεις και ε) τριάντα (30) θέσεις για τον Κλάδο ΠΕ Πληροφορικής, ειδικότητας ΠΕ Πληροφορικής (Software) και δέκα (10) θέσεις για τον Κλάδο ΤΕ Πληροφορικής, ειδικότητας ΤΕ Πληροφορικής (Software ή Hardware) με αρμοδιότητα την παροχή επιστημονικής και τεχνικής συνδρομής στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς επί θεμάτων πληροφορικής, επιστήμης ηλεκτρονικών υπολογιστών, προγραμματισμού, διαδικτύου και συναφών θεμάτων, των οποίων η έρευνα, μελέτη και ανάλυση απαιτούν ειδικές επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις.»	τρεις (3) θέσεις για τον Κλάδο ΤΕ Μηχανικών, ειδικότητας ΤΕ Μηχανολόγων-Μηχανικών, με αρμοδιότητα την παροχή επιστημονικής συνδρομής στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς επί τεχνολογικών ζητημάτων, πολεοδομικών θεμάτων, ζητημάτων που σχετίζονται με τεχνικές προδιαγραφές σε δημόσιους διαγωνισμούς και συναφών θεμάτων, των οποίων η έρευνα, μελέτη και ανάλυση απαιτούν ειδικές επιστημονικές γνώσεις, δ) δώδεκα(12) θέσεις για τον Κλάδο ΠΕ Περιβάλλοντος, ειδικότητας ΠΕ Περιβάλλοντος και τρεις (3) θέσεις για τον Κλάδο ΤΕ Τεχνολόγων Γεωπονίας, ειδικότητας ΤΕ Δασοπονίας, με αρμοδιότητα την παροχή επιστημονικής συνδρομής στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς επί περιβαλλοντικών ζητημάτων, ζητημάτων διαχείρισης απορριμμάτων, θεμάτων βιώσιμης ανάπτυξης και συναφών θεμάτων, των οποίων η έρευνα, μελέτη και ανάλυση απαιτούν ειδικές επιστημονικές γνώσεις και ε) τριάντα (30) θέσεις για τον Κλάδο ΠΕ Πληροφορικής, ειδικότητας ΠΕ Πληροφορικής (Software) και δέκα (10) θέσεις για τον Κλάδο ΤΕ Πληροφορικής, ειδικότητας ΤΕ Πληροφορικής (Software ή Hardware) με αρμοδιότητα την παροχή επιστημονικής και τεχνικής συνδρομής στους δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς επί θεμάτων πληροφορικής, επιστήμης ηλεκτρονικών υπολογιστών, προγραμματισμού, διαδικτύου και συναφών θεμάτων, των οποίων η έρευνα, μελέτη και ανάλυση απαιτούν ειδικές επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις.»
--	---

	2. Η περ. γ) της παρ. 3 του άρθρου 16 Α του ν. 4963/2022, περί σύστασης περιφερειακής υπηρεσίας πολιτικού τομέα της Δικαστικής	
30.	Κατάργηση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση	Καταργούμενες διατάξεις
	Άρθρο 128 Καταργούμενες διατάξεις Από τη δημοσίευση του παρόντος καταργούνται: α) το άρθρο 136 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του πότε συντελείται η επίδοση, β) η περ. γ) της παρ. 3 του άρθρου 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί αναβολής της συζήτησης για σπουδαίο λόγο, γ) το άρθρο 381 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί των αποφάσεων του δικαστηρίου για οδηγίες και διευκρινίσεις πραγματογνωμόνων, δ) η περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 568 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του προσδιορισμού δικασίμου, ε) το άρθρο 732Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της προθεσμίας άσκησης αγωγής για την κύρια υπόθεση σε περίπτωση προσωρινής ρύθμισης κατάστασης, στ) το άρθρο 809 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της τήρησης των βιβλίων διαθηκών από τους γραμματείς δικαστηρίου, ζ) το άρθρο 912 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της αναστολής της προσωρινής εκτελεστότητας σε περίπτωση άσκησης ανακοπής ή έφεσης. η) η παρ. 4 του άρθρου 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του πλειστηριασμού ακινήτου, και θ) τα άρθρα 1770, περί της δημοσίευσης μυστικής διαθήκης, 1771, περί του πρακτικού δημοσίευσης διαθήκης, 1772, περί αποστολής αντιγράφου πρακτικού δημοσίευσης διαθήκης, και 1774, περί της δημοσίευσης ιδιόγραφης διαθήκης, 1776, περί κήρυξη	Το άρθρο 136 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί του πότε συντελείται η επίδοση, έχει ως εξής: « Άρθρο 136 1. Η επίδοση θεωρείται ότι συντελέστηκε προκειμένου για τα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 131 έως 134, μόλις παραδοθεί το έγγραφο στις αρχές ή τα πρόσωπα που ορίζονται εκεί, ανεξάρτητα από το χρόνο αποστολής και παραλαβής του, και για τα πρόσωπα άγνωστης διαμονής η επίδοση θεωρείται ότι ολοκληρώθηκε από τη δημοσίευση της περίληψης, σύμφωνα με το άρθρο 135 παράγραφος 1. 2. Στις επιδόσεις του άρθρου 128 παράγραφος 4 η επίδοση θεωρείται ότι συντελέστηκε με τη θυροκόλληση του εγγράφου στην πόρτα της κατοικίας εκείνου προς τον οποίο γίνεται η επίδοση, με την προϋπόθεση, ότι έγιναν όσα ορίζονται στην παράγραφο αυτή με τα στοιχεία β' και γ' .» Η παρ. 3 του άρθρου 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί αναβολής της συζήτησης για σπουδαίο λόγο, έχει ως εξής: « 3. Για την υποβολή αιτήματος αναβολής ο διάδικος καταβάλλει παράβολο υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) ως εξής: α) είκοσι (20) ευρώ Μονομελούς Πρωτοδικείου, β) τριάντα (30) ευρώ, ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, γ) σαράντα (40) ευρώ, ενώπιον του Εφετείου. Σε κοινό αίτημα αναβολής περισσότερων διαδίκων, καταβάλλεται ένα παράβολο το οποίο επιμερίζεται ισομερώς. Δεν υπέχουν υποχρέωση καταβολής παραβόλου το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.). Δεν καταβάλλεται παράβολο σε περίπτωση αποχής των δικηγόρων. Το παράβολο επιστρέφεται αν το αίτημα της αναβολής απορριφθεί από το δικαστήριο.»

κύριας διαθήκης, του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164).	Το άρθρο 381 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί των αποφάσεων του δικαστηρίου για οδηγίες και διευκρινίσεις πραγματογνωμόνων, έχει ως εξής: «Άρθρο 381 Τις αποφάσεις των άρθρων 379 και 380 παρ. 2 τις λαμβάνει το δικαστήριο ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή των πραγματογνωμόνων ή και αυτεπαγγέλτως, χωρίς να κλητευθούν προηγουμένως οι διάδικοι ή οι πραγματογνώμονες.» Η παρ. 2 του άρθρου 568 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του προσδιορισμού δικασίμου, έχει ως εξής: «2. Η γραμματεία του Αρείου Πάγου υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση τα έγγραφα που κατατέθηκαν στον πρόεδρο του Αρείου Πάγου, ο οποίος ορίζει το αρμόδιο τμήμα, και ο πρόεδρος του τμήματος με απλή σημείωση στο αντίγραφο της αναίρεσης που έχει κατατεθεί ορίζει: α) δικάσιμο της υπόθεσης, β) την προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να επιδοθεί η κλήση για συζήτηση, γ) εισηγητή αρεοπαγίτη προς τον οποίον διαβιβάζεται ο φάκελος της δικογραφίας για τους σκοπούς του άρθρου 571.» Το άρθρο 732Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της προθεσμίας άσκησης αγωγής για την κύρια υπόθεση σε περίπτωση προσωρινής ρύθμισης κατάστασης, έχει ως εξής: «Άρθρο 732Α Μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης που ρυθμίζει προσωρινά την κατάσταση κατά τα άρθρα 731 και 732, εκείνος, υπέρ του οποίου έγινε η προσωρινή ρύθμιση, οφείλει να ασκήσει αγωγή για την κύρια υπόθεση. Η απόφαση που διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα κατά το πρώτο εδάφιο παύει αυτοδικαίως να ισχύει, αν περάσει άπρακτη η προθεσμία αυτή. Δεν απαιτείται να ασκηθεί αγωγή, αν έχει ασκηθεί πριν από τη δημοσίευση της παραπάνω απόφασης.» Το άρθρο 809 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της τήρησης των βιβλίων διαθηκών από τους γραμματείς δικαστηρίου, έχει ως εξής:
---	--

	«Άρθρο 809 Οι γραμματείς των ειρηνοδικείων και των προξενικών αρχών τηρούν βιβλία των διαθηκών που δημοσιεύονται και των αντιγράφων τους που οι γραμματείς αυτές φυλάγουν, καθώς και των αντιγράφων που κατατίθενται ή φυλάγονται κατά την παράγραφο 6 του άρθρου 808 του κώδικα αυτού. Η γραμματεία του πρωτοδικείου Αθηνών τηρεί βιβλία των διαθηκών που δημοσιεύονται από αυτό ή άλλα δικαστήρια και προξενικές αρχές, καθώς και των αντιγράφων τους που κατά την παράγραφο 6 του άρθρου 808 κατατίθενται στα άλλα δικαστήρια και τις προξενικές αρχές.» Το άρθρο 912 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της αναστολής της προσωρινής εκτελεστότητας σε περίπτωση άσκησης ανακοπής ή έφεσης, έχει ως εξής: «Άρθρο 912 1. Αν ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή ερημοδικίας ή έφεση κατά της απόφασης που κηρύχθηκε προσωρινά εκτελεστή σύμφωνα με τα άρθρα 908 ή 910 μπορεί έως τη συζήτηση στο ακροατήριο της ανακοπής ερημοδικίας ή της έφεσης να διαταχθεί, αν το ζητήσει ο διάδικος που νικήθηκε, και εφόσον πιθανολογείται η ευδοκίμηση της ανακοπής ερημοδικίας ή της έφεσης, να ανασταλεί ολικά ή εν μέρει, ώσπου να εκδοθεί οριστική απόφαση, με τον όρο να δοθεί εγγύηση, η οποία ορίζεται από την απόφαση που διατάσσει την αναστολή ή και χωρίς εγγύηση. 2. Την αναστολή της παρ. 1 διατάζει το δικαστήριο το οποίο εξέδωσε την απόφαση που προσβάλλεται. Η αίτηση συζητείται κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. Κατά τη Συζήτηση καλείται υποχρεωτικά ο αντίδικος του αιτούντος.» Η παρ. 4 του άρθρου 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί του πλειστηριασμού ακινήτου έχει ως εξής: «4. Αν τα κατασχεμένα πράγματα βρίσκονται στην περιφέρεια περισσότερων πρωτοδικείων, ο πλειστηριασμός διενεργείται, κατ' επιλογή του επισπεύδοντος, στην περιφέρεια οποιουδήποτε εκ των άνω πρωτοδικείων. Εάν ο πλειστηριασμός μπορεί να γίνει ηλεκτρονικά σε μία μόνο από αυτές, επιλέγεται υποχρεωτικά η περιφέρεια του συγκεκριμένου πρωτοδικείου, και, αν για οποιονδήποτε λόγο, δεν μπορεί να διενεργηθεί σε καμία από αυτές, τότε επιλέγεται η περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Αρμόδιο για την επίλυση
--	--

	των διαφορών που αναφύονται από τη διενέργεια του πλειστηριασμού είναι το δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης. Τα άρθρα 1770, περί της δημοσίευσης μυστικής διαθήκης, 1771, περί του πρακτικού δημοσίευσης διαθήκης, 1772, περί αποστολής αντιγράφου πρακτικού δημοσίευσης διαθήκης, και 1774, περί της δημοσίευσης ιδιόγραφης διαθήκης, 1776, περί κήρυξη κύριας διαθήκης, του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), έχουν ως εξής: «Άρθρο 1770 Η μυστική διαθήκη πριν από την αποσφράγιση της για δημοσίευση εξετάζεται από τον ειρηνοδίκη, ενώ παρίσταται και ο συμβολαιογράφος και βεβαιώνεται ότι οι σφραγίδες είναι άθικτες. Κατά τη βεβαίωση αυτή μπορεί να παραστεί και όποιος έχει έννομο συμφέρον και να τις εξετάσει αφού το ζητήσει. Ο ειρηνοδίκης μπορεί πριν από την αποσφράγιση, ύστερα από αίτηση ή και αυτεπαγγέλτως, να εξετάσει τους μάρτυρες που έχουν συμπράξει στην κατάρτιση της διαθήκης, κλητεύοντάς τους με επιμέλεια εκείνου που υπέβαλε την αίτηση ή του γραμματέα του ειρηνοδικείου. Άρθρο 1771 Για τη δημοσίευση της διαθήκης συντάσσεται πρακτικό, όπου καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη και η βεβαίωση για την ύπαρξη ή ανυπαρξία των εξωτερικών ελαττωμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 1721 παράγραφος 4. Το πρωτότυπο στη μυστική ή έκτακτη διαθήκη με το περικάλυμμά του κατατίθεται στο αρχείο του ειρηνοδικείου, αφού προηγουμένως ο ειρηνοδίκης σημειώσει αμέσως ιδιοχείρως στο πρωτότυπο της διαθήκης και το περικάλυμμά της τη λέξη «θεωρήθηκε», χρονολογήσει και υπογράψει τη θεώρηση και ο γραμματέας στέλνει αμέσως στον γραμματέα του αρμόδιου πρωτοδικείου αντίγραφο του σχετικού πρακτικού. Άρθρο 1772 Αν ο διαθέτης δεν είχε την τελευταία του κατοικία ή διαμονή στην περιφέρεια του ειρηνοδικείου που δημοσίευσε τη διαθήκη, ο γραμματέας του δικαστηρίου στέλνει αντίγραφο του πρακτικού της δημοσίευσης στον εισαγγελέα των πρωτοδικών της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη για να κατατεθεί στο αρχείο του πρωτοδικείου αυτού και να συνταχθεί σχετική πράξη που την υπογράφουν ο εισαγγελέας και ο γραμματέας του δικαστηρίου που πα-
--	--

	ραλαμβάνει το πρακτικό. Όμοιο αντίγραφο του πρακτικού της δημοσίευσης αποστέλλεται επίσης σε κάθε περίπτωση στον γραμματέα του πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του Κράτους. Άρθρο 1774 Όποιος κατέχει ιδιόγραφη διαθήκη οφείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση μόλις πληροφορηθεί το θάνατο του διαθέτη να την εμφανίσει για δημοσίευση στον ειρηνοδίκη είτε της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη είτε της δικής του διαμονής. Η δημοσίευση γίνεται κατά το άρθρο 1771. Η διάταξη του άρθρου 1772 εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Άρθρο 1776 Αυτός που ζητεί να δημοσιευθεί ιδιόγραφη διαθήκη ενώπιον του ειρηνοδίκη μπορεί κατά τη δημοσίευση της να προσαγάγει δύο μάρτυρες, οι οποίοι μαρτυρούν ενόρκως για τη γνησιότητα της γραφής ή της υπογραφής του διαθέτη. Ο ειρηνοδίκης αφού ακούσει τους μάρτυρες μπορεί κατά τη δημοσίευση της ιδιόγραφης διαθήκης να την κηρύξει επιπλέον κυρία.»
--	---

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων				
	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς		Αντικείμενο συναρμοδιότητας	
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων				
	Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή

		Υπουργείο ή υπηρεσία		αποκλειστική προθεσμία)
Παρ. 1 άρθρου 142	ΥΑ	Υπουργός Δικαιοσύνης	1. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης καθορίζεται ο χρόνος έναρξης της λειτουργίας της πλατφόρμας του άρθρου 128.	
Παρ. 2 άρθρο 142	ΚΥΑ	Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Ψηφιακής Διακυβέρνησης	2. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Ψηφιακής Διακυβέρνησης ρυθμίζεται κάθε ειδικότερο ζήτημα που αφορά στη δημιουργία, τη διαμόρφωση και τον καθορισμό των όρων λειτουργίας της ηλεκτρονικής πλατφόρμας, τα τεχνικά ζητήματα εφαρμογής του παρόντος, καθώς και κάθε άλλο ειδικό ζήτημα που αφορά στην ηλεκτρονική κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού, τον χρόνο υποβολής αίτησης επαναπροσδιορισμού, τις κοινοποιήσεις της, την ηλεκτρονική τήρηση του φακέλου της	

			δικογραφίας και τη διεκπεραίωσή της με ηλεκτρονικά μέσα.	
--	--	--	---	--

Αθήνα, 11 Ιουλίου 2025

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
KYRIAKOS PIERRAKAKIS 11.07.2025 18:43	GEORGIOS GERAPETRITIS 11.07.2025 18:39	NIKOLAS DENDIAS 11.07.2025 18:46
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΥΓΕΙΑΣ	ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
THEODOROS LIVANIOS 11.07.2025 18:09	SPYRIDON-ADONIS GEORGIADIS 11.07.2025 18:27	MICHAEL CHRYSOCHOIDIS 11.07.2025 18:30
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ	ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
PANAGIOTIS THEODORIKAKOS 11.07.2025 18:14	NIKI KERAMEOS 11.07.2025 18:10	GEORGIOS FLORIDIS 11.07.2025 18:09
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ	ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ	ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΧΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
STYLIANI MENDONI 11.07.2025 18:58	DOMNA MICHAILIDOU 11.07.2025 19:18	VASILEIOS KIKILIAS 11.07.2025 18:31
ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΜΕΝΔΩΝΗ	ΔΟΜΝΑ – ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ
	ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	
	DIMITRIOS PAPASTERGIOU 11.07.2025 18:10	
	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ	

**Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΤΟΝ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ**

PAVLOS MARINAKIS
11.07.2025 18:58

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ